www.burmeseclassic.com

ဝံလှ စာပေ

မင်းဘူး အရှင်ကာဠန

ဘာသာရေးပြဿနာ အဖြေလွှာများ

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၂၁၅/၉၃/၃
မျက်နှာဖုံး ခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၁၁၈/၉၃/၅

ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ - ၁၀၀၀၊

၁၉၉၃၊ ဩဂုတ်လ

ထုတ်ဝေသူ
ဦးမြသန်း (၀၁၀၅၀)၊ အသိုင်းအဝိုင်းစာပေ
အမှတ် ၃၅၊ ဌဲစုံရပ်၊ ကမ္ဘာအေး၊ ရန်ကုန်မြို့။
အတွင်းစာသားပုံနှိပ်သူ
ဒေါ်ဟင်မိ (မြ - ၀၂၇၇၄)၊ ဂန္ဓဝင်ပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် ၇၇၊ လှည်းတန်းလမ်းမ၊ ကမာရွတ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အဖုံးပုံနှိပ်သူ
ဦးစံကြည် (၁၃၁၈၁)၊ ပညာ့ဂုဏ်ရည်ပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် ၄၅၅၊ ဓာတ်ယိယာလမ်း၊ ၁၃ ရပ်ကွက်၊
တောင်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖြန့်ချိရေး
စံလှစာပေ၊ အမှတ် ၁၈၀၊ ၂၉-လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။ ၀၁-၂၄၆၆၂၁

မာတိကာ

မင်္ဂလာအမြင် ၁
ရှင်ရာဟုလာ၏အမှာစကား ၁၂
နိဒါန်းနှင့်မှတ်တမ်း ၁၉
အာစရိယဝန္ဒနာ ၂၄
ကျေးဇူးတင်မှတ်တမ်း ၂၆
သမန္တာဂတံပုဒ် ၂၈
စူဠသောတာပန် ၃၀
မန်းစက်တော်ရာအစစ်သာ ၃၂
အဂ္ဂနှစ်ပါးထပ်ဆင့်မေးဖြေ ၃၃
အာဏာခေတ်နှင့်ဝိသေသခေတ်တို့၌ ၏
၃၁-ဘုံရှိသည် ၃၆
ရဟန္တာဟူက မပုပ်ရ ၃၈
တရားအားထုတ်တဲ့အခါ ၄၀
လောင်းတော်ဖျို့စဉ် မြို့င်မခိုဝင်တာ ၄၄
နတ်သားတစ်ယောက် နတ်သမီးကညာ
တစ်ဖက်ငါးရာ ၄၅
ဒါနပြုရာ ဝိပဿနာ ရှုသင့်-မရှုသင့် ၄၆
ငါးပါးသီလနှင့် အာဂိဝဋ္ဌမကသီလ ၄၇
ငါးပါးသီလယူက အာဇီဝဋ္ဌမက ရ-မရ ၄၉
ဘာဒန္တနှင့် ဘဒ္ဒန္တ ၅၂
ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာကို ပယ်သုတ်ရာဝယ်
ဝိရောဓိနှင့် ပဋိပက္ခ အဓိကနှင့်ပဓာန ၅၃

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာဝန်နှင့် ဝတ္တရား	၅၆
ပိန်းမများ သင်္ကန်း ဝတ်ထိုက်-မဝတ်ထိုက်	၅၈
ကျောင်းကဘုရား အိမ်ကိုပင့်ပြီး ပူဇော်ရန် သင့်-မသင့်	၆၀
ဘဒ္ဒကမ္ဘာမရှိခင်က သုညကမ္ဘာ ရှိ-မရှိ	၆၄
ဘုရားအသစ်ပြုပြင်သူတို့	၆၆
ဘုန်းကြီးများစာအုပ်အလှူခံထိုက်-မထိုက်	၇၀
ဘုန်းကြီးနှင့်ယပ်	၇၃
သိကြားသာသနာ	၇၅
ဇာတိအာဏာ ဝိသယာ သုံးဖြာလောကခေတ်	၇၉
ဥပုသ်နေ့	၈၃
ဘုရားဆုပန်နှင့် ဝိပဿနာ	၈၅
ရဟန်းသာမဏေများက မိဘကိုရှိခိုးထိုက်ပါသလား	၈၈
ဘုရားတည်လျှင် အဘယ်အကျိုးရပါသလဲ	၉၀
လူဝတ်ကြောင်နှင့် ရဟန္တာဖြစ်လျှင်	၉၂
သာသနံဟူသောပုဒ်	၉၄
ရဟန်းတော်များ ဘုရားတည်ခြင်းကိစ္စ	၉၆
အာဟုနေယျ ပါဟုနေယျ	၉၇
နမောဗုဒ္ဓါယ	၁၀၁
ဘုရားပွဲတော်နှင့် ဇာတ်ပွဲ	၁၀၂
ဝမ္မပတိချွတ်ခန်း	၁၀၄
ဟောန္တုလား-ဟောထလား	၁၀၇
ယမိုလား-ယဦလား	၁၀၉
ရဟန္တာမလိင်ပြန်-မပြန်	၁၁၀
အမေးသုံးထွေ အဖြေသုံးပါး	၁၁၂
ကမ္ဘာဦးအစ ပိန်းမနှင့်ယောကျ်ား ဘယ်သူကစ	၁၁၇
ယောကျ်ားဖြစ်ရန် မည်သို့ကျင့်	၁၂၀
ဆံပင်၌ အပြစ် ၁၆-ပါး	၁၂၂
အရက်သောက်လျှင်	၁၂၄
သူငယ်နှင့်သေရည်	၁၂၉
လူသေလျှင် ပရိတ်ရွတ်အဖြေ	၁၃၇
လူသေလျှင် ပရိတ်ရွတ်အဖြေ	၁၄၃
လူသေလျှင် ရေစက်ချ အရင်လား-နောက်လား	၁၄၇
တစ်သင်္ချိုင်းနှင့် တစ်ကမ္ဘာ	၁၅၁
အလောင်းတော် ဘာကြောင့် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ရ	၁၅၃
မာရ်နတ် ဘာကြောင့်ဖျက်	၁၅၄
ခန္ဓာမာန်	၁၅၆
လက်ဖွဲ့ဇာတော်ကြီးငယ်နှင့် ဗုဒ္ဓ	၁၅၇
ဗိမ္ဗိသာရ ဓားခွဲခံရတဲ့အကြောင်း	၁၆၁
ခွေးရိုက်ကြောင်သေ အပြစ်ဘယ်လိုနေ	၁၆၃
စူဠသောတာပန်	၁၆၄
မယ်တော်မာယာနှင့် နိဗ္ဗာန်	၁၆၆
သဲပုံစေတီ	၁၆၈
ရင့်မာကျိုပ်	၁၇၂
ဖလသမာပတ်	၁၇၂
စေတနာသုံးတန် ကျိုးပေးဟန်	၁၇၄
ဣသနှင့် မစ္ဆိရိယတရားကို မည်သည့်မဂ်က ပယ်သတ်ပါသနည်း	၁၇၈

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကုသလဝိပါတ်	၁၈၁
မဏ္ဍိယဖြစ် မဖြစ်	၁၈၃
အနတ္တ နှစ်ပါး	၁၈၆
ဥတုသည် အဘယ်ပစ္စည်းတွင်ပါဝင်	၁၈၈
မြတ်စွာဘုရား၏စိတ်နှင့် လူတို့၏စိတ်အနှေးအမြန်	၁၉၀
ဂေါတြဘူဝေါဒါန်နှင့် နိဗ္ဗာန်	၁၉၂
ဆဋ္ဌင်္ဂိကမဂ် (သို့) အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်	၁၉၈
အာပတ်နှင့်ငရဲကွာခြားပုံ	၂၀၂
ဒွန်ကမ္မဝါစာ ကောဝုဒ်-ဗဟုဝုဒ်	၂၀၄
ရဟန်းသိက္ခာချသင့် မချသင့်	[illegible]
ဘုန်းကြီးကျောင်း၌ လူများနေထိုက်ပါသလား	၂၁၁
အာဂန္တုကရဟန်းနှင့် ယာဉ်စီးမှု	၂၁၃
သံဃိကသည် ပုဂ္ဂလိကဖြစ်-မဖြစ်	၂၁၅
ရှင်ရဟန်းပြုရာမှာ	၂၁၇
လက်ဖက်ရည်ကြမ်း အပ်-မအပ်	၂၂၀
ရှင်သာမဏေနှင့် ပရိက္ခရာ	၂၂၂
ပါရာဇိကကျသောသာမဏေ	၂၂၅
သိမ်ထပ်ခြင်း	၂၂၈
ကမ္မပါရှုတ်ဖတ်ပုံ	၂၃၅
ဝိနည်းဆိုင်ရာပြဿနာ	၂၃၉
ယာမကာလိကနှင့်သတ္တာဟကာလိက	၂၅၀
ခမတိနှင့် ခမ္ဘတိ	၂၅၂
ထိုပုဂ္ဂိုလ် ရဟန်း ခံအပ်-မခံအပ်	၂၅၆
ပါရာဇိကကျသော ရဟန်း	၂၅၇

မင်္ဂလာအမြင်

ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ-

"မသိလျှင် မေး၊ မစင်လျှင် ဆေး" ဟူသော စကားပုံသည် လူ့အဆင့်အတန်းမီလိုသော သူတို့အတွက် လိုက်နာကျင့်သုံးကြရမည့် စကားပုံဖြစ်ပါသည်။

လူသည် တိရစ္ဆာန်တို့ထက် အကြောင်းအကျိုးကို သိတတ်သော အသိဉာဏ်ရှိသောကြောင့် "ဇန-လူ"ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ သို့သော် သိသင့်သိထိုက်သောအကြောင်း အရာတို့ကို သိဖို့ရာ ပညာရှိတို့ထံ နည်းခံကြရပေဦးမည်။

အမှန်ကတော့ လူသည် တိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့သို့ အိပ်ကာ၊ စားကာ၊ ကာမဂုဏ်ခံစားကာမျှဖြင့် အချိန်ကို ဖြုန်းတီးပစ်ရန် မဟုတ်ပါချေ။ အရွယ်အားလျော်စွာ အတတ်ပညာရှာခြင်း၊ စီးပွားဥစ္စာရှာခြင်း၊ ကိုယ်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာအောင်မိမိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်ကို စောင့်ထိန်းခြင်း၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ထိုက်သူတို့ကို ဆည်းကပ်၍ ဘဝသံသရာခရီးလမ်းကြောင်း သာယာရေးအတွက် ကြားနာမှတ်သား လေ့လာကျင့်သုံးခြင်းစသော ကိုယ်မှု နှုတ်မှု တွေးတော ဆင်ခြင် လေ့လာမှုတို့ကို ပြုလုပ်တတ်ကြရပေဦးမည်။

ဥပမာ-စာရေးဆရာလုပ်လိုသူသည် အကြားအမြင် ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝဖို့ များစွာ လိုအပ်သည်ဖြစ်ရာ ကျောင်းမှ သင်ကြားပေးလိုက်သော စာမျှဖြင့် လုံလောက်ပြီဟု မဆိုနိုင်သေးပါ။ လက်လှမ်းမီသမျှ စာပေအမျိုးမျိုးတို့ကို ဖတ်ရှုခြင်း၊ ဒေသန္တရဗဟုသုတ လေ့လာမှတ်သားခြင်းတို့နှင့် လောကီလောကုတ္တရာ ပညာရှိအမျိုးမျိုးတို့ထံ ချဉ်းကပ်၍ သိသင့်သိထိုက်သမျှ ဗဟုသုတတို့ကို မေးတတ် စုဆောင်းတတ်ဖို့လည်း လိုအပ်ပါသည်။

စီးပွားဥစ္စာရရှာဖွေရာမှာလည်း ထိုနည်းအတိုင်းပင် လုပ်ရမည့်လုပ်ငန်းနှင့်စပ်သော အကြောင်းခြင်းရာ အမျိုးမျိုးတို့ကို ကြိုတင်သိထားဖို့ရာ တတ်ကျွမ်းနားလည်သူ ပညာရှိတို့ထံ နည်းခံသင်ကြားကြရပေဦးမည်။

လူဆိုသည်မှာ စကားများများ မပြောတတ်လျှင် ရှိပါစေဦး။ သိလိုသည့် လိုအပ်သည့် အချက်အလက်တို့ကို မေးတတ်ဖို့နှင့် အမေးခံရသူက ဖြေကြားသမျှတို့ကို မှတ်ယူတတ်ဖို့

မှတ်ယူထားသည့် ဗဟုသုတတို့ကို အကွက်ကျကျ အသုံးချတတ်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

ကျုပ်တို့သည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်တို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသော ဗုဒ္ဓသာသနာ(ဗုဒ္ဓဘာသာ)ဝင်များဖြစ်ကြသည့်အားလျော်စွာ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မနှင့် မဆန့်ကျင်သော ဗဟုသုတတို့ကို မေးမြန်းလေ့၊ စုဆောင်းလေ့ရှိရမည့်အပြင် ဘဝသံသရာ၏ အဆင့်မြင့်မားမှု၊ ကူးပြောင်းမှုတို့ကိုလည်း လေ့လာဆည်းပူးကြရ၊ ကျင့်သုံးကြရပေဦးမည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသူတို့မည်သည်မှာ အောက်အောက်ဖြစ်သော အပါယ်လေးပုံသို့ မဆင်းလိုကြ။ အထက်အထက်ဖြစ်သော နတ်ပြည်ခြောက်ထပ် ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်သို့ မတက်ရောက်နိုင်သေးလျှင် ရှိပါစေဦးတော့၊ ဤလူ့ဘုံ၌ပင် လူပြန်ဖြစ်လိုကြပါသည်။ အကယ်၍များ အထက်ထက်ဘုံတို့သို့ တက်ရောက်နိုင်ကြမည်ဆိုလျှင် "အတိုင်းထက်အလွန် တံခွန်နှင့်ဘုရား၊ သိကြားနှင့်သုဘကီ၊ တာဝတိံသာနှင့်နတ်ဗြဟ္မာ"ဆိုသကဲ့သို့ အကြိုက်ဆုံး၊ အမြတ်နိုးဆုံး ဖြစ်ကြပါမည်။

ထိုမှတစ်ပါး ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဒုလ္လဘခေတ်ကြီးနှင့် ကြုံကြိုက်သည့်အခါဝယ် အခွင့်ကောင်းတစ်ရပ်အနေအားဖြင့် လက်မလွှတ်ထိုက်သော အိုနာသေရေး ဒုက္ခဘေးတို့မှ ကင်းလွတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရာ မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာမှန်ကို လွယ်ကူသောအကျင့် လျင်မြန်သောအသိဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရေးအတွက် မသိသေးသောလမ်းစဉ်ကိုလည်း သိအောင် မေးကြရ နားကြားကြရပေမည်။ မစင်ကြယ်သေးသော ကိလေသာတို့ကို စင်ကြယ်အောင်လည်း ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ကျင့်သုံးဆေးကြောကြရပေမည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ရှေ့လက်ထက်တော်က လက်ဝဲတော်ရံ လက်ယာတော်ရံနှင့် အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက တေဒဂ် အထပ်ထပ်ရတော်မူကြသည့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ, အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်, အရှင်အနုရုဒ္ဓါ, အရှင်ဥပါလိ, အရှင်မဟာကဿပ, အရှင်အာနန္ဒာ စသော ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓေါဒန, ဗိမ္ဗိသာရ, ကောသလ စသော မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနာထပိဏ်, နန္ဒိယ, ဝိသာခါ စသော ကျောင်းဒါယကာ,ကျောင်းအမတို့သည်လည်းကောင်း၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီ, ဓမ္မဒိန္နာ, ကုဏ္ဍလကေသာ, ကိသာဂေါတမီ စသော ဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်းကောင်း တစ်ဘဝတည်းဖြင့် ကျွတ်တမ်းဝင်နိုင်အောင် မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာမှန်ကို လွယ်ကူသောအကျင့်၊ လျင်မြန်သော အသိဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရေးအတွက် မသိသေးသောကျင့်ဝတ် ပဋိပတ်လမ်းစဉ်တို့ကိုလည်း မေးမြန်းကြရ နားကြားကြရပေသည်။

မစင်ကြယ်သေးသော ကိလေသာတို့ စင်ကြယ်လေအောင်လည်း ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ကျင့်သုံး၍ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့ကို ဆေးကြောခဲ့ကြရပေပြီ။

ထိုမှတစ်ပါး နတ်, သိကြား, ဗြဟ္မာ မြောက်မြားစွာတို့သည်လည်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်၌လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝက အစရှိသော ရဟန္တာမြတ်ကြီးတို့၏ မျက်မှောက်တော်၌လည်းကောင်း၊ အမျိုးမျိုးသော ပြဿနာ, အဖြာဖြာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်တို့ကို မေးမြန်းလျှောက်ထားကြရ, ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် မစင်ကြယ်သေးသော ကိလေသာအညစ်အကြေးတို့ကို ဆေးကြောခြင်းအားဖြင့် မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခဲ့ကြရပေပြီ။ မသိသည်ကို မေး၍ မစင်သည်ကို ဆေးကြောခဲ့သော သာဓကတို့ကား များပြားလှပါ၏။ ဒီဃနိကာယ်, မဇ္ဈိမနိကာယ်, သံယုတ္တနိကာယ် စသည်တို့၌ များစွာတွေ့နိုင်ပါသည်။

တစ်ခုသောသာဓက ထုတ်၍ပြရသော် ဒီဃနိကာယ် မဟာဝဂ္ဂသက္ကပဉှသုတ်လာ သိကြားမင်းသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့အရှေ့ဘက် အမ္ဗသဏ္ဍာရွာမြောက်ဘက်၌ရှိသော ဝေဒိယတောင် ဣန္ဒသာလလိုဏ်ဂူ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားထံ နတ်အခြံအရံတို့နှင့်အတူ သွားရောက်ဖူးမြော်၍ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိကြားမင်းမေး ။ ။ နတ်, အသူရာ, နဂါး, ဂန္ဓဗ္ဗ စသော သတ္တဝါတို့သည် ရန်မရှိပါဘဲ ပျော်ပျော်ပါးပါးနေလိုကြပါသော်လည်း ရန်ရှိနေကြသည်မှာ အဘယ်အကြောင်း, အဘယ်အနှောင်အဖွဲ့ သံယောဇဉ်တို့ကြောင့်ပါလဲဘုရား။

ဗုဒ္ဓဘုရားအဖြေ ။ ။ ဣဿာ (သူတစ်ပါးကြီးပွားတာ မနာလိုမှု)၊ မစ္ဆရိယ (ကိုယ့်ပစ္စည်းကို ပေးရမှာဝန်တိုမှု) သံယောဇဉ်တို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။

သိကြားမင်းမေး ။ ။ ဣဿာ, မစ္ဆရိယ-သည် အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသနည်းဘုရား။

ဗုဒ္ဓဘုရားအဖြေ ။ ။ ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

သိကြားမင်းမေး ။ ။ ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်းသည် အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသနည်းဘုရား။

ဗုဒ္ဓဘုရားအဖြေ ။ ။ ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်းသည် ကြံတွေးမှု ဝိတက်ကြောင့် ဖြစ်သည်။

သိကြားမင်းမေး ။ ။ ကြံတွေးမှု-ဝိတက်သည် အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသနည်းဘုရား။

ဗုဒ္ဓဘုရားအဖြေ ။ ။ ကြံတွေးမှု-ဝိတက်သည် ချဲ့ထွင်တတ်သော (တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ) ပပဉ္စတရား

သုံးပါးကြောင့် ဖြစ်သည်။ (တဏှာ-တပ်မက်မှု၊ မာန-တက်ကြွမှု၊ ဒိဋ္ဌိ-အမြင်မှားမှု)

သိကြားမင်းမေး ။ ။ ပပဉ္စတရားသုံးပါး ချုပ်ငြိမ်းအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရပါမည်နည်းဘုရား။

ဗုဒ္ဓဘုရားအဖြေ ။ ။ မှီဝဲသင့်သော သောမနဿ၊ မမှီဝဲသင့်သော သောမနဿ-ဟု နှစ်မျိုး၊ မှီဝဲသင့်သော ဒေါမနဿ၊ မမှီဝဲသင့်သော ဒေါမနဿ-ဟု နှစ်မျိုး၊ မှီဝဲသင့်သော ဥပေက္ခာ၊ မမှီဝဲသင့်သော ဥပေက္ခာ-ဟု နှစ်မျိုး။

ဝမ်းမြောက်မှု-သောမနဿ ဝေဒနာကို မှီဝဲသောသူအား အကုသိုလ်ပွားက မမှီဝဲအပ်၊ ကုသိုလ်ပွားက မှီဝဲအပ်သည်။

ဝိတက်, ဝိစာရနှင့်တကွ ဖြစ်ပါသော သောမနဿ ဝေဒနာသည် မြတ်သည်။ (ဒေါမနဿ နှစ်မျိုး၊ ဥပေက္ခာ နှစ်မျိုး၌လည်း နည်းတူဖြစ်သည်)

ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကျင့်သော ရဟန်းသည် သံသရာကို ချဲ့ထွင်တတ်၊ (နယ်ချဲ့) ပပဉ္စတရားသုံးပါးတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို ကျင့်သည်မည်သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက "ဤသို့ ဖြေကြားပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သိကြားမင်းက ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား. . . ဖြေကြားသော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှုအခင်သော ဘုရားတော်သည် ကောင်းမြတ်လှပါ၏။ အဖြေတို့ကို ကြားနာရပါသောကြောင့် တပည့်တော်အား သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်းမှ ကူးမြောက်နိုင်ပါပြီဘုရား" ဟု နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ လျှောက်ထားလေသည်။

သိကြားမင်းသည် ပါတိမောက္ခသံဝရအကျင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရအကျင့် စသည်တို့ကို မသိ၍ မေးလျှောက်လေသော် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ဖြေကြားတော်မူသောကြောင့် ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေးစင်ကြယ်ပြီး၍ တပည့်တော်သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏တပည့် သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပါ။ မပါယ်လေးပါးသို့ မကျရောက်တော့ပါ။ မြတ်သော သုဂတိဘဝသာ ရောက်ဖို့ရာ ရှိပါတော့သည်ဟု ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား လျှောက်လေသည်။ (အကျယ်ရှုလိုက သိကြားဥဒါန်းစာအုပ်ကို ဖတ်ပါ)

ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကစာစောင် ထွက်စ ၁၃၁၇ ခုနှစ်လောက်ပင် ဆာနူသု ဓမ္မမိတ်ဆွေတို့ ပဟုသုတကြွယ်ဝရေးကို ရှေးရှု၍ မေးလိုရာပြဿနာတို့ကို မေးမြန်းနိုင်ရန် ပဟုသုတ ပညာရှင်တို့လည်း ဖြေကြားနိုင်ကြရန် "မေးပါ-ဖြေပါ"ဟူသော အခန်းတစ်ခန်းကို ဖွင့်ခဲ့ပါသည်။ ယင်း "မေးပါ-ဖြေပါ"ဟူသော အခန်း၌ မေးကြသူ သုတေသီတို့ထံမှ မေးခွန်းများ တစ်စ-တစ်စ အပို့များလာသလို ပဟုသုတ ကြွယ်ဝကြသော

ပညာရှင်တို့ထံမှလည်း အဖြေလွှာများအပို့များလာပါ၍ ဗုဒ္ဓဓမ္မစာစောင်မှာလည်း စိုစိုပြည်ပြည် ဖြစ်လာပါသည်။

အဖြေလွှာများကို အများဆုံးပို့ကြသော ဆရာတော်များမှာ ရွှေထီးဣန္ဒရာ (တည်တောဆရာတော်)၊ မင်းဘူးအရှင်ကဥ္စန (မှန်ကင်းကျောင်းတိုက်) ဆရာတော်၊ ပခုက္ကူအရှင်ကေသရ (မြသိန်းတန်ကျောင်းတိုက်) ဆရာတော်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းဆရာတော်သုံးပါးသည် မင်္ဂလာနှင့် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် သိကျွမ်းပြီးဖြစ်ပါ၍ ဖြေရန် ခက်သောမေးခွန်းများကို စာစောင်၌ ကြိုတင်ဖော်မပြဘဲ ယင်းဆရာတော်များထံမှ အဖြေလွှာများ ရလာမှပင် အမေးရော အဖြေပါ တစ်ပါတည်း စာစောင်၌ ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကစာစောင်တိုက်မှ (၁၉၈၄-ခု၊ စက်တင်ဘာလ)က ထုတ်ဝေခဲ့သော "ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အမေးအဖြေများ" စာအုပ်မှာ ပညာရှင်အမျိုးမျိုးတို့ ဖြေကြားခဲ့သော စာမူများကို စုစည်း၍ ထုတ်ဝေခဲ့သောစာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။ "ဤဘာသာရေးပြဿနာ အဖြေလွှာများ" စာအုပ်မှာ မင်းဘူးအရှင်ကဥ္စန (မှန်ကင်းကျောင်းတိုက်)ဆရာတော် တစ်ပါးတည်း ဖြေခဲ့သော စာမူများကို စုစည်း၍ ထုတ်ဝေသော စာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းလိုလိုပင် သာသနာရေး၊ ဘာသာရေး၌

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စပ်၍ မသိသောအရာများ ရှိတတ်ပါသည်။ လူဆိုသည်မှာ "မသိလျှင် မေး မစင်လျှင် ဆေး" ဟူသော စကားပုံအရ မသိသောအရာ ရှိက သိလာအောင် မေးကြရမည်မှာ ကိုယ့်အလုပ်ဖြစ်သလို မစင်ကြယ်သေးသော အညစ်အကြေး ရှိနေပါက ယင်းအညစ်အကြေးတို့ကို စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောရသည်မှာလည်း ကိုယ့်အလုပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤအမေးအဖြေစာအုပ်၌ မေးမြန်းကြသော မေးခွန်းများမှာ အများအားဖြင့် သာသနာရေးဆိုင်ရာ အခြေခံမှစ၍ မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် လွယ်ကူသောအကျဉ်း လျင်မြန်သော အသိဉာဏ် တိုးပွားလာရေးအတွက် မေးမြန်းကြသော မေးခွန်းတို့ကို "မင်းဘူး အရှင်တာဥစ(မှန်ကင်းဆရာတော်)" က တိုတိုကျဉ်းကျဉ်းနှင့် လိုရင်းတို့ကိုသာ ဖြေကြားထားသော အဖြေတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို မင်းဘူး အရှင်ကဥနာ၏တပည့် ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက လက်ထောက်အယ်ဒီတာ ဦးမျိုးသက်အောင် (ဓမ္မာစရိယ)က ဆရာတော်၏အမိန့်အရ စုစည်း၍ ထုတ်ဝေသော စာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုကြရသော ခန့်မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နှင့်စပ်သော မသိသေးသည့် ဗဟုသုတများကို သိကြရ၍ အသိဉာဏ် ပညာစင်ကြယ်အောင်

ကိလေသာအညစ်အကြေးတို့ကို ဆေးကြောနိုင်ကြပါစေသော်။

မင်္ဂလာပါ ခင်ဗျာ -
မင်္ဂလာ-အောင်မြင့်
ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကအယ်ဒီတာချုပ်
အမှတ် ၈၊ ခ/အောင်ချမ်းသာလမ်း
ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းရပ်၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့
၁၃၄၆-ခု၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၅)ရက်
၁၄-၉-၈၄၊ မင်္ဂလာအသက် ၇၅ နှစ်၊ တစ်လပြည့်နေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှင်ရာဟုလာ၏ အမှာစာ

ဗုဒ္ဓဂယ လောကတခွင်၌ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ မေးမြန်းချက်များ နှင့် ဝိနည်းအကြောင်းဆိုင်ရာ မေးခွန်းများကို အဓိကထား၍ နှစ်ပေါင်းအတန်ကြာမျှ ကြိုးပမ်းဖြေဆိုလာသူ မင်းဘူး အရှင်ကဥ္စနက "ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကမေးခွန်းများအဖြေ" ကို စာအုပ်အဖြစ် ရိုက်နှိပ်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရှိရသောအခါ ကျွန်ုပ် များစွာ ဝမ်းမြောက်မိသည်။ ဗုဒ္ဓဓမ္မ လောက စာဖတ်ပရိသတ်များကို အကျိုးဖြစ်၍ တိုင်းပြည်သို့ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကကောင်းကောင်းတစ်ချောင်း ချီတက်လာလေပြီဟု တွေးမိပြီး ဂုဏ်ယူရပါသည်။ ထို့ထက်-

ယင်းစာအုပ်၌ အမှာစာမိတ်ဆက်ရေးပေးရန် အရှင်မြတ်၏ တိုက်တွန်းချက်ကို ကြားသိရသောအခါ ပို၍ ဝမ်း

မြောက်ရသည်။ သို့သော်-

ဝိနည်းအကြောင်းဆိုင်ရာကို ဖြေဆိုထားသော ဤစာတမ်းစာအုပ်၌ ကျွန်ုပ် မိတ်ဆက်ရေးပေးရန် နေရာမရှိဟု ထင်မြင်ယူဆမိသည်။ အကြောင်းသော်ကား ဤစာအုပ်စာတမ်း၏ စာမျက်နှာတိုင်း၌ မေးခွန်းများ အဖြေများသာ ဖော်ပြထားရာ မေးခွန်းနှင့် အဖြေကို ဖတ်ကြည့်လိုက်ရုံမျှဖြင့် စာဖတ်သူသည် တစ်ရွက်ပြီးတစ်ရွက် ဖတ်ချင်စိတ်ပေါက်လာမည်သာဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်၏အမှာစာမိတ်ဆက်သည် အပိုသက်သက်သာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဖြစ်သောကြောင့်ပါတည်း။

သို့ရာတွင် ဤ၌ ကျွန်ုပ်ပြောချင်သော အချက် လေးခု ရှိပါ၏။ ယင်းမှာ-

(က) ဝိနည်းဆိုတာ ခက်သလား၊

(ခ) ဝိနည်းကြောင်းအရ ဆုံးဖြတ်ရသည်မှာ လွယ်သလား၊

(ဂ) ဝိနည်းအရ ဆုံးဖြတ်သူ၏တာဝန်ဝတ္တရား၊

(ဃ) ဝိနည်းသည် ဟိမ်မွေ့၏ဆိုသည် အဘယ်နည်း ဟူသော အချက်များပင်ဖြစ်၏။

(က) အဘိဓမ္မာဆိုသည်မှာ အလွန့်အလွန် ခက်ခဲနက်နဲပါသည်။ သဒ္ဒါဆိုသည်မှာ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ ကျယ်ဝန်းပါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်ဟု အမေးခံရသူတိုင်းက အသံတစ်မျိုးစီသည်း ထွက်ကြမည် ဖြစ်၏။ သို့သော် ဝိနည်းဆိုသည်မှာ ခက်သလားဟု စာသင်သားရဟန်းငယ်တစ်ပါးကို မေးကြည့်လျှင် ဝိနည်း ဆိုသည်မှာ မခက်ပါ။ စာမေးပွဲဖြေဆိုရာ၌ အလွယ်ဆုံးဘာသာ ဖြစ်ပါသည်။ လက်ညှိုးကို နံကြားထောက်၍ ဖြေလျှင်ပင် အောင်မှတ်ရနိုင်ပါသည်ဟု ဖြေကြားပေလိမ့်မည်။ ဝိနည်းကို လေးစားသော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးအား ဝိနည်းဟူသည်မှာ ခက်ခဲသလားဟု လျှောက်ထားကြည့်ပါက "ဟ-ဝိနည်းဆိုတာ ရဟန်းသံဃာအတွက် အခက်ခဲဆုံးပေါ့ မောင်ပဉ္စင်း" ဟု မိန့်ကြားပေလိမ့်မည်။ ယင်းသို့လျှင် ဝိနည်းနှင့်ပတ်သက်သည့် အဖြေများသည် မတူညီဘဲ တစ်ဦးတစ်မျိုးစီ အဖြေထွက်နေကြောင်း နားလည်ရတော့သည်။ ယင်းသို့ အဖြေမတူညီခြင်းသည် ဝိနည်း၌ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးစီ၏ သုံးသပ်မှုမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော သံသယစိတ်ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးဦးသည် ဝိနည်းနှင့်ပတ်သက်၍ အာပတ်သင့်သလား-မသင့်သလား၊ အပြစ်ရှိသလား-အပြစ်မရှိသလား စသည့် ဒွိဟများ တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုး သံသယရှိနေတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးက ဝိနည်း၌ ကျွမ်းကျင်သော ဆရာတော်ကြီးများသည် "ကင်္ခါဝိတရဏီ အဋ္ဌကထာ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ" စသော ကျမ်းများကို ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

(ခ) မြက်ပင်ကလေးကို နုတ်မိသောရဟန်းကို တခြားရဟန်းတော်တစ်ပါးက မြက်ပင်နုတ်သည်မှာ အာပတ်သင့်၏ဟု စွပ်စွဲသောအခါ မြက်ပင်နုတ်သောရဟန်းသည် အဘယ်ကြောင့် မြက်ပင်မျှကို နုတ်မိသောရဟန်းအား အာပတ်သင့်မည်နည်းဟု ပြန်လှန်၍ စောဒနာတက်၏။ ဤဝိဝါဒအမှုသည် ဘုရားရှင်ထံသို့ တိုက်ရိုက်ရောက်သောအခါမှ ကိစ္စပြီး၏။ ယင်းသို့လျှင် ဝိနည်းကြောင်းအရ ဆုံးဖြတ်ရသည်မှာ ခက်ခဲကြောင်း ထင်ရှား၏။ ဗုဒ္ဓသက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က တိုက်ရိုက်ဆုံးဖြတ်ပေးသူ ရှိနေသော်လည်း ယခုလို သာသနာ နောက်ကွယ်ခေတ်၌မူ ထိုထို ဝိနည်းကြောင်းဆိုင်ရာ ကျမ်းများ ဆရာစဉ်ဆက်အဆိုအမိန့်များ စသည်တို့ကို အားကိုးအားထားပြုကြရ၏။ ထို့ကြောင့် ဝိနည်းအရ ဆုံးဖြတ်ရသော ကိစ္စများ၌ ဆုံးဖြတ်သူပုဂ္ဂိုလ်အဖို့ မိမိကိုယ်နှိုက်က ဆရာသမားကောင်းထံ နည်းနာနိဿယ ခံယူသူဖြစ်ရမည့်အပြင် ဝိနည်းကြောင်းဆိုင်ရာ ကျမ်းများကိုလည်း မွှေနှောက်ထားသူ ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။

(ဂ) ဝိနည်းကြောင်းအရ ဆုံးဖြတ်ပေးသူကို "ဝိနယဓရ(=ဝိနည်းမိုရ်)ပုဂ္ဂိုလ်"ဟု ခေါ်၏။ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးသည် အထက်တွင် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဝိနည်းကိစ္စအမျိုးမျိုးကို ဆုံးဖြတ်သည့်အခါ အချက်အလက်ပေါင်းများစွာကို ရှာဆောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နားထွေးပြီးမှ သုံးဖြတ်ရသည်မှန်၏။ သို့ရာတွင် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် မပတ်သက်သောအဆုံးအဖြတ်မျိုးဖြစ်ပါက ကြီးလေးသော သံသယစိတ်များ မပေါ်ပေါက်နိုင်သော်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပတ်သက်သော အဆုံးအဖြတ်မျိုး၌မူ မိမိ(ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်)တွင် ကြီးလေးသော သံသယစိတ်များ ဝင်ရောက်လာတတ်သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ရှေးဆရာတော်ကြီးများသည် ကြီးလေးသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ပတ်သက်သော အမှုမျိုး၌ ဝိနည်းကြောင်း အထောက်အထား မည်မျှ တိကျမှန်ကန်နေစေကာမူ ကာယကံရှင်များ ကိုယ်တိုင်ဝန်ခံမှသာ ဆုံးဖြတ်ပေးလေ့ရှိသည်။ ယင်းသည် သူများအမှု မိမိသံသယစိတ် မပါလာမည် စိုးရသောကြောင့်တည်း။

(ယ) ဝိနည်းသည် ကြမ်းတမ်း၏၊ ထို့ကြောင့် သိမ်မွေ့သည်။ ဤမျှဆိုလျှင် ဝိနည်းကို သင်ကြားဖူးသော ရဟန်းတော်တိုင်း သဘောပေါက်မိလောက်၏။ ဝိနည်းစာဝါ ပို့ချခြင်း ဒကာဒကာမများလာလျှင် ရပ်ထားရ၏။ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်များသည် အသေးစိတ်ပို့ချလေ ကြမ်းလေ၊ ရှုံ့ရင်းလေ ဖြစ်၏။ မရှုံ့ရင်း မကြမ်းတမ်းဘဲ အလွန်သိမ်မွေ့သည်လည်း ရှိ၏။ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ ယောဇနာ၊ မဟာ ဂဏ္ဌိစသော ဝိနည်းဆိုင်ရာတို့ကို ပါဠိတော်နှင့် တွဲဖက်၍ ဆရာသမားကျမ်းတတ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများထံတွင် တက်ရောက်သင်ကြားလေ ဝိနည်း၏

နက်နဲကြောင်း သိရလေဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ဝိနည်းကြောင်းဆိုင်ရာ အဆုံးအဖြတ်များဖြစ်သော ဤစာတမ်းစာအုပ် ဖြစ်ပေါ်လာရေးအတွက် စာပြုသူပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤစာအုပ်၌ အချိန်ယူ၍ မည်မျှကြိုးပမ်းထားကြောင်း မှန်းဆနိုင်သည်။

သို့ရာတွင် ဤစာအုပ်၌ ဖော်ပြထားသော ဗုဒ္ဓမှ ... အမေးအဖြေများသည် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက် မှမ်းမြှားသော အစ်ကာရှက်းတစ်မျိုးမျိုးကို ဆုံးဖြတ်ထားသော အကြောင်းများမဟုတ်သဖြင့် စာပြုသူ၌ မိမိအဆုံးအဖြတ်အပေါ် သံသယဖြစ်လာစရာအကြောင်း မရှိချေ။ ထို့အပြင် ဤစာအုပ်ပါ အကြောင်းအရာများသည် တစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အတွက် တိုးကားဆုံးဖြတ်ရန်ကျမ်းလည်း မဟုတ်ချေ။ ဤစာအုပ်ပါ အဖြေများကို ဖြေကြားသူ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ် (သို့မဟုတ်) ဝိနည်းကို လိုက်စားနေကြရသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးသည် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုလေ့လာပြီး မိမိသင်ကြားသိရှိထားသော ဝိနည်းအကြောင်းဆိုင်ရာ ... အချက်အလက်များနှင့် နှိုင်းချိန်လျက် ပို၍တိကျရန် အလို့ငှာ အထောက်အကူပြုစာတမ်းအဖြစ်သာ ရည်ရွယ်ရန် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ဤဗုဒ္ဓမှဝိနည်းဆိုင်ရာ အမေးအဖြေကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြုစုသောဆရာတော်၏ခန္ဓာနှင့် နှလုံးသွင်းကိုလည်းကောင်း ဤစာအုပ်စာတမ်းပါ အချက်များ မည်မျှတိကျခိုင်မာသည်ကို လည်းကောင်း ဤစာတမ်းစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုကြည့်ခြင်းဖြင့် သိရှိပါလိမ့်မည်ဟု ကြိုတင်၍ သတင်းကောင်း ပါးလိုက်ပါရစေ။

နိဒါန်း နှင့် မှတ်တမ်း

ဘုန်းကြီးသည် ၁၃၃၂-ခုနှစ်မှ ၁၃၄၆-ခုနှစ်တိုင် ဗုဒ္ဓမ္မလောကမှာ ပါရှိသည့် အမေးများ၏အဖြေလွှာများကို ရေးသားပေးပို့ခဲ့ပါသည်။

ရေးသားပေးပို့ခဲ့သည့်အကြောင်းမှာ ဘုန်းကြီးသည် (၁၄)နှစ်သားမှ (၂၅)နှစ်သားအထိ စာသင်ပြီး (၂၆)နှစ်သားမှ (၃၀)ထိ စာသင် စာချကာ (၃၁)မှ အသက် (၅၀)တိုင် စာချအလုပ်ဖြင့် ပခုက္ကူကိုက်ား ဂဏ္ဍနိကာယ ပင်မတိုက်ကြီးနှင့် တိုက်ခွဲများ၌ အထူးသဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ ခြောက်ထပ်ကြီးတိုက်၌ ၁၀-နှစ်တိတိ အဆက်မပြတ် ပရိယတ်ကို သင်အံပို့ချ နေထိုင်လာခဲ့ပါသည်။

၁၃၂၀-ခုနှစ်မှာ မူလငယ်ဆရာ၏ အရိပ်အာဝါသ စာသင်သားပရိသတ် (၅၀)မျှ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိနေသောမင်းဘူးမြို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖွန်ကင်းကျောင်းတိုက်၌ ကိုယ်ပိုင်ပဓာန ...ဖြစ် နေထိုင်ရသောအခါ စာမေးပွဲခေတ်ဖြစ်သည့်အကြောင်း စာမေးပွဲအောင်မှ စာတတ်သည်ဟု အများက ယူဆနေကြသည်ကို ထောက်ရှုပြီး တစ်နည်းဆိုရသော် စာမေးပွဲဝင်သူများမှ စာကြိုးစားကြသည်များကိုလည်း ကိုယ်တွေ့ဖြစ်နေရ၍ တပည့်များ စာကြိုးစားကာ နောင်တစ်ခေတ်မှာ ပရိယတ္တိဝန်ဆောင် သာသနာ့သူရဲကောင်းများဖြစ်လာကြစေရန် ရည်ရွယ်ကာ ငယ်, လတ်, ကြီးဆိုင်ရာ စာမေးပွဲစာများကို ပို့ချပြီး နေထိုင်လာခဲ့ရာ (၁၀)နှစ်မျှ ကြာသွား၏။ ထိုသို့ ကြာသောအခါ "ငါသည် ယခင်က သင်ကြားပို့ချလာခဲ့သော စာကြီးပေကြီးများကို ပြန်လည်လေ့လာခွင့်မရတော့ဘဲ ဤအတိုင်းသာ သွားနေလို့တော့ မတော်ဘူး၊ စာကြီးပေကြီးများကို ပြန်လည်လေ့လာခွင့်ရအောင် မည်သို့ပြုလုပ်ရပါမည်နည်း" ဟု အကြံပြု စဉ်းစားနေမိ၏။ ထိုအခိုက်မှာ ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဘုန်းကြီး၏ ကျောင်းဒါယကာကြီး ဦးဘမောင်က ဗုဒ္ဓမွေလောကစာစောင် တစ်နှစ်အတွက် မွေဒါနလှူဒါန်းသည့် စာစောင်များအနက် ပထမဆုံးရောက်လာသည့် စာစောင်မှာ ရွှေတီး-ဣန္ဒရာ အမည်ခံ (ပင်တိုင် ဆောင်းပါးရှင်)ဆရာတော်က လူများ ဥပုသ်သီလခံယူဆောက်တည်ကြသည့်အခါ ရွတ်ဆိုရသည့် "သမနာဂတံ"ပုဒ်သည် ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့၌

"သမန...တံ"ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "သမန္နာဂတံ"ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "သမန္နာဂတံ"ဟူ၍လည်းကောင်း အသီးသီးပါရှိနေရာ မည်သည့်ပါဠ်က အနေအထားမှန်သည်ကို သဒ္ဒါပါဠ်ဓာတ်ပစ္စည်းအနေအထားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာအနေအထားများဖြင့်သော်လည်းကောင်း ကိုးကားဖြေဆိုတော်မူကြပါရန်ဟူသော အမေးကို ဖတ်ရှုရပါသည်။ ဤအမေးကို တွေ့ရသောအခါ အဖြေရေးသားရပါမူကား ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာများကို ပြန်လည်ကြည့်ရှုဖြစ်မည်။ ရရှိထားသည့် အာစရိယဝါဒများကိုလည်း တစ်ဆင့်ဖြန့်ဖြူးခွင့်ရမည်ဟု ဉာဏ်ဝင်၍ ထင်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းအမေးကို ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာများကို ကိုးကားပြီး အာစရိယဝါဒနှင့်တကွ ပထမဦးဆုံးအဖြေ ရေးသားပေးပို့ခဲ့ပါသည်။ မကြာမီ ၎င်းအဖြေစာစောင်မှာ ပါလာသည်။ အဖြေစာစောင်များရောက်သည့်နေ့မှာပင် မင်းဘူးမြို့ရှိ စာစောင်ကြည့်ပရိသတ်အချို့ ဘုန်းကြီးထံသို့ စာစောင်ကိုင်လျက် ဤအဖြေ ဘုန်းကြီးရေးတာလားလို့ မေးကြပါသည်။ ဖြေသူအမည်မပါဘူးလားဟု ဘုန်းကြီးက စာစောင်ကို မကြည့်ဘဲ ပြန်မေးလိုက်ပါသည်။ ပါပါသည် ဟု ဖြေကြပါသည်။ ပါလျှင် မေးစရာလိုသေးသလားဟု ထပ်ပြီး မေးလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ မေးလာသူများထဲမှ ဓမ္မစရိယအောင်ပြီးသူ ရဟန်း...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ပါးက တပည့်တော် ဤစာစောင်၌ (၁၀)ကြိမ်ထက်မနည်း ဆောင်းပါးများ ရေးသားပေးပို့ခဲ့ဖူးပါသည်။ တစ်ခါမျှ စာစောင်မှာ မပါဘူးပါ။ အရှင်ဘုရားအနေဖြင့် ဘယ်နှကြိမ် ရေးသားပေးပို့ဖူးပါသနည်းဟု မေးမြန်းပါသည်။ ဘုန်းကြီး အနေဖြင့် ယခုတစ်ကြိမ်သာ ရေးသားပေးပို့ဖူးပါသည်ဟု ဖြေလိုက်ရာ. . . ထိုအခါ ဆက်လက်ရေးသားတော်မူပါ။ မြို့ အနေဖြင့် ဂုဏ်ယူပါသည်။ ဒုတိယ မင်းဘူး ဦးဩဘာသ ဖြစ်ပါစေ စသည်ဖြင့် တော်တော်များများ ပြောကြားပြီး ပြန်သွားကြပါသည်။

ထို့နောက်မှာလည်း သာရေးနာရေးကိစ္စတို့၌ သက်ကြီးဝါကြီးဆရာတော်များနှင့် တွေ့တဲ့ ကြုံတဲ့ ဆုံတဲ့အခါ တွေ့တိုင်း ကြုံတိုင်း ဆုံတိုင်းလိုလို ဆရာတော်ကြီးများက အဆက်မပြတ် အခွင့်ရတိုင်း ရေးသားဖို့ရန် တိုက်တွန်းစကား မိန့်ကြားတော်မူကြပါသည်။ ထိုဆရာတော်ကြီးများမှ လိုအပ်သော စာအုပ်တော်တော်များများ ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူကြပါသည်။ တိုက်တွန်းတော်မူကြသည့်အတိုင်း အခွင့်အခါရတိုင်းလည်း အမြဲများ ရေးသားပေးပို့ခဲ့ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော (၅)နှစ်တာကာလလောက်ကပင် ၎င်းအဖြေများကို စုပေါင်းပြီး စာအုပ်ဖြစ်အောင် အားထုတ်သင့်ကြောင်း အကြံပြုလာသူများ မနည်းလှပါ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များထဲမှ ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက

အယ်ဒီတာချုပ် မင်္ဂလာ ဦးအောင်မြင့်နှင့် (စာရေးဆရာ) ရှင်ရာဟုလာတို့လည်း ပါဝင်ပါသည်။ ထိုစဉ်က အကြံပြုလာကြသော်လည်း ဘုန်းကြီးအနေဖြင့် မစွမ်းဆောင်နိုင်၍ ဤအတိုင်းပဲနေလာခဲ့ရာ ယခုအခါမှ ဘုန်းကြီး၏တပည့်ဖြစ်သူ ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကစောင်တိုက်) လက်ထောက်အယ်ဒီတာ မောင်မျိုးသက်အောင်က စာအုပ်ဖြစ်အောင် တာဝန်ပေးလျှင် ဆရာတော်၏ပါရမီ ကူညီသောအနေဖြင့် အစစတာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပါမည်ဟု လျှောက်လာ၍ တာဝန်ပေးအပ်လိုက်ပါသည်။ ဤကား စာအုပ်ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းနိဒါန်း စကားရပ်များ ဖြစ်ပါသတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အာစရိယဝန္ဒနာ

ဤသို့ အဖြေလွှာများရေးသားနိုင်ရန် မင်းဘူး(စကု) မြို့နယ် ပုန်တောင်ရွာကျောင်း ဆရာတော် ဦးသံဝရ(သင်ပုန်းကြီး၊ ဆယ်စောင်တွဲ၊ အတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့၊ သဒ္ဒါသုတ်ပြီး ရှင်ပြီး သင်္ဂဟသချုပ်ခွဲနှင့် စကုရွာတန်းဘောင်ဘည်အထိ) ထံတွင် လည်းကောင်း၊ ရေနံချောင်းမြို့ တွင်းကုန်းပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်၌ သာမဏေဘဝဖြင့် (၅)ဝါတိုင် နေခဲ့ရာတွင် ဆရာတော် ဦးကုသလ (သဒ္ဒါ-ရူပသိဒ္ဓိ သင်္ဂဟဋီကာကျော်၊ ပါတိမောက် ကခ်ါ၊ ပုဒ်စစ်၊ မာတိကာဓာတုကထာ၊ ဘေဒစိန္တာ ကစ္စာယနသာရ ဝစ္စဝါစက)၊ ဦးကောဝိဒ (သဒ္ဒါ၊ သင်္ဂဟ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်) ဦးသာဂရ (ဆန်း၊ အဘိဓာန်၊ အလင်္ကာ)၊ ဦးဝဝန (သုတ်သီလက္ခန်၊ မဟာဝါ ပါ-၌)၊ ဦးလာဘိက (သုတ်ပါထေယျ ပါ-၌)တို့ထံတွင်လည်းကောင်း၊ ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာရာမ

တိုက်၌ (၄)ဝါတိုင် နေခဲ့ရာတွင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဆရာတော် ဦးပညာ(သင်္ဂဟ-ဋီကာကျော်၊ ပါတိမောက်-ကခ်ါ၊ အဋ္ဌသာလိနီ၊ မူလဋီကာ)၊ အဂ္ဂါဘိဓဇဆရာတော် ဦးသုန္ဒရ (အဝိုင်ဥ္စာ၊ သံယုတ္တနိကာယ)၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာ (ဝိနည်းငါးကျမ်း ပါ-၌)တို့ထံတွင်လည်းကောင်း၊ မန္တလေးမြို့ ဘုရားကြီးတိုက် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဆရာတော် ဦးနာရဒ (ဈာသ)၊ အမရပူရ တုံးဖောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ (ဆန်း)၊ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော် ဦးဝိမလ (ပဋ္ဌာန်း-ဆိုဝါ)၊ မင်္ဂလာတိုက်သစ် ဆရာတော် ဦးခေမာသာမိ (ပဋ္ဌာန်း-ဆိုဝါ)၊ ဆရာတော် ဦးဥက္ကံသ (ယမိုက်ဆယ်ကျမ်း-ဝါဆို)တို့ထံတွင်လည်းကောင်း၊ စစ်ကိုင်း တောင်ရိုး မှန်ကျောင်း (ယခု သုံးခွပါဠိကာရီ)ဆရာတော် ဦးဝရသာမိ (သီလက္ခန္ဓ ပါ-၌ ဆိုဝါ)ထံတွင်လည်းကောင်း စာပေကျမ်းဂန်တို့ကို သင်ကြားခဲ့ပါသည်။ ၎င်းကျောင်းတိုက်တွင် စာသင်စာချအဖြစ် (၂)နှစ် သီတင်းသုံးခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင် မင်းဘူးမြို့၊ မှန်ကင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးသာသန (သဒ္ဒတ၊ အင်္ဂလိပ်၊ သင်္ချာ)ထံတွင်လည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့ ချောက်ထပ်ကြီးဘုရားကြီးတိုက် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ညောင်တုန်းဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍည (သံယုတ္တနိကာယ)၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဆရာတော် ဦးအာစိဏ္ဏ(ဝိသုဒ္ဓိမဂ်-၌)တို့ထံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွင်လည်းကောင်း ထပ်မံသင်ကြားဆည်းပူးခဲ့ပါသည်၊ ၎င်းတိုက်၌လည်း ဆယ်ဝါတိတိ စာချခဲ့ပါသည်။

အထက်ပါ ဓမ္မာစရိယဆရာတော်ကြီးတို့အား ဤစာတမ်းဖြင့် ကျေးဇူးတစ်ဖန် တုံ့ပြန်ပေးဆပ် ရှိခိုးဝန္ဒနာ ပူဇော်အပ်ပါသည်။

❁

ကျေးဇူးတင်မှတ်တမ်း

အနန္တကျေးဇူးရှင် မိဘနှစ်ပါး ရဟန်းဒါယကာ, ရဟန်းဒါယိကာမ၊ ကျောင်းဒါယကာ, ကျောင်းဒါယိကာမ ပဉ္စလေးသီလျှော့ပါနိုးခဲ့ကြဖူးသော ဒါယကာ, ဒါယိကာမများနှင့် စာအုပ်ဖြစ်အောင် စာမူများကို လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ကူးယူပေးကြသည့် အောင်လံမြို့ တောင်ပေါ်ကျောင်း (ဝိနယာဓိကာရ ဓမ္မာစရိယ)ဦးဇောတိကနှင့် (ဓမ္မာစရိယ) ဦးပုညတို့အားလည်းကောင်း၊ မိတ်ဆက်စာလွှာ အမှာစာများ ရေးသားပေးပို့ခဲ့ကြသော အယ်ဒီတာချုပ် မဂ်သာ ဦးအောင်မြင့်နှင့် ရှင်ရာဟုလာတို့အားလည်းကောင်း၊ ဦးသိန်းအောင် (ဗုဒ္ဓမေလာက ဘုံချုပ်ရေးမှူး)အားလည်းကောင်း၊ မျက်နှာဖုံး

ဝန်းချီ မောင်မောင်ဝင်း(မောင်ဝင်းမောင်)အားလည်းကောင်း၊ အစစအရာရာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပေးသော လက်ထောက်အယ်ဒီတာ တသည့်(မင်းဘူး မျိုးသက်အောင်) မောင်မျိုးသက်အောင်အားလည်းကောင်း၊ စာအုပ်ဖြစ်ရေးအတွက် အဘက်ဘက်မှ ကူညီအားပေးကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်းကောင်း ဘုန်းကြီးအနေဖြင့် အထူးပဲ ကျေးဇူးဥပကာရတင်ရှိပါကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသတည်း။

ဆရာတော်-ဦးကဥ္စန
မှန်ကင်းကျောင်းတိုက်
မင်းဘူးမြို့၊

❁

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်းဘူး

အရှင်ကဥ္စန၏

ဘာသာသာရေးပြဿနာ

အဖြေလွှာများ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-သမန္တဂတံပုဒ်

[ရွှေထီးကျွန်ရာ၏ အငွဲ့ (၁၅) အမှတ် (၄၈) အမေး ကို ဖြေသည်]

သံပုဋ္ဌ-ပဒ ခတ်၊ ဒွာ ပုဋ္ဌ-ဂမုဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း ဖြင့် ပြီးသော သမ္ပန္နာဂတ-ပုဒ်၊ သံ+အနု+အာပုဋ္ဌ-ဂမုဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော သမန္နာဂတ-ပုဒ်ဟူ၍ သဒ္ဒါအနေဖြင့်

ပါဠိ နှစ်ထွေ စဝေ၌ထပ်သည်။

ထိုတွင် သမ္ပန္နာဂတ-ဟုရှိသောပါဠိကား၊ မသင့်မြတ်။ သဂါထာဝဂ္ဂ-ဝင်္ဂီသသံယုတ်၊ သုတာသိတသုတ်-အဋ္ဌကထာ နှင့် ဋီကာကို သတိမပြုမိဘဲ ဆိုမိန့်ဟန်ရှိသည်။ သမန္နာဂတ-ပုဒ်သာ သင့်မြတ်၏-ဟု ပခုက္ကူနိကာယ မဟာဝိနာယက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ညောင်ဦးဆရာတော်ဘုရားကြီး အမိန့်ရှိသည်ကို မှတ်သားရဖူးပါသည်။

ရှင်းဆရာတော်ကပင် ဝမောဒုဒန္တာနံ-သုတ် အစီအရင်ဖြင့် ဝ-အက္ခရာနှင့် သမန္နာဂတ-ဟု အချို့သော ဝင်္ဂီသသံယုတ် သုဘာသိတသုတ-ဋီကာမှာရှိလေသေးရဲ့။ ၎င်း လည်း ကောင်းပါ၏။ သို့သော် မဂဓ၌ မထင်ဟုမိန့် ပါသည်။

(အဖော်၌ပါသော သမနာဂတကိုကား ပါ-ဠတို့၌ သတိမပြုမိပါ။) သမန္နာဂတပုဒ်သာ သင့်မြတ်၏-ဟု ယူဆနိုင်ရန် အကိုးကျမ်းများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘောဇနေမတ္တညုူ သတိသမ္ပဇညေန သမန္နာဂတော သဲ့နူရှေ့ာ-ဟူသော (သီလက္ခန်ပါဠိတော်)

သမန္နာဂတောတိ သမနုအာဂတပဝတ္တာ ယုတ္တာစ-ဟူသော (သဂါထာဝဂ္ဂ-ဝင်္ဂီသသံယုတ်၊ သုဘာသိတာသုတ်၊ အဋ္ဌကထာ)။

ဝါဒ ဟိ သဟာဇာတာယ ဝိရတိယာ သမ္မာ အနု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရူပတော အာဂတာ ပဝတ္တာတိ ဝုစ္စတိ၊ ဘဂဟာတာဘာပ် ဟိ စေတနာ ယထာသမ္ဘာ ဒိန္နာယ ဝိရတိယာ သမ္ဘူ အနု ရူပတော ယုတ္တာတိ ဝတ္တုံ အရဟာတိ-ဟူသော ဖွင့်ဆိုကာလား စကားတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်၊

ဤသို့ သဒ္ဓါအဘအနေသော ပဓာနမို့ ရှင်းချက်မထုတ် တော့ဘဲ ဤမျှဖြင့် နိဂုံးကမ္ပတ် အဆုံးသတ်ပါသတည်း။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ ၁၆၊ အမှတ်-၅)

၂-စူဠသောတာပန်

အမေး ။ ။စူဠသောတာပန်သည် ဂတိမြဲ-မမြဲ၊ အပါယ် ကျနိုင်-မကျနိုင် သိလိုပါသည်။ ဖြေကြားပေး ပါရန် ပညာရှိအပေါင်းတို့အား လေးစားစွာဖြင့် မေတ္တာရပ်ခံ ပါသည်။

မောင်ညွန့်မောင်

အဖြေ ။ ။စူဠသောတာပန်သည် မြဲသောဂတိ ရှိ၏။ အပါယ်သို့ မကျနိုင်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

(သာဓက) ။ ။ဣမိနာ ပန ဉာဏေန သမန္နာဂတော ဝိပဿ ကော ဗုဒ္ဓသာသနေ လဒ္ဓဿာသော လဒ္ဓ ပတိဋ္ဌော နိယတ ဂတိကော စူဠသောတာပန္နော နာမ။

(ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ)

(အဓိပ္ပာယ်) ။ ။ဤနာမရူပပရိစ္ဆေဒ-ဉာဏ်, ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ ဉာဏ် နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိပဿနာ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရအပ်သော သက်သာရာ ထောက်ရာ တည်ရာရှိသည်ဖြစ်၍ အပါယ်လေးပါးသို့ မကျမရောက်မူ၍ သူတော်ကောင်းတို့ လားအပ်သော မြဲသောဂတိရှိသော စူဠသောတာပန်မည်၏။

နောက်တစ်မျိုးကား. . . အပါယ်ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေနိုင်တာက အတ္တဒိဋ္ဌိနှင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဲ။ ရုပ်နှင့် နာမ်ကို အဟုတ်အမှန်သိနေသော စူဠသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် သည် အတ္တဒိဋ္ဌိနှင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် အပါယ်သို့ မကျနိုင်တော့ပြီ။

(သာဓက) ။ ။သဗ္ဗာနိ အပါယဂါမိက ကမ္မာနိ နာမ အတ္တ ဒိဋ္ဌိယာ သတိယေဝ ဝိပစ္စန္တိ၊ အသတိယာ န ဝိပစ္စန္တိ။

(အဘိဓမ္မာမဟာဋီကာ)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၃-မန်းစက်တော်ရာအစစ်သာ

မင်းဘူး မန်းစက်တော်ရာသည် အောက်ဖော်ပြပါ ကျမ်းဂန်များကို ထောက်သော် "အစစ်သာ"ဟု မှတ်ယူသင့်ပါသည်။

နမ္မဒါနဂါးမင်း တောင်းပန်၍ အောက်စက်တော်ရာကို "ဘဂဝါ နမ္မဒါနဒီတီရေ ပဒစေတိယံ ဒဿေသိ"ဟူ၍လည်းကောင်း (ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင်သည် နမ္မဒါမြစ်(ချောင်း)နား၌ ပဒစေတီတော်ကို ပြထားတော်မူခဲ့သည်)။

သစ္စဗန္ဓရသေ့သည် သို့မဟုတ် ရဟန္တာသည် တောင်းပန်၍ အထက်စက်တော်ရာကို "သတ္ထာယနုဗိဒ္ဓိပါသာဏေ အလ္လမတ္တိကပိဏ္ဍမှိလဉ္ဆနံဝိယ ပဒစေတိယံ ဒဿေသိ"ဟူ၍လည်းကောင်း(နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် တစ်ခဲနက်သော ကျောက်အပြင်၌ စိုစွတ်သော မြေစိုင်ခဲ၌ ရိုက်နှိပ်အပ်သော အမှတ်တံဆိပ်ကဲ့သို့ ပဒစေတီတော်ကို ပြထားတော်မူခဲ့သည်)။

(ဥပရိပဏ္ဏာသ-ဋ္ဌ၊၂၃၃၊သဥ္စာယဘာနသံယုတ်-ဋ္ဌ၂၅)

ထို့ပြင် ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ် ပါဠိတော်လာ စကားစပ် များနှင့်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထာလာ စကားရပ်များကို နှိုးနှောပေါင်းစပ်၍ မင်းဘူး-မောင်သော် ရေးသားပြုစုသည့်

ရွှေစက်တော်သမိုင်းသည်လည်း ကျမ်းဂန်အခေါ်အဝေါ် ဋ္ဌာနအမည်များနှင့် ယခုမျက်မှောက်ခေတ် အခေါ်အဝေါ် များသည် ဋ္ဌာနအလိုက် အကွာအဝေး ယုတ္တိယုတ္တာ ရှိလှပါပေသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၄-အဋ္ဌ နှစ်ပါး ထပ်ဆင့်မေးဖြေ

မန္တလေး ဦးဘစံထံမှ မင်းဘူး အရှင်ကဥ္စနသို့. . .

မေး ။ ။ အသီတိ မဟာသာဝက စာရင်း၌ အဋ္ဌသာဝက နှစ်ပါး ပါ-မပါ ဦးသောမဒတ္တ-မင်းလှကာ မေးရာတွင် (စာစောင် အတွဲ ၁၈၊ အမှတ် ၃၆ ၌) အဋ္ဌသာဝက နှစ်ပါးလည်း ပါဝင်ကြောင်းကို အရှင်ဘုရား၏အဖြေတွင် ဖတ်ရှုရပါသည်။ နောက်အဖြေ၏နိဂုံး၌ ဝါဒကွဲရှိမည်ထင်၍ ကျမ်းပေါင်း(၆၅)ကျမ်းတိုင်အောင် ပြန်လှန်ရှာဖွေရာ မတွေ့ရကြောင်းကိုလည်း ဖတ်ရှုရပြန်ပါသဖြင့် မန္တလေးမြို့၊ နိဗ္ဗိန္ဒသေနကျောင်းမှ အရှင်ပဏ္ဍိတကိုယ်တော်နှင့် ဆွေးနွေးနှိုးနှောကြရာတွင် အရှင်ဘုရား ဆန္ဒရှိနေသောမူကွဲကို ယခု သင်ကြားပို့ချဆဲဖြစ်သော ဝိနည်းကျမ်းတွင် အသီတိမဟာသာဝက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာရင်း၌ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါး မပါဝင်ကြောင်းကို တွေ့သိရ၍ အရှင်ဘုရား ကျမ်းညို့၍ ဖြေပေးပါရန် အောက်ပါအတိုင်း တင်ပြအပ်ပါသည်ဘုရား။

သာဝကေသု ပန အသီတိမဟာသာဝကာ ကပ္ပ သတသဟဿံ သရန္တိ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကာ ဧကမသင်္ချေယျံ သတသဟဿဉ္စ။

(ပါရာဇိကဏ်-ဋ္ဌ၊ ပ-အုပ်၊ ၁၃၀)

သို့

ဦးဘစံ-

ဦးဘစံထံမှ ပေးပို့စာကို စာစောင်တိုက်မှ တစ်ဆင့် (၂၆-၂-၇၃)နေ့စွဲဖြင့် ပေးပို့ရာ ဘုန်းကြီးထံသို့ (၃-၃-၇၃)နေ့က ရောက်ရှိပါသည်၊ ကျမ်းညို၍ ဖြေပေးပါရန် ဦးဘစံ တင်ပြလိုက်သော (ပါရာဇိကဏ်-ဋ္ဌ၊ ပ-အုပ် ၁၃၀)၌ လာသော စကားရပ်များသည် အသီတိမဟာသာဝက စာရင်းတွင် အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါး မပါဝင်ကြောင်းကိုပြသော စကားရပ်များ မဟုတ်ပါ။ အသီတိမဟာသာဝကနှင့် အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့ ဆုတောင်းဆုယူပြုခဲ့ရသည့်(ပါရမီဖြည့်ခဲ့ရသည့်) သချေ်ၤကပ္ပာတို့ကို ပြန်လည် အောက်မေ့နိုင်ကြောင်းကို ပြဆိုသော စကားရပ်များသာ ဖြစ်ပါသည်။

အထောက်သာဓက။ ။ (ပဏ်ာ ၂၊ ပါ ၃၃၈၊ ဝင်း၄၊ ၂၆၂ မှာ)

လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂ ပါးကို ရေတွက်ပြရာ၌ စတ္တာလီသဒန္တော-ဟု (၂၃)ပါးမြောက် လက္ခဏာတော်၌ ပြဆိုပြီးဖြစ်ပါလျက် တစ်ဖန် စွယ်တော် လေးဆူကို သုသုက္ကဒါဌော-ဟု ၂၆ ပါးမြောက်လက္ခဏာတော်၌ ဆိုပြန်ပါသော်လည်း သွားတော် ၄၄ ချောင်းဟု မယူမူ၍ ၄၀ သာ ယူရသကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ဂုဏ်ကြီးရှင်များ ဖြစ်တော်မူကြသည့် အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးကို အသီတိမဟာသာဝကနှစ်ပါးတွင်လည်းပါ၊ သီးခြားလည်း ရေတွက်ယူပါမူ ၈၂ ပါး ဖြစ်နေပါမည်။ ၈၂ ပါးယူသော် တစ်ပါးသော ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့နှင့် ဆန့်ကျင်နေပါမည်။ ၈၀ ယူမှသာ တစ်ပါးသော ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့နှင့် သံသန္ဒန ဝါဒ မပြားတစ်သားတည်းဖြစ်ပါမည်။

ဤကား ဘုန်းကြီး၏အမြင် အယူအဆကို ကျမ်းညို၍ ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သဘောမကျသေးက ,တစ်ပါးသော ပညာရှင်များနှင့် ဆွေးနွေးနှီးနှောကြည့်ပါဦး။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ ၁၈၊ အမှတ် ၁၈)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၅-အာကာသခေတ်နှင့် ဝိသယခေတ်တို့၌ ၃၁-ဘုံ ရှိသည်

(က) ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ၊ ယာဝတာ အာနန္ဒ စန္ဒိမသူရိယာ ပရိဟရန္တိ။ သဟဿံ ဗြဟ္မလောကာနံ။ အယံ ဝုစ္စတာနန္ဒ သဟဿီ စူဠနိကာလောကဓာတု။ (အံဂုတ္တရ ပါ-၂၂၈)

ဤပါဠိတော်စကားရပ်သည် စကြဝဠာတစ်ခု၌ လတစ်ခု နေတစ်ခု မြင်းမိုရ်တောင်တစ်ခု ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း မဟာသမုဒ္ဒရာလေးစင်း "စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး လေးယောက်၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၊ ဗြဟ္မာပြည်နှစ်ဆယ်ရှိကြောင်းကို ညီတော်အာနန္ဒာအား အဘိညာဉ်ရ သာဝကတို့၏ အသံပျံ့နှံ့ရာ တစ်ထောင်အရေအတွက်ရှိသော ငယ်သော လောကဓာတ်ကို မိန့်ကြားတော်မူသော စကားရပ်ဖြစ်ပါသည်။

ဤစကားတော်အရ ပရိတ်တော်၏ အာဏာစက် ပျံ့နှံ့ရာ အာဏာခေတ်နှင့် အဆုံးမရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏ ကျက်စားရာအာရုံဖြစ်သော အဆုံးမရှိသော အနန္တစကြဝဠာ ဝိသယခေတ်တို့၏ အတွင်း၌လည်း တစ်ခုတစ်ခုသော စကြဝဠာ၌ တစ်ခုတစ်ခုသော နေ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော လ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော မြင်းမိုရ်တောင်၊ လေးခုလေးခုသော ကျွန်းကြီး၊ လေးစင်းလေးစင်းသော မဟာသမုဒ္ဒရာ၊ လေး

ယောက်လေးယောက်သော မဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးများ၊ ခြောက်ထပ်ခြောက်ထပ်သော နတ်ပြည်၊ နှစ်ဆယ်နှစ်ဆယ်သော ဗြဟ္မာပြည်များ အသီးသီးရှိနေကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ပါ၍ "အာဏာခေတ်နှင့် ဝိသယခေတ်တို့၌လည်း (၃၁)ဘုံ ရှိသည်"ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

(ခ) နောက်တစ်မျိုးကား ဘုရားရှင်သည် ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ ကဲ့သို့ ဓမ္မတာအတိုင်း မဟာဝုန် တောကြီး၌ မဟာသမယသုတ်ကို ဟောတော်မူစဉ်က မဟောမီ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာမှ လာရောက်ကြကုန်သော များပြားလှသည့် နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ စိတ်အကြံကို သိတော်မူ၍ အတ္ထိ ပန ကတ္ထစိ အညော ဗုဒ္ဓေါတိ အနန္တာသု လောကဓာတူသု အနန္တံ ဉာဏံ ပတ္ထရိတွာ ဩလောကေန္တော န အညံ ဗုဒ္ဓံ အဒ္ဒသ။ (သုတ်မဟာဝါနှင့် သုတ္တနိပါတ-၅)

တစ်စုံတစ်ခုသော စကြဝဠာ၌ တစ်ပါးသော ဘုရား ရှိသေးသလောဟု အကြံဖြစ်တော်မူ၍ အဆုံးမရှိသော စကြဝဠာအနန္တလောကဓာတ်တို့၌အဆုံးမရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ဖြန့်တော်မူ၍ ကြည့်ရှုတော်မူသည်ရှိသော် မိမိမှ တစ်ပါးသောဘုရားတော် မြင်တော်မမူဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။

ဤစကားရပ်၌ "ကြည့်ရှုတော်မူသည်"ဟူသော စကားတော်ကို ထောက်သော် အနန္တစကြဝဠာတို့၌ အကြည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှုခံ အာရမ္မဏိကာ ဖြစ်ထိုက်သည့် ၃၁-ဘုံသားတို့သည် ရှိ၏ ဟူ၍ပင် မှတ်ယူရပါမည်၊

မှတ်ချက်။ ။ (က) အမှတ်ပြအဖြေသည် ဝိနိစ္ဆယ ကျမ်းလာ မိုင်းနိုင်းဆရာတော်၏ အဖြေကို မှီး၍ ဖြေဆို လိုက်ပါသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၄၄)

၆-ရဟန္တာဟူက မပုပ်ရ

(အတွဲ-၁၆၊ အမှတ်-၄၀၊ စာမျက်နှာ-၁၀၊ ဦးသောမဒတ္တ (မင်းလှ)၏ အမေးကို. . . ဖြေဆိုသည်)

နိက္ကိလေသာနံ မတာသရီရမ္ပိ ဒုဂ္ဂန္ဓံ န ဟောတိ။
(သုတ္တနိပါတ ဋ္ဌ၊ ပ-၃၀၃၊ အာမဂန္ဓသုတ်)

ကိလေသာမရှိကုန်သော၊ ကိလေသာမှ ကင်းကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အလောင်းကောင် (အလောင်းတော်သည်) မကောင်းသောအနံ့(ပုပ်သောအနံ့) မဖြစ်(မရှိ) ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်ကို ထောက်သော် ကိလေသာကင်းစင် ရဟန္တာအရှင်တို့၏ အလောင်းတော်ဟူက မပုပ်ရဟု မှတ်ယူရပါမည်။

ထို့နောက် မျက်မြင်ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိသေးသောကြောင့် မျက်မှောက်ခေတ်ဟုပင် ဆိုထိုက်သော ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ၏ထေရုပ္ပတ္တိ၊ စွန်းလွန်းထေရုပ္ပတ္တိ၊ မိုးကုတ်ထေရုပ္ပတ္တိ များကို ဖတ်ရှုရခြင်းနှင့် အလောင်းတော်များကို ကိုယ်တိုင် ဖူးတွေ့ရသူတို့၏ထံမှ သုတစကားတစ်ဆင့်ကြားသိရသည် များကို ထောက်သော် အဋ္ဌကထာလာစကားတော်နှင့်မပြား တစ်သားတည်းဖြစ်နေသည်ကို မှတ်သိရပါသည်။ အထူး သဖြင့် မိုးကုတ်ဆရာတော်၏ အရိုးဆက်များသည် ချိတ်ဆက် များဟု သိရပါသည်။ (ဒီဃနိကာယ်နှင့် မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပပါဠိတို့၌) ဘုရားရှင်တို့မှာ သံကွင်းဆက်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့မှာ ချိတ်ဆက်၊ ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ တွေ့ဆက်ဆက်ကြကြောင်းကို ဋီကာဖွင့်ပြသည်များကိုထောက်သော် မိုးကုတ်ဆရာတော်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်ကြောင်း မှတ်သိရပါမည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ၏ ထေရုပ္ပတ္တိမှာ ၁၂၆၉- ခု၊ ကဆုန်လဆုတ် ၄-ရက်၊ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၇-နာရီခန့်မှာ ပျံလွန်တော်မူ၍ တပို့တွဲလဆုတ် ၃-ရက်နေ့ နံနက် ၈-နာရီမှ ၁၁-နာရီတွင် ဈာပနကိစ္စပြီးစီးသည်။ အညှော်နံ့၊ အပုပ်နံ့မရ။ နံ့သာနံ့သာရသည်ဟူ၍လည်းကောင်း (ဤလတစ်ရက် လျှာမျှကာလကြာအောင်) အလောင်းတော်ကိုစောင့်ရှောက် ကြသူများ၊ အသွားတော်၊ လက်သည်းတော်များကို အဖူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမြော်လာသူများ ချွတ်ယွင်းလွယ်မည်ဖြစ်သောကြောင့် နဝရတ် ဖြင့်ပြီးသော မှန်ခေါင်းကို ကြေးသေတ္တာခေါင်း၌ ထည့်ပြီးလျှင် သံတိုင် တံခါးအတွင်း ညောင်စောင်းသလွန်ဆက်၌ တင်ထားယ် စွာ ထားကြရလေသည်။ လေးဘက်လုံးတံခါးတို့၌ ယောက်ျား ကြီး ၄-ယောက် တစ်ယောက်ယောက် အမြဲစောင့်ရလေသည် ဟူ၍လည်းကောင်း။ အလောင်းတော်မှာ ခေါင်းလဲစတွင် မူလ ရုပ်ပုံမှ ချွတ်ယွင်းချက်မရှိ၊ နောက်၌ ရွှေချလိုသူတို့ကြောင့် ရွှေတုံးကြီးသဖွယ် ဖြစ်နေ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း ဖော်ပြရ သဖြင့် ထိုအရှင်မြတ်တို့သည် အဋ္ဌာလာလား စကားတော်နှင့် အညီ မပုပ်သောရုပ်အလောင်း အရှင်မြတ်တို့ပါပေတည်းဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာယုံကြည်စွာနှင့် မှတ်ချက်ချရမည်သာ တည်း။

(ဗုဒ္ဓမေဒ္ဓလောက)

၇-တရားအားထုတ်တဲ့အခါ

(အတွဲ-၁၆၊ အခွက်-၁၂၊ စာမျက်နှာ-၂၊ အရှင်ဉာဏ (သာယာကျွန်း)၏ အမေးကို. . . ဖြေဆိုသည်)

အမေး၌ (၁) "ခန္ဓာကိုယ်ကို သက်သာသလိုနေ၍

တရားနှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်သူ" ဆိုရာတွင် ကာမသုခလ္လိကာနု ယောဂ အစွန်းမလွတ်အောင် သက်သာခိုလွန်းသူသည်လည်း ကောင်း (၂) "ခန္ဓာကိုယ်ကို အပင်ပန်းခံပြီး တရားနှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်သူ" ဆိုရာတွင်လည်း အတ္တကိလမထာနုယောဂ အစွန်းမလွတ်လောက် အောင် အပင်ပန်းခံလွန်းသူသည် လည်းကောင်း သမာဓိကို မရနိုင်ပါ။ သမာဓိကိုမရက သမာဓိ ရမှ ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ဝိပဿနာဉာဏ် မဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါ။ ဝိပဿနာဉာဏ်မှ မဖြစ်ပေါ်လျှင် ထိုသူနှစ်ဦးလုံး တရား မပေါက်နိုင်ဟု ဖြေဆိုရပါမည်။

ထိုအစွန်းနှစ်ပါးမှလွတ်အောင် တရားနှလုံးသွင်းသူ များဖြစ်ပါမူ(ယုန်နှင့်လိပ်ကို ပုံပြဆို ထိုထိုများ ကျမ်းဂန်ဆိုတဲ့ ယုန်နှင့်လိပ် ဥပမာလို)၁-နံပါတ်လူသည် တရားပေါက်ရောက် စေကာမူ ဖြည်းဖြည်းမှ ပေါက်ရောက်ပါမည်။ ၂-နံပါတ်လူ သည် ၁-နံပါတ်လူထက် စောပြီး(မြန်ပြီး) တရားပေါက်ရောက် နိုင်မည်ဟု ဖြေဆိုရပါမည်။

ချဲ့ပါရစေ။ ။တရားအားထုတ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှေးဦးစွာ သဒ္ဓါ, အာရဒ္ဓဝီရိယ, ပညာဝါဟူသော ပဓာနိယင် (၅)ပါးနှင့် ပြည့်စုံရမည်ဟူ၍ (ဒီယ ၃၊ ပါ-၁၉၈၊ ၎င်း ၄-၂၁၂။ အံ ၅၊ ပါ-၅၆ ၎င်း ၄ ၂၆-၅) မိန့်ဟ ဖွင့်ပြတော်မူပါသည်။ ၎င်း ၅-ပါးကိုပင် ပညာရှင်များက. . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယုံကြည် ကျန်းမာ၊ စိတ်ပြောင်ကာဖြင့်၊ လွှန်စွာ အားထုတ်၊ နှာခံနှင့်ရှုံ့ကို၊ ဖြစ်ချုပ်ဉာဏ်မြင်၊ ဤငါးအင် မှန်ပင်မက်ရကြောင်း. . . ၊

ဟု ဝေဆိုတော်မူကြသည်၊

ဤအမေးမှာ အာရဒ္ဓဝီရိယ လွန်စွာအားထုတ်မှုဆိုသည့် အင်္ဂါနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်စပ်နေပါသည်။ ဤအာရဒ္ဓ ဝီရိယဟူသည် "မလျှော့မတင်း အောင်းကြီးသည်း" ဟူသကဲ့သို့ တရားအားထုတ်ရာ၌ အားကြီးသောလုံ့လ၊ မြဲမြံသောလုံ့လ၊ ဝန်မချသောလုံ့လရှိစေပြီး မဖြိုမပဉ္စပါကျအောင် ခန္ဓာကိုယ်ကို အလွန်လည်း သက်သာမခို၊ အလွန်လည်း ပင်ပန်းမခံဘဲ အားထုတ်ဆဲ ဣန္ဒြေယာပုထ်၏ အတော်အတန် တောင့်တင်း ညောင်းညာ ကိုက်ခဲ နာကျင် ထုံထိုင်းမှုစသည့် ဆင်းရဲကို သည်းခံပြီး (ဘုရား၊တရား၊သံဃာ ရတနာသုံးပါး အပေါ်၌ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းဟူသော) သဒ္ဓါ အားထုတ်ဆဲတရားကို ဆက်လက်အားထုတ် ရှုမှတ်ပွားများ၍ နေရပါမည်၊

သို့မဟုတ် "အောင့်လျှင်အောင့်သယ်၊ တင်းလျှင်တင်းတယ်" စသည်ဖြင့် ပေါ်လာသည့်ဝေဒနာကိုပင် ရှုမှတ်ပွားများ၍ နေရပါမည်။ မခံသာသည့်အဆုံးမှ သက်သာမည် ထင်သည့် ဣရိယာပုထ်တစ်ပါးသို့ ပြောင်းလဲ၍ ဆက်လက်ပြီး

ပေါ်လာရာအာရုံကို ရှုမှတ်ပွားများ၍ နေရမည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ သို့မှသာမိမိတို့လိုလားသည့် တရားအဆင့်ဆင့်သို့ ရောက်နိုင်ပါမည်။ ဤစသည်ကို ရည်၍ (အနာခံမှ အသာစံရမည်၊ သုခလို ဒုက္ခနှင့်ရင်းနှီးရမည်၊ အရိပ်မလာခင် နေပူမှ အောင့်ရမည်) ဟူသော စကားပုံများကို ပညာရှိတို့ မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့သည်။

ထိုမှတစ်ပါး. . .

သုခံ ဒုက္ခေန ကီနန္တိ၊ ဒုက္ခာ တီတာ သုခံ နေဝ။
အဘီတာဝ သုခံ လဒ္ဓါ၊ တေန ဒုက္ခေန ကီနာထ။
(လာဘာဘမေခနီကျမ်းမှ)

သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲဖြင့်။ ကီနန္တိ၊ ဝယ်ယူကြရကုန်၏။ ဒုက္ခာ၊ တရားကိုအားထုတ်ရာ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆင်းရဲခြင်းမှ။ ဘီတာ၊ ကြောက်ရွံ့၍ နောက်တွန့်တာ နေကြပါကုန်မူကား။ သုခံ၊ ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ် ဟူသော ချမ်းသာကို။ နေဝလဒ္ဓါ၊ရကြကုန်သည်သာတည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဒုက္ခေန၊ ပဓာနိယ အာရဒ္ဓဝီရိယ ဟူသော ဆင်းရဲဖြင့်။ သုခံ၊ ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ် ဟူသော ချမ်းသာကို ကီနာထ၊ ဖရမနေ ဝယ်ယူကြကုန်လော့။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၈-လောင်းတော်ပျိုစဉ် မြင်မနိုင်သော နတ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ စိုးထင်မှားကြောင့်

(အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၃၊ စာမျက်နှာ-၁၊ အရှင်ကောသလ္လ (ရေးမြို့)၏ အမေးကို. . . ဖြေဆိုသည်)

ဘုရားလောင်းဟူတာ သားတစ်ယောက်ရမှ တောဝ မြိုင်လယ် နိုကြတယ်။ အကြောင်းသော့ကား နုထွားပျိုစဉ် တောသို့ဝင်လျှင် ဖသားနှင့်သား ထင်ရှားလှရွာ မရှိပါမူ ဤသည့်သူကား နတ်လား၊ သိကြားလား၊ ဗြဟ္မာလား ဟု ထင်မှားစရာ ကြောင်းပေါ်လာမည်။ နတ်လား သိကြားလား ဗြဟ္မာလားဟု ထင်မှားစရာကြောင်း ပေါ်လာမူ အံ့ချီးခြင်းငှာ မထိုက်ရာဟု ငိုလ်လူအများ အထင်မှားမည်။ ထင်မှားပါမူ နာယူမပြုယုံကြည်မှုမှာ ကင်းသည်တာကြောင့် သဒ္ဓါလေးပါး မြတ်တရားကို သိထားခြင်းငှာ မစွမ်းပါမူ ဘုရားဖြစ်ရ နိဗ္ဗုမှီ ဝင်ရမှထွက်ရာ မဟုတ်လာဘူး အကြောင်းထူးကို လောင်းထုံး (တော်) ဟူသမျှ ကြံသိကြ၍ ကြင်ရာသက်လယ် မဆက်သွယ်မီ မြိုင်ဆီတောဝမနိုကြပါ မှတ်ကြလေပါ မဟာဝါ-၄ သုတ်မှာပြသည် နောင်လာ့နောင်လာအစဉ်တည်း။ (သုတ် မဟာဝါ-၄ ၁၅ကို မှီးသည်)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၉-နတ်သားတစ်ယောက်နတ်သမီးကညာ တစ်ဖက်ငါးရာ

(အတွဲ-၂၆၊ အမှတ်-၂၆၊ မှ အရှင်ဝါသဝ၏ အမေးကို. . . ဖြေဆိုသည်)

တာဝတိံနတ်ပြည်၌ မာလာတာရီမည်သော နတ်သားတစ်ယောက်သည် နတ်သမီးတစ်ထောင်ခြံရံလျက် ဥယျာဉ်သို့ဝင်ရာငါးရာသောနတ်သမီးတို့က ပန်းပင်ပေါ်တက် ပန်းခူး၊ ကျန်ငါးရာသောနတ်သမီးတို့က ကြွေကျလာသော ပန်းတို့ကို ကောက်ယူပြီးနတ်သားကို တန်ဆာဆင်ကြကြောင်း (ဓမ္မပဒ၊ ပုပ္ဖဝဂ်၊ ပတိပူဇိကာဝတ္ထု၌) လာသည်ကို ထောက်၍လည်းကောင်း၊ နတ်သားတစ်ယောက်လျှင် အချို့မှာ တစ်ထောင်မကဘဲ နတ်သမီးအခြံအရံ ၂ ကုဋေ-၅ သန်း၊ အချို့မှာ ၉-ကုဋေမျှပင်ရှိကြောင်း(မဇ္ဈိမနိကာယ် ၃-၄ ၁၁၁၌) မိန့်ဆိုထားသည်ကို ထောက်၍လည်းကောင်း အမှန်ကိုမြင် အများမြင် ဉာဏ်တွင် ရှင်းကြပါစေသတည်း။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၀-ဒါနပြုရာ၌ ဝိပဿနာ ရှုသင့်-မရှုသင့်

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၃၆၊ ဦးအောင်သန်း။ (အောင်လံမြို့)၏ အမေးကို. . . ဖြေဆိုသည်)

ဒါနပြုရာ၌ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ဂုဏ်ကို ကြည်ညို၍ မှန်မြတ်သော စေတနာဖြင့် လှူဒါန်းခြင်းထက် အလှူပေး ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ လှူဖွယ် ဝတ္ထုပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းကောင်း ရုပ်တရား, နာမ်တရားတို့ကို ဖြစ်ပျက်ထင်အောင် ရှုမှတ်၍ လှူဒါန်းခြင်းက ပို၍ မြတ်သောအကျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

သာဓက။ ။စိတ္တာလင်္ကာရစိတ္တပရိက္ခာရဒါနမေဝ သေဋ္ဌန္တိ။

လှူဒါန်းတဲ့အခါမှာ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာတို့ဖြင့် ခြံရံ၍ လှူဒါန်းအပ်သော အလှူသည်သာ အမြတ်ဆုံးအလှူ ဖြစ်၏ ဟူ၍(အင်္ဂုတ္တရ-အဋ္ဌကနိပါတ်၌) မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူသောကြောင့်ပါတည်း။

မှာထားချက်။ ။ဒါနနှင့်စပ်၍ ဆော်တော်ကလေး စုံစုံလင်လင် ကြည့်ရှုလိုပါလျှင် အင်္ဂုတ္တရမြန်မာပြန် တတိယ အုပ်၊ စာမျက်နှာ ၇၀ မှ ၇၆ အထိ ကြည့်ရှုပါလေ။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၁၁-ငါးပါးသီလနှင့်အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ

(အတွဲ-၁၆၊ အမှတ်-၄၄၊ ဦးသောမဒတ္တ (မင်းလှ)၏ အမေးကို. . . ဖြေဆိုသည်)

ငါးပါးသီလယူကာမျှဖြင့် အာဇီဝဋ္ဌမက သီလမရပါ။ ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါး၊ ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးကို ပယ်၍ ကာယ, ဝစီ ဒုစရိုက်တရား ၂-ပါးကို ဖြည့်ကျင့်မှသာ အာဇီဝဋ္ဌမက သီလကို ပြည့်စေ၏။ (ဒီ-၁၊ သီလက္ခန္ဓ ၅-၂၈)

အာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည် ဒွါရ ၂-ပါး၌ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အာဇီဝဋ္ဌမကသီလကို ပြခြင်းငှာ သီးခြားဟော တော်မူ၏။ ဒီယ-၂ မဟာဝဂ္ဂဋ္ဌ-၃၂၅တို့၌ ဖွင့်ပြထားသည်ကို ထောက်၍လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသာလိနီ စသော အဘိဓမ္မာ ကျမ်းများ၌လည်း ပိသုဏဝါစာ,ဖရုသဝါစ,သမ္ဖပ္ပလာပဝါစာ တို့ကို ကမ္မပထ မြောက်-မမြောက် အင်္ဂါလက္ခဏာဖြင့် ဖွင့်ပြ ထားသည်ကို ထောက်၍လည်းကောင်း သီးခြားမယူဘဲ ငါးပါး သီလကိုယူကာမျှဖြင့် အာဇီဝဋ္ဌမကသီလကို မရနိုင်ဟု မှတ်ယူ ရပါမည်။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်၄၀-၌ သမာဝါစာကို ပြရာ တွင် ငါးပါးသီလပါသော မုသာဝါဒလည်း ပါနေ၍ တစ်နည်း ဆိုသော် ပိသုဏဝါစာ,ဖရုသဝါစာ,သမ္ဖပ္ပလာပဝါစာတို့သည် မုသာဝါဒ၏ အသင်းအပင်းများ ဖြစ်နေပါ၍ ငါးပါးသီလ၌

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကျုံးဝင်သည်ဟု သာမန်အားဖြင့် မှတ်ထင်သောကြောင့် ဤအဖြေလွှာရေးသူ အရှင်သည်ပင်လျှင် ၁၃၃၆-ခုနှစ်လောက်က ပခုက္ကူနိကာယ၊ ရေနံချောင်းမြို့တွင်းဘုန်း ပုဏ္ဏာရုံကျောင်းတိုက်၌ နှစ်ဦးက ဓမ္မာစရိယ ဖြစ်တော်မူသော စာချအကျော် ဆရာတော် ဦးကုသလသည် သီတင်းနေ့များ၌ ဒကာ-ဒကာမများကို ၉-ပါးသီလကို မပေးဘဲ အာဇီဝဋ္ဌမက သီလကို စ၍ ပေးလေ့ရှိပါသည်။

ဆရာတော် ဦးကုသလအား တစ်နေ့သောညဉ့်၌ ဝတ်ပြုစဉ် လျှောက်ထားမိသည်မှာ ၉-ပါးသီလထဲမှာ မုသာဝါဒ ပါပြီးဖြစ်ပါလျက် ရှေးဦးစွာ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလပေးသည်ကို သိလိုပါသည်ဘုရားဟု လျှောက်ထားရာ မုသာဝါဒ ပါပေမယ့် ပိသုဏဝါစာ စတဲ့သုံးပါးက မပါသေးဘူး သူတို့တလဲ အင်္ဂါ သီးခြားရှိတယ်။ ဒါကြောင့် သီးခြားခွဲပြီး ပေးရတာပေါ့ စင်စစ်တော့ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလဆိုတာ ငါးပါးသီလ၏ အမွှမ်းတင် တန်ဆာဆင်သီလပါပဲ။ လောကလူများမှာ ငါးပါးသီလသည် ဝတ်မြဲအဝတ်နှင့်တူ၍ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည် ပွဲမို့တင့်တယ်အောင် ဝတ်စားဆင်ယင်ခြင်းနှင့် တူ၏ဟု အမိန့်ရှိဖူးပါသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၁၂-ငါးပါးသီလယူက အာဇီဝဋ္ဌမကသီလရ-မရ

အမေး။ ပဥ္စသီလဆောက်တည်ကလျှင် အာဇီဝဋ္ဌမက ရ-မရကို သာခေတဆောင် ပညာရောင်နှင့် မြန်ဘောင်လမ်းစည် အာဇာနည်တို့ ပြည်သူပြည်သား မယောင်ဝါးအောင် ဘုရားပါဠိလိုတော်သိသား နမတိဆရာ အဋ္ဌကထာကို ယထာဘူတ အာဘော်ချ၍ ပြရန်နက်လေး ယခုမေး၏။

ဤမြန်ဘောင် ဤစာစောင်သည် တဘောင်သိုက်စာ မဟုတ်ပါဘဲ ဗုဒ္ဓဝါဒ သုတ်မွေနှင့် ဝိနယအဘိနှစ် အတိမ်မသိဝိုးဝါး ရှင်လူများ၏ လေးစားယုံကြည် ခံတရည်သည် မြန်ပြည်ဓောဘိရှသရှင့်။

ဦးသောမဒတ္တ-မင်းလှ
(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

အဖြေ။ ငါးပါးသီလ ယူခါမျှဖြင့် အာဇီဝဋ္ဌ ရ-မရကို တင်ပြဖြေလွှာ ဤရွေ့စာဖြင့် မြန်ဘောင်အတွင်း ညာဏ်ချောင်လင်းသည့် အချင်းထိုထို မြတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သို့လားသို့လား မထိုးဝါးဘဲ အမှန်ကိုမြင် အမှားပြင် ညာဏ်တွင် ရှင်းကြပါစေသတည်း။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်. . . ငါးပါးသီလမှာ ပါသည့် မုသားဝါဒနှင့် အာဇီဝဋ္ဌမသီလမှာပါသည့် ပိသုဏဝါစာ,ဖရုသ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝါစာ၊သမ္ဖပ္ပလာပဝါစာတို့သည် ကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဌာနအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂါအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဝဇ္ဈအားဖြင့်လည်းကောင်း၊သိက္ခာပဒအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း မတူကွဲပြားခြားနားကြပါသောကြောင့်တည်း။

ရှင်းလင်းချက်

(ကိစ္စ၊ဌာန၊အင်္ဂါအားဖြင့်တော့ ရှင်းစရာ လိုအံ့မထင်ပါ) မဂ္ဂဝဇ္ဈအားဖြင့် မုသာဝါဒကို သောတာပန်က ပယ်သည်။ ပိသုဏာဝါစာနှင့် ဖရုသဝါစာကို အနာဂါမ်က ပယ်သည်။ သမ္ဖပ္ပလာပဝါစာကို ရဟန္တာက ပယ်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋ္ဌ-၌ အကုသလကမ္မပထေသု ပါဏာတိပါတေ။ ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပါ-ဘိဇ္ဈာဝေတုပ္ပညာဏဝဍ္ဎာ-ဟူ၍ ဖွင့်ပြတော်မူသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် မုသာဝါဒသည် ဝိသံဝါဒနပုရေက္ခာရ၊ ပိသုဏာဝါစာသည် ဘေဒနာဓိပ္ပာယ၊ ဖရုသဝါစာသည် အက္ကောသာဓိပ္ပာယ၊ သမ္ဖပ္ပလာပဝါစာသည် နိရတ္ထကာဓိပ္ပာယ ဤသို့အဓိပ္ပာယ် ကွဲပြားခြားနားသည်ကို လည်းကောင်း၊ သိက္ခာပဒအားဖြင့် ပိသုဏာဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာ၊ သမ္ဖပ္ပလာပဝါစာတို့ကို ပြောဆိုကာမျှဖြင့် မုသာဝါဒ သိက္ခာပုဒ် မပျက်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ မုသာဝါဒါဝေရမဏီ၊ ပိသုဏာ

ဝါစာ ဝေရမဏီ၊ ဖရုသဝါစာ ဝေရမဏီ၊ သမ္ဖပ္ပလာပဝါစာ ဝေရမဏီ ဤသို့အားဖြင့် အသီးသီးတစ်ခုစီ တစ်ခုစီ ဒွါရသုံးပါးတွင် တစ်ပါးပါးဖြင့်ဆောက်တည်ရမည်ကို ဓမ္မသင်္ဂဏီ ဋ္ဌ-၌ မုသာဝါဒါဝေရမဏီ တိအာဒိစတ္တာရိ သိက္ခာပဒါနိ။ ပ။ သမုဋ္ဌာတိ-ဟူ၍ ဖွင့်တော်မူသည်ကို လည်းကောင်း ထောက်ဆပြီး ငါးပါးသီလနှင့် အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ တူ-မတူ ငါးပါးသီလယူခါမျှဖြင့် အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ ရ-မရကို ပညာရှင်များ စဉ်းစားဆင်ခြင်ဉာဏ် သက်ဝင်၍ ဆုံးဖြတ်တော်မူနိုင်ကြပါစေရန် ထပ်မံ၍ တင်ပြအပ်ပါသတည်း။

အမှာ။ ။ ဤအဖြေရှင်သည်ပင် ဤအမေးကို အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၈ ၌ ဖြေဆိုခဲ့ဖူးပါပြီ။ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလနှင့်စပ်၍ အောက်ဖော်ပြပါကျမ်းများ၌ အကျဉ်းအကျယ် မိန့်ဟာဖွင့်ပြ ထားသည်များလည်း ရှိပါသေးသည်။

(ဒီဃ ၁၊ ဋ္ဌ-၂၀၁။ ဒီဃ ၂၊ ပါ-၂၂၇၊ ဋ္ဌ-၃၂၅။ သုတ္တ ၄၊ ဒု-၁၁၁။ ဝိသုဒ္ဓ ပ-၁၂။ နေတ္တိ ပါ-၁၆၂၊ ဋ္ဌ-၂၆၆။ ပဋိသံ ပါ-၄၀။ အဘိ ၂၊ ပါ-၂၅၅၊ ဋ္ဌ-၁၀၉၊ ၃၁၈။)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၄)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၃-ဘဒန္တနှင့်ဘဒ္ဒန္တ

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကစာစောင် အတွဲ-၂၆၊ အမှတ်-၃၀၊ကုမာရ (မင်းလှ) ၏ အမေးကို. . . ဖြေဆိုသည်)

ရဟန်းတော်တို့ ဘွဲ့အမည်၏ ရှေ့မှာ အရှင်ဟူသော မြန်မာစကားမှာ ဘဒန္တ၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ ဘန္တေဟူသော ပါဠိသဒ္ဒါတို့၏ အနက်ဟု မှတ်ပါ။ ဘဒန္တနှင့် ဘဒ္ဒန္တ ၂-ပုဒ်ကို ကစ္စည်းသဒ္ဒါ ကျမ်း၌မတွေ့ရပါ။ ဘန္တေကိုသာ ဘောဂေတု ဟူသောသုတ်၌ တုသဒ္ဒါဖြင့် ဘဝန္တသဒ္ဒါကို ဘန္တေပြုစီရင်တာ တွေ့ရပါသည်။

ရူပသိဒ္ဓိ၌ ဘဒန္တဿ ဘဒ္ဒန္တ ဘန္တေ-ဟူ၍ သုတ်တည် ရှိပါသည်။

(အနက်) ဝေ၊ ဂ အမည်ရှိသော သိဝိဘတ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ယောသု၊ ယောဝိဘတ်တို့ကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဘဒန္တဿ၊ ဘဒန္တသဒ္ဒါ၏။ ဘဒ္ဒန္တဘန္တေ ဘဒ္ဒန္တအပြု ဘန္တေအပြုတို့သည်။ ဝါ၊ အချို့သဖြင့်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။

သဒ္ဒနီတိ၌ ဘဒ္ဒန္တဿ ဝါ ဘဒန္တေ ဂေ ဟူ၍ သုတ်ရှိပါသည်။

(အနက်) ဝေ၊ ဂ-အမည်ရှိသော သိဝိဘတ်ကြောင့်။ ဘဒ္ဒန္တဿ၊ ဘဒ္ဒန္တသဒ္ဒါ၏။ ဘဒန္တေ၊ ဘဒန္တအပြုသည်။ ဝါ၊ အချို့သဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ပြဆိုတော်

မူကြသည်ကိုထောက်သော် ဘဒန္တနှင့် ဘဒ္ဒန္တသဒ္ဒါတို့သည် သဒ္ဒါအနေကွဲပြားသော်လည်း(ရှေ့နောက်အပြန်အလှန် ကာရိ ကာရိယပြုနိုင်ကြသည်ဖြစ်ပါ၍) အနက်သဘောအား ဖြင့် မကွဲပြားဟု မှတ်ရပါမည်။

၎င်းဘဒန္တပုဒ်ကို ဘဒန္တောတိ ဂုဏဝိသေသယုတ္တော ဟူ၍ (ထေရ ၄၊ ၃-၁၆၉၌) ဖွင့်ပြတော်မူသည်ကို ထောက် သော် ဂုဏ်ထူး ဝိသေသရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဘွဲ့အမည် ရှေ့မှာသာ ဘဒန္တ၊ ဘဒ္ဒန္တ = အရှင်ဟူသောပုဒ်များကို ထည့်၍ (ထား၍) သုံးသင့်ကြောင်း ဖြေကြားအပ်ပါသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၂၆၊ အမှတ်-၃၄)

၁၄-ဒိဋ္ဌိနှင့်-ဝိစိကိစ္ဆာကို ပယ်သတ်ရာဝယ်

(အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၁၉၊ စာမျက်နှာ-၃၊ (ပန်းတနော်) အရှင်သီလာစာရ၏ အမေးကို. . . ဖြေဆိုသည်)

အမေး၌ နှစ်ပိုင်းပါ၍ (က-ခ) နှစ်ပိုင်းခွဲ၍ ဖြေဆိုပါ မည်။

(က) ဒိဋ္ဌိနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာကို ပယ်သတ်ရာ၌ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကွေးခြင်း၊ ဆန့်ခြင်း စသော ကိုယ်အမူအရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုတစ်ခုကို ရှုမှတ်ရာတွင် ခန္ဓာငါးပါးသည် တစ်ပြိုင်နက် တစ်ချက်တည်းပါဝင်ကြကုန်၏။ (ပါဝင်ပုံမှာ) ကြွေးသောအမှုအရာသဘောတစ်ခုကို ကြွေးတယ်ဟု ရှုမှတ်ရာ၌ . .

၁။ ကြွေးတာ-ရူပက္ခန္ဓာ၊

၂။ ကြွေးလို့ကောင်းတာ၊မကောင်းတာ-ဝေဒနာက္ခန္ဓာ။

၃။ ကြွေးတယ်လို့မှတ်တာ-သညာက္ခန္ဓာ။

၄။ ကြွေးမယ်လို့အားထုတ်တာ-သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊

၅။ ကြွေးတယ်လို့သိတာ-ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊

ဤကဲ့သို့ကြွေးသောအခါ ကြွေးတယ်လို့မှတ်ရာမှာ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် တစ်ပြိုင်နက် တစ်ချက်တည်း ပါဝင်လေသောကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးကို ကုမ်းဂန်များ၌လာသည့်အတိုင်း တစ်ပါးစီခွဲ၍ ရှုမှတ်နေရသည်မဟုတ်ပါ။ ခေါင်းစီးခွဲ၍ ရှုမှတ်နေရသည်မဟုတ်သောကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးလုံးပေါ်မှာရှိတဲ့ အတ္တဒိဋ္ဌိကိုလည်း တစ်ပါးစီခွဲ၍ ပယ်သတ်နေရသည်မဟုတ်ပါ။

အကြောင်းပြ၍ ရှင်းလင်းချက်

(ကျမ်းဂန်များမှာ ရုပ် ၂၈-ခုသည် ရူပက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာစေတသိက်သည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာ စေတသိက်သည် သညာက္ခန္ဓာ ကြွင်းသောစေတသိက် ၅၀-သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊

စိတ် ရေ(၁၂၁)ပါးသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူ၍ ပြဆိုကုန်၏။ ဤသို့ သင်္ချာကို ရေတွက်ခြင်းသည် ဒေသနာပရိယာယ်မည်၏။ ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်ရာ၌ ဒေသနာနည်းကို လိုက်နာ၍မဖြစ်ပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဒေသနာတိပညတ္တ-ဟူသော စကားတော်အရ ဒေသနာဟူသည်မှာ ပညတ်မျှသာဖြစ်၏၊ ပရမတ်ကို ဉာဏ်ဖြင့် ထိမိအောင် ရှုမှတ်နိုင်မှဝိပဿနာဟု ဆိုရလေသည်။ ပရမတ်အရာ၌ သဘောမျှကိုသာ ယူရ၏။ ပရမတ်ကိုသိဖို့ရာ သဘောမျှသာဖြစ်၍ ပညတ်မျိုးကဲ့သို့မဟုတ်။ မိမိကမသိသော်လည်း ကြွေးသောအခိုက်,ဆန့်သောအခိုက် စသည်တို့၌ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် မိမိသဘောအတိုင်း တစ်ပြိုင်နက် တစ်ချက်တည်း ပါဝင်ကြလေသောကြောင့်တည်း။

(ခ) ခန္ဓာပေါ်မှာရှိတဲ့ အတ္တဒိဋ္ဌိကို ပယ်သတ်ရာမှာ မဂ်တစ်ခုစီအတွက် ပယ်သတ်ရမည့်တရားကားတစ်မျိုးစီရှိနေသည်မဟုတ်ပါ။ မည်သည့်မဂ်အဆင့်မှာပဲရှိရှိ၊မရှိရှိ ပယ်သတ်ရှုမှတ်ရမည့် တရားကတော့ (က) အဖြေမှာပြခဲ့သည့်အတိုင်း ကြွေးခြင်း, ဆန့်ခြင်းစသော ရုပ်နာမ်တို့၏ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း အမူအရာတစ်ခုခုကို အစဉ်မပြတ် ရှုမှတ်ပွားများပယ်သတ်နေရပါမည်။ ဤသို့ ရှုမှတ်ပွားများ ပယ်သတ်နေရပါလျှင် ဘဝပါရမီဓာတ်ခံရှိပါက ယခုဘဝမှာပင်၊ သို့မဟုတ် ဒုတိယဘဝ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာပင်၊ သို့မဟုတ် အလွန်ဆုံး ၃-ဘဝမြောက်မှာ မဂ်အဆင့်ဆင့် ဖိုလ်အဆင့်ဆင့် မြင့်သထက်မြင့်ပြီး နိဗ္ဗာန်တိုင်မြောက်မုချ ရောက်ရမည်သာတည်း။
(သတိပဋ္ဌာန်-ပါဠိ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်-၅၊ အင်္ဂုတ် ၄-ပါး၊ အင်္ဂုတ်၁-၅)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၁၅-ဝိရောဓိနှင့်ပဋိပက္ခ၊ အဓိကနှင့်ပဓာန၊ တာဝန်နှင့်ဝတ္တရား

(အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၂၂၊ စာမျက်နှာ-၁၁၊ အကျိုးတော်ဆောင်၏ အမေးကို . . . ဖြေဆိုသည်)

၁-ဝိရောဓိနှင့်ပဋိပက္ခအထူး

(က) လောက၌ သဘောအားဖြင့် မဖြစ်နိုင်သည့်အရာကို စကားအားဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုသုံးနှုန်းခြင်းသည်ဝိရောဓိမည်၏။ ပုံစံ-တောင်ထိပ်ကြာပေါက်၊ အနောက်နေထွက်စသည်တည်း)

(ခ) လောက၌ ဖြစ်နိုင်သည်ကို သဘောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ စကားအားဖြင့်လည်းကောင်း ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခြင်းသည် ပဋိပက္ခမည်၏။ (ပုံစံ-မီးနှင့်ရေ၊လူတစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်၊ တစ်ဖွဲ့နှင့် တစ်ဖွဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခြင်းစသည်တည်း)

(အလင်္ကာ)

၂-အဓိကနှင့်ပဓာနအထူး

(က) အဓိကပုဒ်ကို လွန်ကဲသော၊ ပိုသောဟု မြန်မာပြန်။ ၎င်းပုဒ်ကို အများအားဖြင့် သင်္ချာအရာမှာ သုံးနှုန်းသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ (ပုံစံ-သတသဟဿာဓိကာနိ စတ္တာရိ အသင်္ချေယျာနိ (ဗုဒ္ဓဝင်) ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိသောလေးသင်္ချေတို့ပတ်လုံး)

(ခ) ပဓာနပုဒ်ကို ပြင်းထန်စွာအားထုတ်ခြင်း၊ မြတ်သောလုံ့လ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောဝီရိယ၊ ပြုနိုင်ခဲသောအကျင့်၌အားထုတ်ခြင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၊ စိတ်ကို ဆောက်တည်ခြင်း၊ အကြီးဖြစ်သောဟု မြန်မာပြန်။ ၎င်းပုဒ်ကို အများအားဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် ယှဉ်ရာမှာ သုံးနှုန်းသည်ကို တွေ့ရပါသည် (အဘိဓာန်)။ သို့သော် ယခုမျက်မှောက်ခေတ် သုံးနေကြသည်မှာကိစ္စတစ်ခုအစည်းအဝေးတစ်ခု၌ သူအဓိကပဲ၊ သူပဓာနပဲ၊ သူမပါလျှင်မပြီးနိုင်၊ မဖြစ်နိုင်သည်ကို အဓိက ပဓာနဟု အတူပြု၍ သုံးနှုန်းနေကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၃-တာဝန်နှင့်ဝတ္တရားအထူး

ဝန်ကြီး, ဝန်လေးမှအစ လခစား, လက်ခံထားဟူသမျှ သည် မိမိတို့လုပ်ရမည့် အလုပ်တာဝန်များကို မလုပ်မနေ လုပ်ရမည်ကို တာဝန်ဟုဆိုသည်။ မိဘဝတ်, သားသမီးဝတ်, ဆရာဝတ်, တပည့်ဝတ် ၅-ပါးစီရှိရာ ထိုဝတ်များကို ပြုလို့ပြု ရသည်။ မပြုလိုက မပြုဘဲနေနိုင်သည်၊ ၎င်းကို ဝတ္တရားဟု ဆိုသည်။

(သိင်္ဂါလောဝါဒ)

၁၆-မိန်းမများ သင်္ကန်း ဝတ်ထိုက်, မဝတ်ထိုက်

(အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၁၂ စာမျက်နှာ-၉ ရဟန်းပြုလိုသူ မသံဝေဂ၏ အမေးကို . . . ဖြေဆိုသည်)

ဘိက္ခုနီ ၁၂မျိုး ရှိပါသည်၊ ၎င်း ၁၂မျိုးတွင် ၁ မှ ၁၁ထိ ဘိက္ခုနီများမှာ အာဏာပါတ်မောက်ခေါ်သည့် ဘုရားရှင်၏ ပညတ်ချက် သိက္ခာပုဒ်တော် (ဥပဒေ)နှင့် မသက်ဆိုင်၍ ချန်လှပ်ခဲ့သည်။

ဘိက္ခုနီသာသနာ၌ နောက်ဆုံးသက်ဆိုင်ခဲ့သည်မှာ ၁၂နံပါတ်မြောက် ဘိက္ခုနီပင်တည်း။ ၎င်းမှာ စိတ်တူကိုယ်မျှ

ညီညွတ်ကြ၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော ဘိက္ခုနီသံဃာ, ဘိက္ခု သံဃာနှစ်မျိုးက ၁-ဝတ္ထု၊ ၂-ဉတ္တိ၊ ၃-အနုသာဝန၊ ၄-သီမာ၊ ၅-ပရိသာဟူသော ဤငါးမျိုး စင်ကြယ်သန့်ရှင်း ပြည့်စုံခြင်း ရှိခဲ့လျှင် ဘယ်သူဖျက်ဖျက် မပျက်စီးနိုင်သော ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော်တည်းဟူသော အကြောင်းအား ထိုက်သော ဉတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့် ဘိက္ခုနီမ(ရဟန်းမ)၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေနိုင်သည်။

ဤကဲ့သို့ သိက္ခာပုဒ်ပညတ်သည့် ဥပဒေထဲမှာ ပါဝင် သည့် ဘိက္ခုနီမ(ရဟန်းမ)ဖြစ်လိုလျှင် ပထမ ဘိက္ခုနီသံဃာ့ ထံမှာ တစ်ကြိမ်ရဟန်းခံရမည်။ ဒုတိယ ဘိက္ခုသံဃာ့ထံမှာ တစ်ကြိမ်ရဟန်းခံရမည်။ ဤသို့ နှစ်ကြိမ်ရဟန်းခံပြီးမှသာလျှင် ဥပဒေဝင် ဘိက္ခုနီမ(ရဟန်းမ)ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဘုရားပညတ် ချက်ရှိသည်။ (ဘိက္ခုနီဝိဘင်၊ ပါစိတ္တိယ ပါ-၂၇၆) ဤသို့ ပညတ်တော်မူချက်များကို ထောက်သောအားဖြင့် ယခုအခါ သာသနာမှာ ဘိက္ခုနီမျိုးဆက် (၄-၅)ပါးမျှ မရှိတော့၍ မိန်းမ များ သင်္ကန်းမဝတ်ထိုက်ဟု ဖြေဆိုလိုက်ရပါသတည်း။

မှာထားချက်။ ။ ထက်သန် ပြင်းပြမှုသာ ပဓာနပါ၊ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က သာဝတ္ထိပြည်မှာ လူဦး ရေ ၇-ကုဋေရှိသည့်အနက် ၅-ကုဋေဟာ အရိယာတဲ့။ ယခု အခါမှာလည်း တကယ်တမ်း အားထုတ်လိုပါက-

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပထမ-သံယောဇနီယကို ဖြတ်၊

ဒုတိယ-သံယောဇဉ်ကို ဖြတ်ပြီး ဆရာကောင်းထံ နည်းကောင်းခံလျက် တကယ်တမ်းလုပ်က အဟုတ်တမ်းရနိုင်သည့် ခေတ်ရှိပါသေးတယ်ဆိုတာ မှာထားပါရစေ။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၁၇-ကျောင်းကဘုရား အိမ်ကိုပင့်ပြီး ပူဇော်ရန် သင့် မသင့်

အမေး။ ။ အိမ်မှာ ပူဇော်ရန်အတွက် ဘုန်းကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်းမှ ဘုရားတစ်ဆူကို ပင့်ယူပူဇော်လိုပါသည်။ ထိုကျောင်း၌ ဆင်းတုတော်တွေကလည်း အဆူများစွာရှိနေ၍ ဘုန်းကြီးကလည်း ပင့်ယူပူဇော်ခွင့်ပြုပါသည်။ သို့ပါသော်လည်း အတွဲ(၁၉) အမှတ်(၄၈)၌ ပြည်မြို့ မောင်မြလင်း၏အမေးကို ရွှေမန်းဆရာတော်ထိလာအရှင်ရေဝတ ဖြေဆိုထားသော ကျောင်းမှာထားသော ကျောင်းပစ္စည်း ပန်းကန်တွေ စေတီထိုက်သဖြင့် လူတွေ မသုံးဆောင်ကောင်းကြောင်း ဖြေဆိုထားသဖြင့် တကယ်စေတီထိုက်သော ရုပ်ပွားတော်အား မိမိအိမ်သို့ ပင့်ယူပူဇော်ရန် စိတ်လေးနေပါသည်။ သို့ပါ၍ ကျောင်းပစ္စည်းဖြစ်သော ရုပ်ပွားတော်အား အိမ်သို့ ပင့်ယူပူဇော်ခြင်း၌ သင့်-မသင့် ဖြေကြားပေးပါရန် အနူးအညွတ်ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

မောင်စိုးသွင် (တိုက်ကြီးမြို့)

အဖြေ။ ။ ဘုရားနှင့် တရားဓမ္မတို့သည် အခြားသပိတ်, သက်နုံးပန်းကန်-ခွက်ယောက် စသောပစ္စည်းများကဲ့သို့ ဘုန်းကြီးများအနေဖြင့် ရေစက်ချအလှူခံ၍ ကိုယ်ပိုင် ကိုယ်ဆိုင်အနေအားဖြင့် သိမ်းဆည်းထားအပ်သော ပစ္စည်းများ မဟုတ်ပါပေ။ ပူဇော်ဖို့ရန် ကြည့်ရှုသရဇ္ဈာယ်ဖို့ရန်၊ သင်အံပို့ချဖို့ရန်၊ မပျက်မစီးရအောင်စောင့်ရှောက်ဖို့ရန် ဒါနရှင်ဒကာဒကာမများက ကုသိုလ်ပွားအောင် အပ်နှံထားသော ပစ္စည်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဘုန်းကြီးပစ္စည်း ကျောင်းပစ္စည်း မဆိုနိုင်ပါ။

သို့ပါသောကြောင့် စောင့်ရှောက်နေသူ ဘုန်းကြီးက ခွင့်ပြုပါလျှင် စိတ်လေးမနေပါနှင့် ဒကာမောင်စိုးသွင်။ ရုပ်ပွားတော်အား အိမ်သို့ အမြန်ပင့်ယူ ပူဇော်သင့်ပါသည်။ အပြစ်မရှိနိုင်ပါ။ အကျိုးရှိမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရုပ်ပွားတော်သည် ဘုန်းကြီးပစ္စည်း ကျောင်းပစ္စည်းပင်ဖြစ်လင့်ကစား ပန်းကန်များကဲ့သို့ အယုတ်သဖြင့် အသုံးပြုရန်မဟုတ်။ အမြတ်တနိုးထား၍ ကိုးကွယ်ပူဇော်ရန်ဖြစ်သောကြောင့်ပါတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှင်းလင်းချက်။ ။ပန်းကန်စသောပစ္စည်းများကိုလည်း ရဟန်းတော်များအတွက် သက်သက်သုံးလျှင် ဌားရမ်း၍ အသုံးပြုကောင်းပါသည်။ လူများအတွက် သုံးလျှင်သာ အပြစ်ရှိကောင်းရှိနိုင်ပါသည်။ ဤနေရာ၌ ဋီကာဆရာအလိုအားဖြင့် ပန်းကန်တိုင်း မဟုတ်ပါ။ ကြေးဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော သံဃိကပန်းကန်များကိုသာ ဆိုလိုပါသည်။

ထပ်ဆင့်ရှင်းလင်းချက်။ ။ဤအထက်ပါ စကားရပ်များနှင့် စပ်၍ ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် ဒကာဒကာမများအနေဖြင့် ဘယ်အသုံးအဆောင် ဘယ်ပစ္စည်းများ စေတီထိုက်သည်ကို သိလိုကြပါလိမ့်မည်။ သိလည်းသိထားသင့်ပါသည်။ အဋ္ဌကထာဆရာများက ရဟန်းတို့၏အသုံးအဆောင်သည် လူတို့၏စေတီအရာ၌ တည်သည်မည်၏ဟု သာမန်သာ ဖွင့်ပြတော်မူကြပါသည်။ ဘယ်အသုံးအဆောင်ဘယ်ပစ္စည်းများဟုခွဲခြားမပြခဲ့ပါ။ မပြသောကြောင့် ပရိက္ခရာ ၈-ပါး၊ သို့မဟုတ် ၁၂-ပါးနှင့်တကွ အသုံးအဆောင်တိုင်း စေတီထိုက်သလို အဓိပ္ပာယ်ရောက်နေပါသည်။

ဤနေရာ၌ အဋ္ဌကထာဆရာတို့ ဖွင့်ပြတော်မူခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ ပဋိသန္ဓာရ အဆုံးအဖြတ်နှင့်စပ်၍ ဖွင့်ပြတော်မူခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဖွင့်ပြတော်မူပုံမှာ ရဟန်းတော်များအနေဖြင့်မသုံးသပ်အပ်သေးသော အနာမဋ္ဌဆွမ်းကို အဘယ်

သူအား ပေးအပ်သနည်း၊ အဘယ်သူအား မပေးအပ်သနည်းဟူ၍ စိစစ်ရာ၌. . .

၁။ အမိအဖတို့အားလည်းကောင်း၊

၂။ အမိအဖတို့ကို လုပ်ကျွေးသောသူတို့အားလည်းကောင်း၊

၃။ မိမိ၏ အမှုကြီးငယ်ကို ဆောင်ရွက်သောသူ အားလည်းကောင်း၊

၄။ သာမဏေလောင်းအားလည်းကောင်း ပေးအပ်၏။

ထိုသူအပေါင်းတို့တွင် သာမဏေလောင်းအား ခွက်၌(ဝါ) သပိတ်၌ထည့်၍သော်လည်း ပေးခြင်းငှာအပ်၏။ ထိုသာမဏေလောင်းကို ထား၍ တစ်ပါးကုန်သော အိမ်၌နေသော လူတို့အား အမိအဖတို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း ခွက်၌(ဝါ) သပိတ်၌ထည့်၍ ပေးခြင်းငှာမအပ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် (ရဟန်းတို့၏ အသုံးအဆောင်သည် လူတို့၏ စေတီအရာ၌ တည်သောကြောင့်တည်း) ဟု သာမညဖွင့်ပြတော်မူ၏။

ငင်းအဋ္ဌကထာစကားရပ်ကို ဝိမတိဋီကာ ဆရာက (ပ ၂၃၇-၌) ထာလကေတိ သံဃိကေကံသာဒိမယေ ထာလကေ၊ ပတ္တောပိတ္တေ သင်္ဃတိ ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ငင်းဋီကာစကားရပ်ကို ဝိနယသာရဂဏ္ဌိကျမ်းဆရာက (သုဓမ္မ၅၀-၌) သံဃိကကြေးဖြူစသော ခွက်, သပိတ်, သက်န်း ဤမျှသောလူတို့၏အသုံးအဆောင်နှင့်မတူသော ရဟန်းတို့၏ အသုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆောင်သည်သာ လူတို့၏စေတီ ထိုက်သည်ဟု ဆရာတို့ ယူကြကုန်၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထင်မြင်ချက်။ ။ဤနေရာ၌ စာရေးသူ၏အနေဖြင့်ဋီကာဆရာ ဂဏ္ဌိဆရာတို့၏ အယူဝါဒသည်သာ လျော်ကန်သင့်မြတ်လိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၁၈-ဘဒ္ဒကမ္ဘာမရှိခင်က သုညကမ္ဘာ ရှိ-မရှိ

အမေး။ ။ယခုဘဒ္ဒကမ္ဘာနောက် သုညကမ္ဘာ၊ သုညကမ္ဘာနောက် နောက်အဘယ်မည်သော ကမ္ဘာနှင့် ဘဒ္ဒကမ္ဘာမရှိခင်က သုညကမ္ဘာရှိခဲ့ မရှိခဲ့၊ အကယ်၍ရှိခဲ့လျှင် သုညကမ္ဘာမည်မျှပြီးခဲ့ကြောင်းကို အရေအတွက်နှင့်တကွ ကျမ်းခိုင်လုံစွာဖြင့် ဖြေကြားပါရန်။

မောင်စိုးမြင့် (မန်း)

အဖြေ။ ။(အမေးမရှင်းလှ) ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာကို ချန်ထား၍ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ နောက်ဆုတ်ပြန်၍ ရေတွက်သော် ကမ္ဘာတစ်သိန်းလွန်ခြင်းရှိသော လေးသင်္ချေထက်တွင်ပထမဦး သင်္ချေ သာရမဏ္ဍာကပ်ကမ္ဘာ၌ တဏှင်္ကရာစသော ဘုရား

လေးဆူ ပွင့်တော်မူ၏။ ဒုတိယသင်္ချေသာရကပ်၌ ကောဏ္ဍည ဘုရားတစ်ဆူ ပွင့်တော်မူ၏။ တတိယသင်္ချေသာရမဏ္ဍာကပ်၌ မင်္ဂလစသော ဘုရားလေးဆူ ပွင့်တော်မူ၏။ စတုတ္ထသင်္ချေ ရကပ်၌ အနောမဒဿီ-စသော ဘုရားသုံးဆူ ပွင့်တော်မူ၏။ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက် သာရကပ်၌ ပဒုမုတ္တရဘုရားတစ်ဆူ ပွင့်တော်မူ၏။ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက် မဏ္ဍာကပ်၌ သုမေဓာ, သုဇာတာဘုရားနှစ်ဆူ ပွင့်တော်မူ၏။ တစ်ရာ့တစ်ဆယ့်ရှစ် (၁၁၈) ကမ္ဘာထက် ဝရကပ်၌ ပိယဒဿီ စသော ဘုရား သုံးဆူ ပွင့်တော်မူ၏။ ကိုးဆယ့်လေးကမ္ဘာထက် သာရကပ်၌ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားတစ်ဆူ ပွင့်တော်မူ၏။ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက် မဏ္ဍာကပ်၌ တိဿ, ဖုဿ ဘုရားနှစ်ဆူ ပွင့်တော်မူ၏။ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက် သာရကပ်၌ ဝိပဿီဘုရား တစ်ဆူ ပွင့်တော်မူ၏။ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက် မဏ္ဍာကပ်၌ သိခီ, ဝေဿဘူ ဘုရားနှစ်ဆူ ပွင့်တော်မူ၏။ ထို့နောင်၌ကား ဘုရားပွင့်တော်မူသည် မရှိတော့ပြီ။ ယခု ဘဒ္ဒကပ်သို့ရောက်မှ သာ ကကုသန်, ကောဏာဂုံ, ကဿပ, ဂေါတမ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်တော်မူကြောင်း (ဗုဒ္ဓဝင် ပါ+၄၊ အပဒါန် ပါ+၄၊ အဋ္ဌသာလိနီ ၄-တို့၌) မိန့်ဟဖွင့်ပြတော်မူသည်များကိုထောက် ၍ ဖြေဆိုရသော် ဘုရားပွင့်သည့် အသုညကမ္ဘာ(၁၀)ကမ္ဘာမှ ကစ်ပါး ဘုရားမပွင့်သော ကမ္ဘာပေါင်း လေးအသင်္ချေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုးသောင်း ကိုးထောင် ကိုးရာ ရှစ်ဆယ့်ကိုး (၉၉၉၈၉)ကမ္ဘာသည် သုညကမ္ဘာမည်၏။ ထိုသုညကမ္ဘာများနောင် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာသည် ရှိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ မရှိခင်က သုညကမ္ဘာပေါင်း လေးအသင်္ချေနှင့် (၉၉၉၈၉) ကမ္ဘာ ရှိပြီးခဲ့ပြီးဟု ဖြေဆိုရပါမည်။

မှတ်ချက်။ ။အချို့သောဆရာတို့က (ဂုဏဝန္တပုဂ္ဂလသုညတ္တာ သုညကပ္ပေါတိ ဝုစ္စတိ ဟူ၍ ပဒမုတ္တရဇုဒ္ဒဝံဝဏ္ဏနာ၌လာသော စကားရပ်ကိုထောက်၍ ဂုဏ်ကြီးရှင်ဖြစ်တော်မူသည့် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားမပွင့်သော်လည်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားငယ်ပွင့်သော ကမ္ဘာစကြာဝတေးမင်းတို့ဖြစ်သော ကမ္ဘာများကိုလည်း အသုညကမ္ဘာဟု ဆိုကြသေး၏။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၁၉-ဘုရားအသစ်ပြုပြင်သူတို့

အမေး။ ။ဘုရားစေတီပေါင်းကို ဖြိုပြီး အသစ်ထပ်မံ၍တည် ကောင်းပါသလား၊ သို့မဟုတ် စေတီပေါင်းကို မဖြိုဘဲ မျို၍ တည်ရပါမည်လား။ ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာများဖြင့် ညှိနိူင်း၍ ဖြေကြားပါရန်။

အညာမြေ ဝင်းဝင်း

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၃၈)

အဖြေ။ ။(က) ဝေရိစိတ္တဿ ဒေဝဒတ္တဿ ရုဟိရုပ္ပါဒကမ္မံ အာနန္တရိကံ အဟောသိ၊ မေတ္တစိတ္တဿ ဇီဝကဿ ဂဏ္ဍဖာလနံ ပုညမေဝ အဟောသိ။

(ဗုဒ္ဓအပဒါန ၄-၁၃၈)

ရန်ငြိုးဖွဲ့သော စိတ်ထားရှိသော ဒေဝဒတ်အား သွေးစိမ်းတည်စေသောအနာသည် အနန္တရိယကံထိုက်၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ပြုပြင်ကုသသော ဆရာဇီဝကအား ကောင်းမှုကုသိုလ်သာလျှင်ဖြစ်ပြီဟု မိန့်ဆိုအပ်သော စကားရပ်နှင့်အညီ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိမှ မကောင်းမှုဖြစ်ရာသည်။ မေတ္တာ, သဒ္ဓါပြဋ္ဌာန်းသောစိတ်ဖြင့် ပြုသောသူအား မကောင်းမှု မဖြစ်၊ ကောင်းမှုသာ ကေန်ဖြစ်ရာသည်။

(နောက်တစ်မျိုးကား) ဇီဝကော ပန တထာဂတဿ ရုစိယာ သတ္ထကေန စမ္မံ ဆိန္ဒိတွာ တမှာ ဋ္ဌာနာ လောဟိတံ နီဟရိတွာ ဖာသုကံ အဟောသိ၊ တထာ ကရောန္တဿ ပုညကမ္မမေဝ ဟောတိ။ (သာရတ္ထသင်္ဂဟ)

ဆရာဇီဝကသည် မြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်အတိုင်း ဓားဖြင့် အရေတော်ကို ခွာ၍ ထိုအရပ်မှ ခဲသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွေးစိမ်းကိုထုတ်၍ ချမ်းသာအောင်ပြုရာ၏။ ထို့အတူပင် ကောင်းသောစိတ်ဖြင့် ပြုသောသူအား ကောင်းမှုသာလျှင် ဖြစ်ရာသည်။ ဤအထက်ပါ စကားတော်များကိုထောက်သော် ပဒုဋ္ဌစိတ်ထားမရှိမူ၍ ပသန္နစိတ်ထားဖြင့် ကောင်းသည်ထက် ကောင်းအောင် ကြည်ညိုဖွယ် ရှိသည်ထက်ရှိအောင် ဘုရားစေတီပေါင်းကို ဖြိုပြီး(မူလထက်ကြီးအောင်) အသစ်ထပ်မံ၍ တည်သော် တည်ကောင်းသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

မျက်မှောက်သာဓက။ ။၁၃၁၉-ခုနှစ်က ရန်ကုန်မြို့၊ ခြောက်ထပ်ကြီး၊ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက် အတွင်းရှိ (အတောင်၁၀၂ တောင်ခန့်ရှိ) ဘုရားကြီးမှာ ကြည်ညိုဖွယ်မရှိအောင် ပုံသဏ္ဌာန်တော်ရှိနေပါ၍ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိအောင် အသစ်တစ်ဖန်တည်လိုသောကြောင့် မူလဘုရားကြီးကို ဖျက်သင့်-မဖျက်သင့်၊ ဖျက်ကောင်း-မဖျက်ကောင်း ရန်ကုန်မြို့လုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များအဖွဲ့သို့ တင်ပြဆွေးနွေးတော်မူခဲ့ကြရာတွင် -

မနသာ စေ ပဒုဋ္ဌေန၊ ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ။
တတော နံ ဒုက္ခမန္ဝေတိ၊ စက္ကံဝ ဝဟတော ပဒံ

ဟူ၍ လည်းကောင်း။

မနသာစေ ပသန္နေန၊ ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ။
တတော နံ သုခမန္ဝေတိ၊ ဆာယာဝ အနုပါယိနီ

ဟူ၍ လည်းကောင်း ဓမ္မပဒ၌လာရှိသည့် ဂါထာများအရ ပမာဏအားဖြင့် ကိုးကားတော်မူကြပြီးလျှင် ဖျက်ဆီး၍ အသစ်တစ်ဖန် တည်ထောင်သင့်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်တော်မူခဲ့ကြပါသည်။ ထိုအဆုံးအဖြတ်အတိုင်း ဖျက်ပြီး အသစ်တစ်ဖန် တည်ခဲ့ရာ ယခုအခါ (၁၄၄ တောင်ခန့်ရှိ) ဘုရားကြီးမှာ ပြီးလုနီးပါးရှိနေပါပြီ။

(ခ) ရွှေတိဂုံဘုရား၊ရွှေမော်ဓောဘုရားတို့မှာ ရှေးမင်းအဆက်ဆက်တို့ ငုံ၍ဖုံး၍ တည်ထောင်ခဲ့ပုံများကို မှန်နန်းရာဇဝင်, မဟာရာဇဝင်, မွန်ရာဇဝင်, ရွှေတိဂုံသမိုင်း, ရွှေမော်ဓောသမိုင်းတို့၌ ကြည့်ရှုတွေ့သိရပါသည်။ ထိုသို့ ငုံ၍ဖုံး၍ တည်ကြသည့်အတွက် ရှေးပညာရှိတို့အနေဖြင့် အပြစ်ရှိသည်ဟု အဆိုအမိန့် အဆုံးအဖြတ် တစ်စုံတစ်ခု မတွေ့မသိရပါ။ သို့ပါသောကြောင့် စေတီပေါင်းကို မဖြိုဘဲ ငုံ၍မျို၍ တည်ကောင်းသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၉၊ အမှတ်-၃)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၀-ဘုန်းကြီးများ စာအုပ်အလှူခံထိုက် မခံထိုက်

အမေး။ ။ပိဋကသုံးပုံ စာပေလှူဒါန်းရာ၌ ဘုန်းကြီးများစာအုပ် အလှူမခံထိုက်၊ အလှူမခံကောင်း၊ ပူဇော်ရုံသာ ပူဇော်ရသည်ဟု ကြားသိနေရပါသည်။ သို့ပါ၍ တိကျစွာ စာပေအထောက်အထားနှင့် ဖြေကြားပေးပါရန်။

မောင်စိုးမြင့် (မန်း)
(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

အဖြေ။ ။တရားရတနာကို ပူဇော်လိုသော ပုဏ္ဏားက ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာတွင် ဘုရားရှင်က ဗဟုသုတရှိသော ရဟန်းကိုပူဇော်လေဟု မိန့်ကြားတော်မူကြောင်းကို (ပဏ်ပါ ၁-၂၇၃၊ ၎င်း ၄-၂၇၅။ ဒီ၃-၄၊၉၁)တို့၌ မိန့်ဟ ဖွင့်ပြတော်မူသည်ကို လည်းကောင်း။

ဓမ္မံ ပူဇေဿာမိတိ ဓမ္မခရေ ဘိက္ခု ပစ္စယေတိ
ဥပဋ္ဌဟန္တော ပူဇေန္တော ဓမ္မံ စိရဋ္ဌိတိကံ ကရောန္တော ဓမ္မေ ဒါနံ
ဒဒန္တိ နာမ။ (အံ-၄)

တရားတော်ကို ပူဇော်အံ့ဟု အာရုံပြု၍ တရားတော်ကို ဆောင်ရွက်ကုန်သော ရဟန်းတော်တို့အားပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြုစု ပူဇော်ကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ တရားတော်ကို ကြာမြင့်စွာ တည်အောင်လက်ခံကျွေးပေး၍ရှေးကူးစသော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပိဋကသုံးပုံ၌ အကျုံးဝင်သော စာအုပ်စာတမ်း လှူဒါန်းသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ တရားတော်အား လှူဒါန်းပူဇော်သည် မည်၏ဟူ၍ ဖွင့်ပြတော်မူသည်ကိုလည်းကောင်း။

ရှေးရှေးသော ဆရာတော်များမှအစ ယခုအခါကျအောင် ဓမ္မဒါနကျမ်းစာအုပ်များ လှူဒါန်းကြရာတွင် ရေစက်ချရာ၌. . .

"ဓမ္မစေတိယဥ္စ၊ အက္ခရာ တစ်ပါး မြတ်ဘုရားဟု စိတ်ထားစွဲမှတ် ယုံကြည်အပ်သော ပိဋကတ်ကျမ်းစာအင်္ဂါအညီ ဓမ္မစေတီကိုလည်း။ ကရောမေ၊ စွမ်းနိုင်သမျှ လက်ခံကျွေး ထိုက်လျောက်ပေး၍ ကူးရေးကိုးကွယ်ခြင်းကို ပြုပါကုန်၏။ ဣမံ ဓမ္မစေတိယံ၊ ဤစေတီတော်ကို။ အာယသ္မတော၊ အရှင်ဘုရားအား။ နိယျာဒေမ၊ ဆောင်နှင်းပေးအပ်ပါကုန်၏။ အာယသ္မာ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏။ ဥဋ္ဌာရာယ၊ မြတ်သောအကျိုး ပွားတိုးပါစေခြင်းငှာ။ ပတိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ ကရောတု၊ ပြုတော်မူပါစေသတည်း"ဟူ၍ လည်းကောင်း။

"ပိဋကတ္တယေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၌။ ပရိယာပန္နံ၊ အကျုံးဝင်သော။ ဣမံ ပကရဏံ၊ ဤကျမ်းစာအုပ်ကို။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အာယသ္မတော၊ အရှင်ဘုရားအား။ ပတိသရဏဂ္ဂါယ၊ ကိုးကွယ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ နိယျာဒေမ၊ မပျောက်မပျက်ရအောင် စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းဖို့ရန် ဆောင်နှင်းပေးအပ်ပါကုန်၏။ အာယသ္မာ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဣမံ ပကရဏံ၊ ဤကျမ်းကို။ ဒြဲလောကေနေ့န၊ ကြည့်ရှုသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါစေန္တေန၊ ပို့ချသဖြင့်လည်းကောင်း။ သဇ္ဈာယန္တေန၊ သရဇ္ဈာယ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ မနသိကရောန္တေန၊ နှလုံးသွင်းသဖြင့်လည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ ကရောတု၊ ပြုတော်မူပါလော့" ဟူ၍လည်းကောင်း လာရှိသည်များကို ထောက်၍ ဖြေဆိုရသော်. . .

တရားတည်းဟူသော ကျမ်းစာအုပ်များသည် ဘုရားကဲ့သို့ပင် အလှူခံအပ်သော အရာဝတ္ထုမဟုတ်ကြောင်းသိသာလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုန်းကြီးများအနေဖြင့် ဒကာဒကာမတို့က ဓမ္မဒါနပြုကြရာတွင် ကျမ်းစာအုပ်များကို ဘုရားကဲ့သို့ ကိုးကွယ်ဖို့ နှလုံးသွင်းဖို့ရန်သာလက်ခံသိမ်းဆည်းထားအပ်ပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော သပိတ်သင်္ကန်းစသည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းများကဲ့သို့ကိုယ်ပိုင်ကိုယ်ဆိုင်အနေအားဖြင့် အလှူမခံအပ်၊ အလှူမခံကောင်းပါ ဟူ၍ ဖြေဆိုရပါမည်။

၂၁-ဘုန်းကြီးနှင့်ယပ်

အမေး။ ။သံဃာသုံးပရိက္ခရာ ရှစ်ပါးထဲမှာ မပါသော ယပ်တောင်များကို ဘယ်ခေတ်လောက်ကစ၍ သံဃာတော်များ သုံးစွဲလာကြောင်းကို သိလိုပါသည်။

ဆင်ကျုံး ရှင်ကွာပိန္ဒ၊ ရမည်းသင်း

၁။ ရဟန်းသာမဏေများသည် မြို့ရွာအတွင်းသို့ သွားလာသည့်အခါ ယပ်မကိုင်လျှင် မည်သည့်အပြစ်ရှိပါသနည်း။

၂။ ယပ်မကိုင်ဘဲ သွားကောင်းပါသလား။

၃။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် ယပကိုင်ဆောင်၍ သွားရမည်ဟု ပညတ်ချက်ရှိပါသလား။

၄။ ကြည်ညိုဖွယ် တင့်တယ်ဖွယ်ဖြစ်သော ကိုင်ဆောင်ရခြင်းသဘောမျိုးလား။ ပညာရှင်များ ဖြေကြားပါရန်။

အရှင်ဇနက-ကသစ်မြေ

အဖြေ။ ။ယပ်တောင်ကို မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်ကပင် သံဃာတော်များ သုံးစွဲ၍လာခဲ့ပါသည်၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ဝိသာခါသည် လေးထောင့်ယပ်ကိုလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်း၊ ထန်းရွက်ယပ်ကိုလည်းကောင်း လှူ၏။ ဘုရားရှင်သည် အလှူခံပြီးနောက် တရားဟောတော်မူ၏။ တရားဟောတော်မူပြီးနောက် ရဟန်းတို့အားလည်း လေးထောင့်ယပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထန်းရွက်ယပ်ကိုလည်းကောင်း ခွင့်ပြု၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ခြင်နှင်ယပ်ငယ်ကို သုံးစွဲကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို သိတော်မူသောအခါ ရဟန်းတို့အား ခြင်နှင်ယပ်ကို ခွင့်ပြု၏ဟု မိန့်တော်မူပြန်၏။

ထို့နောက် ရဟန်းတို့က စာမရီသားမြီးယပ်ကို သုံးစွဲကြပြန်၏။ ထိုအကြောင်းကို သိတော်မူသောအခါ ရဟန်းတို့ . . . စာမရီသားမြီးယပ်ကိုမဆောင်အပ်။ ဆောင်သောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်စေဟု ပညတ်တော်မူ၏။ ထို့နောက် လျှော်ဖြင့် ပြီးသောယပ်၊ ပန်းရင်းမြက်ဖြင့်ပြီးသောယပ်၊ ဥဒေါင်းမြီးဖြင့် ပြီးသောယပ် ဟူ၍ ယပ်သုံးမျိုး ခွင့်ပြုတော်မူကြောင်းကို (ဝိ၄၊ ပါ- ၂၆၈)၌ မိန့်တော်မူသည်။

(ရင်း ၄-၅၂-၌လည်း) ဝါးဖြင့် ပြုလုပ်သောယပ်၊ ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြုလုပ်သောယပ်၊ နှီးဖြင့်လုပ်သောယပ်၊ သားရေအထူဖြင့် ပြုလုပ်သောယပ်အားလုံးသည်အပ်၏။ ခြင်နှင်ယပ်ငယ်ကိုကား ဆင်စွယ်ရိုး၊ သားဦးချိုရိုးဖြင့်လည်းအပ်၏။ လျှော်ဖြင့် ပြုလုပ်သောယပ်၊ ဆပ်သွားပါးပျဉ်းတန်း နှန်းရွက် စသည်ဖြင့် ပြုလုပ်သောယပ်များကိုလည်း ထည့်သွင်းရေတွက်အပ်၏ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။

အထက်ပါ ပါ-၄တို့၏ စကားကိုထောက်သော်. . .

၁။ မည်သည့်အပြစ်မှမရှိ။

၂။ သွားကောင်းပါသည်။

၃။ ပညတ်ချက်မရှိပါ။

၄။ ကြည်ညိုဖွယ် တင့်တယ်ဖွယ်ဖြစ်အောင် ကိုင်ဆောင်ရခြင်းမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ မှက်,ခြင်,ယင်,နေ,လေတို့ကို ကာကွယ်ရန်အလို့ငှာလည်းကောင်း၊ ဝိသဘာဂအာရုံများနှင့်တွေ့ကြုံသည့်အခါ မိမိက မကြည့်လိုသော် မမြင်ရအောင် သူတစ်ပါးက ကြည့်လိုသော်လည်း မမြင်ရအောင် ကာကွယ်ရန်အလို့ငှာလည်းကောင်း ကိုင်ဆောင်ခြင်းမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကစာစောင် အတွဲ-၁၉၊ အမှတ်-၃၃မှ)

၂၂-သိကြားသာသနာ

အမေး။ ။ဘုရားသာသနာတော်အနှစ်(၅၀၀၀) ထားခဲ့ရာ၌ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်များက ဘုရားသာသနာ ကုန်ဆုံး၍ သိကြားသာသနာသာ ကျန်တော့သည်ဟုပြောကြသည်မှာ မှန်ပါသလား။

အရှင်ဥက္ကံသမာလာ (ပြည့်ဝကျောင်း)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖြေ။ ။ဘုရားရှင်အနေဖြင့်"သာသနာတော် အနှစ်(၅၀၀၀)
ထားခဲ့သည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူသောအရာများ ပါဠိတော်များ၌ မတွေ့မိပေ။ ဘုရားရှင် ဝါတော်ငါးဝါအရမှာ မိထွေးတော် ဂေါတမီအား ဂရုဓမ်ရှစ်ပါးတို့ကို ဝန်ခံစေသဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်ကိုမရပါလျှင် မြတ်သောအကျင့် သာသနာတော်သည် ကြာမြင့်စွာ တည်တံ့ရာ၏။ အနှစ်တစ်ထောင်ပတ်လုံး သူတော်ကောင်းတရား တည်တံ့ရာ၏။

အာနန္ဒာ. . . မာတုဂါမသည် ငါဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းအဖြစ်ကိုရသောကြောင့် ယခုအခါ၌မြတ်သောအကျင့်သာသနာတော်သည် ကြာမြင့်စွာ တည်တံ့မည်မဟုတ်တော့။ အနှစ်ငါးရာတို့သာလျှင် သူတော်ကောင်းတရားသည် တည်တံ့လတ္တံ့ဟု (ဘိက္ခုနီခန္ဓာ၊ စူဠဝါပါဠိတော်-၄၄၆)၌ မိန့်ကြားတော်မူသည်ကို တွေ့မိပါသည်။

အဋ္ဌကထာများ၌သာ အောက်ပါအတိုင်း သာသနာ(၅၀၀၀)ကို ဝါဒနှစ်မျိုးဖြင့် ဖွင့်ပြတော်မူကြပါသည်။

၁။ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တရဟန္တာခေတ် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀။
၂။ ဆဠာဘိညရဟန္တာခေတ် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀။
၃။ တေဝိဇ္ဇကရဟန္တာခေတ် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀။
၄။ သုက္ခဝိပဿကရဟန္တခေတ် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀။
၅။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလခေတ် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀။

ပေါင်း(၅၀၀၀)ဟူ၍ ဒီဃ-၁၊ ဋ-၂၆+၄၈။ ဒီဃ-၃၊ ဋ-၈၃၌ ဖွင့်ပြထားပါသည်။

၁။ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တရဟန္တခေတ် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀။
၂။ သုက္ခဝိပဿကရဟန္တခေတ် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀။
၃။ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ခေတ် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀။
၄။ သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ခေတ် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀။
၅။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ခေတ် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀။

ပေါင်း(၅၀၀၀)ဟူ၍ ဝိ-၄၊ ဋ-၁၂၇။ ဝိ-၂ ဋ-၁၄၅။ အဘိ-၁၊ ဋ-၂၈။ အံ-၈၊ ဋ-၂၃၈ တို့၌ ဖွင့်ပြထားပါသည်။

အထက်ပါအတိုင်း ဘုရားရှင်၏အလိုကို သိတော်မူကြသည့် ဗုဒ္ဓမတညျကျမ်းပြုဆရာတို့ ဖွင့်တော်မူသည့်အတိုင်း ယခုအခါ သာသနာတော်သည် ထင်ရှားရှိနေပါသေးသည်။

မကုန်ဆုံးသေးပါ။ ဝိနယေဋ္ဌိတေ သာသနံ ဋ္ဌိတံ ဆိုသည့်အတိုင်း ဝိနည်းလည်းတည်လျက် ရှိပါသေးသည်။

သိကြားသာသနာဆိုသည်ကား အသီးအခြား မဟုတ်ပါ။ ဘုရားရှင်သည် ဘုရားဖြစ်တော်မူစ ဗောဓိပင်အနီး၌ ပင်လျှင် ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်တော်ဖြင့် နောင်သောအခါ သိဟိုဠ်ကျွန်း၌ အရှင်မဟာမဟိန္ဒမထေရ်သည်သာသနာ ပြုလတ္တံ့။ ထိုအခါမှာ သာသနာတော်ကို ကူညီစောင့်ရှောက်ရန် ဘုရားရှင်က သိကြားမင်းအားမိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပုံကို (ဝိ-၁

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄၊ ပ-၅၃)၌ ဖွင့်ပြတော်မူသည်ကိုလည်းကောင်း၊ နောက် (ဒီဃ-၁၊ ၄-၂၃၆)၌ မြတ်စွာဘုရားက အမ္ဗဋ္ဌလုလင်အား ပြဿနာကို မေးရာ မဖြေဘဲနေ၍ သိကြားမင်းက မြတ်စွာဘုရားဘက်မှနေပြီး ကြောက်မက်ဖွယ်သောအဆင်းကို ဖန်ဆင်း၍ ခြိမ်းခြောက်ခဲ့ပုံနှင့် မြတ်စွာဘုရားက ငါဘုရားတရားဟောသော်လည်း ငါဘုရား၏တရားကို တစ်ပါးသောသူတို့မသိကုန်ရာ၊ ထို့ကြောင့် တရားမဟောဘဲအပ္ပေါဿုက-ကြောင့်ကြမဲ့နေတော့အံ့ဟု အကြံဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုအခါမှာ သိကြားမင်းသည် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်းနှင့်အတူလာ၍မြတ်စွာဘုရား...တရားကို ဟောတော်မူပါ။ အရှင်ဘုရားတို့က ဓမ္မစက်သည်သာဖြစ်ပါစေ၊ အပည့်တော်တို့က အာဏာစက်ဖြစ်ပါစေမည်ဟု ဝန်ခံလျှောက်ထားပုံများကို အကြောင်းပြု၍ သို့မဟုတ် ကိုးကား၍ သိကြားသာသနာဟု ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုနေကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်နောက်ပိုင်းမှာ ရဟန်းရှင်လူတို့ အကျင့်သီလပျက်ပြား ဒုစရိုက်တွေများလွန်း၍ သိကြားမင်းကမုဆိုးယောင်ဆောင်ပြီး ခြိမ်းခြောက်ရတဲ့ အဆင့်မျိုးရောက်နေလျှင်တော့ သိကြားသာသနာဟု ခေါ်ဆိုလိုက ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသည်။ ယခုမူ ထိုအဆင့်မျိုးသို့ မရောက်တတ်သေးဟု ယူဆပါသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်သည် အဋ္ဌကထာဆရာများအလို တစ်ဝက်သာရှိသေး၍

နောက်ပိုင်းဟု မဆိုနိုင်သေးသဖြင့်လည်းကောင်း မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာဟုပင် မှတ်ယူကြရပါမည့် အကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ဖြေကြားအပ်ပါသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကစာစောင် အတွဲ-၁၉၊ အမှတ်-၃၆)

၂၃-ဇာတိအာဏာဝိသယာ သုံးဖြာလောကဓာတ်

အမေး။ ။(က) ဇာတိခေတ် ဤစကြဝဠာမှအပ အနန္တစကြဝဠာတိုက်တိုင်းမှာ (၃၁)ဘုံ ရှိပါသလား။

(ခ) ဇာတိခေတ် ဤစကြဝဠာမှအပ အခြားသော လောကဓာတ် အနန္တစကြဝဠာတို့တွင် တစ်ဆူသော ဘုရားပွင့်ပါသေးသလား။

(ဂ) အမေးနှစ်ရပ်၏ အဖြေလွှာကို သိလိုသည့်အတိုင်း ဤစာစောင် အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၁၃၌ ဖတ်ရပါသဖြင့် ဝမ်းသာစွာဖြင့် သာဓုခေါ်မိပါသည်။

ဦးဘစံ (မန္တလေး)

ထပ်ဆင့်၍ မေးပါရစေ

အကယ်၍ အနန္တစကြဝဠာတိုက်တိုင်းမှာ (၃၁)ဘုံ ရှိခဲ့သော် သောတာပန်မှစ၍ အနာဂါမ်ရဟန္တာတို့သည် ဆိတ်သုဉ်းခြင်းမရှိပေရာ။ သို့ဖြစ်ရာကား အရိယာစခန်းရောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်ထိုဝိသယခေတ်သို့ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင်ကြွရောက် တရားဟောပါသလား။ သို့မဟုတ်ထိုပြဟ္မာတို့ပင် ဤစကြဝဠာတိုက်သို့ လာရောက်တရားနာသဖြင့် အနာဂါမ်ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ပါသလား၊ အသို့မှတ်ရမည်နည်း။

ဦးဘစံ (မန္တလေး)

ဝိသယခေတ် (၃၁)ဘုံမှာ ပုထုဇဉ်တို့သာ

အဖြေ။ ။ဦးဘစံ၏အမေးကို နှစ်ပိုင်းခွဲ၍ ဖြေပါမည်။

၁-အဖြေ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် ဝိသယခေတ်ဟုဆိုအပ်သော စကြဝဠာတစ်ပါးသို့ ကိုယ်တော်တိုင်ကြွရောက်၍ တရားဟောတော်မူပါသည်။ ထိုသို့ ကြွရောက်ရာမှာ ခတ္တိယ, ပြဟ္မဏ,ဂဟပတိ,သမဏ,စတုမဟာရာဇိက,တာဝတိံသာ, မာရ,ပြဟ္မာဟူသော ပရိသတ် ၈-မျိုးသို့ ချဉ်းကပ်၍ ထိုချဉ်းကပ်လာသော ပရိသတ်၏ အဆင်း,အသံ,ဘာသာစကားအတိုင်း ဖြစ်စေတော်မူသောကြောင့် ချဉ်းကပ်ခံရသော ပရိသတ်က နတ်လော၊ သို့မဟုတ် လူလေလော၊ မည်သူမည်ဝါဟူ၍ခွဲခြားပြီး မသိနိုင်ကြကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မသိကြကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မသိပါဘဲလျက် ဝါသနာ (အထုံ) ပါစေရန် ဤသို့တရားတော်ကို ကြားနာရသဖြင့် နောင်အခါ

အထောက်အပံ့ အစွဲအမှီရစေရန်ရည်သန်၍ဟောကြားတော်မူကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ (မူလပဏ္ဏာသ ၄၊ ၃၃၉ ၌ အလားတူပင် ပဋိသမ္ဘိဒါ ၄၊ နိဒါနသံယုတ် ၄ တို့၌) ဖွင့်ပြတော်မူသည်။

၂-အဖြေ။ ။တစ်ပါးသော စကြဝဠာမှ နတ် ပြဟ္မာတို့သည် ဤစကြဝဠာသို့တရားနာ လာရောက်ကြသည်ကို မတွေ့မိသေးပါ။ တွေ့မိသည်ကား-သမန္တာ၊ ဝန်းကျင်ပတ်ချာ ရပ်ဒိသာမှ။ စက္ကဝါဠေသု၊ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင် အမြင့်ဆောင်သည့် စကြဝဠာတောင်ရစ်ဝိုက် တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်တိုက်တို့၌။ ဝသန္တာ၊ ကြည်သာချမ်းမြေ့ နေထိုင်ကြကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ ရောင်ဝါတန်ခိုး ကဲမိုးကြီးမား နတ်ပြဟ္မာအများတို့သည်။ အတြ၊ ပရိတ်တော်မြတ် ရွတ်ဖတ်နေကြ ဤဌာနသို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ညီညာဖျဖျစည်းဝေးကာ လာရောက်ကြကုန်လော့ဟူ၍လည်းကောင်း။(ကျောင်းသားအရွယ်ခပ်ငယ်ငယ်က နှုတ်တက်ရသည့် ပရိတ်ကြီးအနက်)

"စက္ကဝါဠေဝ ဇာနန္တိ၊ အညဌာနေ န ဇာနန္တိ"ဤစကြဝဠာ၌ဖြစ်ကြကုန်သော သူတို့သည်သာ ကုသိုလ်-အကုသိုလ်, သုခ-ဒုက္ခ, ဝဏ္ဏ-ဝိဝဏ္ဏမှန်းသိကြကုန်၏။ ဤစကြဝဠာမှတစ်ပါးသော စကြဝဠာ၌ ဖြစ်ကြကုန်သော သူတို့သည် စိုးစဉ်းမျှမသိ

www.burmeseclassic.com

နိုင်ကြကုန်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ဣဓ ဒီပေဝ ဇာနန္တိ၊ အည-ပိပေ န ဇာနန္တိ" ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌ဖြစ်ကြကုန်သောသူတို့သည် သာလျှင် ကုသိုလ်-အကုသိုလ်,သုခ-ဒုက္ခ,ဝဋ္ဋ-ဝိဝဋ္ဋမှန်းသိကြကုန်၏။ တစ်ပါးသောကျွန်း၌ ဖြစ်ကြကုန်သောသူတို့သည် မသိကြကုန် ဟူ၍လည်းကောင်း။ (သောဏ္ဏဂူဆရာတော်ဘုရားကြီးစီရင်တော်မူသောအဿာသလာဘ ဒမဒနီကျမ်းမှ)

ဤသို့ အထက်ပါကျမ်းလာ စကားတို့ကို ထောက်သော် အမေးရှင် ဒါယကာကြီး ဦးဘစံထင်မြင်သည့်အတိုင်း ဤစကြဝဠာမှ တစ်ပါးသော ဝိသယခေတ်အနန္တစကြဝဠာတို့၌ ၃၁-ဘုံ ရှိပါသော်လည်း ထို ၃၁-ဘုံတို့သည် ဘုရားကိုပင် ဘုရားမှန်း မသိကြ။ ဘုရား၏တရားကို နာကြားရသော်လည်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မသိကြ၍ တရားထူးမရကြ။ ပုထုဇဉ်တို့မျှသာတည်းဟု မှတ်ယူရပါမည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် ဤစကြဝဠာမှ တစ်ပါးသောစကြဝဠာတို့၌ သောတာပန်စသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ ဆိတ်သုဉ်းသည်ဟု မှတ်ယူကြရပါမည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကစာစောင် အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၁၆)

၂၄-ဥပုသ်နေ့

အမေး။ ။ဥပုသ် သီတင်း ဆောက်တည်ကြရာဝယ် (၈)ရက်၊ (၁၄)ရက်မစုံ၊ (၁၅)ရက်စုံတို့ကိုသာ အဘယ်ကြောင့် ဥပုသ်နေ့ (ဝါ) သီတင်းနေ့ ခေါ်ဆိုရကြောင်းနှင့် ၎င်းနေ့တို့ကိုသာ အဓိကထားကာ ဥပုသ်သီတင်းနေ့ဟု သတ်မှတ်ပြီး သီလဆောက်တည်ကြရခြင်းကို အထောက်ပြ၍ ဖြေဆိုတော်မူကြပါ။

သိလိုသူ

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကစာစောင်၊ အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၂၃)

အဖြေ။ ။(က)နှင့်(ခ) နှစ်ပိုင်းခွဲ၍ ဖြေဆိုပါမည်။

(က) ၁-၁၄-၁၅ ရက်တို့၌ ရှစ်ပါးသီလဖြင့် လည်းကောင်း၊ အစာအာဟာရကို မရှာမှီးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏အထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး သီတင်းသုံးနေတတ်သောကြောင့် (နေရာဖြစ်သောကြောင့်)လည်းကောင်း၊ (၈-၁၄-၁၅)ရက်တို့ကိုပင် ဥပေါသထ-ဥပုသ်နေ့ဟု ခေါ်ဆိုပါသည် (ဝါ) သီတင်းနေ့ဟု ခေါ်ဆိုရပါသည်။

အထောက်သာဓက

ဥပဝသန္တိ ဧတ္ထာတိ ဥပေါသထော၊ ဥပဝသန္တီတိ စ သီလေန ဝါ အနသနေန ဝါ ဥပေတာ ဟုတွာ ဝသန္တီတိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဋ္ဌော။ သောပနေသ ဥပေါသထဒိဝသောအဋ္ဌမီစာတုဒ္ဒသီ ပန္နရသီ ဘေဒေနတိဝိဓော။

(သဂါထာဝဂ္ဂသံ ၄၊ ပဝါရဏာအဖွင့်၊ အံ ၃-ဋီ၊ မဟာဝဂ်အဖွင့်)

တစ်နည်း

အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အလုံးစုံသောနေ့တို့၌ လူတို့ဆည်စောင့်သုံးအပ်သော သီလကိုပင်ဥပေါသထ-ဥပုသ် ဟု ခေါ်ဆိုရပါသည်၊

သာဓက

ဥပေါသထံပဝုစ္စတိ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ သဗ္ဗဒိဝသေသု ဂဟေတဗ္ဗေဟိ ရက္ခိတဗ္ဗသီလံ။ (သုတ်မဟာဝါဋီကာ)

(ခ) လဆန်း (၈)ရက်၊ လဆုတ် (၈)ရက် ဥပုသ်နေ့၌ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့၏အမတ်၊ ၁၄-ရက် ဥပုသ်နေ့၌ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့၏သား၊ ၁၅-ရက် ဥပုသ်နေ့၌ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့ကိုယ်တိုင် လူ့ပြည်သို့ဆင်း၍ ထိုထိုမြို့တို့ကိုလှည့်ကာ ကောင်းမှုစာရင်းတို့ကို ရွှေသားပုရပိုက်ပေါ်တွင် ဆေးဒန်းမြင်းသီလာဖြင့် ရေးမှတ်ကောက်ယူကြကြောင်းကို အကြောင်းပြု၍ လဆန်း, လဆုတ် ၈-၁၄-၁၅ရက်တို့ကိုသာ အဓိကထားကာ ဥပုသ်ဆောက်တည်ကြသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

အဋ္ဌမိယံ ပက္ခဿ စတုဒ္ဒ မဟာရာဇူနံအမစ္စာ ။ပ။ အနုဝိစရန္တိ၊ (အံ-၃၊ပါ-၁၄၁။ ၎င်း ၄-၁၂၂။ သုမဟာဝါ-၄၊ သုတ္တသင်္ဂဟ-၄တို့၌လည်း နည်းတူ ဖွင့်ပြတော်မူသည်)

၂၅-ဘုရားဆုပန်နှင့် ဝိပဿနာ

အမေး။ ။ဘုရားဆုပန်ဆိုသူ အချို့လူတို့ တရားအားမထုတ်ဘဲ နေ၍ မေးကြည့်ရာ တရားထူးရသွားလျှင် ပန်ထားသောဆု ပျက်သွားမည်ကြောက်၍ အားမထုတ်ပါဟု ပြောကြပါသည်။ ထိုသူတို့ပြောသည့်အတိုင်း မှန်-မမှန်ကိုကျမ်းဂန်နှင့် အညီ ဖြေကြားပါရန်။

အဘိုးဦးသိုက်ထွန်း (ယောဂီ)
(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကစာစောင် အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၄၉)

အဖြေ။ ။ဘုရားအလောင်းကို ဖြည့်ကျင့်ရသော ပါရမီ(၁၀)ပါး အပြားခုဝတို့တွင် ပညာပါရမီအရာ၌ ပရမတ္ထ ရုပ်နာမ်နှင့် စပ်သော ဝိပဿနာပညာသည်သာ အကြီးဆုံး အမြတ်ဆုံးဖြစ်လေသည်။ ပညာပါရမီကို မဖြည့်သော ဘုရားအလောင်းတို့မှာ ပညာပါရမီသည် အလိုလိုပြည့်လိမ့်မည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ပေ။ ဘုရားဆုပန်သောပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဝိပဿနာတရားအလုပ်ကို အစွမ်းကုန် အားထုတ်ကြသော်လည်း မိမိတို့ ပန်ဆင်ထားအပ်သော ဘုရားဆုကတားမြစ်နေသဖြင့် မဂ်ဖိုလ်သို့ မဆိုက်မရောက်နိုင်ပေ။ လွန်စွာ့အဆုံး အနုလောမဉာဏ်, ဂေါတြဘူဉာဏ်သို့ ဆိုက်ရောက်ရုံသာ (ဝါ) သင်္ခါရု ပေက္ခာဉာဏ်သို့ ဆိုက်ရောက်ရုံသာ ဆိုက်ရောက်နိုင်လေသည်။ ရှေ့သို့မတက်တော့ဘဲ ၎င်းဉာဏ်တို့၌ပင် တန့်နားရပ်ဆိုင်း၍ နောက်သို့ပြန်နစ်ရလေတော့သည်။

အထောက်သာတေများ

၁။ တတော ပုရိမပုရိမေသု ဟိ ဘဝေသု သဗ္ဗညုတဗောဓိသတ္တာ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပဗ္ဗဇိတွာ တိဏိပိဋကာနိ ဥဂ္ဂဟေတွာဂတပစ္စာ ဂတာဝတ္တံ အာရုယှကမ္မဋ္ဌာနံ အနုလောမဂေါတြဘုံ အာဟစ္စ ဌပေန္တိ။ (ပုဂ္ဂလပညတ်-ဌ)

၂။ သမဏာဓမ္မံကရောန္တော ဝိပဿနံ ဝဍ္ဎေတွာ ယာဝ အနုလောမဉာဏံ အာဟစ္စ တိဋ္ဌတိ။ (ပဋ္ဌိမပဏ္ဏာသ-ဌ)

၃။ ပုဗ္ဗယောဂေါ နာမ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ သာသနေ ယောဂါဝစရတာ ဂတာပစ္စဂတိကသာဝေန ယာဝ အနုလောမဂေါတြဘု သမီပံ ပတ္တဝိပဿနာနုယောဂေါ။ (ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါမဂ်-ဌ)

၄။ အနုလောမဂေါတြဘုသမီပတ္တိ အနုလောမဂေါတြဘုနံ သမီပေ အာသန္နေ သင်္ခါရုပေက္ခံ။ (ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ဂဏ္ဌိ)

ဤအထက်ပါ ကျမ်းဂန်လာ သာဓကစကားများအရ ဘုရားဆုပန်ဆင်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်အမှန်ကိုသိကြရပြီး ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ရှေးအခါက မိမိတို့၏အယူအဆ ဝါဒအမှားများကို စွန့်လွှတ်ပြီး ပါရမီဉာဏ်ရင်သန့်ရန်အတွက် ဝိပဿနာတရားအလုပ်ကို ကြိုးစား၍ အားထုတ်ကြကုန်ရာသည်။ မဂ်,ဖိုလ် ရမည့်အတွက် စိုးရိမ်ဖက်၍ မကြောက်သင့်ကြတော့ပေ။ အကယ်၍များ ဝါဒမှားကို မစွန့်မလွှတ်ဘဲ ကြောက်မြဲကြောက်နေကြပါမူကား. . .

၁။ မြေကြီးကုန်သွားမှာကြောက်၍ မြေကိုမစားသော တီကောင်။

၂။ မြေကြီးပြိုမှာကြောက်၍ ခြေတစ်ဖက်သာ ထောက်လျက်ရပ်သော ကောန္တမည်သောငှက်။

၃။ မိုးပြိုလာမည်ကြောက်၍ ခြေကိုထောင်ကာ ပက်လက် အိပ်သော တစ်တီတူးငှက်။

၄။ လောကကြီးမှာလူပြတ်သွားမှာကြောက်၍ တရားကျင့်သော ပုဏ္ဏား။

ဤလေးဦးသားတို့သည် မကြောက်သင့်သောအရာကို ကြောက်ကြကုန်၏ဟူ၍ (ဥပရိပဏ္ဏာသ ဌ ၁၄-၃) ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့သည်။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ စကားကိုထောက်၍ (ဗုဒ္ဓကိုရောဗောဓိသတ္တော ဘယာဝိပဿနံ န အရဟတိ 'မာ မဂ္ဂဖလံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လဘိ' ဟူ၍များ ဖြည့်စွက်ဖွင့်ပြပြီး) မင်္ဂိုလ်ရသွားမှာ ကြောက်၍ ဝိပဿနာတရားအလုပ်ကို အားမထုတ်ဘဲနေသော ဘုရားအလောင်းကိုပါ ထည့်သွင်း ရေတွက်ခဲ့သော် မကြောက်သင့်သောအရာ၌ ကြောက်သူငါးဦးဖြစ်၍နေရာ၏။ ဖြစ်ကားမဖြစ်သင့်ပေ။ မကြောက်ကြပါလေနှင့်ဟုသာ တိုက်တွန်းလိုက်ပေ၏။ (မှာထားချက်)

၂၆-ရဟန်းသာမဏေများက မိဘကို ရှိခိုးထိုက်သလား

အမေး ။ ဘုရားဝတ်ပြုရာ၌ အနန္တောအနန္တငါးပါးတို့၌ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ-ဟူသော ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုးပြီးသည်နောက် မာတာပိတုဂုဏောအရ အမိအဖတို့အားရဟန်းသာမဏေများသည် ရှိခိုးထိုက်ပါသလော။ ကြောင်းကျိုးသိမြင်ပညာရှင်များ ဖြေကြားပေးပါရန်။

(ထီလာ၊ ညီညီနိုင်)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၂၈၊ အမှတ်-၂၄)

အဖြေ ။ ရဟန်းသာမဏေများ မိဘကို ရှိမခိုးထိုက်ပါ

(သာဓက) မြတ်စွာဘုရားသည် ကပိလဝတ်ပြည် နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူခိုက် အရိယာဖြစ်သည့် လူပုဂ္ဂိုလ်များက ပုထုဇဉ်ရဟန်းသာမဏေများကို ရှိခိုး

ထိုက် မထိုက်ကို ပုထုဇဉ်များဖြစ်ကြသည့် သာကီဝင်မျိုးတို့ အငြင်းပွားကြသည်များကို ဆွမ်းခံရင်း ကြားသိရသူ ရဟန်းတော်အချို့က လျှောက်ထားလို့ မြတ်စွာဘုရားက "အနာဂါမိ ပိစေ ဘိက္ခဝေ ဂိဟီ ဟောတိ၊ တေန တဒဟု ပဗ္ဗဇိတဿ သာမဏေ ရဿ အဘိဝါဒနာဒီနိ ကတ္တဗ္ဗာနေဝ" ဟု (မုနိသုတ္တန်မှာ) ဟောတော်မူခဲ့သည်ကိုထောက်သော် ရဟန်းသာမဏေများက မိဘကို ရှိမခိုးထိုက်ပါ။ မိဘများကသာ (သား) ရဟန်းသာမဏေကို ရှိခိုးထိုက်ပါသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတော်များ အိုချစ်သားတို့။ ဂိဟီ၊ အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌ နေသောသူသည်။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည်။ စေ ပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ပင်ဖြစ်စေကာမူ။ တေန၊ ထိုအနာဂါမ်တည်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည်။ တဒဟုပဗ္ဗဇိတဿ၊ ဒီယာနေ့ရှင်ပြုသစ်စဖြစ်သော သာမဏေလေးအား။ အဘိဝါဒနာဒီနိ၊ ရှိခိုးခြင်း၊ အရိုအသေပြုခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊ နေရာထိုင်ခင်းပေးခြင်း. . . စသည်တို့ကို။ ကတ္တဗ္ဗာနေဝ၊ မုချမသွေ ပြုအပ်၊ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်လှပေသည် သာတည်း။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၇-ဘုရားတည်လျှင် ဘယ်အကျိုးရပါမလဲ

အမေး။ ။ဘုရားတည်ခြင်း၊ ဥာပနာထည့်ခြင်းသည် ပစ္စည်းများကို အလဟဿ ဖြုန်းတီးသည်ဟု အချို့သော လောကီကျောင်းမှ ကျောင်းသားများက ဆိုကြလေရာ ၎င်းတို့၏ယူဆချက်သည် မှန်-မမှန်၊ ဘုရားတည်သဖြင့် အဘယ်သို့သောအကျိုး၊ ရွှေ ငွေအစရှိသည်တို့ကို ဥာပနာထည့်သဖြင့် အဘယ်အကျိုးများရရှိပါသနည်း။ ပညာရှင်အပေါင်းတို့ ဖြေကြားတော်မူပါ။

မောင်ဝင်းညွန့်ဦး (ရတနာမြေ)

အဖြေ။ ။ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်များ ကိန်းဝပ်တော်မူရန် ရွှေအုတ်တို့ဖြင့် စေတီတည်ထားခဲ့ခြင်း၊ ကုဋေနှင့်ချီ၍ ငွေများကို ဥာပနာခဲ့ခြင်း စသော ကောင်းမှုကြောင့် နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏တစ်ခုသောအကြားကာလပတ်လုံး နတ်ပြည်၌သာ ကျင်လည်ကြရကုန်လျက် ဂေါတမဘုရားရှင်၏လက်ထက်၌ သူဌေးသမီး-သူဌေးသမက်၊ သူဌေးမြေး၊ သူဌေးချွေးမများဖြစ်ကြကုန်လျက် ၁၆-ဦးသားတို့ မဂ်ဖိုလ်သို့ မျက်မှောက်ပြုကြရကြောင်းကို (ဓမ္မပဒ ဋ္ဌ၊၊ ဒု-၁၅၅၊ ကုက္ကုဋမိတ္တနေသာဒဝတ္ထု၌) အကျယ်ဖွင့်ပြသည်ကိုလည်းကောင်း။

နောက်တစ်မျိုးကား မဟာကစ္စာနထေရ်အလောင်းသည်ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးသောကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေစေတီတည်ရာဌာနသို့ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သောရွှေအုတ်ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ပြီး၍ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောဘဝ၌ ရွှေ၏ အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းခြင်းပြုခဲ့ဖူး၏။ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ တစ်ခုသောအကြားကာလပတ်လုံး လူ့ပြည်နတ်ပြည်တို့၌သာလျှင် ကျင်လည်ရပြီး ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ လက်ထက်တော်မှာ ဥဇ္ဇေနီပြည် စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏ ပုရောဟိတ်၏သားဖြစ်လာ၏။ သူ၏ဆုတောင်းအတိုင်း ရွှေ၏အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ကဥ္စနမာဏဝ ဟူသောအမည်ကို မှည့်ကြကုန်၏။ နောက်တွင်အနွယ်၏အစွမ်းဖြင့် ကစ္စာနဟုတွင်၏။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရား၏တရားကို နာကြားရ၍တရားတော်၏အဆုံး၌ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားကဧဟိဘိက္ခုခေါ်တော်မူ၍ အဝါ ၆ဝ ရပြီး မထေရ်ကြီးကဲ့သို့ဖြစ်၏ ဟူ၍ (အပဒါန် ဋ္ဌ၊ ဒု-၅၃-၄-၌) အကျယ်ဖွင့်ပြသည်ကိုလည်းကောင်း ထောက်သော်ဘုရားတည်ရခြင်း၊ ရွှေငွေစသည်ကို ဥာပနာရခြင်းသည် အပါယ်လေးပါးမှလွတ်၍ လူနတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကိုခံစားရပြီး နောက်ဆုံးဘဝ၌ မဂ်ဉာဏ်, ဖိုလ်ဉာဏ်, နိဗ္ဗာန်ကိုပင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်မှောက်ပြုရခြင်းအကျိုးများ ရရှိနိုင်သည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၉၊ အမှတ်-၃၉)

၂၈-လူဝတ်ကြောင်နှင့် ရဟန္တာဖြစ်လျှင်

အမေး။ ။လူဝတ်ကြောင်နှင့် ရဟန္တာဖြစ်လျှင် ၇-ရက် နေနိုင်ပါသလား။

သုတေသီတစ်ဦး၊ ပဲခူး။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၁)

အဖြေ။ ။လူဝတ်ကြောင်နှင့် ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့သော် နေ့ချင်း ရဟန်းပြုလျှင်ပြု မပြုလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရကြောင်းနှင့် လူဝတ်မှာ ယုတ်ညံ့သောကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့သော် လူ၏အဝတ်ဖြင့် မတည်နိုင်ကြောင်းကို (မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ-ပါ-ဌ။ မိလိန္ဒ-ပါ-ဌ။ အပဒါန်-ဌ။ အင်္ဂုတ်-၁-ဌ။ ဒီဃ-ပါထိက-ဌ။ အဘိ-ဝိဘင်္ဂ-ဌ။ ဇာတက-ဌ တို့၌) မိန့်ဟဖွင့်ပြတော်မူသည်များကိုလည်းကောင်း၊ ဗာဟိယဒါရုစီရိယသည် မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွစဉ် လမ်းခရီးအကြား၌ တရားဟောတော်မူပါရန် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် လျှောက်ထားရာ

တွင် ဘုရားရှင်က ယသ္မာတိဟ တေ ဗာဟိယ ဇဝံသိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌမတ္တံ ဘဝိဿတိ စသည်ဖြင့် အနည်းငယ်မျှသော တရားစကားကိုဟောကြားတော်မူစဉ်မှာပင်(ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်က ၇ရက်မျှ တောင်ကလာပ်ပေါ်သို့တက်၍ဆွမ်းမစား၊ ရေမသောက်ဘဲ ရဟန်းတရားကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်အားထုတ်ခဲ့ဖူးသော အကျိုးဆက်ကြောင့်) အာသဝေါကင်းကွာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့၏။ ရဟန္တာဖြစ်သောခဏ၌ပင် ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က (ဗာဟိယသည် ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာတော်မှာ သပိတ်သင်္ကန်း လှူဒါန်းခဲ့ဖူးသူ ဟုတ်-မဟုတ် ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်တော်မူရာ တစ်လုံးသော သပိတ်, တစ်ထည်သော သင်္ကန်းကိုမျှ လှူဒါန်းခဲ့ဖူးသူမဟုတ်၍ "ဧဟိဘိက္ခု" ရဟန်း မဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို မြင်တော်မူသဖြင့်) "သင့်အား သပိတ်သင်္ကန်း ပြည့်စုံလော"ဟု မေးတော်မူရာ "မပြည့်စုံသေးပါဘုရား"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဒါဖြင့် သပိတ်, သင်္ကန်းရှာချေဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူပြီး ဆွမ်းခံဆက်၍ ကြွတော်မူသည်။

ဗာဟိယသည်လည်း သပိတ်,သင်္ကန်းရှာခြင်းငှာလှည့်အလာတွင် အတိတ်ဘဝက မိမိပြုခဲ့ဖူးသော မကောင်းမှုကံကြောင့် ရန်ငြိုးဖွဲ့ခဲ့သော ဘီလူးမတစ်ယောက်က နွားမယောင်ဆောင်၍ (သို့မဟုတ်) နွားမသို့ ပူးဝင်၍ လက်ဝဲပေါင်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငွေ့သတ်သဖြင့် အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၏ဟူ၍ (ဓမ္မပဒ-၄၄ ၌) ဖွင့်ပြတော်မူသည်ကို ထောက်သော် လူ့ဝတ်ကြောင်နှင့် ရဟန္တာဖြစ်သောသူများသည် ၇ရက်မဆိုထားဘိ တစ်ရက်မျှပင် အချိန်ပြည့် အသက်ရှင်လျက် မနေရတော့ကြောင်းကို အထက်ပါ ကျမ်းလာစကားတို့ဖြင့် မှတ်သားကြကုန်ရာသတည်း။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၂၉-သာသနံ ဟူသော ပုဒ်

အမေး။ ပဏ္ဍိတာပီတာမတ္တိကံ သာသနံ ရာဇမုဒ္ဒိယ လဇ္ဇာနေ္တာ ဝိယ ဟူသော ဓမ္မပဒ အရှင် စက္ခုပါလထေရ်၏ ဝတ္ထု၌လာသော စကားရပ်တွင် သာသနံဟူသောပုဒ်၏အနက် အဓိပ္ပာယ်မှန်ကို သိလိုပါသည်။

ဓမ္မသောတုဇနတစ်စု

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၈)

အဖြေ။ ပဏ္ဍိတာပီတာမတ္တိကံ သာသနံ ရာဇမုဒ္ဒိယ လဇ္ဇာနေ္တာ ဝိယ ဟူသော စကားရပ်၌ သာသနံဟူသောပုဒ်ကို

နိဿယဆရာတော်,ဘာသာပြန်ဆရာတော်များက နောက်ပုဒ်များကို ကြည့်၍ သတင်းစကားကိုဟူ၍လည်းကောင်း၊သဝဏ်လွှာကိုဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနက်ပြန်ဆိုတော်မူခဲ့ကြတဲ့အတွက် ဘုရားရှင်၏စကားတော်မဟုတ်သလို အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူစရာ အကြောင်းရှိနေပါသည်။ ဤဝတ္ထု၌ အရှင်စက္ခုပါလထေရ် စင်္ကြံလျှောက်၍ ပိုးများသေခြင်း၊ အရှင်ဘုရားဘတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းဥပနိဿယရှိပါလျှက်နှင့် မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရခြင်း၏အကြောင်းကို ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြရာတွင် ဘုရားရှင်က ပိုးများကို သေစေလိုသော စေတနာမရှိ၍ အပြစ်မရှိကြောင်း၊ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရသည်မှာ ဆေးသမားဘဝက မျက်စိဝေဒနာရှင်တစ်ဦးအား ဆေးဖိုးဝါးခ မရ၍ စေတနာနှင့်တကွ မျက်စိကန်းအောင် ပြုခဲ့ဖူးသည့်မကောင်းမှုကံကြောင့် မျက်စိကန်းရကြောင်းကို အရှင်စက္ခုပါလထေရ်၏ အတိတ်, ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုများကို အပြည့်အစုံမိန့်ကြားပြီးနောက် စကားအနုသန္ဓေဆက်စပ်လျက် ရဟန်းတို့အား ကုသိုလ်-အကုသိုလ်အရာတို့၌ စိတ်စေတနာသာလျှင် ပြဋ္ဌာန်းကြောင်းကို "မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ" စသော ဂါထာဖြင့် အဆုံးအမ ဩဝါဒပေးတော်မူသော အရာဖြစ်၍ "သာသနံ"ဟူသော ပုဒ်ကို အဆုံးအမဟု အနက်ပေးမြန်မာပြန်လျှင် အဓိပ္ပာယ်အဖြောင့်ကောက်ယူနိုင်ပါမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှင်းအဆုံးအမစကားကို (မင်း၏တံဆိပ် ခတ်နှိပ်၍ထားအပ်သော သက်ရှိသက်မဲ့ အရာဝတ္ထုဖြူသမျှကို လူအများတို့ လေးစားလိုက်နာကြရတုန်းသကဲ့သို့) လေးလေးစားစား လိုက်နာကြရန် မိန့်တော်မူသည့်အရာ ဖြစ်ပါစေသည်ဟုသာ ဉာဏ်မီသလောက် အဖြေပေးရေးသားလိုက်ရပါသတည်း။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၃၀-ရဟန်းတော်များ ဘုရားတည်ခြင်းကိစ္စ

အမေး။ ။ယခုခေတ်မှာ ရဟန်းတော်များကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ်၍ ဘုရားတည်နေကြပါသည်၊ တည်ကောင်း မတည်ကောင်းကို ကျမ်းဂန်အကိုးအကားဖြင့် ဖြေကြားပေးတော်မူပါရန်။

အရှင်ဝါသဝ (ကြာအင်းဆိပ်ကြီး)
(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၄၄)

အဖြေ။ ။မုချတိုက်ရိုက် စေခိုင်းသည်ကိုသာ အဋ္ဌကထာဆရာ ပယ်တော်မူသည်။ တံခါးစောင့်အရှုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် မပြုလုပ်သနည်း။ ပြုလုပ်သော်ကောင်း၏။ ဤသို့

စသည်ဖြင့် ပရိယာယ်အားဖြင့် ဆိုအပ်ပါ၏ဟူ၍ ဝိနယသာရ-ဌာ၁၇၊ ဝိမတိ ဒု-ဇမ္ဗူ့ရိုက်၊ ၁၈၃ ဦပင် မိန့်ဆိုသည်ကိုလည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကို ပြုစေခြင်းငှာရ၏။ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်မူ ဘုရားဆင်းတုတော်ကိုပင်သော်လည်း မပြုလုပ်အပ်ဟူ၍ ဝိမတိ ဒု၊ ၁၈၃ဦပင် မိန့်ဆိုသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ရဟန်းများ ဘုရားတည်ကမ္မိဋ္ဌာဇိဝဟူ၍ သမ္မောဟဝိနောဒနီ၊ ဇမ္ဗူ့ဌ-၂၉၃ [illegible] ဆိုသည်ကိုလည်းကောင်းထောက်သော်. . .

ရဟန်းတော်များအနေဖြင့် ဘုရားပုံတော်၊ ဆင်းတုတော်၊ စေတီတော်ကိုပင် မရေးအပ်၊ မထုလုပ်အပ်၊ မတည်အပ်ဟုမှတ်ယူရပါမည်။ ရေးသော်၊ ထုလုပ်သော်၊ တည်သော် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ရောက်ပါမည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၃၁-အာဟုနေယျ-ပါဟုနေယျ

အမေး။ ။ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တော် ၂၄ပါးအနက် ဘုရားဂုဏ်တော် ၉ ပါး၊ တရားဂုဏ်တော် ၆ ပါး၊ သံဃာဂုဏ်တော် ၇ ပါးကို အလေးအနက် သဘောပေါက် ကြည်ညိုနိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

— အာဟုနေယျ၊ အဝေးမှဆောင်ယူအပ် လှူအပ်သော အလှူကိုခံတော်မူထိုက်သည်။(သပြေကန်ဆရာတော်အနက်) ပါဟုနေယျ၊ ဧည့်သည်တို့အတွက် စီမံထားသော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို ခံတော်မူထိုက်သည်။ (သပြေကန်အနက်) ဟူသော သံဃာ့ဂုဏ်တော် ၂ပါးကိုမူ အလေးအနက် သဘောမပေါက်ပါ။ ဆရာ့ ဆရာတို့၏ ဂုဏ်တော်အဖွင့်မျိုးစုံကို ဖတ်ရှုပြီးပါပြီ။ ယနေ့တိုင် အလေးအနက် သဘောမပေါက်နိုင်ပါ။

ဂုဏ်ဆိုသည်မှာ ယေဘုယျထက် ထူးခြားမှုဟု သဘောပေါက်ပါသည်။ တစ်ဖန် တော်ဆင့်၍ ဂုဏ်တော်ဟု ဆိုသောအခါ အများတကာထက် ပိုမိုထူးခြားမှုဟု သဘောပေါက်ရပါသည်။ အဝေးမှဆောင်ယူအပ် အလှူဟုသည် အဘယ်ပုံ ထူးခြားပါသနည်း၊ ဧည့်သည်တို့အတွက် စီမံထားသော ပစ္စည်းဝတ္ထုဟူသည် အဘယ်ပုံထူးခြားပါသနည်း။ ဤဂုဏ်တော် ၂ပါးကို အခြား ၂၂ပါးသော ဂုဏ်တော်များကဲ့သို့ အလေးအနက်ကြည်ညိုနိုင်အောင် ဖွင့်ဆိုပေးသနားကြပါရန် ဟူသော ဥပါသကာတစ်ဦး. . .

(ဗုဒ္ဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၂၉၊ အမှတ်-၂၄)

အဖြေ။ ။၁။အာဟုနေယျ-အဝေးမှဆောင်ယူအပ်သော အလှူကို ခံတော်မူထိုက်သည်ဟု ဆိုရာမှာ သံဃာ့

ဂုဏ်တော် ၉ ပါးရှိသည်တွင် ရှေ့ ၄ပါးက အကြောင်းဂုဏ်၊ နောက်၅ပါးက အကျိုးဂုဏ်များဖြစ်သည်။ အာဟုနေယျသည် (၁) နံပါတ်အကျိုးဂုဏ်တည်း။ (အာ-ဟုန-ဧယျ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်) အာ (အာရကာ) အဝေးမှ၊ ဟုန (ပူဇာယံ) ပူဇော်အပ်သော ပစ္စည်း၊ ဧယျ-ခံယူထိုက်သည်၊ အနီးအရပ်မှသာမဟုတ်၊ အဝေးအရပ်မှ ဆောင်ယူလာသောပစ္စည်းများကိုပင် အလှူခံထိုက်သောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ကျမ်းဂန်အရ သာဓက-မှ (ဓမ္မပဒ၌) အခါတစ်ပါး အရှင်မဟာကဿပသည် နိရောဓသမာပတ်မှထ၍ ဆင်းရဲသူများကို ချီးမြှောက်ရန်အလို့ငှာ ဆွမ်းခံကြွတော်မူရာမှာ သိကြားမင်းနှင့် သုဇာတာမိဖုရားတို့က ဝေးလှသည့် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ ကောင်းကျိုးကေန် အမှန်ပြန်၍ ရမည်ကိုသိ၍ သူဆင်းရဲဟန်ဆောင်ပြီး ဆွမ်းလောင်းသောဝတ္ထုနှင့် ယခု မျက်မှောက် လောကဝယ် ဝေဘူ, တောင်ပုလု, မဟာစည်, အရှင်ဝိစိတ္တသာရ စသော ဆရာတော်များရှိရာ ရောက်ရာ အရပ်တွေမှ ဒါယကာ ဒါယိကာမများက သူ့ထက်ငါ မိမိတို့ တတ်နိုင်သလောက် အတတ်နိုင်ဆုံး, အကောင်းဆုံး ဆွမ်းနှင့် တကွ ရဟန်းအသုံးအဆောင် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို ဝေးကွာလှသည့်အရပ်မှ လာရောက်ပြီး လှူကြတာတွေဟာ ထိုအရှင်မြတ်တို့မှာ အာဟုနေယျဂုဏ်ရှိလို့(ရှိတယ်ထင်လို့) လာရောက်ပြီး လှူကြတာဟု မှတ်ယူရပါမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂။ပါဟုနေယျ-ဧည့်သည်တို့အတွက် စီမံထားသော ပစ္စည်းဝတ္ထုကို ခံတော်မူထိုက်သည်ဟု ဆိုရာမှာလည်း (၂) နံပါတ်အကျိုးဂုဏ်တည်း (ပ-အာ-ဟုန-ဧယျ-ဟုပုဒ်ဖြတ်။) ပ(ပရ)-အရပ်တစ်ပါးမှ၊ အာ(အာဝစ္ဆန္တာနံ)-လာသော ဧည့်သည်တို့အား၊ နဟု (ပူဇယံ)-ပူဇော်အပ်သောပစ္စည်း၊ ဧယျ-ခံယူထိုက်သည်။

သာဓက။ ။လောကမှာ မိမိတို့၏အိမ်, ကျောင်းသို့ ဧည့်သည်အာဂန္တုရောက်လာလျှင် ကျွေးဖို့ပေးဖို့ကပ်ဖို့လှူဖို့၊ စားဖွယ်, သုံးဖွယ်ပစ္စည်းများကို တတ်နိုင်သူ၊ အသိတရားနှင့် သဒ္ဓါတရားရှိသူတို့ အိမ်မှာ, ကျောင်းမှာ ထားတတ်, ရှိတတ်ကြပါသည်။ ဤသို့ လောကမှာ လာရိုးလာစဉ် မကြာခဏ လာတတ် ရောက်တတ်သည့် ဧည့်သည်များအတွက် စီမံချက် ပြုတ်၍ ထားအပ်သောပစ္စည်းများကို ကမ္ဘာများစွာ လွန်လေပါလည်း ဘုရားတစ်ဆူပွင့်တော်မူမှ တစ်ခါဘစ်ရံသာ လာရောက်တော်မူကြတဲ့ အရိယာသံဃာ ကမ္ဘာ့ဧည့်သည်တော် အထူးတွေပါတကား. . ဟု နှလုံးပြု၍ လှူဒါန်းအပ်သည်ကို ခံယူခြင်းငှာ ထိုက်တန်စွာသော (ပါဟုနေယျ) ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ဤမျှဖြင့် ဥပါသကာဒါယကာ **အလေးအနက်** သဘောပေါက်လောက်ပါပြီ၊ ပေါက်နိုင်ပါစေ။

၄၂-နမောဗုဒ္ဓါယ

အမေး။ ။ပရိယတ္တိစာပေထဲမှာ အာယစတုတ္ထေကဝစနဿတု သုတ်ဖြင့် အာယပြု၍ သ-ဝိဘတ်ဖြင့် အတ္တာ ယ-ဟိတာယ အစရှိသောပြယုဂ်များရှိသလို ဗုဒ္ဓါယ ဟုကား ရဟန်းတော်များ သင်နေတဲ့ စာပေဘာသာထဲမှာ တစ်ခါမျှ မတွေ့ရပါ။ တချို့ဆရာတွေ, ဘဝတူစာသင်သားတွေနှင့် နှီးနှောကြည့်ပြန်တော့ ဘုရားဟောကျမ်းဂန်များမှာ ဗုဒ္ဓါယ ဟုသ-ဝိဘတ်ကို အာယ-ပြု၍မရှိကြောင်းဟုသဒ္ဒနီတိဆရာက အဆိုရှိပါတယ်လို့ အဲဒီလို အဖြေပေးကြပါတယ်။ ရှေးခေတ် လူကြီးများ ဘုရားဝတ်တက်နေသည့် (နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓံ အအာဣဤဥဦဧဩ)ဟူသော ဤပါဠိတော်နှင့်သဒ္ဒနီတိဆရာ အဆိုသည် အလွန်တရာ ဆန့်ကျင်နေပါမည်လား။ ဗုဒ္ဓါယနှင့် သိဒ္ဓံပုဒ်တို့သည် မကိုက်ညီဘဲ အနက်လွဲကြပါတယ်။ သို့ အတွက်ကြောင့် ဗုဒ္ဓါယဟုလည်းကောင်း၊ ဤဘုရားဝတ်တတ် သော ပါဠိသည်လည်းကောင်း သာသနာတော်နှင့် ကိုက်ညီ မကိုက်ညီ အဖြေပေးတော်မူကြပါရန် ဘဝတူ စာသင်သားတို့ အား ရှေးရှုလျက်. . .

အရှင်အရိယဝံသ (မြောင်းမြမြို့)
(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၂၇၊ အမှတ်-၃၃)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖြေ။ ။ဤပုစ္ဆာ၌ အမေးရှင်၏အာဘော်ကျ လိုရင်းကို ဖြေရသော် ဗုဒ္ဓါယ၌ ဗုဒ္ဓဟူသော ပုလ္လိင်အကာရန္တနောင် စတုတ္ထီသဝိဘတ်ကို အာယပြု၍ ဗုဒ္ဓါယဟူသောပုဒ်မျိုး ဗုဒ္ဓစာပေ၌ မတွေ့မပေ။ သက္ကတဘာသာစာပေ၌သာ ပုလ္လိင်အကာရန္တနောင် စတုတ္ထီသဝိဘတ်ကို အာယပြုရိုးရှိကြောင်းကို ဆရာတော် အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၏ သဒ္ဒါအခြေပြုကျမ်း အာယ စတုတ္ထေကဝစနဿတု သုတ်၌ရေးသားထားသည်ကို ထောက်သော် ဗုဒ္ဓါယပုဒ်သည် ဘာသာကျမ်းတစ်ပါး၌သာ လာသည်ဖြစ်၍ သာသနာတော်နှင့် မကိုက်ညီဟု မှတ်ယူစရာ ရှိပါသည်။ အ၊အာ၊ဣ၊ဤ၊ဥ၊ဦ၊ေ၊ဩ ဟူသော သရရှစ်လုံးတို့ကား ဗုဒ္ဓ၏အလိုကျ သရများဖြစ်၍ သာသနာတော်နှင့် ကိုက်ညီသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၃၃-ဘုရားပွဲတော်နှင့် ဇာတ်ပွဲ

အမေး။ ။ဘုရားပွဲတော်များကျင်းပရာတွင် ဇာတ်ပွဲများ ထည့်၍ ကျင်းပခြင်းသည် အကျိုးရမည်လား၊ သို့မဟုတ် အပြစ်ရမည်လားဆိုတာ သိလိုပါသည်။ ပညာရှင်များ အဖြေပေးတော်မူပါရန်. . .

ဦးဣန္ဒဝံသ (ပန်းတောင်းမြို့နယ်)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၂၁)

အဖြေ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အပျော်အပါး ကိလေသာ ပွားများခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဤဇာတ်ပွဲများကို အလိုတော်မရှိသောကြောင့်ပင် နစ္စ-ကခြင်း, ဂီတ-သီဆိုခြင်း, ဝါဒိတ-တီးမှုတ်ခြင်း, ဝိသူကဒဿန-သာသနာတော်၏ ဆူးငြောင့်သဖွယ်ဖြစ်သော ထို ကခြင်း,သီဆိုခြင်း,တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်း ကိစ္စများကို တပည့်သာဝကတို့အား သိက္ခာပုဒ်ပညတ်၍ တားမြစ်တော်မူခဲ့သည်။ ဤမှုသာမက လူတို့စောင့်သုံးကြသော ရှစ်ပါးသီလ,ဆယ်ပါးသီလတို့၌ပင် ဤသိက္ခာပုဒ်များ အထင်အရှားပါလျက်ရှိနေပေသည်။ ထိုအချက်တို့ကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် ဇာတ်ပွဲသဘင်ထည့်၍ ကျင်းပခြင်းကို မဆိုထားနှင့် ဇာတ်ပွဲသဘင် ထည့်ဖို့ရာ တိုက်တွန်းခြင်း, ချီးမွမ်းခြင်း, သဘောတူခြင်းမျှကိုပင် မပြုအပ်ကြောင်းကို အောက်ပါကျမ်းများ၌ မိန့်ဟဖွင့်ပြထားသည်များကို ထောက်သော် အကျိုးမရ၊ အပြစ်ရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဝိ-ပါစိတ်၊ ပါ-၃၅၀ ၌လည်းကောင်း၊ ၄-၂၀၀။ဝိနယသင်္ဂဟ ၄-၄၃၉။ သဠာယတနဝဂ္ဂ၊ ဂါမဏိသံယုတ်ပါဠိတော်၊ ကာလကူဋသုတ်နှင့် သံဝေဂဝတ္ထုဒီပနီကျမ်း၊ ဝိသုဒ္ဓါရုံအဆုံးအဖြတ်ကျမ်းတို့မှာ အကျယ်ကြည့်ရှုပါလေ။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၃၄-ဇမ္ဗူပတိချွတ်ခန်း

အမေး။ ။မြတ်စွာဘုရားပုံတော်တချို့မှာ မင်းမြောက်တန်ဆာများနှင့် ပုံတွေ ဖူးတွေ့ရပါ၏။ အထင်အရှားဆုံးကို ဆိုရလျှင် မန္တလေးမဟာမြတ်မုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားမှာ ဖူးမြင်နိုင်ပါသည်။ အားလုံးပြောကြတာကတော့ ဇမ္ဗူပတိမင်းချွတ်ခန်းပုံတော်လို့ သိရပါသည်။ ဘယ်စာအုပ်မှာကြည့်လျှင် သိရပါမလဲ၊ ဘယ်ကျမ်းမှာ ပါတယ်ဆိုတာ ပညာရှင်အများ ဖြေကြားပါရန် မေတ္တာရပ်ခံခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အရှင်ပညာဇောတ (မကွေး)
(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၂၂၊ အမှတ်-၁၉)

အဖြေ။ ။မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်အာနန္ဒာကို မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်မှာ အာနန္ဒာ-ငါဘုရားသည် စကြဝဠာတစ်ပါးသို့ ကြွသွားတော်မူရာ၌ မင်း, ပုဏ္ဏား, သူဌေး, သူကြွယ်, ရဟန်းဟူသော လူပရိသတ် ၄ ပါး၊ စတုမဟာရာဇ်, တာဝတိံသာ, မာရ်နတ်, ဗြဟ္မာ ဟူသော နတ်ပရိသတ် ၄ပါး။ ပေါင်း ပရိသတ် ၈ ပါး အစည်းအဝေးများသို့ တက်ရောက်ခဲ့ဖူး၏။ ငါသည်သူတို့နှင့်အတူ ထိုင်နေဖူး၏။ စကားပြောဆိုဖူး၏။ ဆွေးနွေးဖူး၏။ ထိုမင်းတို့၏အဆင်းကဲ့သို့ပင် ငါ၏အဆင်းသည်လည်း ဖြစ်၏။ ငါသည် ထိုမင်းတို့ကို

အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သော တရားစကားကို ဟောကြားခဲ့၏။ ဤသို့ ဟောကြားသော်လည်း သူတို့သည် ငါ့ကို လူလော, နတ်လော မသိကြကုန်ဟု မိန့်တော်မူ။

အဋ္ဌကထာကတော့ မြတ်စွာဘုရားသည် စကြဝဠာတစ်ပါးရှိမင်း, ပုဏ္ဏား စတဲ့ ပရိသတ်အစည်းအဝေးသို့ ကြွတော်မူတဲ့အခါမှာ ပကတိသော အသွင်အပြင်၊ အဆင်းအရောင်၊ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်တော်အတိုင်း သက်နန်းရုံလျက် ကြွသွားတော်မူကြောင်း၊ အဲဒီ မင်း, ပုဏ္ဏားစတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ သူတို့ရဲ့အသွင်အပြင်၊ အဆင်းအရောင်၊ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နှင့်တူတယ်လို့ ထင်ကြမြင်ကြကြောင်း။ ဤသို့ထင်ကြမြင်ကြသော်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ ပကတိသော အဆင်းတော်ကတော့ ရွှေရောင်အဆင်း ဝါဝင်းသော အသရေတော်ရှိတယ်။ မင်း,ပုဏ္ဏား စသော သူတို့၏အဆင်းကတော့ အချို့ကတော့ ဖြူတယ်၊ အချို့ကတော့ မည်းတယ်၊ အချို့ကတော့ ညိုတယ်လို့ ဖွင့်ပြပါတယ်။ ပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရားသည် မိလက္ခုလူမျိုးလိုပုံသဏ္ဍာန်ရှိသူလဲမဟုတ်၊ ပတ္တမြားနားတောင်းတွေ ဝတ်ဆင်ထားသူလည်းမဟုတ်ပါ။ ထိုခေတ်က မင်းများသည် မြန်မာဘုရင် မင်းတုန်းမင်း,သီပေါမင်းတို့ကဲ့သို့ ဘောင်းတော်, နားတောင်းတော်, လက်ဝတ်လက်ကြပ်, စလွယ်စသည်တို့ကို ဝတ်ဆင်ကြဘိသကဲ့သို့(ဇမ္ဗူပတိပုံတော်ကဲ့သို့) ဝတ်ဆင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြဟန်တူပါသည်။ ဒါပေမယ့် မင်းပရိသတ် အစည်းအဝေးသို့ ကြွတော်မူတဲ့အခါ မင်းမြောက်တန်ဆာတွေ ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ သူတို့ရဲ့ အကြီးအကဲမင်းကဲ့သို့ ထင်ကြမှတ်ကြတယ်။ ပုဏ္ဏား စတဲ့ပရိသတ်ရှိရာသို့ ကြွတော်မူတော့လည်း ပုဏ္ဏားစတဲ့ ပရိသတ်က သူတို့ရဲ့ အကြီးအကဲပဲလို့ ထင်ကြမှတ်ကြတယ်လို့ ဖွင့်ပြပါတယ်။ (ဒီဃ ၂ပါ ဋ္ဌ၁၅၅-၁၅၀) (ဋီ ပြည်၊၁၄၆-၇)

ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့မှာတော့ ဇမ္ဗူပတိ ချွတ်ခန်းရယ်လို့ သီးခြားမတွေ့မသေးပါ။ သို့သော်ကျမ်းဂန်နှင့် မဆန့်ကျင်အောင် ယူသည်ဆိုလျှင်တော့ မြတ်စွာဘုရား စကြဝဠာတစ်ပါးသို့ ကြွစဉ်က မင်း,ပုဏ္ဏား စတဲ့အစည်းအဝေး ပရိသတ်သို့ ကြွဝင်တဲ့အခါမှာ ပရိသတ်က သူတို့ရဲ့ မင်းပဲလို့ ထင်မှတ်တဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို ထုလုပ်ရေးဆွဲကိုးကွယ်ကြတယ် လို့ ယူဆကြလျှင်တော့ ထေရဝါဒကျမ်းဂန်နှင့် မဆန့်ကျင်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

ဇမ္ဗူပတိချွတ်ခန်းပါတဲ့စာအုပ်ကို ကြည့်လိုပါလျှင် ဒီပဲယင်းဆရာတော်ရေး ဇာတာဂတဥဒါနဒီပနီကျမ်း တတိယ တွဲ စာမျက်နှာ (၄၂ မှ ၇၀ အထိ) ကြည့်ရှုပါလေ။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၃၅-(က)။ ဟောန္တုလား-ဟောထလား

အမေး။ ။ပရိတ်ကြီး ပုဗ္ဗဏှသုတ် အဆုံးဂါထာ "တေ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိတာ ဝိရူဠှာ ဗုဒ္ဓ သာသနေ၊ အရောဂါ သုခိတာ ဟောန္တု (ဟောထ) သဟသဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ ဂါထာ၌ ဟောထဟုအများရွတ်သည်ကို ကြားရပေါင်းများခဲ့ပါပြီ။ မိမိတို့ ငယ်စဉ်က သင်ပေးခဲ့သောဆရာက ဟောန္တုဟု သင်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဟောန္တု၊ဟောထ၊ အသုံးနှစ်ရပ်တွင် အဘယ်အသုံးက မှန်သည်ကို ဖြေကြားတော်မူပါရန်။ အကယ်၍ဟောန္တုသာ မှန်ကန်ပါလျှင် ဟောထဟု ရှိနေသော ဆဋ္ဌမူပရိတ်ကြီးကို လည်းပြန်လည်သုံးသပ်ကြရန်လိုမည် မဟုတ်လော၊ ပညာရှင် များ ဖြေကြားကြပါရန်။

အများအကျိုးရှေးရှုသူ။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၂၆၊ အမှတ်-၁၆)

အဖြေ။ ။ပရိတ်ကြီးဂါထာ အဆုံး၌ပါသော တေ-ဟူသော တ-သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုကြရာဝယ် ရွတ်ဆိုသူ၏ အာဘောဂ နှလုံးသွင်းအားလျော်စွာ တေ ထိုသူတို့သည်လို့ နာမယောဂနှင့် ရွတ်ဆိုခဲ့သော် နောက်ကိရိယာကလည်း ယောဂလိုက်အောင် အာသိဋ္ဌအနက်၌ ပဉ္စမီဗဟုဝုစ်၊ နာမယောဂ၊ အန္တုဝိဘတ်ဖြင့်"ဟောန္တု"ဟု ရှိရပါမည်။ ရှိမှမှန်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကယ်၍ ရွတ်ဆိုသူက တေ ဟူသော တ၊ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်ကို တေ၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်လို့ တုမှယောဂနှင့် ပြင်၍ ရွတ်ဆိုခဲ့သော် နောက်ကိရိယာကလည်း ယောဂလိုက်အောင်အာသိဋ္ဌအနက်၌ ပဉ္စမီဗဟုဝုစ်၊ တုမှယောဂ၊ ထ၊ဝိဘတ်ဖြင့်"ဟောထ" ဟု ရှိရပါမည်။ ရှိမှမှန်မည်။

မှာထားချက်။ ။ပါရာဇိကဏ်စသော ပါဠိတော်များ၌ ပင်လျှင် ကတ္တားပုဒ်နှင့်ကိရိယာပုဒ်တို့ ယောဂမကိုက်၍ အဋ္ဌကထာဆရာများကယောဂကိုက်အောင် ပြင်၍ဖွင့်ပေးရသော အရာများ ရှိပါသည်။

ပုံစကား။ ။သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ။ပ။ သော အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရာမိ ဟု (ဝိ ၁၊ ပါ ၅) ဤ၌၊ သောဟူသော တ၊ သဗ္ဗ နာမ်နာမယောဂပုဒ်ကို အနုဿရမိက အမှယောဂ မိ၊ ဝိဘတ်နှင့် ယောဂကိုက်အောင် အဋ္ဌကထာဆရာက သောတိ သော အဟံ ဟု အမှယောဂ ပြင်၍ ဖွင့်ပြတော်မူရသကဲ့သို့ မှတ်ပါလေ။

ဤအထက်ဖော်ပြပါ စကားရပ်တို့ကို ထောက်သော် အမေးရှင်ဆန္ဒပြုသည့်အတိုင်း ဆဋ္ဌမူကို ပြန်လည်သုံးသပ်ကြရန် လိုမည်။ မဟုတ်ပါကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့်ဖြေကြား အပ်ပါသတည်း။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၂၆၊ အမှတ်-၂၄)

၃၅-(ခ)။ ယမှိလား-ယဥ္စိလား

အမေး။ ။ပရိတ်ကြီးပါဠိတော် မေတ္တသုတ်၌ ရတနာ့ဝါဒီ စာအုပ်ဆိုင်မှ ရိုက်သော ပရိတ်ကြီးစာအုပ်မှာ 'ယမှိ' ဟု ဆိုထားပါသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာ့အဖွဲ့မှ ရိုက်သော စာအုပ်မှာ 'ယဥ္စိ'ဟု ဆိုထားပါသည်။ ၎င်းနှစ်ပုဒ်သည် မည်သည့်ပုဒ်က အမှန်ဖြစ်သည်ကို ပညာရှိများ ဖြေကြားပေးစေလိုပါသည်။

ရှင်ဣန္ဒောဘာသ (သံတွဲ)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၂၁၊ အမှတ်-၂၂)

အဖြေ။ ။'ယမှိ'ကို 'ယံဟိ'ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ မဒါသရေသုတ်၌ မဒါဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် နောက် ဟ-ဗျည်းကြောင့် ရှေ့ ယ-ထက်၌ရှိသော နိဂ္ဂဟိတ်ကို မ-ပြု၍ ဟ-ကပ်ပြီး'ယမှိ' ဟု ရုပ်ပြီးနေသည်။ (ရှု-ရှင်ပို) အနက်ပေးသောအခါ "ယမှိ စေဝ"ဟု အနိယပုဒ်ထား၍ တံ ပရိတ္တံ-ဟု နိယပုဒ်ထားပြီး ပေးတော်မူကြသည်။

'ယဥ္စိ'မှာ 'ယံဟိ'ဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ ဟေ ညံ-သုတ်ဖြင့် နောက် ဟ-ဗျည်းကြောင့် ရှေ့ယ-ထက်၌ရှိသော နိဂ္ဂဟိတ်ကို ဉ-ပြု၍ ဉ-ဟ-သို့ကပ်၊"ယဥ္စိ"ဟု ရုပ်ပြီးသည်။ အနက်ပေးသောအခါ ဘိ-ကို ၁ဥ္စိ-အနက်ပေး၍ ယံ ပရိတ္တံ-တံ ပရိတ္တံ-ဟု အနိယ-နိယ စွဲပေးတော်မူကြသည်ကို ထောက်သော် "ယမှိ"ထက်"ယဥ္စိ"က ပို၍ အရင်းကျသည်။ ရုပ်ပြီးရာ၌လည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သုတ်ရင်းဖြင့် ငြိုးငြင်း၊ နိယ-အနိယ ခွဲညီညွတ်ခြင်းတို့ကြောင့်"ယဦ"က ပိုရှ၍ ကောင်းသည်၊ မှန်သည်ဟု ယူစရာရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆဋ္ဌမူ၌ "ယဦ"ဟု ပြင်ထားတော်မူကြပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ရှေးမူများ၌ "ယမို"ဟူသော အမှားရှိပါသည်၊

ဤဘာသာရေးသူသည် "ယမို"ဟုပင် နှုတ်တက်နေပါသည်။ အများစုပဂ္ဂိုလ်တို့အနေဖြင့်လည်းသာရေး-နာရေးတို့၌ ပရိတ်ရွတ်ရာတွင် "ယမို"ဟုပင် နှုတ်တက်နေကြကြောင်း သိနေရပါသည်။ ထို့ကြောင့် အမှားကိုပြင်အမှန်ပြင်ဉာဏ်တွင် ရှင်းကြပါစေသတည်း။

၃၆-ရဟန္တာမ လိင်ပြန်-မပြန်

အမေး။ ။အမေးရှင်သည် ဣန္ဒိယ ယမက၊ ပဝတ္တိ၊ ဥပ္ပါဒဝါရ-၌ ယဿ ယေဿ ဣတ္ထိန္ဒြိယံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-စသည်ဖြင့် မိန့်ဆိုထားသော စကားရပ်များကိုထောက်၍ ကြည့်၍ ဤအမေးကို မေးဟန်တူပ သည်။ ထိုမှတစ်ပါး ယခုအခါ အများသုံးနေကြသည့် ထန်းဘ.စ်ပင်ဆရာတော်ရေး ယမိုက်နိဿယ၌ အရိယာဖြစ်သောမိန်း တို့သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ငံ ခါနီး၌ ပုရိသလိင်ပြန်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏ ဟူ၍ ဆရာတော်မြတ်တို့

မိန့်မှာတော်မူကြကုန်၏ဟု (ကောစိ ဝဒန္တိ ထိုး၍) မှတ်ချက်ရေးခဲ့သည်ကို ထောက်၍ကြည့်၍လည်း မေးစရာအကြောင်းရှိနေ၍ မေးခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

သို့သော် သုတ္တန်ကျမ်းများ၌ အထူးသဖြင့် ရဟန္တာထေရီမများအတွက် သက်သက်ဟောမြွက်ဖော်ပြထားသော ထေရီအပဒါန်၌ကား-မိထွေးတော် ဂေါတမီထေရီ၊ ယသောဓရာထေရီ စသော ထေရီမကြီးများသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ခါနီး၌ မြတ်စွာဘုရား၏ တိုက်တွန်းမှုဖြင့် ပြဟ္မာမင်း၊ သိကြားမင်း၊ နင်၊ မြင်း၊ တော၊ တောင်၊ သမုဒ္ဒရာ၊ မြင်းမိုရ်တောင်၊နေမင်း၊ လမင်းတို့၏ အသွင်သဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးကို ဖန်ဆင်းပြသည်ကိုသာ တွေ့ရ၍ ယုတ်နိမ့်သော ဣတ္ထိဘာဝဖြင့် နိဗ္ဗာန်မခံဘဲ မြင့်မြတ်သည့် ပုရိသဘာဝဖြင့်သာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရမည်ဟု (ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်ဟု) ဖော်ပြ၊ ဟောပြထားသည်များကို မတွေ့ရ၍ "ရဟန္တာမများ လိင် မပြန်"ဟူသော မှတ်ယူသင့်ပါကြောင်း ပြကြားအပ်ပါသည်။

(ဗုဒ္ဓမမ္မလောက)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၃၇-အမေး ၃ထွေနှင့် အဖြေ ၃ပါး

အမေး။ ။(၁) သိက္ခာချ လူထွက်ပြီး သူကို သိမ်ထပ်ပါက (နောက်ထပ်သိမ်ထပ်သော ဒကာများသည် ပထမ ရဟန်းဒကာလို) ရဟန်းထပ်ခံရကျိုးကုသိုလ်ထူး ရနိုင်-မရနိုင်။

(၂) ရဟန်းတော်များ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသတ်သေပါက ဖြစ်နိုင်ရနိုင်သောအပြစ် အာပတ်၊

(၃) လူတစ်ဦး တစ်ယောက် ကွယ်လွန်မည့်ဆဲဆဲ အချိန်၌ နိမိတ်ကောင်း ထင်လာစေဖို့ ရဟန်းတော်များက အားပေးစကားပြောကြားသင့်-မသင့်။

ခန္တီပါလ (မင်္ဂလာသုခ)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၂၀၊ အမှတ်-၄၀)

အဖြေ-၁။ ။(က) သိမ်ထပ်ရာ၌ ဖြစ်စေ၊

(ခ) ပဉ္စသစ်(ရဟန်းလောင်း)သိမ်ဝင်ရာ၌ဖြစ်စေ

(ဂ) လူထွက်ပြီး တစ်ဖန် ရဟန်းခံရာ၌ ဖြစ်စေ

သင်္ကန်း,သပိတ်, ပရိက္ခရာစုံလင်စွာ လှူဒါန်းပြီး ရဟန်းခံပေးခြင်း မွေးစားဂုဏ်ဟာအမှုပြုလုပ်ပေးသူသည်ပထမ ရဟန်းဒါယကာကဲ့သို့ပင် မွေးစားဂုဏ်ဟာအကျိုးကုသိုလ်မျိုးရရှိနိုင်ပါကြောင်းကို အောက်၌ ဖော်ပြလတ္တံ့သော သာဓက ဝတ္ထုများဖြင့် သိပါလေ။

သာဓက။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ဆယ့်လေးဝါမြောက်ရောက်သောအခါ သာဝတ္ထိပြည်မွန် ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူစဉ် သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တစ်ယောက်က မြတ်စွာဘုရားထံပါးသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး အရှင်မြတ်ဘုရား. . . လောကမှာ သတ္တဝါတို့၏ကိုးကွယ်ရာ ဘုရား,တရား,သံဃာ ရတနာသုံးပါး ... တွင် ဘုရားရတနာနှင့် သံဃာရတနာမှာ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်ပါ၍ လှူဒါန်းရပါပြီ။ တရားရတနာမှာ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ထင်ရှားမရှိ၍ အဘယ်သို့လှူဒါန်းမှ တရားတော်ကို ပူဇော်လှူဒါန်းသည်မည်ပါသနည်း ဘုရား. . . ဟု မေးလျှောက်ရာတွင်-

ဘုရားရှင်က. . . ဒါယကာပုဏ္ဏားငါဘုရား၏သာသနာတော်၌ အမျိုးကောင်းသားသမီးတို့သည် တရားတော်ကိုပူဇော်အံ့ ဟု အာရုံပြု၍ သွာက္ခာတတာ အစဖြာသော နိယျာနိကမြတ်ဓမ္မကို နှုတ်တက်ရွရွ သင်အံပို့ချ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်အားထုတ်ကြကုန်သော ရဟန်းသံဃာတို့အား ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေး လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ကြည်ဖြူရွှင်လန်း လှူဒါန်းသောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ ငါဘုရားဟောကြားတော်မူအပ်သော သုံးဂုံပိဋကတ်ပရိယတ်တို့ကို စွမ်းနိုင်သည့် အလျောက် မပျောက်မပျက်စေခြင်းငှာ လက်ခက်ကျွေး ထိ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သလောက်ပေး၍ရေးကူးရိုက်နှိပ် ဝယ်ယူကိုးကွယ်ပူဇော်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း ငါဘုရား၏သာသနာတော်ကို မွေ့လျော်နှစ်သက်သော ဓမ္မာနုဂ္ဂဟဖြင့် ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ လှူဒါန်းပူဇော်ကြသောသူတို့ မည်ကုန်၏-ဟု မိန့်တော်မူလေလျှင် ပုဏ္ဏားကြီးသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့် တရားတော်ကို ဆောင်ရွက်ပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အထူးဆောင်ရွက်နိုင်ပေသော ညီတော်အရှင် အာနန္ဒာအား တရားတော်ကို ရည်ရော်၍ အသပြာ တစ်ထောင် ထိုက်သော သင်္ကန်းအစုံဖြင့် ကပ်လှူပူဇော် ကြောင်းကို (ဂေါသိင်္ဂသာလသုတ်နှင့် ၎င်းအဋ္ဌကထာတို့၌ လာရှိသည်ကို)ထောက်သော် အထက်ဖော်ပြပါ (က၊ ခ၊ ဂ) သိမ်ထပ်၊ သိမ်ဝင် ကုသိုလ်ရှင် ဒကာ ဒကာမတို့မှာလည်း တရားတော်ကို ဆောင်သူ၊ဆောင်မည့်သူများကိုလှူဒါန်းသည် မည်ပါသောကြောင့် ဓမ္မာနုဂ္ဂဟအကျိုးကုသိုလ်မျိုးကို အတူတူ ပင်ရနိုင်သည်ဟုမှတ်ယူရပါမည်။ (ထိုမှတစ်ပါး အ-၄ ဓမ္မပဒ-၄ တို့၌လည်း အကျိုးတရားများကိုပါ အကျယ်ဖွင့်ပြထားပါ သည်)

အဖြေ-၂။ ။ဝိ ၁ပါ-စာမျက်နှာ ၉၀၊ အပိုဒ် ၁၆၆-နှင့် ၎င်း ဒု-၄ ၃၆-အရ ရဟန်းတို့သည်

(က) မိမိတို့ကိုယ်တိုင် မိမိ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊

(ခ) အချင်းချင်းသတ်ခြင်း

(ဂ) တစ်ပါးသော မိဂလဏ္ဍိကရဟန်းတို့ကို သပိတ်, သင်္ကန်းပေး၍ သတ်စေခြင်းတို့သည် အာဒိကမ္မိကပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်၍ အနာပတ္တိ-အာပတ်မသင့်ဟုမှတ်။

ဝိ ၁ပါ-စာမျက်နှာ ၁၀၄၊ အပိုဒ် ၁၈၃-နှင့် ၎င်း ဒု-၄ ၆၃-အရ ရဟန်းတစ်ပါးသည် သာသနာတော်၌ မပျော်ပိုက်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေကြောင်းကြံပြီး ဂိဇ္ဈကုဋ် တောင်ပေါ်မှ ခုန်ချရာ ကိုယ်မသေ၊ တောင်အောက် နေသူ နှီးထိုးသမားသေ၍ ဒုက္ကဋ်ဟုမှတ်၊ မူလသိက္ခာ ဂါထာ နံပါ ၈၆ အရ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေက ဒုက္ကဋ်ဟုမှတ်။ အဖြေ-

အဖြေ-၃။ ။လူတစ်ဦးတစ်ယောက် ကွယ်လွန်မည့်ဆဲဆဲအချိန် တွင် (သေစေလိုသောစေတနာမရှိဘဲ) ကျန်းမာ လာစေလိုသော စေတနာ, နိမိတ်ကောင်းထင်လာစေလိုသော စေတနာ စိတ်ထားမျိုးဖြင့် အားပေးစကားပြောကြားခြင်းနှင့် ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် သတိပဋ္ဌာနသုတ် စသည်တို့ကို ရွတ်ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ကောင်းပါသည်။ အပြစ်မရှိနိုင်ပါ။

သာဓကများကား

ပထမဂိလာနသုတ်၌ အရှင်မဟာကဿပ၊ ဒုတိယ ဂိလာနသုတ်၌အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၊တတိယဂိလာနသုတ်၌ ဘုရားရှင်တို့ မကျန်းမမာဖြစ်စဉ်အခါ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကို ဖသီးသီးနာယူကြသောကြောင့် ရောဂါမှတင်းပျောက်တော်မူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြကြောင်းကို(မဟာဝဂ္ဂ-သံ ပါ-၄ နှင့် ဥဒါန ၅-တွဲ-ဘ)မိန့်ဆို ထားပါသည်။

ဓမ္မပဒ ၄ ၌လည်း ဓမ္မိကဥပါသကာသည် သေရာညောင်စောင်းလျောင်းစက်နေရစဉ်မှာပင် သတိပဋ္ဌာန သုတ်ကို နာကြားလို၍ ဘုရားရှင်ထံသို့ ရဟန်းတော် ၁၆ပါး စေလွှတ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားစေပြီး သတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို နာကြားနေစဉ်မှာပင် နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်က နတ်ရထား ခြောက်စင်းဆိုက်ရောက်လာခြင်း၊ သူတော်ကောင်းအလောင်း တကာတို့နေထိုင်ရာ တုသိတာနတ်ပြည်သို့ လူ့ပြည်မှ စုတိပြီး လိုက်သွားခြင်းကို ဖွင့်ပြထားပါသည်။

ထို့မှတစ်ပါး အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ၌လည်း မဟာဓမ္မိက ဥပါသကာနည်းတူ ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းကြီးသည်လည်း တုသိတာ နတ်ပြည်သို့ လိုက်သွားကြောင်းနှင့် သီဟိုဠ်ကျွန်း မဟာအင်္ဂဏ ရွာသားတံငါသည် တံခါးစောင့်ကျေးကုလားလူမျိုး ယောက်ျား တစ်ယောက်သည် သေအံ့ဆဲဆဲ အိပ်ရာထဲမှ မထနိုင်သော အခါ ဂိရိဝိဟာရ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော စူဠပိဏ္ဍပါတိက တိဿ မဟာထေရ်သည် တံငါသည် တံခါးစောင့် ယောက်ျားအားသနားလှ၍ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် ငါးပါးသီလကို ဆောက်တည်စေရာ ဆောက်တည်အပြီးမှာ စုတိစိတ်ကျပြီး စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရကြောင်းနှင့် နတ်ပြည်မှ

သက်ဆင်းလာပြီး ထိုမထေရ်အား ကျေးဇူးတင်စကား လာ ရောက်လျှောက်ထားကြောင်းကိုလည်း ဖွင့်ပြထားပါသည်။

ရဟန်းတော်များ သတိပြုရန်ရှိသည်မှာ ပါရာဇိကဏ် ပါဠိတော် အပိုဒ် ၁၈၀၊ ဝိနီတဝတ္ထုမှာ သေခြင်း၏ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို ချီးကျူးစကားပြောကြားခြင်းကြောင့် (တတိယ သိက္ခာပုဒ်အရ) ပါရာဇိက အပြစ်ကြီး ရရှိပါသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၃၈-ကမ္ဘာဦးအစ မိန်းမနှင့် ယောက်ျား ဘယ်သူစ

အမေး။ ၁။ ကမ္ဘာဦးအစ မိန်းမနှင့်ယောက်ျား ဘယ်သူက စ၍ ဖြစ်ပေါ်လာပါသနည်း။

၂။ မိန်းမများ ဘုရားဆုပန်နိုင် မပန်နိုင်။

၃။ မိန်းမများ ယောက်ျားဘဝရအောင် ဘယ်ကဲ့သို့ ကျင့်ကြံနေထိုင်ရပါမည်နည်း။

မေးသူ မကွေး-သိဂ္ဂီ

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၅၀)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖြေ။ ။ဤကမ္ဘာဦးအစ၌ မိန်းမကစ၍ ဖြစ်ပေါ်ပါသည်။
(သာဓက)။ ။ပဌမကပ္ပိကကာလေ ဣတ္ထိလိင်ဿ ပဌမံ ပါတု-
ဘူတတ္တာ၊ ပဌမံ နိဒ္ဒိဋ္ဌန္တိ အဓိပ္ပါယော။
(အသီတိနိပါတ်၊ မဟာဟံသဇာတ်-၄)

၂။ မိန်းမများ ဘုရားဆုကို တိုက်ရိုက်မပန်ဆင်နိုင်ပါ။

အကြောင်းကား. . . ဘုရားအလောင်းတော်များ ဗျာဒိတ်ခံယူနိုင်သော အင်္ဂါ ၈ ပါးရှိသည်တွင် လိင်္ဂသမ္ပတ္တိအရ ပုမ္ဘာဝဟူသော ယောက်ျား၏အဖြစ်လည်း အင်္ဂါတစ်ပါး ပါဝင်နေသောကြောင့်ပါတည်း။ ထို့ကြောင့် ဘုရားဆုကို ပန်ဆင်လိုသော မိန်းမသည် ပထမဦးစွာ ယောက်ျားဆုကို ပန်ဆင်ရပါမည်။ ယောက်ျားအဖြစ်ကိုရသောအခါမှ ဘုရားဆုကိုပန်ဆင်ရပါသည်။

သာဓက။ ။လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ ပုရိသဘာဝေါ မနုဿေသုပိ ဓာတု
ဂါမာဒီနံ ပဏ္ဍကိ န ကလ္လတိ။ပ။တတ္ထ ၄တ္တာ ပဏ္ဍကိ
ကာဘာဗ္ဗာ။ (သာဌသင်္ဂဟ-၄)

နောက်တစ်မျိုးကား. . . ဂေါတမဘုရားအလောင်းသည် သင်္ချေနှစ်ဆယ် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက် မိန်းမဘဝဖြင့် မောင်တော်ပေါ်ရာဏတဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားထံမှာ ဘုရားဆုကို တောင်းခဲ့ဖူးသည် မောင်တော်ဘုရားက လိင်္ဂသမ္ပတ္တိစသော အင်္ဂါများ ချို့တဲ့သောကြောင့် အနိယတ ဗျာဒိတ်မျှကို

သာပေးတော်မူကြောင်းကို သင်္ဂါယနာတင်ကျမ်း မဟုတ်သော ဇင်းမယ်ပဏ္ဏာသ-ပဒီပဒါနဇာတ် ၄၃၆-၌ တွေ့ရပါသည်။

၃။ မိန်းမများ ယောက်ျားဘဝကို ရလိုပါလျှင်
(၁) ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ရမည်။
(၂) ငါးပါးသီလမြဲရမည်။
(၃) မိန်းမ၏အဖြစ်၌ ငြီးငွေ့ရွံမုန်းပြီး ယောက်ျား ဖြစ်လိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြရမည်။

ဤအင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် အိမ်ထောင်မရှိသော မိန်းမများ ယောက်ျားဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အိမ်ထောင်ရှိလျှင် အင်္ဂါ တစ်ပါးအနေဖြင့် မိမိ၏ လင်ယောက်ျားအပေါ်၌ မယားဝတ် ငါးပါး ကျေပွန်ရမည်။ (ဒီဃ ၃၊ ပါ ၂၁၆၊ ရင်း ၄-၂၉၈)

နောက်တစ်မျိုးကား-အိမ်ထောင်မရှိသောမိန်းမသည် မိန်းမ၏အဖြစ်၌ ငြီးငွေ့ရွံမုန်းသောစိတ်ဖြင့် ဒါနစသော ကောင်းမှုကိုပြု၍ ယောက်ျားဆုကိုတောင်းက ယောက်ျားဖြစ် နိုင်ပါသည်။

(ဓမ္မပဒ၊ သောရေယျဝတ္ထု)
(ဗုဒ္ဓမဂ္ဂလောက အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၅၀)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၃၉-ယောက်ျားဖြစ်ရန် မည်သို့ကျင့်

အမေး။ ။အိမ်ထောင်မရှိသော အမျိုးသမီးများ ယောက်ျားဖြစ်ရန် အဘယ်ကုသိုလ်ပြုရပါမည်နည်း။ သိပါရစေ။ အထောက်အထားနှင့်တကွ ပညာရှင်များက ဖြေကြားပေးပါရန် အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါသည်။

မန်း၊ ရတနာပုံရိပ်သာ၊ ဉမ္မာ
(ဗုဒ္ဓမမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၆၊ အမှတ်-၁၂)

အဖြေ။ ။ရဟန်းတို့. . . အကြင်မိန်းမသည် (၁) ကုသိုလ်ပြြဲယ မိန်းမ၏ကုန်ခြေ (၂) ကုသိုလ်ကုဗ္ဗာမိန်းမ၏ အမူအရာ၊ (၃) ကုသိုလ်ကာပ္ပ မိန်းမ၏ အသွင်အပြင် (၄) ကုသိုလ်ဝိဓမိန်းမ၏မာန်၊ (၅) ကုသိုလ်ဆန္ဒ မိန်းမ၏အလိုဆန္ဒ (၆) ကုသိုလ်သရမိန်းမ၏အသံ၊ (၇) ကုသိုလ်လင်္ကာရ မိန်းမ၏အဝတ်တန်ဆာဟူသော ဤတရား ၇ ပါးတို့၌ နှလုံးမသွင်း, မတပ်မက်, မနှစ်သက်, မမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ ယောက်ျားတစ်ပါးတို့၏ အပေါ်၌လည်း မေထုန်မှုဖြင့် အလိုမရှိ၊ မေထုန်မှုနှင့်ယှဉ်မှုဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ချမ်းသာမှု,ဝမ်းမြောက်မှုကိုလည်း အလိုမရှိ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်၌လည်း မမွေ့လျော် ထိုမိန်းမသည် မိန်းမ၏အဖြစ်မှလွန်မြောက်နိုင်၏။

အကြင်မိန်းမသည် ဤတရား ၇ ပါးတို့၌ နှလုံးသွင်း

ခြင်း, တပ်မက်ခြင်း, နှစ်သက်ခြင်း, မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ယောက်ျားတစ်ပါးတို့အပေါ်၌လည်း မေထုန်မှုဖြင့် အလိုရှိ၏၊ မေထုန်မှုနှင့်ယှဉ်မှုဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သော ချမ်းသာမှု, ဝမ်းမြောက်မှုကိုလည်း အလိုရှိ၏။ မိန်းမ၏အဖြစ်၌လည်း မွေ့လျော်ခြင်းအဖို့၊ ထိုမိန်းမသည် မိန်းမ၏အဖြစ်မှ မလွန်မြောက်နိုင်ဟု အမြန်အားဖြင့်လည်းဟောတော်မူသည်။ (အင်္ဂုတ္တရ၊ သတ္တကနိပါတ၊ သံယောဂသုတ်၊ ပါဠိတော်၊ စာမျက်နှာ ၄၄၀)

မိန်းမတို့မည်သည်ကား အလှူပေးခြင်း အစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို ပြု၍ မိန်းမအဖြစ်၌ တပ်မက်နှစ်သက်ခြင်း ကင်းစေပြီးလျှင် ဤကောင်းမှုကံသည် ငါတို့အားယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို ရပါစေသတည်းဟု စိတ်တည်တံ့ခိုင်မြဲစွာ ထားနိုင်ကြလျှင် စုတေသေလွန်သောအခါ ယောက်ျားအဖြစ်ကို ရနိုင်ကြကုန်၏။

(ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ၊ ပထမအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၂၀၈)

အိမ်ထောင်ဖက်ရှိသော မိန်းမများမှာ မိမိ၏လင်ယောက်ျားအပေါ်၌ အိမ်ဦးနတ်ကဲ့သို့ ရိုရိုသေသေ လုပ်ကျွေးလျှင်၊ အကျင့်စာရိတ္တလည်း ကောင်းလျှင် ယောက်ျား၏အဖြစ်ကို ရနိုင်ကြကုန်သည်သာတည်း ဟု ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ပင် တစ်ဆက်တည်း ဖွင့်ပြထားပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကြင်မိန်းမသည် ယောက်ျားဏ်၏အဖြစ်ကို အလိုရှိငြားအံ့ ထိုမိန်းမသည် ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသော ဘဝ၌ သိကြားမင်း၏ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးဘဝကဲ့သို့ မိမိ၏အရှင်သခင်ဖြစ်သော လင်ယောက်ျားကို လုပ်ကျွေးရာ၏ဟု ဟောတော်မူသည်။

(ဇာတကပါဠိတော်၊ ဒုတိယအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၂၆၈)

အထက်ပါ သံယုတ္တနိကာယ-၄-၁၆၈ နှင့် ဇာတ် (၇) အုပ် ၄-၁၃၂ တို့မှာလည်း မိန်းမများ, ယောက်ျားများဘဝကို ရနိုင်ရန်ညွှန်ပြချက်များကိုလည်း ဖွင့်ပြပါသေးသည်။ ဤမျှဖြင့် လုံလောက်အံ့ထင်၍ မရေးလိုက်တော့ပြီ။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

BURMESE CLASSIC .com

၄၀-ဆံပင်၌ အပြစ် ၁၆ပါး

အမေး။ ။ကေသဓွေဒန် ကာသာဝဏ္ဏာဒန် သရဏာဒါနတ္ထိ-ဟူရာ၌ ဆံပင်ရိတ်ခြင်း၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကို သိလိုပါသည်။ အပြစ် ၁၆ ပါး သက်သာသည်ဟု သာမညကြားဖူးပါသည်။ ဟုတ်-မဟုတ်၊ မှန်-မမှန်၊ ကျမ်းဂန်ညှို၍အတိအကျ ရှင်းလင်းဖြေကြားပေးပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

အရှင်ကုဏ္ဍစာရ (ရေစကြိုမြို့)

အဖြေ။ ။အရှင်နာဂသေနထေရ်အလောင်း သူငယ်က မေး၍ အရှင်ရောဟနထေရ်က ဖြေကြားသော ဆံပင်၌ ပလိဗောဓကြောင့်ကြဖွယ်အပြစ် ၁၆ ပါးရှိသည်မှာ ဟုတ်မှန်ပါ၏။

၁၆ ပါးကား. . .

၁။ တန်ဆာဆင်ရခြင်း၊
၂။ ပြေပြစ်ချောမွေ့အောင် ပြုပြင်ရခြင်း၊
၃။ ဆီလိမ်းရခြင်း၊
၄။ ခေါင်းလျှော်ရခြင်း၊
၅။ ပန်းပန်ရခြင်း၊
၆။ အမွှေးသုတ်လိမ်းရခြင်း၊
၇။ ခေါင်းလျှော်ရန် ကင်ပွန်းသီး ဆီ စသည်တို့ဖြင့် (ထုံရ) နှံ့ရခြင်း၊
၈။ သဖန်းခါးသီးရှာရခြင်း၊
၉။ သျှစ်သျှားသီးရှာရခြင်း၊
၁၀။ ဆံပင်နက်အောင် ဆိုးရည်ဆိုးရခြင်း၊
၁၁။ ဦးသျှောင်ထုံးရခြင်း၊
၁၂။ ဘီးဖြင့် ဖြီးရခြင်း၊
၁၃။ ပြုရပြင်ရခြင်း၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၄။ ထုံးပြီးဦးသျှောင် ပြန်ပြင်ရခြင်း၊
၁၅။ သန်းရှာရခြင်း၊
၁၆။ ဆံပင်ကျွတ်ခဲ့သော်, ဖြတ်ခဲ့သော် နိုးရိမ်ရခြင်း၊ ပင်ပန်းရခြင်း၊ငိုကြွေးမြည်တမ်းရခြင်း၊ရင်ဘတ်စည်တီး-ညည်းတွားရခြင်း လွန်စွာ တွေဝေရခြင်းတို့ ပါတည်း။

(မိလိန္ဒပဉှာပါဠိတော် ၁၁)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၄၁-အရက်သောက်လျှင်

အမေး။ ။အရက်သောက်လျှင် အပြစ်ရှိသည်ဟု သိပါသည် ဘယ်လိုအပြစ်ရှိသည်၊ ဘယ်ငရဲသို့ကျရောက်သည်။ ဘုရားရှင်က မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုအကြောင်းပြု၍ မည်သည့်ပါဠိတော်မှာ ဟောတော်မထားကြောင်း အကိုးအကားနှင့် ဖြေကြားစေလိုပါသည်၊

(ဦးဘိုစန် တောင်ညို)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၆၊ အမှတ်-၂၉)

အဖြေ။ ။အမေး၌ ၁၁ချက် သုံးချက် ပါရှိ၍ (က၊ ခ၊ ဂ) ၃ ပိုင်းခွဲ၍ ဖြေဆိုပါမည်။

(က) အရက်သောက်ခြင်းဖြင့် မျက်မှောက်ဘဝမှာ အပြစ် ၆ ပါးရှိပါသည်။

၁။ မျက်မှောက်၌ ဥစ္စာပစ္စည်းဆုံးရှုံးပျက်စီးတတ်ခြင်း၊
၂။ အငြင်းအခုံ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားရခြင်း၊
၃။ အနာရောဂါအနာသစ် ဖြစ်ပေါ်တတ်ခြင်း၊
၄။ မအပ်သောအမူအကျင့်ကို ပြုကျင့်၍ မကောင်းသတင်းထွက်တတ်ခြင်း၊
၅။ အရှက်အကြောက်ကင်းမဲ့တတ်ခြင်း၊
၆။ ပညာအဆင်အခြင်ကင်းမဲ့တတ်ခြင်းဟူ၍ ၆ ပါး ရှိပါသည်။ (ဒီဃနိကာယ၊ ပါထိကဝဂ္ဂပါဠိတော် ၁၄၈)

(ခ) တမလွန်ဘဝမှာ ငရဲ၌ ဖြစ်စေနိုင်၏။ တိရစ္ဆာန်မျိုး၌ဖြစ်စေနိုင်၏။ ပြိတ္တာမျိုး၌ ဖြစ်စေနိုင်၏။ အပေါ့ဆုံးအပြစ်ကား လူဖြစ်သော် လူရူးလူနှမ်းဖြစ်စေနိုင်၏ ဟု ရဟန်းအများကို ဟောတော်မူသည်။ (အင်္ဂုတ္တရပါဠိတော် တ-အုပ်၊ ၇၈)

(မှတ်ချက်၊ ။ဘယ်ငရဲ၌ ကျရောက်သည်ဟု သီးခြားဟောတော်မူသောအရာကို မတွေ့မိသေးပါ။ မူလဋီကာ, အနုဋီကာ, ဋီကာကျော်, ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာဆရာတို့ မိန့်ဟဖွင့်ပြသည်များ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို ထောက်ဆသော် အပါယ်ပဋိသန္ဓေကျိုးကို ပေးစွမ်းနိုင်သည်၊ ဤ သုရာပါနသည် ပါဏာတိပါတ-စသော ကံ ၄ ပါးကို ကျူးလွန်ခြင်း၏အကြောင်းရင်း ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရနှင့် သဘောချင်းတူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကံသီးခြားမဆိုဟု မှတ်ယူရပါမည်။ ကံသီးခြားမဆိုသောကြောင့် ငရဲသီးခြားမဆိုသာ၊ ကျူးလွန်သော ထိုထိုကံ၏ အစွမ်းဖြင့် ထိုထိုငရဲဘုံသို့ ကျရောက်ရမည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်)

(ဂ) အရှင်သာဂတကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပါသည်။

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က လောကီဈာန် အဘိညာဉ်ရ တန်ခိုးကြီးလှသည့် ပုထုဇဉ်ရဟန်း အရှင်သာဂတသည် အခါတစ်ပါး၌ အမ္ဗတိတ္ထ နဂါးနှင့် တန်ခိုးခြင်းပြိုင်ရာ နဂါးကိုအနိုင်ရကြောင်း ကောသမ္ဗီ ပြည်သူအပေါင်းတို့ ကြားသိ၍ ကြည်ညိုလှသဖြင့် ဆွမ်းခံဝင်အလာတွင် ခိုချေးအဆင်းနှင့်တူသော သေရည်ကိုလှူ၍သောက်လေရာ မူးပြီး မြို့တံခါးဝမှာ လဲနေရှာသည်။ ရရှိပြီး ဈာန်အဘိညာဉ်များလည်း ကွယ်ပကုန်သည်။

ထိုအခိုက် ဘုရားရှင်သည်ဆွမ်းခံရာမှ ထွက်ကြွတော်မူအလာတွင် တွေ့မြင်ရ၍ ရဟန်းတို့အား ဆွဲခေါ်ခဲ့ရန် မိန့်မှာ

ချက်ဖြင့် ဆွဲခေါ်လာပြီးနောက် ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်မှောက် အရောက်တွင် ဘုရားဘက်ဦးခေါင်းထား၍ ချထားကြလေလျှင် ချက်ချင်းပင် ပြန်ထပြီး ဘုရားဘက်ခြေပြုထားပြန်သည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ရဟန်းတို့. . . သာဂတသည် ရှေး၌ ငါဘုရားကို ရိုသေ၏။ ယခုမရိုသေတော့၊ ရှေး၌ နဂါးကိုပင် နိုင်ခဲ့၏။ ယခု ရေမြွေကိုပင် နိုင်တော့မည်မဟုတ်။ ရဟန်းတို့. . . ဤသို့သညာကင်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည့် သေရည်ကို သောက်ခြင်းငှာ သင့်၏လောဟု မေးလျှောက်မူရာ မသင့်ပါဘုရားဟု လျှောက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က သာဂတမထေရ်အား ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ "သေရည်ကို သောက်ခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်စေ"ဟု သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

(ဝိနယပါဠိ ဇာတက ပါ၊ ၁၉။ ပါစိတ်ပါဠိတော် ၁၄၄)

ဤအမေးရှင်သည် အရက်သောက်မိ၍ သို့မဟုတ် သောက်လို၍ သို့မဟုတ် သူတစ်ပါးအမေးရှိ၍ ဤစာစောင်မှ နေ၍ မေးခြင်းဖြစ်ကောင်း ဖြစ်မည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ မေးသင့်သောအရာပင် ဖြစ်ချေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤ အရက်သောက်မှုနှင့် စပ်၍ ပညာရှင်များ အယူအဆ ကွဲပြားလျက် ရှိသောကြောင့်တည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကွဲပြားပုံမှာ အချို့က ဆေးဝါးအဖြစ် သောက်လျှင် အပြစ်မရှိ၊ အချို့ဆေးဝါးအဖြစ်ပင် မသောက်အပ်၊ အချို့က သောက်ရုံသောက်ပြီး ဒုစရိုက်မှုမပြုက အပြစ်မရှိ ဒုစရိုက်မှု ပြုမှ အပြစ်ရှိသည်။ အချို့က ဆေးဝါးအဖြစ် သောက်လျှင် အပြစ်မရှိ သောက်လို၍ သောက်မှအပြစ်ရှိသည်ဟု အမျိုးမျိုး ဆုံးဖြတ်တော်မူကြသည်၊

ဤခေတ် ကျမ်းတတ်ကျမ်းစေ့ အကျော် ဆရာခေါင်း အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၏ အဆုံးအဖြတ်ကား သုရာပါနသ သက် ကမ္မပထမမြောက်၊ ကမ္မပထမြောက်လျှင် အပါယ်ပဋိသန္ဓေကျိုးကို မပေးနိုင်၊ အချို့သူ၏ သောက်စားမှုသည် အပါယ်ပဋိသန္ဓေကျိုးကို မပေးနိုင်၊ အချို့သူ၏သောက်စားမှုကို အပါယ်ပဋိသန္ဓေကျိုးကိုပေးနိုင်သည်ဟုဆုံးဖြတ်တော်မူသည်။

မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော်၏ အဆုံးအဖြတ်ကား အဘိဓမ္မာကျမ်းများ၏ အဆိုအမိန့်ကို ထောက်၍ ဆေးဝါးအဖြစ် မမူးယစ်လောက်၊ အနည်းငယ်မျှ သောက်ခြင်းကိုပင် မပြုအပ်၊ ဝိနည်းကျမ်းများ၏ အဆိုအမိန့်ကို ထောက်၍ ရဟန်းတို့မှာ သေအရက်မှန်းသိသည်ဖြစ်စေ မသိသည်ဖြစ်စေ မသောက်အပ်။ သောက်လျှင် သိက္ခာပုဒ်ပျက်၏။ လူသာမဏေတို့ကား သိမှ သီလပျက်သည်၊ မသိလျှင် မပျက်။ အကုသိုလ်စိတ်ကား ဖြစ်တော့သည်သာ မှတ်ရမည်ဟု

ဆုံးဖြတ်တော်မူသည်။

ထို့ပြင် သုရာပါနနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်ရာများကို အကျယ်ရှုလိုကြပါမူ အောက်ကျမ်းညွှန်းများအတိုင်း ရှုတော်မူကြပါလော့။

၁။ သိကြားမင်းသုရာရောင်းပုံ=ကုမ္ဘဇာတက ပါ- ပ အုပ် ၃၆၁။

၂။ သေရည်မူး ဈေးပိုးစားက ဆင်ပြောင်ကြီးကို ပေါက်ရန် ခေါ်ပုံ = ဂုထပါနဇာတက၊ ပါ-ပ အုပ် ၆၂။

၃။ သေသောက်ကြူး သူဌေးသား ခိုကိုးရာမဲ့ သေရပုံ ပါ-၃ အုပ်၊ ၁၃၃။

၄။ သေရည်မူးနေစဉ် သားငယ်ကို သတ်၍ စားမိသော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏အလောင်း ဗာရာဏသီ မင်း၊ အမူးပြေ၍ သတိရသောအခါ သေရည်ကို ဘယ်ဘဝမှ မသောက်တော့ပါဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုပုံ = ဇင်း ၄၊ ၃ ၁၇၇။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၆၊ အမှတ်-၄၀)

၄၂-သူငယ်နှင့်သေရည်

အမေး ။မဟာသုတကာရီ မဃဒေဝလင်္ကာသစ် ပုဒ်ရေ ၅၂၈၌ "မွေးစဟုသည်၊ ငယ်မူငယ်ရာ၊ သညာနုံနဲ့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှတ်မဲ့လည်း၊ သူငယ်ခံတွင်း၊ မယွင်းမှန်စွာ၊
နို့သာဝင်လျက်၊ သေအန်ထွက်သား"ဟု ပါရှိပါသည်

မွေးစသူငယ်၏ခံတွင်းသေရည်သွင်းလျက် အန်ထွက်ကြောင်း ဤလင်္ကာ၏မှီရာ သာဓကကျမ်းဂန်ကို တွေ့ပါက ဤဗုဒ္ဓဓမ္မလောကစာစောင်၌ ဖော်ပြပါရန် လေးစားစွာ ပန်ကြား အပ်ပါသည်။

ရွှေထီးကုန္ဒရာ(ထီးချိုင့်မြို့)
(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၆၊ အမှတ်-၄၅)

အဖြေ။ ။အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘဝတစ်ပါး၌သော်လည်းကောင်း အသက်မွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်မိမိအသက်ပင် သေစေကာမူ သူတစ်ပါး၏အသက်ကို မသတ်ဖြတ် သေရည်ကိုလည်း မသောက်တော့ပေ။ အကယ်၍ သေရည်နှင့် နို့ရည်ရော၍ တိုက်စေကာမူ ကြိုးကြာငှက် နို့ရည်နှင့်ရေ ရော၍ တိုက်စေလျှင် နို့ရည်သာဝင်၍ ရေမဝင်သကဲ့သို့ အရိယာတို့မှာ (မသိသော်လည်း) နို့ရည်သာဝင်၍ သေရည်မဝင်တော့ကြောင်းကို သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ ဋ၊ ၂၇၃-၌လည်းကောင်း။

ဘဝပြောင်း၍ မိမိကိုယ်ကို အရိယာမှန်း မသိသော်လည်း အသက်ကို စွန့်ရစေကာမူ ငါးပါးသီလကို လုံးဝ မလွန်

ကျူးတော့ကြောင်းကို (မူလပဏ္ဏာသ ပါ-ဋ၂၊ ဗုဒ္ဓင်း၄၂၊ပ-အုပ် ၃၁၄)တို့၌ လည်းကောင်း မိန့်ဆိုဖွင့်ပြတော်မူသည် များကို ထောက်၍...

မာန်လည်ဆရာတော်ဘုရားသည် တစ်မဂ် တစ်ဖိုလ်သာရ၍ လူ့ပြည်သို့ ပြန်လာသော သောတာပန် အရိယာ သူငယ်များကို ရည်၍ မဃဒေဝလင်္ကာသစ် ပုဒ်ရေ ၅၂၈၌ စပ်ဆိုတော်မူသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

မှတ်ချက်။ ။ဤအဖြေရှင်အနေဖြင့်မည်သည့်ကျမ်း၌မည်သည့်သူငယ်ကို နို့နှင့်သေရည် ရောစပ်တိုက်ရာတွင် နို့သာဝင်၍ သေရည်မဝင်ကြောင်းကို တိုက်ရိုက်မတွေ့မိသေးသောကြောင့် ဤသို့ပင် ဖြေဆိုရပါသည်။

(ဆရာတော် ရေးသားသော လင်္ကာများမှာ အများအားဖြင့် ကျမ်းပေါင်းစုံမှ အဓိပ္ပာယ်များကို ပေါင်းစပ်ရေးသားထားသည်ကို စာပေဝါသနာရှင်တိုင်း သိပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤအရှင်သည် မဃဒေဝလင်္ကာပုဒ်ရေ ၃၈၀ အထိ အကိုး သာဓကကျမ်းများကို လွန်ခဲ့သည့် ၁၀-နှစ်ခန့်က ရှာဖွေ မှတ်သားထားဖူးသည်။)

အမေး။ ။သေသူကိုဖိတ်ကြား ရည်စူး၍ ရက်လည်ဆွမ်းကပ်လှူရာတွင် ရေစက်မချခင် ပရိတ်ရွတ်ခြင်းနှင့် ရေစက်ချပြီး အမျှဝေပြီးမှ ပရိတ်ရွတ်ခြင်းတို့သည် မည်ကဲ့သို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်ရွက်ခြင်းက မှန်ကန်၍ အကျိုးများမည်ကို ဝတ္ထုသက်သေဖြင့် ဖြေကြားပေးပါရန်။

ဦးလှဒင် (ပျဉ်းမနားမြို့)

(ဗုဒ္ဓမဂ္ဂလောက၊ အတွဲ-၁၉၊ အမှတ်-၂၄)

အဖြေ။ ။သမန္တာ အစချီသောပရိတ်သည် ဘေးရန်ကို ဖြစ်စေတတ်သော နတ်ဆိုး နတ်ရှား နတ်ယုတ်မာများ လောမကပ်နိုင်ရန် အရံအတားပြုလုပ်ခြင်းနှင့် အန္တရာယ်ကင်းစသော ကောင်းကျိုးများကို ပေးစွမ်းနိုင်သည်။ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များကိုလည်း တရားနာရအောင် ဖိတ်ကြားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဤသို့သော အနက်သဘောမျှလောက်ကိုသာ သိသူအချို့လူတို့က သေသူကို ရည်မှန်း၍ ရက်လည်ဆွမ်းလှူဒါန်းရာ၌ ပရိတ်ကို အလျှင်ရွတ်သော် ပရိတ်၏အာနုဘော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တန်ခိုးကြီးသောနတ်များတရားနာရန် ရောက်နေကြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားသောသူသည် အကယ်၍ ယုတ်နိမ့်သော ဘဝဇာတ်ရှိသော သချိုင်း ပြိတ္တာ - ပရဒတ္တူပဇီဝိတ ပြိတ္တာမျိုးမှာ ဖြစ်၍နေခဲ့သော် အနီးအနားသို့မကပ်မဝင်နိုင်၊ အမျှဝေသော် သာဓုမခေါ်နိုင်မည်စိုး၍ ရေစက်ချအမျှဝေပြီးမှ ပရိတ်ကို ရွတ်ဖတ်စေလိုကြသည်။

ဤဝါဒကို အများစုက လက်မခံကြပါ။ အကြောင်းသော်ကား လူများသည် များသောအားဖြင့် သေခါနီးမှာ သံယောဇဉ်ဟု ဆိုအပ်သော ပစ္စည်းဥစ္စာ, သားသမီး, လင်သား, မိဘ စသည်တို့အပေါ်၌ သံယောဇဉ်ဟု ဆိုအပ်သော လောဘနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့် တပ်မက်မှုရှိပြီး သေဆုံးတတ်ကြပါသည်။ ဤနည်းဖြင့် သေဆုံးသူသည် ပြိတ္တာပင်ဖြစ်ပါမည်။

ပြိတ္တာဖြစ်ခဲ့သော် ကျန်ရစ်သူ သားသမီး, မိဘ, ဆွေမျိုးများက ဒါနပြု၍ပေးဝေသော အဖို့ဘာဂအမျှကို သာဓုခေါ်နိုင်ရန် လိုလားတောင့်တပြီး အိမ်၏အနီးအပါး ပတ်ဝန်းကျင်မှာပင် စောင့်မျှော်၍နေတတ်ခြင်း၊ သေသူကို ရည်မှန်း၍ ပြုလုပ်သော ဒါနပွဲလည်းဖြစ်ခြင်း၊ သေသူကို အထူးတလည် ဖိတ်ခေါ်ထားခြင်းဟူသော အကြောင်းတို့ကြောင့် (သဒ္ဒါနည်းမှာ ဝေ-လည်းထိုင်၊ စ-လည်းထိုင်၊ လုံ့ကိုင်ခွေးခေါ်နည်းဟူသော နိယံစကားမှာကဲ့သို့) ပရိတ်ကို အလျှင်ရွတ်သော်လည်း နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များ တရားနာရအောင်ရောက်နေသော်လည်း သေသူသည် အနှောင့်အယှက်ပေးရအောင်လာသူမဟုတ်၊ သာဓုခေါ်ရအောင် လာစေလို၍ ဖိတ်ခေါ်ထားသောသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အနီးအနားမှာပင် လာရောက်နေနိုင်သည်၊ သာဓုခေါ်နိုင်သည်ဟု ယူဆသောကြောင့်ပါတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် ယနေ့တိုင်အောင် အများအားဖြင့် ပရိတ်ရွတ်မှုက အရင်၊ ရေစက်ချအမျှဝေမှုက နောက်ထား၍ ပြုလုပ်နေကြပါသည်။ (နောက်ပိုင်း၌ ထုတ်ပြလတ္တံ့သောဝတ္ထုသက်သေများဖြင့် ထင်ရှားလတ္တံ့) ဤနေရာ၌ သေသူကို ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းပြီး အမျှဝေလျှင် အမျှဝေတိုင်း သေသူ ခံစားရအံ့လောဟု မေးဖွယ်ရှိပါသည်။

အဖြေကား။ ။အမျှဝေတိုင်း သေသူမခံစားရပါ။ အကြောင်းမှာ သေသွားခြင်းတည်းဟူသော ဂတိသည်-

ဒေဝဂတိ = နတ်ဖြစ်သွားခြင်း၊
မနုသာဂတိ = လူဖြစ်သွားခြင်း၊
တိရစ္ဆာနဂတိ = ငရဲသို့ကျခြင်း၊
ပေတဂတိ = ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း - ဟူ၍ ငါးမျိုးရှိသည်။

၎င်းငါးမျိုးအနက် ပေတဂတိ-ပြိတ္တာဖြစ်သွားသူသည်သာလျှင် ကျန်ရစ်သူ အဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူတို့ကသော်လည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကသော်လည်းကောင်း ပေးလှူအပ်သော ကုသိုလ်ဒါနအဖို့ကို သေသူအား ရည်မှန်း၍ အမျှဝေမှသာ သေသူခံစားရပါသည်။ ခံစားရသည်ဆိုရာ၌လည်း သေသူကို ရည်မှန်း၍ ဆွမ်းစသော အာဟာရ အစားအစာကို လှူဒါန်းမှ အစာစားရသည်။ သင်္ကန်းစသော အဝတ်အထည်ကို လှူဒါန်းမှ အဝတ်ဝတ်

ရသည်ဟူ၍ ကျမ်းဂန်တို့၌ အဆိုအမိန့် ရှိပါသည်။ 'လှူ' ဆိုရာ၌လည်း ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းအားလှူ၍ သေသူ ခံစားရသည် မဟုတ်ပါ။ သီလရှိသူကို လှူမှသာ သေသူခံစားရပါသည်။

စူဠသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု၌ သေသူကို ရည်မှန်း၍ လှူပင်လှူသော်လည်း ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လှူဒါန်းသောကြောင့် သေသူမခံစားရကြောင်းကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ထို့နောက် ထိုဝတ္ထုမှာပင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဒေဝဒတ်၏တိုက်တွန်းချက်ဖြင့် ခမည်းတော်ကို သတ်၍ နန်းတက်ပြီး နောက်မှ နောင်တကြီးစွာရ၍ စက်တော်ခေါ် ပျော်တော်မမူနိုင်ဘဲ ရှိနေသဖြင့် ပြာသာဒ်အထက်ဆင့်၌ စကြံသွားနေစဉ်ကောင်းကင်၌ ဦးခေါင်းပြောင်ပြောင် ပြိတ္တာတစ်ကောင် သွားသည်ကို ဈာန်ဖြင့် ကြွသွားသော တိတ္ထိရဟန်းတစ်ပါးဟု အထင်မှားပြီး လှမ်း၍ မေးမိရာ ပြိတ္တာဖြစ်နေသည်ကို သိရသည်။ ပြိတ္တာက ဗာရာဏသီပြည်ရှိ သူ၏သမီးထံသို့သွားပြီး ရည်ညွှန်း၍ လှူဒါန်းအပ်သော ကုသိုလ်အဖို့ကို ခံယူရန် သွားမည့်အကြောင်း ပြောပြသည်။

အဇာတသတ်မင်းက ဒါဖြင့် အပြန်ဝင်ခဲ့ပါဦးဟု မှာလိုက်သည်။ အပြန်တွင် ဝင်လာသောအခါ ကုသိုလ်အဖို့ကို ရခဲ့ရဲ့လားဟု မေးရာ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လှူပြီး ရည်ညွှန်းသောကြောင့် ကုသိုလ်အဖို့ မရခဲ့ပါဟု ပြောသည်။ ထိုအခါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဇာတသတ်မင်းက ထိုပြိတ္တာအတွက် ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းပြီး ရည်ညွှန်း၍ အမျှဝေမှ အကျိုးခံစားရပုံကိုလည်း ဖော်ပြထားပါသည်။ (ဤသို့ဖော်ပြထားသည်များကို ထောက်သော် သေသူအား ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းရာ၌ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွေးချယ်၍ လှူဒါန်းသင့်ကြောင်း သတိပြုရာသည်) အထက်ပါစကားရပ်၌ ပြိတ္တာဟုဆိုသော်လည်းပြိတ္တာ တိုင်းခံစားရသည်မဟုတ်ပေ။ ပြိတ္တာသည် အကြမ်းအားဖြင့်-

၁။ ပရဒတ္တူပဇီဝိက ပြိတ္တာ = သူတစ်ပါးတို့ ပေးအပ်သော အစာကို အမှီပြု၍ အသက်ရှင်ရသော ပြိတ္တာ။

၂။ ခုပ္ပိပါသိက ပြိတ္တာ = ထမင်းငတ်ခြင်း, ရေငတ်ခြင်းဖြင့် မပြတ် အနှိပ်စက်ခံနေရသော ပြိတ္တာ။

၃။ နိဇ္ဈာမတဏှိက ပြိတ္တာ = အမြဲအကြွင်းမဲ့ လောင်ကျွမ်းခံနေရသဖြင့် ပူပင်ခြင်းရှိသော ပြိတ္တာ။

၄။ ကာဝလကဥ္စိက ပြိတ္တာ = အသူရကာယ်ဟု အသီးအခြား ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ပြိတ္တာဟူ၍ လေးမျိုးရှိသည်။

ထိုလေးမျိုးတွင် ပရဒတ္တူပဇီဝိကပြိတ္တာ တစ်မျိုးတည်းသာ ကျန်ရစ်သူ သား, သမီး, မိဘ, ဆွေမျိုးစသည်တို့က ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းအပ်သော ကုသိုလ်အဖို့ကို ဝမ်းမြောက်နုမော် သာဓုခေါ်နိုင်လျှင် ခံစားနေရသော ဆင်းရဲဒုက္ခများမှ

လွတ်မြောက်၍ တခဏချင်း နတ်တို့၌ဖြစ်သော အစားအစာ အဝတ်အထည် စသည်တို့ကို ရရှိခံစားနိုင်လေသည်။

ဤ၌ ပရဒတ္တူ ပဇီဝိကပြိတ္တာမျိုးနှင့်စပ်၍ ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ၌လာသော တိရောကုဍ္ဍပေတဝတ္ထုကို လိုရင်းထုတ်၍ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဖော်ပြပါမည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၉၊ အမှတ်-၂၄)

၄၄-လူသေလျှင် ပရိတ်ရွတ်အဖြေ

ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ကဿပမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ ၉၂ ကမ္ဘာထက်က ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးရဲ့ အလောင်းအမှုဆောင်အမတ်နှင့် ဆွေမျိုးတော်ခဲ့ကြဖူးသော ပြိတ္တာတို့သည် ကဿပမြတ်စွာဘုရားအထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "ကဿပမြတ်စွာဘုရား. . . အကျွန်ုပ်တို့အားဘယ်သောအခါမှ အစားအစာ အဝတ်အထည်များ ရပါအံ့နည်း" ဟု မေးလျှောက်ရာ မြတ်စွာဘုရားက "ငါ၏လက်ထက်၌ကား မရသေး၊ ငါပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ပြီးသည်နောက် မြေကြီးအထု တစ်ယူဇနာမျှမြင့်သောအခါမှာ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားရယ်လို့ ပွင့်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်၌ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ ထိုမင်းသည် သင်တို့၏ ၉၂ကမ္ဘာထက်က အဆွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုမင်းသည် ဝေါတမမြတ်စွာဘုရားအား အလှူပေး၍ သင်တို့အား ရည်ညွှန်း၍ အမျှပေးဝေလတ္တံ့။ ထိုအခါမှ သင်တို့အလိုရှိသော အစားအစာ အဝတ်အထည်များရလိမ့်မည်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူသော စကားသည် ပြိတ္တာတို့အား "နတ်ဖြန့်ပင် ရအံ့၊ ခံစားရအံ့"ဟု ဆိုဘိသကဲ့သို့ အတိုင်းမသိ ဝမ်းမြောက်ကြလေ၏။

ထို့နောက် မြေကြီးအထု တစ်ယူဇနာမှ မြင့်လတ်သော် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ပွင့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ ပင့်ဖိတ်ချက်ဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ကြွလာတော်မူပြီးလျှင် မင်း၏နန်းတော်၌ ကြီးစွာသောအလှူကို ခံယူတော်မူ၏။ ထိုအခါ ၉၂ ကမ္ဘာထက်က ဆွေမျိုးဟောင်းပြိတ္တာတို့သည် "ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ငါတို့အတွက် လှူ၏။ ယခုပင် ရည်ညွှန်း၍ အမျှဝေလတ္တံ့" ဟု မျှော်လင့်ခြင်း ကြီးစွာဖြင့် မျှော်လင့်ကြကုန်လျက် ကောင်းစွာခြံရံ၍ ရပ်တည်ကြကုန်၏။

မင်းကြီးသည် အလှူကိုပေးအပြီးတွင် "မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်အရပ်၌ သီတင်းသုံးအံ့နည်း" ဟု တွေးနေရာကိုသာလျှင် တွေးတော ကြံစည်ကာ နေမိလေ၏။ ထိုအလှူ၏ အဖို့ကိုတစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအားမျှ မရည်ညွှန်းမိ၊ အမျှမဝေမိ။ ထိုအခါ ကုသိုလ်အဖို့ကို သာခုခေါ်ရအောင် စောင့်

မျှော်နေကြသော ဆွေမျိုးပြိတ္တာတို့သည် မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍ ညဉ့်အချိန်၌ မင်း၏နန်းတော်သို့ဝင်ပြီးလျှင် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အသံကို ပြုကုန်၏။ မင်းကြီးသည် ဘေးဖြင့်ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်၍ နံနက်မိုးသောက် ရောက်လတ်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့ သွား၍ "ဤသို့သဘောရှိသော အသံကို ကြားရ၏။ အသို့ဖြစ်အံ့နည်း" ဟု လျှောက်ထား၏။

မြတ်စွာဘုရားက "မင်းကြီး-မကြောက်လင့်၊ သင်မင်းကြီးအား တစ်စုံတစ်ခုသောဘေးသည် မဖြစ်၊ စင်စစ်မှာမူ ၉၂ ကမ္ဘာထက်က သင်၏ ဆွေမျိုးဟောင်းတို့သည် ပြိတ္တာတို့ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏ အကြားကာလပတ်လုံး မြတ်စွာဘုရားအား အလှူကိုပေး၍ ငါတို့အားရည်ညွှန်း၍ အမျှဝေလတ္တံ့ဟု လှည့်လည်စောင့်စား၍ နေကြကုန်သော်လည်း သင်မင်းကြီးသည် ယမန်နေ့က အလှူပေးသော်လည်း မရည်ညွှန်း၊ အမျှမဝေသည့်အတွက်ကြောင့် မျှော်လင့်ချက်ကင်းပြတ်လျက် ထိုသို့သဘောရှိသော အသံကို ပြုကုန်၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

"အရှင်ဘုရား. . . အဘယ်သို့ ပြုရပါအံ့နည်း၊ ယခုနောက်ထပ်ပေးလှူသော် ထိုဆွေမျိုးဟောင်းပြိတ္တာတို့သည် ကုသိုလ်အဖို့ကို ရကုန်အံ့လော" ဟု မေးလျှောက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းကြီး. . . ရပေအံ့" ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ "ဤသို့ရပါမူ တပည့်တော်သည် ယနေ့ပင် အလှူကို ပေးပါအံ့၊ ထိုပြိတ္တာတို့အား ရည်ညွှန်း၍ အမျှပေးဝေပါအံ့" ဟု လျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် လက်ခံတော်မူ၏၊ မင်းကြီးသည် နန်းတော်သို့ ပြန်သွား၍ ကြီးစွာသောဒါနကို စီရင်လျက် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ကြား၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် မင်း၏ နန်းတော်သို့ ကြွ၍ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ထိုင်နေတော်မူ၏။

ထိုပြိတ္တာတို့သည် "ယနေ့ပင် မင်းကြီး၏ ကောင်းမှုအဖို့ကို ရကြကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ" ဟု လာကြကုန်၍ တံတိုင်းတစ်ဖက် နံရံတစ်ဖက် စသည်တို့၌ ရပ်တည်၍ နေကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ပြိတ္တာအားလုံးကို မင်းကြီးအားမြင်အောင် တန်ခိုးဖြင့် ပြတော်မူ၏။ မင်းကြီးသည် အလှူရေစက်ကိုပေး၍ "ဣဒံမေ ဉာတီနံ ဟောတု ⸰ ဤအလှူသည် ငါ၏ဆွေမျိုးဟောင်း ပြိတ္တာတို့အား ဖြစ်စေသတည်း" ဟု ရည်ညွှန်းကာ အမျှဝေလေ၏။ ထိုခဏ၌သာလျှင် ပြိတ္တာတို့အား ကြာနီ ကြာညိုပန်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ရေကန်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုပြိတ္တာတို့သည် ထိုရေကန်တို့၌ ရေချိုး၍လည်းကောင်း၊ ရေသောက်၍လည်းကောင်း ပူလောင်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းနှင့် မွတ်သိပ်ခြင်းတို့ ငြိမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍ ရွှေအဆင်းနှင့်

တူသော အဆင်းရှိကုန်၏။ မင်းကြီးသည် ယာဂုစသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို ပေးလှူ၍ရည်ညွှန်းအမျှဝေ၏။ ထိုပြိတ္တာတို့အား ထိုရည်ညွှန်းအမျှဝေသော ခဏ၌သာလျှင် နတ်၌ဖြစ်သော ယာဂုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့သည် ရကုန်, ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုပြိတ္တာတို့သည် ထိုခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို စားသောက်ရ၍ ပြည့်ဖြိုးသော ဣန္ဒြေရှိကြကုန်၏။

ထို့နောက် အဝတ်ပုဆိုး အမျိုးမျိုးနှင့် အိပ်ရာနေရာတို့ကို ပေးလှူ၍ ရည်ညွှန်း အမျှဝေ၏။ ထိုပြိတ္တာတို့အား နတ်၌ဖြစ်သော အဝတ်ပုဆိုးအမျိုးမျိုးနှင့် ပြာသာဒ်, အခင်း, အရုံ, အိပ်ရာစသော တန်ဆာတို့သည် ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ ထိုဖြစ်ပေါ်လာတိုင်းသော စည်းစိမ်အဆောင်အယောင်တို့ကိုလည်း မင်းကြီးမြင်အောင် မြတ်စွာဘုရားသည် အဓိဋ္ဌာန်ပြုတော်မူ၏။ မင်းကြီးသည် ထိုအခြင်းအရာကို မြင်၍ အလွန်လျှင် ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည်ရှိသော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား ဆွမ်းအနုမောဒနာ အကျိုးငှာ တိရောကုဋ္ဋပေတဝတ္ထုကို ဟောတော်မူ၏။

ထင်မြင်ချက်။ ။ဤဝတ္ထု၌ ပြိတ္တာတို့သည် သူတို့၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအတွက် သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားရှင်တို့ အထံသို့ပင် ချဉ်းကပ်လျှောက်ဝံ့သည်များကို ထောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော် ယခုခေတ် သံဃာတော်များ ရွတ်ဖတ်သည့် ပရိတ်၏ အာနုဘော်ကြောင့် အနီးကပ်မနေနိုင်စေကာမူ သာခုခေါ်နိုင်လောက်သည့် မနီးမဝေးအရပ်မှာနေကြမည်မှာ သေချာပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိတ်တော်သည်လည်း (ကံကြီးငါးပါးမထိုက်သူမှန်သမျှ) ယုံကြည်စွာဖြင့် နာကြားကြပါလျှင် နိယျာနိကဓမ္မ-သံသရာဝဋ်မှ လွတ်ကြောင်းတရားဖြစ်၍ပြိတ္တာများသည်လည်း နာကြားသင့်ပါသည်၊ သို့ကြောင့် "ပရိတ်ရွတ်ပြီးမှ ရေစက်ချ အမျှဝေနည်းက ပို၍ အကျိုးရှိမည်" ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။

ဤအမေး၌ ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက်, အရပ်ဒေသ, ရွာထုံးစံများ ရှိနေသဖြင့်လည်းကောင်း။ ကျမ်းဂန်များ၌လည်း ရှေ့နောက်အစဉ် တိတိကျကျ မတွေ့ရသဖြင့်လည်းကောင်း ပရိတ်ရွတ်မှုကအရင်၊ ရေစက်ချမှုက နောက်လုပ်မှ မှန်ကန်၍ အကျိုးရှိမည်ဟူ၍ကား မဖြေဆိုဝံ့ပါ။ အထက်ပါအတိုင်း ထင်မြင်ချက်လောက်သာ ပေးဝံ့ပါသည်၊

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၉၊ အမှတ်-၂၅)

၄၅-လူသေလျှင် ပရိတ်ရွတ်အဖြေ

ထိုမှတစ်ပါး ဝတ္ထုသက်သေတစ်မျိုးကား. . .

ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ မယ်တော် ငါးဘဝတိုင်တိုင်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော သူသည်တစ်ခုသော ဘဝ၌ အဂ္ဂုမှားပြီး ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ရလေသည်။ ထိုမယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော သချိုင်းပြိတ္တာမသည် ကမ္ဘာရှည်ကြာ ငတ်မွတ်သည့် ဝေဒနာက ပြင်းစွာနှိပ်စက်သောကြောင့် သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍ အစာနှင့်အဝတ်တောင်းရန် အရှင်သာရိပုတ္တရာ အထံသို့ လာခဲ့ရာ ကျောင်းမုခ်ဝသို့အရောက်တွင် မုခ်ပ၌နေသောနတ်က ဝင်ခွင့်မပေး။ "သချိုင်းပြိတ္တာမ . . . သင်ကား ဘယ်အရပ်မှ လာခဲ့သနည်း၊ ဝေးရာအရပ်သို့ ဖဲသွားလေလော့" ဟု နှင်ထုတ်လေသည်။

"အကျွန်ုပ်ကား. . . ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏မယ်တော်ပါ၊ သား၏အထံမှာ အစာနှင့်အဝတ်ကို တောင်းရအောင် လာခဲ့တာပါ၊ သားတော်ထံသို့ ဝင်ခွင့်ပြုပါ၊ ဝင်ပါရစေ" ဟု ဝင်ခွင့်တောင်းသည်။ ထိုမုခ်၌စောင့်သောနတ်က မိမိ၏တန်ခိုး အဘိဉာဉ်ဖြင့် ကြည့်ရှုသော် သချိုင်းပြိတ္တာမသည် အမှန်ပင် ငါးဘဝတိုင်တိုင် မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်းသိမြင်လေလျှင် သားတော်ရှိရာသို့ ဝင်ခွင့်ပြုလေသည်။ ထိုသို့ ဝင်ခွင့်ရသော အခါ ဘုန်းကံကြီးမားသူနှင့် ဘုန်းကံနည်းပါးသူတို့ အ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကပ် မနေအပ်၊ မနေစကောင်းသောကြောင့် ကျောင်းအောက်မှ နေပြီး ညဥ့်အချိန်မှာ ပြင်းစွာသောအသံဖြင့် "သားတော် ရှင်သာရိပုတ္တရာ. . . ဆင်းရဲခြင်း ခံနေရသည်ကို အဘယ့်ကြောင့် မကြည့်မရှုဘဲနေဘိသနည်း။ အစာနှင့်အဝတ်ကို ပေးပါ" ဟု တောင်းလေသည်။

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာက ဉာဏ်တော်ဖြင့် ကြည့်ရှုလေသော် အမှန်ပင် ငါးဘဝတိုင်တိုင် မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်းကို သိမြင်တော်မူ၍"မယ်တော်. . . ယခုကား ညဥ့်အခါဖြစ်နေသည်၊ နံနက်မိုးသောက်ရောက်သောအခါမှ လာခဲ့ပါ။ အစာနှင့်အဝတ် ပေးပါမည်" ဟု မိန့်ဆိုလေသော် သချိုင်းပြိတ္တာမသည် ပြန်သွားလေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း နံနက်မိုးသောက်ရောက်သောအခါ အရှင်မောဂ္ဂလာန်အထံသို့ သွားပြီး အကြောင်းစုံ ပြောပြလျှောက်ထားရာ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကလည်း "မယ်တော်ဖြစ်ဖူးသောသူဖြစ်ပေသည်၊ မေ့လျော့ မနေသင့်ပေ" ဟု ပြောကြားပြီးနောက် မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည် ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီးထံသို့ သွားပြီးလျှင်"ဒကာတော်မင်းကြီး. . . အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ မယ်တော် ငါးဘဝတိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသောသူသည် တစ်ခုသောဘဝ၌ အယူမှားခြင်းကြောင့် သချိုင်းပြိတ္တာမ ဖြစ်၍ ပြင်းစွာသောဆင်းရဲကို

ခံနေရသည်။ ထိုအမိဖြစ်သော ပြိတ္တာမအား ရည်မှတ်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပြီးလျှင် ရေစက်ချ အမျှပေးဝေမှ သချိုင်းပြိတ္တာမအဖြစ်မှ လွတ်၍ နတ်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစား စံစားရမည်" ဟု အမိန့်ရှိကြလေသည်။

မင်းကြီးက "ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်တို့နှင့်တကွ သံဃာတော်ငါးရာတို့သည် နက်ဖြန်နံနက် တပည့်တော်၏ နန်းဘော်သို့ ကြွရောက်ပြီး ဆွမ်းနှင့် သင်္ကန်းကို အလှူခံတော်မူပါ" ဟု လျှောက်ထားလေသောကြောင့်မထေရ်မြတ်တို့သည် သံဃာတော်ငါးရာနှင့်တကွ မင်းကြီး၏နန်းတော်သို့ ကြွ၍ ဆွမ်းနှင့်သင်္ကန်းကို အလှူခံတော်မူကြ၏။ မင်းကြီးသည် ဆွမ်းနှင့်သင်္ကန်း လှူဒါန်းပြီးသောအခါ ရေစက်ချ၍ အမျှပေးဝေသော ခဏ၌ပင်လျှင် ထိုသချိုင်းပြိတ္တာမအဖြစ်မှ လွတ်မြောက်၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ကြီးစွာသော နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကို ရရှိခံစားရလေ၏-ဟူ၍ (ပေတဝတ္ထုပါဠိ-၄-တို့၌) လာရှိလေသည်။

တိုက်တွန်းချက်။ ။သေသူကို ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းကြရသော အလုပ်သည် အနုမာန - မှန်းဆ၍လုပ်ရသော အလုပ်မျိုးဖြစ်ပေသည်။ အကယ်၍ သေသူသည် အထက်၌ ဖော်ပြပါ ဂတိငါးမျိုးတို့တွင် သာဓုမခေါ်နိုင်သည့် ဂတိလေးမျိုးသို့ ကျရောက်နေပါမူ သာဓုမခေါ်နိုင်ပေ။ သာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မခေါ်နိုင်၍ ထိုသူမခံစားရပါလျှင် သူ့သူငါငါ ဘဝသံသရာ ရှည်လျားလှသဖြင့် တစ်ပါးသောဆွေမျိုးပေါင်းပြိတ္တာများ မရှိဟူ၍ မဆိုနိုင်ပေ။ ဆွေမျိုးပေါင်းပြိတ္တာများကိုပါ လျှုဒါန်းစဉ်က ရည်ညွှန်း၍အမျှပေးဝေပါလျှင် ထိုဆွေမျိုးပေါင်း ပြိတ္တာများခံစားရရာ၏။ အကယ်၍ မည်သူမျှ မခံစားရစေကာမူ အလှူရှင်များ အကျိုးမဲ့ မဖြစ်နိုင်ပေ။

အလှူရှင်သည် အကယ်၍ အကုသိုလ်မှုတစ်ခုခု ပြုမိသောကြောင့် သေလွန်သည့်အခါ တိရစ္ဆာန်ဘဝသို့ရောက်စေကာမူ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အစားအစာ အသုံးအဆောင်တို့ကို ရလွယ်ခြင်း၊ လူဖြစ်လျှင်လည်း လူတို့၏အစားအစာ အသုံးအဆောင်၊ နတ်ဖြစ်လျှင်လည်း နတ်တို့၏အစားအစာ အသုံးအဆောင်များ ရလွယ်ပုံများကို (အင်္ဂုတ္တရပါဠိတော်၊ ဒသကနိပါတ်၊ ဇာဏုသောဏိသုတ်၌) ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားကို ဘုရားကိုယ်တိုင် ဟောကြားတော်မူသောအရာ ရှိလေသည်။

သို့ပါသောကြောင့် တစ်ဦးတစ်ယောက်သေဆုံးသည့်အခါမှာ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍ နေကြမည့်အစား ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားသောသူ၏ အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏အကျိုးငှာလည်းကောင်း တတ်အားသမျှ ဒါန-စသော ကောင်းမှုကို ပြုပြီး အမျှဝေနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ဤအမေးကို အကြောင်းပြု၍ ရက်လည်ဆွမ်းနှင့်စပ်သောလူတို့ သိမှတ်ဖွယ်ရာအလုံးစုံတို့ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရေးသားပေးပါရန် ဟူသော ဗုဒ္ဓဓမ္မလောကစာစောင်အယ်ဒီတာ မင်္ဂလာဦးအောင်မြင့်၏ စာရေးလျှောက်ထားချက်ဖြင့် ဤမျှရှည်လျားအောင် ရေးသားလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသတည်း။

ဤအမေးမျိုးကို အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၃၅ ၌ အကျဉ်းချုပ် ဖြေဆိုခဲ့ဖူးပါပြီ။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၉၊ အမှတ်-၂၆)

၄၆-လူသေလျှင် ရေစက်ချ အရင်လား နောက်လား

အမေး။ ။ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်များ ယုံကြည် ယူဆချက်အရ လူသေလျှင် ရက်လည် ဆွမ်းသွတ်သည့်အခါ ဘုန်းတော်ကြီးများအနေဖြင့် အချို့အရပ်၌ ပရိတ်မရွတ်မီ ရေစက်ချကြပါသည်။ အချို့အရပ်တို့၌ ပရိတ်ရွတ်ဆိုပြီးမှ ရေစက်ချကြပါသည်။

၎င်းလုပ်ဆောင်ချက်နှစ်မျိုးတွင် မည်သည်က ပိုမိုတိကျမှန်ကန်ကောင်းမွန်သည်ကို သိလိုပါသည်၊ ဖြေဆိုတော်မူကြပါ။

ညောင်စာရေး အေးထွန်း

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၄[illegible])

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖြေ။ ။ရေစက်ချဟူသည်-

၁။ လှူဒါန်းပုံအစီအစဉ်၊

၂။ ဆုတောင်း၊

၃။ အမျှဝေ၊

၄။ မြေကြီးကိုတိုင်တည် သက်သေထားခြင်းတည်း။

(ဒါနရှင်ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ရမည့် တာဝန်တည်း။ သို့သော် ယခုခေတ်မှာ ဘုန်းတော်ကြီးများက ကိုယ်စားပြုလုပ်ပေးနေရသည်) ဤနေရာမှာ အချို့က ရေစက်ချ၍လှူမှ ဒါနမြောက်သည်ဟု ထင်မှတ်နေကြသည်။ ရေစက်မချသော်လည်း (၁) ဒါနရှင်၏သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ (၂) လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းရှိခြင်း၊ (၃) အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ရှိခြင်း၊ ဤအင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် ဒါနမြောက်ကြောင်းကို ကျမ်းဂန်တို့၌ အဆိုအမိန့်ရှိပါသည်။

ပရိတ်-ဟူသည် အနှောင့်အယှက်ပေးတတ်သည့် နာနာဘာဝ ဝိနာဘာဝ နတ်ဆိုး နတ်ရွား အောက်တန်းစား နတ်ယုတ်မာများ မလာမရောက် မဝင်မကပ်နိုင်ရန် အရံအတား ပြုလုပ်ထားခြင်းတည်း။

အချို့က လူသေ၍ ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်ရာ၌ ပရိတ်ကို အရင်ရွတ်လျှင် ဘဝတစ်ပါးပြောင်းသွားသူသည် အနီးသို့ မကပ်ဝင်နိုင် အမျှဝေသော်သာဓုမခေါ်နိုင်မည်စိုး၍ ရေစက်ချ

အမျှဝေပြီးမှပရိတ်ကိုရွတ်ဆိုစေလိုကြသည်။ဤဝါဒကိုအများစုက လက်မခံကြပါ။

ဤစာရေးသူတို့၏ မြို့ရွာနယ်ပယ်မှာ သေသူကိုရည်မှန်း၍ ရက်လည်ဆွမ်း ဒါနပြုလုပ်သည့်အခါမှာ သေသူတရားနာနိုင် သာဓုခေါ်နိုင်အောင် တစ်ယောက်ယောက်က သုသာန်သို့သွားပြီး (အသက်ကောင်း၊ ဝိညာဉ်ကောင်း၊ လိပ်ပြာကောင်းရှိသည့်အနေဖြင့်) သေသူ၏ အမည်ကိုခေါ်လျက် တရားနာဖိတ်ရင်း သစ်ခက်စိမ်းတစ်ခုကို ချိုးယူခဲ့ပြီး သေသူကျန်ရစ်ခဲ့သည့် အဝတ်အထည်တစ်ခုပေါ် တင်လျက် ဘုန်းကြီးများ၏ရှေ့မှာ ချထားကြသည်။ ဤသို့ အထူးတလည်ဖိတ်ခေါ်ထားသူ၊ ကျေနပ်စွာဖြင့် လက်ခံထားသူဖြစ်ရကား (ဧဝန္နင့်စ၊ လှံကိုင်ချွေးခေါ်နည်းကဲ့သို့ဖြစ်၍) ပရိတ်ရွတ်သော်လည်း အနီးအနားမှာပင် နေနိုင်သည်၊ တရားနာနိုင်သည် သာဓုခေါ်နိုင်သည်ဟု အများစုက ယူဆပြီး ယနေ့တိုင်အောင် ပရိတ်ရွတ်မှုက အရင်၊ ရေစက်ချမှုက နောက် ပြုလုပ်နေကြပါသည်။

(ဓမ္မပဒ ၄-၃) ၉၁-ကမ္ဘာထက်က ဖုဿဘုရားရှင်လက်ထက်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ ဆွေမျိုးပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်သည် သံဃာအားရည်၍ လှူဒါန်းအပ်ပြီးသော ဆွမ်းဦးကို စားမိသောကြောင့် ထိုဘဝမှစုတိကျ သေလွန်ကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်အခါမှာ အားလုံး အစာမစားရ အဝတ်မဝတ်ရသည့် ပရဒတ္တူပဇီဝိက ပြိတ္တာမျိုးမှာ ဖြစ်ကြပြီး ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ ပွင့်တော်မူကြသည့် ကကုသန်, ကောဏာဂုံ, ကဿပ မြတ်စွာဘုရားတို့ အထံမှာ"တပည့်တော်များ ဘယ်သောအခါမှ အစာစားရပါအံ့နည်း၊ အဝတ်ဝတ်ရပါအံ့နည်း ဘုရား" ဟု ကိုယ်ထင်ပြကာ လျှောက်ထားလာကြသည်များကို ထောက်သော် ယခုအခါ သံဃာတော်များ ရွတ်ဖတ်တော်မူကြသည့် ပရိတ်တော်များအတွက် အနီးအနားကို မကပ်မရောက်နိုင်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း၊ ကပ်ရောက်နိုင်ကြမည်မှာ သေချာသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဤအမေး၌ ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် အရပ်ဓလေ့ ရွာထုံးစံများ ရှိနေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကျမ်းဂန်များ၌လည်း ဆွမ်းလှူလျှင် ဆွမ်းအနုမောဒနာ၊ သင်္ကန်းလှူလျှင် သင်္ကန်းအနုမောဒနာ ပြုတော်မူသည် ဟူ၍မျှလောက်သာ ပါရှိပြီး သီလပေး၊ ပရိတ်ရွတ်၊ ရေစက်ချ စသည်ဖြင့် ပိုင်းပိုင်းခြားခြား အစဉ်အားဖြင့် မပါသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရိတ်ရွတ်မှုကအရင် ရေစက်ချမှုကနောက် ပြုမှသာ တိကျမှန်ကန်သည်ဟု ဖြေဆိုခြင်းငှာ မဝံ့ပါ။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၄၇-တစ်သင်္ချေနှင့် တစ်ကမ္ဘာ

အမေး။ ။ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရအောင် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကြာအောင် စုဆောင်းဆည်းပူးတော်မူခဲ့ရ၏။

(၁) တစ်သင်္ချေလျှင် နှစ်ပေါင်းဘယ်လောက်ရှိသနည်း။

(၂) တစ်ကမ္ဘာလျှင် နှစ်ပေါင်းဘယ်လောက်ရှိသနည်း။ သိလိုပါ၍ ပညာရှင်အပေါင်းတို့ ဖြေကြားပေးတော်မူရန် တောင်းပန်လိုက်ပါသည်။

ဘိုးပု (လားရှိုးမြို့)

အဖြေ။ ။၁။ တစ်သင်္ချေမှာ နှစ်အရေအတွက်ကို မဆိုထားနှင့် ကပ်ကမ္ဘာအရေအတွက်ကိုပင် ရေတွက်၍ မပြနိုင်ပါ။

(ဒီဃ-၂၊ ၄-၄-၅)

၂။ လူတို့၏အသက် အသင်္ချေယျတန်းမှ စ၍ တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ယုတ်လာခဲ့ရာ အသက်၁၀-နှစ်တန်းသို့ ရောက်၏။ တစ်ဖန် ၁၀-နှစ်တန်းမှ တရားကျင့်၍ အသက်ရှည်လာပြန်ရာ အသက်အသင်္ချေယျတန်းသို့ ရောက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤသို့ ဆုပ်ကပ် တက်ကပ်နှစ်ခုအစုံသည် "အန္တရကပ်" မည်၏။ ၎င်းအန္တရကပ် ၆၄-ကပ်သည် (တစ်နည်း) အန္တရကပ် ၂၀-သည် "အသင်္ချေယျကပ်တစ်ကပ်" ဖြစ်၏။ ၎င်းအသင်္ချေယျကပ် ၄-ကပ်သည် (မဟာကပ်ခေါ်) "တစ်ကမ္ဘာ" ဖြစ်၏။ ၎င်းမဟာကပ်ခေါ် တစ်ကမ္ဘာ၏သက်တမ်းကို ရေတွက်ပြဖို့ရာကား ပို၍ပင် ခဲယဉ်းလှ၏။

ကျမ်းဂန်များ၌ ပမာပြထားသည်ကား အလျား-အနံ ယူဇနာ ၁၀၀-ကျယ်သော တိုက်ခန်း(ဂိုဒေါင်ကြီး)တစ်ခု အတွင်း၌ မုန်ညင်းဖြူစေ့ကလေးများကို အပြည့်အသိပ် ထည့်သွင်းပြီးနောက် အနှစ်တစ်ရာမှတစ်စေ့၊ အနှစ်တစ်ရာမှ တစ်စေ့ ယူ၍ပစ်သော် မုန်ညင်းစေ့ကလေးများ အားလုံး ကုန်သွားသော်လည်း (ထိုမဟာကပ်ခေါ်) တစ်ကမ္ဘာ၏ သက်တမ်းကား မကုန်ဆုံးသေးဟု မှတ်ရာ၏။

သာဓက။ ။အန္တရကပ္ပဿ ဝသေန စတုသဋ္ဌိ အန္တရကပ္ပပမာဏော၊ ဝီသတိအန္တရကပ္ပပမာဏောတိ စဝဒ္ဓိ။

(ဋီကာကျော်)

(ကမ္ဘာနှင့်စပ်၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်, အဋ္ဌသာလိနီ, သာရတ္ထ ဋီကာတို့၌ အကျယ်လာ၏)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၄၈-အလောင်းတော် ဘာကြောင့် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ရ

အမေး။ ။ဘုရားလောင်းတော်သည် ပါရမီအဆင့် အတော်အတန်မြင့်ကာမှ ဘယ်အတွက်ကြောင့် ဆင်မင်း, ငုံးမင်း, ယုန်မင်း, နဂါးမင်း စသော အဟိတ်တိရစ္ဆာန်မျိုးမှာ ဖြစ်ရသည်ကိုသိလိုပါသည်။ ပညာရှင်များ ဖြေကြားတော်မူကြပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

အရှင်သီရိကုဏ္ဍဝံသ
ရွှေဘုံသာ တ/က မူလတန်းကျောင်း (ပန်းတောင်း)

အဖြေ။ ။အလောင်းတော်သည် ပါရမီအဆင့် အတော်အတန်မြင့်ခါမှ တိရစ္ဆာန်မျိုးဖြစ်ရသည်မှာ "ထိုထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို ချီးမြှောက်လိုသောကြောင့် ဖြစ်ရပါသည်။

(စရိယာ ဋ-၁၀၄)

တိပိဋကဓရ အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ၏ (ကထိန်တရား) တုဏ္ဍိလဇာတ်ကို ဟောတော်မူရာ၌ အလောင်းတော်သည် သံသရာဘဝကျင်လည်ရာ၌ အပရာပရိယ်၏ အကျိုးပေးခွင့် ကြုံ၍ တုဏ္ဍိလဝက်မင်း ဖြစ်ရကြောင်းကို ထည့်သွင်း ဟောကြားတော်မူသည်ကို ထောက်သော် "အပရာပရိယ်ကြောင့် တိရစ္ဆာန်မျိုးမှာ ဖြစ်ရသည်" ဟုလည်း တစ်နည်း မှတ်ယူရပါမည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄၉-မာရ်နတ် ဘာကြောင့်ဖျက်

အမေး။ ။ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာလောကကြီး၌ အတုမရှိသော ဂုဏ်တော် တန်ခိုးတော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားရှင်တို့သည် ဂင်္ဂါသဲလုံးမျှမက ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်တော်မူကြကုန်၏။ သို့ရာတွင် မာရ်နတ်မင်းသည် မိမိအတွက် အကျိုးမဲ့ဖြစ်လျက် အဘယ့်ကြောင့် ထိုဘုရားရှင်တို့အား နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးပါသနည်း။

မေးသူ-သုတေသီ

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၆၊ အမှတ်-၃၆)

အဖြေ။ ။မာရ်နတ်မင်းသည် ဘုရားရှင်များကိုသာ ဖျက်ဆီးသည်မဟုတ်ပါ။ တဏှာကျော့ကွင်း သူ့လက်တွင်းမှ လွတ်ပြီး, လွတ်ဆဲ, လွတ်အောင်အားထုတ်နေတော်မူကြသော အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်, အရှင်အာနန္ဒာ, ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ, သေလာထေရီစသော ဘိက္ခုဘိက္ခုနီများကိုလည်းအနုနည်း, အကြမ်းနည်း၊ စကားဖြင့် တစ်မျိုး၊ ဖန်ဆင်း၍ တစ်ဖုံ၊ နည်းမျိုးစုံတို့ဖြင့် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသည်များကို တွေ့ရပါသည်။

ရဟန္တာဖြစ်မှ သူ့ပိုင်နက်က လွတ်မြောက်နိုင်ကြောင်းကိုလည်း (ဣတိဝုတ် ပါ-၄၅တို့၌) မိန့်ဟ ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ သူ့ပိုင်နက်မှ ဖြဟ္မာတစ်သောင်း လွတ်မြောက်သွား၍

ဘုရားရှင်အပေါ်၌ ဒေါပွပုံ၊ ဘုရားရှင်အား တရားမဟောရန် တောင်းပန်ပုံများကိုလည်း(မူလ ပဏ္ဏာသ ပါ ၄၅ တို့၌) မိန့်ဟဖွင့်ပြထားပါသည်။

အကျိုးမဲ့ဖြစ်လျက် ဘယ်အတွက်ကြောင့် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးပါသနည်းဆိုသည်ကို ကျမ်းဂန်များမှာပြထားသည့် သူ့အမည်များကိုလည်း ကြည့်ပါဦး။ ပါပိမ-အန္တက-ကဏှ-နမုစိ-ပမတ္တဗန္ဓုအဓိပတိတဲ့။ ပါပိမ-အန္တက ဆိုသည့်အတိုင်း မိုက်သောသူသည် အရာရာတိုင်းမှာ အကျိုးရှိ-မရှိကို မကြည့်ပါ၊ မသိပါ။ မကြည့်-မသိသောကြောင့် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသည်ဟုပင် ဆိုရပါမည်။

ယခု မျက်မြင်လောကမှာပင် သက်ရှိသက်မဲ့အရာဝတ္ထုများကို အကျိုးမဲ့ဖျက်ဆီးသူများကို ကြည့်ပါ။ လောကမှာ လွန်ကဲသည့်ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦးရှိသည်။ (၁) ခန္ဓာကိုယ် အလွန်အကဲကြီးရာတွင် ရာဟုအသူရိန်၊ (၂) ကာမဂုဏ်ခံစားမှု၌ လွန်ကဲသူတို့တွင် မန္ဓာတုစကြာမင်း၊ (၃) နေရာတိုင်းမှာအကြီးအကဲလုပ်ချင်သူများတွင် မာရ်နတ်မင်း၊ (၄) သတ္တဝါများတွင် ဘုရားရှင်။

(အင်-၄၊ ပါ-၄၅)

ဤလေးပါးတွင် မာရ်နတ်၏ အဓိပတိ ဟူသော အမည်နှင့်လိုက်အောင် အကြီးအကဲလုပ်ချင်သည့်ဆန္ဒကြောင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောကမှာ သူ့ထက်သာ၍ အကြီးအကဲဖြစ်နေသည့် ဘုရားရှင်အပေါ်မှာ ဣဿာ တရားကြောင့် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသည်ဟု ဆိုလျှင်လည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

ထို့ပြင် ဝေရဉ္ဇာပြည်တွင်ဝါဆိုစဉ်က ဆွမ်းမရအောင် နှောင့်ယှက်ပုံကို (ပါရာဇိကဏ် ပါ ဠ တို့၌) မိန့်ဟ ဖွင့်ပြထားသည်ကို ထောက်သော် ရှေးကံကြွင်း ဝိပါက်တော်ကြောင့် နှောင့်ယှက်ခံရသည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၅၀-ခန္ဓာမာရ်

အမေး။ ။(မြတ်ဇိနံ) မာရ်ငါးတန် အောင်မြင်ပြီရယ်လို့ များလူတို့ ဆိုကြရှာ။
(ရုပ်ခန္ဓာ) ကိုယ်တော်မှာ ထင်စွာ ရှိစဉ်က ခန္ဓာမာရ် အောင်ရန် ခက်ပါဘိ၊ ကျမ်းမြတ်ကာ ဖြေဆိုကြတော့၊ များကဝိသဟာ။

သုခမိန် (ထီလာ)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၁၅)

အဖြေ။ ။(မြတ်ဇိနံ) ခန္ဓာမာရ် အောင်ရန် ခက်ပါဘု၊ နှောင်ဘဝကံ အမှန်ပျက်မှာမို့၊ ကျိုးအမည် ကြောင်းမှာတင်ကာ မြွက်တယ်၊ ကျမ်းထွက်စကား။
(ရုပ်ခန္ဓာ) နေကဇာ ထိုပါဠိမှာလ၊ ပုန ဂေဟံ နကာဟ သိကိုကွယ်၊ ဟောမြွက်လို့ထား။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ယခုအခါ အနေကဇာတင်ခေါ်နေကြတဲ့ ပထမဗုဒ္ဓဝစန-စကားတွေထဲမှာ ပုန ဂေဟံ နကာဟသိ။ ပုန၊ နောက်ထပ်တစ်ဖန်။ ဂေဟံ အတ္တဘောတည်းဟူသော ခန္ဓာအိမ်ကို။ န ကာဟသိ၊ သင်မပြုရမဆောက်လုပ်ရတော့ပြီ. . ဟူသော စကားတော်ကို ထောက်၍ ဘုရားမဖြစ်မီက ရရှိထားအပ်သော ထင်စွာရှိနေသည့် ခန္ဓာကိုယ်ကို မိန့်ဆိုသည်မဟုတ်။ နောင်ဘဝတစ်ဖန် ခန္ဓာပြန်၍ မဖြစ်ရတော့ပြီကို ခန္ဓာမာရ်ကို အောင်မြင်တော်မူသည်ဟု မိန့်ဆိုတော်မူခြင်းဖြစ်ကြောင်း မှတ်ယူရပါမည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၃၀)

၅၁-လက္ခဏာတော်ကြီးငယ်နှင့်ဗုဒ္ဓ

အမေး။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ စက်လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂-ပါး၊ စက်လက္ခဏာတော်ငယ် ၈၀ တို့သည် မွေးမွေးချင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါ်လာပါသလား၊ သို့မဟုတ် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်မှ ပေါ်လာပါသလား။

ဦးကေလာသ (မြိတ်မြို့)

အဖြေ။ ။(က) ဘုရားအလောင်းတော်၏ စက်လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ကို မြင်၍ မချွတ်ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဟု အနာဂတံသဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ ဤယောက်ျားကား အံ့ဖွယ်ရှိစွတကားဟူ၍ လည်းကောင်း။

(ခ) ဖွားမြင်၍ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌ ရာမစသော ရှစ်ယောက်သောပုဏ္ဏားပညာရှိတို့ စက်လက္ခဏာကို ကြည့်၍ ဟောကြရာတွင် ခုနစ်ယောက်သောပုဏ္ဏားတို့က လူ့ဘောင်နေလျှင် စကြဝတေးမင်းဖြစ်အံ့၊ ရဟန်းပြုလျှင် ဘုရားဖြစ်အံ့ဟု လက်နှစ်ချောင်းကို ထောင်၍ စကားနှစ်ခွ ဟောခဲ့ကြ၏။ အငယ်ဆုံးဖြစ်သော ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားကား

ဗောဓိသတ္တဿ လက္ခဏဝရသမ္ပတ္တိံ ဒိသွာ တေဿ
အဂါရမဇ္ဈေ ဌာနကရဏံ နတ္ထိ၊ ဧကန္တေနေဝ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိဿတီတိ ဧကမေဝ အင်္ဂုလိံ ဥက္ခိပိတွာ
ဧကံသဗျာကရဏံ ဗျာကာသိ။

(ဗုဒ္ဓဝံသ၊ ၄-၃၂၄)

"ဘုရားအလောင်းတော်၏ မြတ်သောစက်လက္ခဏာ

တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုမြင်၍ ဤသူကား လူ့ဘောင်၌နေရန် အကြောင်းမရှိ ကေန်မုချသံသရာဝဋ်မြစ်ကိုဖြတ်သော ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဟု တစ်ချောင်းတည်းသော လက်ကိုထောင်၍ မှန်သည်ကို ဟောကြား၏" ဟူ၍လည်းကောင်း။

(ဂ) ဘုရားအလောင်းတော်သည် အစာအာဟာရကို မသုံးဆောင်ဘဲ အားလုံးသောယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာဟို့ကို ဖုံးကွယ်ကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။

(ဃ) နောက်အစာအာဟာရကို သုံးဆောင်သော
အခါမှာ အထဿဒ္ဓဝတ္တိံသ မဟာပုရိသ
လက္ခဏာနိ ပါကတိ-ကာနိ အဟေသုံ။

(ဗုဒ္ဓဝံသ၊ ၄-၃၃၆)

"သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသောယောက်ျားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့သည် ပြကတိအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏" ဟူ၍ လည်းကောင်း။

(င) နောက်ဘုရားဖြစ်၍ တရားဦးဟောရမည့် ပဥ္စဝဂ္ဂီတို့ထံသို့ ကြွလာသောအခါ ပဥ္စဝဂ္ဂီတို့က တော်တော်ဝေးဝေး ကပင်ကြွသည်ကို မြင်၍ "ဤရဟန်းဂေါတမအား ရှိခိုးခြင်း, ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း စသည်ကို မပြုကြစတမ်း၊ နေရာကိုသာ ခင်းပေးကြရမည်" ဟု ကတိကဝတ်ပြုကြကုန်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း။

(ဗုဒ္ဓဝံသ ၄-၃[illegible])

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤ၌ဤသို့ ပဥ္စဝဂ္ဂီတို့ကပြောကြခြင်း, ကတိကဝတ်ပြုကြခြင်းမှာ (မူလအသွင်အပြင်လက္ခဏာမှ မထူးခြားသဖြင့်သာ) ဘုရားဖြစ်လာမှန်း မသိကြ၍သာ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍သာ ဘုရားဖြစ်မှ စက်လက္ခဏာကြီးငယ်တို့ ပေါ်လာပါလျှင် (လက္ခဏာဖတ်တတ်သူ ကောဏ္ဍည အပါအဝင် ဖြစ်သော) ပဥ္စဝဂ္ဂီတို့က ဘုရားဖြစ်လာမှန်း သိကြပြီး ဤကဲ့သို့ ပြောကြမည်မဟုတ်ပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ပဥ္စဝဂ္ဂီတို့သည် မူလအစကပင် အလောင်းတော်ဘုရားဖြစ်လျှင် တရားဦးနာရအောင် မျှော်လင့်ချက်နှင့် ဥရုဝေလတောမှာ အတူနေပြီး အလုပ်အကျွေးပြုခဲ့သူများ ဖြစ်သောကြောင့်ပါတည်း။

(စ) စက်လက္ခဏာတော်ငယ် ၈၃ သား ဣတိ
ဣမေဟိ တေသံ ပရိဝါရေဟိ အသီတိ
အနုဗျဥ္ဇနလက္ခဏေဟိ သမ္ပန္နာ။
(ပရိတ်ကြီးဋီကာ။ ၎င်းနည်းတူ စက္ကဝတ္တိသုတ်
ဋီကာ,ဇိနာလင်္ကာရဋီကာ, အနာဂတဝင်ဋီကာ)

ဤသို့ ထို ၃၂-ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီးတို့၏ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော ဤရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်ငယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။

ဤ အထက်ပါ စကားရပ်များကို ထောက်သော် မြတ်စွာဘုရား၏လက္ခဏာတော်ကြီးငယ်တို့သည် ဗြဟ္မာယု ... ကြီးနှင့် တပည့် ဥတ္တရလုလင်တို့ ခုနစ်လတိုင် စုံစမ်းမှ

သိရှိရသည့်အတွက် (ဒီဃ-၂။ ဗြဟ္မာယုသုတ်) ဘုရားဖြစ်မှ ပေါ်လာသည် မဟုတ်ပါ။ "မွေးမွေးချင်း ပေါ်လာသည်" ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၃၈)

၅၂-ဗိမ္ဗိသာရ ခြေဖဝါးခွဲခံရတဲ့အကြောင်း

၁၃မေး။ ။ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ခြေဖဝါးများခွဲခံရတာ ကျောင်းဝိုင်းထဲမှာ ဖိနပ်စီးခဲ့လို့လား၊ စေတီရင်ပြင်မှာ ဖိနပ်စီးခဲ့လို့လား။ ၎င်းမင်းကြီးသေတော့ ငရဲကျသလား၊ ဘယ်ဘဝရောက်သလဲ၊ ပညာရှင်များ ဖြေကြားတော်မူပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

မောင်ကံရွှေ (ကျောင်းဝိုင်းထဲ ဖိနပ်စီးလိုသူ)

အဖြေ။ ။၁။ ရာဇ ကိရ ပုဗ္ဗေ စေတိယင်္ဂဏေ သဉပါဟနော
အဂမာသိ။ နိသဇ္ဇတ္ထာယပညတ္တ ကဋသာရကဥ္စ
အဓောတေဟိ ပါဒေဟိ အက္ကမိ။
၂။ စတုမဟာရာဇိက ဒေဝလောကေဝေဿဝဏ
ဿ ပရိစာရကော ဇနဝသဘော နာမ
ယက္ခော ဟုတွာ နိဗ္ဗတ္တိ။
(ဒီဃ-၁၊ ၄-၂၆)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝေဿဝဏဿ မဟာရာဇဿ သဟဗျတံ
ဥပပဇ္ဇာမိ။

(ဒီယ-၂၊ ပါ-၁၆၇)

၁။ အထက်ပါ ဌ-စကားရပ်များကို ထောက်သော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ခြေဖဝါးဓားခွဲခံရသည်မှာ ကျောင်းဝိုင်းထဲမှာ ဖိနပ်စီး၍ မဟုတ်ပါ။ စေတီတော်ရင်ပြင်မှာဖိနပ်စီးခဲ့မိခြင်းနှင့် နေထိုင်ရန် ခင်းထားအပ်သော သံဃိကဖျာအခင်းအပေါ်၌ ခြေမဆေးဘဲနင်းမိခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် ခြေဖဝါး ဓားခွဲခံရသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

၂။ မင်းကြီးမှာ သေတော့ ငရဲသို့ မကျပါ။ စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်၌ ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းကြီး၏အလုပ်အကျွေး၊ (ဝါ) အပေါင်းအဖော် "ဇနဝသဘနတ်သား" သွား၍ ဖြစ်ရသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

မှတ်ချက်။ ။ဘုန်းကြီးကျောင်းဝိုင်းထဲမှာ ဖိနပ်စီးဖို့ရန်မှာ လူဒါယကာများကို မဆိုထားဘိ ဘုန်းကြီးများပင် ဒအာဂန္တုက အနေဖြင့် တစ်ပါးသော ကျောင်းတိုက် ကျောင်းဝင်းအတွင်းမှာ ဖိနပ် မစီးအပ်ကြောင်းကို ဤအဖြေရှင်သည်ပင် ဤစာစောင် အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၂၉၊ စာမျက်နှာ-၈ မှာ ဖြေဆိုခဲ့ဖူးပါပြီ။

(ဗုဒ္ဓဝမ္မလောက)

၅၃-ခွေးရိုက် ကြောင်သေ အပြစ် ဘယ်လိုနေ

အမေး။ ။ကျွန်မတို့ အိမ်မှာ မခွေးနှင့်ကြောင် မွေးထားပါသည်။ တစ်နေ့မှာ ခွေးက ကြောင်ကို ကိုက်ရာ အနီးရှိတုတ်ဖြင့် ခွေးရယ်လို့ ရိုက်လိုက်ရာ ကြောင်ကို ရိုက်မိပြီး သေသွားပါသည်။ အဲဒါ ကျွန်မမှာ အပြစ် ရှိပါသလား။ ရှိလျှင် ကြောင်နှင့်ခွေး မည်သူ့အတွက်ရှိမည်ကို သိလိုပါသည်။ ပညာရှင်များ အဖြေပေးတော်မူကြပါရှင့်။

စိတ်မကောင်းဖြစ်နေသူ
ယဉ်ယဉ် (ရေနံချောင်း)

အဖြေ။ ။စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါလင့်-

ပါဏာတိပါတ စေတနာမှာ-

၁။ သတ္တဝါဖြစ်ခြင်း၊
၂။ သတ္တဝါဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊
၃။ သတ်လိုသောစိတ်ရှိခြင်း၊
၄။ လုံ့လပြုခြင်း၊
၅။ ထိုလုံ့လဖြင့်သေခြင်း ရယ်လို့ အင်္ဂါငါးပါး ရှိတယ်။

၎င်းအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပါဏာတိပါတ စေတနာရှိမှသာလျှင် ဇနကသတ္တိဖြင့် အပါယ်ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို ပေးစွမ်းနိုင်သည်။ တစ်ပါးပါးချို့တဲ့လျှင် အပါယ် ပဋိသန္ဓေကျိုးကိုမပေးနိုင်ဟူ၍(အဋ္ဌသာလိနီ၊ မူလပဏ္ဏာသ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဂ် ၄-တို့၌ အညီအညွတ်)ဖွင့်ဆိုတော်မူသည်ကိုလည်းကောင်း။

ယံဥဒ္ဒိဿ ပဟာရတိ တဿေဝ မရဏေန ကမ္မုနာ ဗဇ္ဈတိ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါကို ရည်မှတ်၍ ပုတ်ခတ်၏။ ထိုရည်မှတ်၍ ပုတ်ခတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၏သာလျှင် သေသဖြင့် (သေမှသာ) ကံဖြင့်ဖွဲ့၏။ (ပါဏာတိပါတကံထိုက်၏) ဟူ၍ (ကင်္ခါနှင့်မူဒွက ၄-တို့၌) ဖွင့်ဆိုတော်မူသည်ကိုလည်းကောင်း ထောက်သော်. . .

မိမိတို့အိမ်မှာ မွေးထားသော ခွေးက ကြောင်ကို ကိုက်၍ တုတ်ဖြင့် ရိုက်ရာမှာ သေစေလိုသောစေတနာပါမည်လည်းမဟုတ်။ ရည်မှတ်၍ ရိုက်အပ်သောသတ္တဝါ သေသည်လည်းမဟုတ်သောကြောင့် ခွေးနှင့်ကြောင် နှစ်ကောင်လုံးအတွက် အပြစ်မရှိနိုင်ဟု မှတ်ယူပါလော့။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၅၄-စူဠသောတာပန်

အမေး။ ။စူဠသောတာပန်သည် ဂတိမြဲ-မမြဲ၊ အပါယ်ကျနိုင် မကျနိုင် သိလိုပါသည်။ ဖြေကြားပေးပါရန် ပညာရှိအပေါင်းတို့အား လေးစားစွာဖြင့် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

မောင်မောင်ညွန့်

အဖြေ။ ။စူဠသောတာပန်သည် မြဲသောဂတိ ရှိ၏။ အပါယ်သို့ မကျနိုင်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

သာဓက။ ။ဣမိနာ ပန ဉာဏေန သမန္နာဂတော ဝိပဿကော ဗုဒ္ဓသာသနေ လဒ္ဓဿာသော လဒ္ဓပတိဋ္ဌော နိယတဂတိကော စူဠသောတာပန္နော နာမ။

(ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ)

အဓိပ္ပာယ်။ ။ဤ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်, ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိပဿနာ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ရအပ်သော သက်သာရာ, ထောက်ရာတည်ရာ, မှီရာရှိသည်ဖြစ်၍ အပါယ်လေးပါးသို့ မကျမရောက်မူ၍ သူတော်ကောင်းတို့ လားအပ်သော မြဲသောဂတိရှိသော စူဠသောသာတာပန်မည်၏။

နောက်တစ်မျိုးကား. . . အပါယ်ပဋိသန္ဓေကိုတကယ်ပေးနိုင်တာက အတ္တဒိဋ္ဌိနှင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဲ။ ရုပ်နှင့်နာမ်ကို အဟုတ်အမှန်သိနေသော စူဠသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အတ္တဒိဋ္ဌိနှင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် အပါယ်သို့ မကျနိုင်တော့ပြီ။

(သာဓက) သဗ္ဗာနိ အပါယဂါမိကကမ္မာနိ နာမ အတ္တ ဒိဋ္ဌိယာ သတိယေဝ ဝိပစ္စန္တိ အသိယာ နဝိ ပစ္စန္တိ။ (အဘိဓမ္မာ မဟာဋီကာ)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၅၅-မယ်တော်မာယာနှင့်နိဗ္ဗာန်

အမေး။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ မယ်တော်ကြီးသည် နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ပါပြီလား၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်-မရောက်၊ နိဗ္ဗာန် မရောက်သေးပါက ဘယ်ဘုံမှာရှိသည်၊ ဘယ်အချိန် ရောက်မှ နိဗ္ဗာန်ရောက်မည်ကို အထောက်အထားနှင့် တကွ သိလိုပါသည်။

မောင်တင်သောင်း (အောင်လံမြို့)
(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၆၊ အမှတ်-၃၀)

အဖြေ။ ။တာဝတိံသဘာဝနေ အဘိဓမ္မဒေသနာပရိယော သာနေ။ (ဗုဒ္ဓဝံသ-၄၅) မဟာမာယာပိ သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌာသိ သံတု-သီတဒေဝပုတ္တော (ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ) စသည်ဖြင့် လာရှိသည်များကို ထောက်သော် မြတ်စွာဘုရား၏ မယ်တော်ကြီးသည်-

၁။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည်သည်၊

၂။ တုသိတာနတ်ဘုံမှာ ရှိနေသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

(၁) **မှတ်ချက်။** ။မယ်တော်ကြီးသည် ၉၁-ကမ္ဘာထက်က ဝိပဿီဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်မှာ ဗန္ဓုမတီမင်းကြီး၏ သမီးတော်ဖြစ်စဉ် အဖိုးများစွာထိုက်တန် [illegible]နှစ်ကိုအမှုန့်ပြု၍ ပူဇော်ပြီး"ဤကောင်းမှုကြောင့်

နောင်သောအခါ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော ဘုရားရှင်၏ မယ်တော်ဖြစ်ရပါလို၏" ဟု ဆုတောင်းသည်ကိုသာ တွေ့ရသည်။ ကျွတ်တမ်းဝင်ဖို့ အထူးဆုတောင်းသည်ကို မတွေ့မိ၍ ဘယ်အချိန်မှာ နိဗ္ဗာန်မရောက်မည်ဆိုတာကိုတော့ အတိအကျ မသိရပါ။ သို့သော်. . . နတ်ဘုံထဲမှာ တုသိတာနတ်ဘုံသာ သူတော်ကောင်းတရား အားထုတ်ခွင့်အရဆုံးဟု ဆိုသဖြင့် မယ်တော်ကြီးသည် ဆက်လက်အားထုတ်ပါက အနာဂါမ် သို့ ကူးနိုင်ပါသည်။ သို့မဟုတ်ပါက နောက်ဆုံး သာသနာ ငါးထောင်ပြည့်၍ ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည့်အခါမှာတော့ မယ်တော်ကြီးသည် မုချနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရှိပါလိမ့်မည်။ (အနာဂတဝင်)

(၂) **မှတ်ချက်။** ။ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၂၅၁၄-နှစ်သာ ရှိသေး၍ အောက်ဆုံးဖြစ်သည့် စတုမဟာရာဇ်နတ်သက်နှင့်ပင် တွက်သော် ၅၀ရက်သာသာ ရှိသေးသည်။ တာဝတိံသာမှာ ၂၅ရက်သာသာ၊ ယာမာမှာ ၁၂ ရက်ခွဲသာသာ၊ တုသိတာမှာ ၆ ရက်နှင့် ၆ နာရီသာသာ မျှသာ ရှိသေးသည်ကို ရည်၍ မယ်တော်ကြီးသည် တုသိတာ ဘုံမှာ ရှိသည်ဟု ဆိုခဲ့ပါသည်။ (စတုဂ္ဂဏနည်း)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၅၆-သဲပုံစေတီ

အမေး။ ။ပညာရှိတို့ခင်ဗျား. . .

၁။ သဲပုံစေတီအစ ဘယ်တုန်းက၊

၂။ တပေါင်းလ၌သာ သဲပုံစေတီ တည်ကောင်းပါသလား၊

၃။ သဲပုံစေတီ တည်ရခြင်းအကျိုး-တို့ကို သိလိုပါသည်၊ ဖြေကြားတော်မူကြပါ။

ကျွဲကျောင်းသား (ပျဉ်းမနား)

အဖြေ။ ။ရှေးဘုရားရှင်တို့၏ အထံ၌ တောင်းအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသော အရှင် သကစိန္တနိယ ထေရ် အလောင်းသည် ၉၁-ကမ္ဘာထက်က ပွင့်တော်မူသော ဝိပဿီ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူအပြီးမှာ ရသေ့ရဟန်းပြု၍ ဟိမဝန္တာတော၌နေစဉ် ဆိတ်ငြိမ်၍ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော တစ်ခုသောတောသို့အရောက်တွင် သဲများကို ဝါးခြမ်းစိတ်တို့ဖြင့် အဆင့်ဆင့်ပြု၍ သဲပုံစေတီတည်ပြီးလျှင် သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ကဲ့သို့ ထိုမိမိတည်ထားအပ်သော သဲပုံစေတီကို အလွန်ရိုသေစွာရှိခိုးလျက် အမျိုးမျိုးသောတောပန်းတို့ဖြင့် ကြဖြန့်ပူဇော်ခြင်းအမှုကိုပြု၏။

ထိုကောင်းမှုကြောင့် သံသရာဘဝကျင်လည်ရာတွင်

အပါယ်လေးပါးသို့ မလားမရောက်ရခြင်း၊ လူ့ပြည်, နတ်ပြည် တို့၌သာ ကျင်လည်ရခြင်း၊ လေးကျွန်းသေင်္ဂနင်း စကြဝတေးမင်းဖြစ်ရခြင်း၊ ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်၌ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး, ဝိမောက္ခရှစ်ပါး, အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာဖြစ်ရခြင်းဟူသော အကျိုးများကို ခံစားရကြောင်း (အပဒါန်ပါ-၁၂၄၊ ရင်း ၄၊ ၃-၈၇ တို့၌) မိန့်ဟ ဖွင့်ပြတော်မူပါသည်။

အထက်ပါဝတ္ထုကိုထောက်သော်

၁။ သဲပုံစေတီသည် ၉၁-ကမ္ဘာထက်က စခဲ့သည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

၂။ တပေါင်းလ၌သာ သဲပုံစေတီတည်ကောင်းသည် မဟုတ်ပါ။(သဲပုံစေတီတည်ကြသည်မှာ အများအားဖြင့် တောလက်ကျေးရွာများ၌သာ ပြုလုပ်လေ့ရှိပါသည်) ကျေးလက်နေ တောင်သူဦးကြီးများသည် တပေါင်းလ၌ အလုပ်ကိစ္စနည်းပါးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရွှေတိဂုံ, မန်းစက်တော်ရာ စသော တန်ခိုးကြီးဘုရားပွဲတော်များသည်လည်း တပေါင်းလ၌သာ ကျင်းပကြသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘုရားရှင်အား ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွလာပါရန် ဖွားဖက်တော် ကာဠုဒါယီ ပင့်လျှောက်စဉ်က ခရီးလမ်းပန်းသာယာသည့် တပေါင်းလမှ ကြွလာသည်ကိုလည်းကောင်း ထောက်ထားပြီး တပေါင်းလ၌

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာ သဲပုံစေတီ တည်ထားကိုးကွယ်မှုကို ပြနေခြင်းဖြစ်သည် ဟူ၍သာ မှတ်ယူရပါမည်။

၃။ အပါယ်လေးပါးသို့ မလားရခြင်း၊ လှပြည် နတ်ပြည်တို့၌သာ ကျင်လည်ရခြင်း၊ စကြဝတေးမင်းဖြစ်ရခြင်း၊ ရဟန္တာဖြစ်ရခြင်း အကျိုးများကို ခံစားရပါသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၅၇-ရင့်မာတစ်ကျိပ်

အမေး။ ။ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားများ၏ ဖြစ်တော်စဉ်များတွင်. . . နုမာ-၅၀၀၊ ရင့်မာ တစ်ကျိပ်၊ နောင်လာရှစ်သောင်း ဘုရားပေါင်းဟူသော အဆိုအမိန့်ထဲမှ ဘုရား(ရင့်မာတစ်ကျိပ်)တို့၏ အမည်တော်များနှင့် ဘုရားလောင်းတော်များ ဗျာဒိတ်ပန်း ဆင်မြန်းရာ၌ မည်သည့်အင်္ဂါရပ်တော်များနှင့် ပြည့်စုံမှ ဗျာဒိတ်တော်ခံယူနိုင်ကြောင်း အစရှိသည်ကို ကျွန်တော်မသိရှိပါ။ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ပင် မသိရှိသူများလည်း ရှိနေဦးမည် ထင်ပါသဖြင့် အလျဉ်းသင့်သည့်အချိန် ဤစာစောင်၌ ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ဦးစိန်မောင် (ဂွတ္တလစ်၊ ရန်ကုန်)

ရင့်မာတစ်ကျိပ်။ ။မေတ္တေ, ရာမ၊ ကောသလနှင့်၊ ဝဂ်, ဝဂ်ီ၊ နာဋ်ိ၊ ဘိသူ၊ အသူ,ဒေါဒေ၊ တထေပုလဲ၊ မှတ်မြဲရင့်မာ၊ တစ်ကျိပ်သာရှင့် ဟူသည်နှင့်အညီ. . .

၁။ မေတ္တေယျ၊
၂။ ရာမမင်း၊
၃။ ကောသလမင်း၊
၄။ ဝဂ်ကပုဏ္ဏား၊
၅။ ဝဂ်ီကပုဏ္ဏား၊
၆။ နာဋ္ဌာဂီရိဆင်၊
၇။ အဘိဘူနတ်၊
၈။ အသူရိန်နတ်၊
၉။ ဒေါဒေယျပုဏ္ဏား၊
၁၀။ ပုလလဲဆင် ဟူ၍ တစ်ကျိပ်တည်း။

ဗျာဒိတ်ရကြောင်း အင်္ဂါ (၈)ပါး

မနုဿတ္တံ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊
ဟေတု သတ္ထာရဒဿနံ။
ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊
အဓိကာရော စ ဆန္ဒတာ။
အဋ္ဌ ဓမ္မသမောဓာနာ၊
အဘိနီဟာရော သမိဇ္ဈတိ ဟူသည်နှင့်အညီ. . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁) လူစင်စစ်ဖြစ်ရခြင်း၊ (၂) ယောက်ျားဟူသော ပုလ္လိင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ (၃) တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းဖြစ်ခြင်း၊ (၄) ဘုရားကိုလည်း ဖူးမြင်ရခြင်း။ (၅) ရဟန်းရဟန်းလည်းဖြစ်ခြင်း။ (၆) ဈာန်သမာပတ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံခြင်း။ (၇) ဘုရားဆုကို လည်း တောင်းယူခဲ့ခြင်း၊ (၈) ဘုရားဆုကို အလိုရှိသောဆန္ဒ လည်း ရှိခြင်း-ဟူ၍ ၈-ပါးတည်း။

(ပဏ်-၃၊ ဠ-၈၆၊ အံ-၁။ ဠ-၃၆၂။ ဥဒါန ဠ-၁၁၇။ ဣတိ ဠ-၁၁၅။စရိယာ ဠ-၁၆။ထေရ ပ၊ ဠ-၁၁။ဗုဒ္ဓါပါ-၃၁၁။ နေတ္တိ ဠ-၁၅၉။ သုတ္တ ပ၊ ဠ-၄၃)

၅၈-ဖလသမာပတ်

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ ၁၈၊ အမှတ် ၁၄၊ဦးစိန်မောင်၊ (မန္တလေး)၏အမေးကို ဖြေဆိုသည်။)

၁။ ဖလသမာပတ်သည် လောကုတ္တရာသာ ဖြစ်ပါသည်။ (သာဓက) ကာ ဖလသမာပတ္တိတိ ယာ အရိယဖလ ဿ နိရောဓေ အပ္ပနာ။

(ဝိသုဒ္ဓိမဂ်)

၂။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တွေသာ ဝင်စားနိုင်ပါသည်။ (သာဓက) အရိယာ ပန သဗ္ဗေပိ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ကသ္မာ အဓိကတတ္တာ။

(ဝိသုဒ္ဓိမဂ်)

မှတ်ချက်။ ။ ဝင်စားသောအခါမှာ မိမိတို့ရရှိဆဲ ဖိုလ်နှင့်သာ ဆက်ဆံသည်။ အောက်နှင့်အထက် ဖိုလ်များကို မဝင်စားနိုင်ပါ။

(သာဓက)။ ။ဥပရိမာ ပန ဟေဋ္ဌိမံ နသမာပဇ္ဇန္တိ။(ဝိသုဒ္ဓိမဂ်)

၃။ ကြရိယာပုတ်လေးပါးတွင် မည်သည့်ကြရိယာပုတ်နှင့်မဆို ဝင်စားနိုင်ပါသည်။ သို့သော် များသောအားဖြင့် ထိုင်ခြင်း ကြရိယာပုတ်ဖြင့်သာ ဝင်စားတော်မူကြသည်။ အကြောင်းကား. . . မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းအကျိုးငှာ ဝင်စားတော်မူအပ်သော သမာပတ်ဖြစ်သောကြောင့်ပါတည်း။

၄။ (က) ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားလိုလျှင် ဝင်စားခါနီး၌ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ-ဟု ရုပ်နာမ်တစ်ခုခုကို ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ရပါမည်။

(သု-သဂ်ဟာ-၁၃၃)

(တစ်နည်း) ဝင်စားလိုလျှင် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်မှစ၍ ဝိပဿနာဉာဏ် ကိုးပါး အစဉ်အားဖြင့် သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုင်အောင် ပထမဦးစွာ ရုပ်တို့ကို ရှုပွားရပါမည်။

(သစ္စပအနုဝဏ္ဏနာ)

(ခ) လူပြည်မှာ "ထမင်းအသက် ခုနစ်ရက်"ဟု ဆိုသောကြောင့် ခုနစ်ရက်အတွင်း အလိုရှိသလို အဓိဋ္ဌာန်ပြုရပါမည်။

(သာရတ္ထဒီပနီ)

(တစ်နည်း) နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသကဲ့သို့

(၁) နာနာဗဒ္ဓအဝိကောပန၊

(၂) သံဃပဋိမာနန၊

(၃) အတ္ထုပက္ကောသန၊

(၄) အဒ္ဓါနပရိစ္ဆေဒ-တို့ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

(ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် ၎င်းဋီကာ)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၉၊ အမှတ်-၈)

၅၉-စေတနာသုံးတန် ကျိုးပေးဟန်

အမေး။ ။ပုဗ္ဗ, မုဥ္စ, ပရ စေတနာသုံးတန်ရှိရာ ဘယ်စေတနာသည် ပဋိသန္ဓေကျိုး၊ဘယ်စေတနာသည် ပဝတ္တိကျိုးပေးသည်ကို ကျမ်းဂန်အကိုးအကားနှင့် ဖြေကြားကြပါရန်။

အရှင်ကောသရ (ရွှေထည်မြေ)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၀၊ အမှတ်-၁၃)

အဖြေ၊ ။စေတနာသုံးတန်တို့တွင် မုဥ္စစေတနာသည်သာ မုချအားဖြင့် ပဋိသန္ဓေကျိုးကို ပေးပါသည်။ ပုဗ္ဗစေတနာ, ပရစေတနာနှစ်ပါးတို့သည်ကား အလွန်အားကောင်းသော ဗလာစေတနာဖြစ်ပါမှ ပဋိသန္ဓေကျိုးကို ပေးနိုင်ပါသည်။ စေတနာတစ်ပါးက ပဋိသန္ဓေကျိုးကို ပေးပါလျှင် ကျန်နှစ်ပါးသည် ပဝတ္တိကျိုးကို ပေးပါသည်။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ဒါန စသောကံ၊ ပါဏာတိပါတ စသောကံကို ပြုလုပ်ရာ၌ ထမြောက် အောင်မြင်ဖို့ရာမှ. . .

၁။ ပုဗ္ဗ, မုဥ္စ, ပရစေတနာသုံးပါး၊

၂။ ဝီထိတစ်ခု၌ပါဝင်သော ဇော ၇ ကြိမ်၊

၃။ ထိုဇော၏အစွမ်းအားဖြင့်အကျိုးပေးရာကာလဟု ဆိုအပ်သော ကံလေးပါး၊ သို့မဟုတ် ကံသုံးပါးတို့ ပါဝင်ရပါသည်။

ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို ပေးစွမ်းနိုင်သော မုဥ္စစေတနာမှာ ကံအထမြောက်သည့် တဝီထိ၌ပါသော ဇောစေတနာတည်း။ ကံအထမမြောက်မီ ရှေ့အဖို့က ဝီထိပေါင်းများစွာ၌ ပါရှိသော စေတနာများသည်ပုဗ္ဗစေတနာများတည်း။ ကံအထမြောက်ပြီး နောက်အဖို့၌ဖြစ်သော စေတနာများသည်အပရစေတနာများတည်း။ ထိုတွင် မုဥ္စစေတနာ၌ပါဝင်သော သတ္တမဇောစေတနာသည် ဒုတိယဘဝမှာ ပဋိသန္ဓေကျိုးပေးပြီး ပုဗ္ဗ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စေတနာ, ပရစေတနာတို့တွင် ဝီထိတစ်ခုခု၌ပါသော ဇော စေတနာ တစ်ခုခုက ပဝတ္တိကျိုးကိုပေးပါသည်။

ဤနေရာ၌ စေတနာကို "ကံ" ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် (ဆက္ကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်၌) ဟောတော်မူခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ ဟောတော်မူခြင်းဖြင့် စေတနာနှင့်ကံ အတူတူဟူ၍ မှတ်ထင်စရာရှိပါသည်။ စင်စစ်မှာ မတူပါ၊ စေတနာသည် ပုဗ္ဗဘာဂ ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သေသာ တရားသဘောတည်း၊ ကံသည် ပစ္ဆာဘာဂ နောက်အဖို့၌ဖြစ်သော တရားသဘောတည်း။ ဤသို့ပင် မတူခြားနား ရှေ့နောက်ကွဲပြားပါသော်လည်း စေတနာလျှင် အရင်းရှိသော ကံတရားဖြစ်သော ကြောင့်သာလျှင် စေတနာကို "ကံ" ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် ကွဲပြားခြားနားသော်လည်း မကွဲမပြား မခြားမနားဘိသကဲ့သို့ အဘေဒ-နည်းအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်. . .

ကသ္မာ စေတနာ ကမ္မန္တိဝုတ္တာ၊ စေတနာ မူလကတ္တာ ကမ္မဿ ဟူ၍ (ပဏ် ၂၊ ၄၄-ဥပါလိသုတ်၌) ဖွင့်ပြတော်မူပါသည်။ အဋ္ဌသာလိနီဋ္ဌ-၌လည်း ဧကောယ စေတနာယ ကမ္မေ အာယူ-ဟိတေ-ဟူသောပါဠိဖြင့်"စေတနာ" ဟူသည် ဇောနှင့် ယှဉ်သော စေတနာစေတသိက်တည်း။ "ကံ" ဟူသည်ကား ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့၏အမူအရာတည်းဟု ဖွင့်ပြထားပါသည်။ (ဤကား ကံကိုစေတနာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဇောဟူ၍လည်း

ကောင်း ယူရပုံကို ပြခြင်းတည်း) ထို့ကြောင့် ကံတစ်ခုခုကို ပြုလုပ်ရာ၌ ထိုကံကို ဇောစေတနာတစ်ခုတည်းဖြင့် ထမြောက် အောင် အားမထုတ်နိုင်ပါ။ ဝီထိတစ်ခုတွင် ပါဝင်သော ဇော ၇ ကြိမ်ဖြင့် အားထုတ်ပါမှ ကံတစ်ခု ထမြောက်အောင်မြင်နိုင် ပါသည်။

သို့ပါ၍ အကျိုးပေးရာ၌ ဇောဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရသော ဇော ၇ ကြိမ်တို့တွင် ပထမဇောစေတနာသည် (ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒ နီယကံ မည်၏) ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်သောဘဝ၌ အကျိုးပေး သည်။ ပဝတ္တိအကျိုးကိုသာ ပေးသည်။ သတ္တမဇောစေတနာ သည် ("ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံ" မည်၏) ဒုတိယဘဝ၌ ပဋိသန္ဓေ ကျိုးကိုပေးသည်။ ပဝတ္တိကျိုးကိုလည်း ပေးပါသည်။ သို့သော် ပဋိသန္ဓေကျိုးမပေးမူ ပဝတ္တိကျိုးကို ပေးပါသည်။ အလယ်ဇော ငါးချက် စေတနာသည် ("အပရာပရိယဝေဒနီယကံ"မည်၏) တတိယဘဝမှစ၍ နိဗ္ဗာန်မရမီအကြား ဘဝများ၌ အခွင့်သာ သောအခါ ပဋိသန္ဓေကျိုး ပဝတ္တိကျိုးနှစ်မျိုးကို ပေးပါသည်။ အထက်ပါစကားရပ်တို့ကို ထောက်၍ အချုပ်အားဖြင့် ဆိုရသော်. . .

ပထမဇောနှင့်ယှဉ်သော ပုဗ္ဗ, မုဥ္စ, ပရစေတနာ သည် ပဝတ္တိကျိုးကိုသာ ပေးပါသည်။ သတ္တမဇောနှင့်ယှဉ် သော ပုဗ္ဗ, မုဥ္စ, ပရစေတနာသည် ပဋိသန္ဓေကျိုး, ပဝတ္တိကျိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှစ်မျိုးကိုပေးပါသည်။ အလယ်ဇောင်းချက်နှင့်ယှဉ်သော ပုဗ္ဗမုဋ္ဌ, ပရစေတနာသည် ပဋိသန္ဓေကျိုး, ပဝတ္တိကျိုး နှစ်မျိုးကို ပေးပါသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၉၊ အမှတ်-၄၅)

၆၀-ဣဿာနှင့် မစ္ဆရိယတရားကို မည်သည့်မဂ်က ပယ်သတ်ပါသနည်း။

အမေး။ ။ဣဿာနှင့် မစ္ဆရိယတရားနှစ်ပါးကို သံယောဇဉ် ၁၀။ အဘိဓမ္မာနည်း၌ သီးခြားဖော်ပြပါရှိပြီးလျှင် သုတ္တန်နည်းအရ သီးခြားဖော်ပြခြင်းမရှိ၍ ယင်းတရားနှစ်ပါးသည် မည်သည့်သံယောဇဉ်ထဲ၌ ပါဝင်ကြောင်းကို သုတနည်းသူများ သိရှိနိုင်ရန် ထည့်သွင်းပေးတော်မူကြပါရန်။ ပရိယတ္တိ-ပဋိပတ္တိနည်းပါးသူများပီပီ ဣဿာနှင့် မစ္ဆရိယတရားနှစ်ပါးကို သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်က ပယ်သည်။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကမှ ပယ်သည်။ ရဟန္တာကမှပယ်သည်ဟု အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံပြောဆိုကြသောကြောင့် ဘုရားဟောပါဠိတော်အရ ဣဿနှင့်မစ္ဆရိယတရားနှစ်ပါးကို မည်သည့်မဂ်ကပယ်သတ်ကြောင်း ဖြေကြားပေးတော်မူကြပါရန် ရိုသေစွာ တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

မောင်သိလို (ချောက်မြို့)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၆၊ အမှတ်-၁၆)

အဖြေ။ ။အမေး၌ အချက် ၃ ချက်ပါရှိ၍ (က-ခ-ဂ) သုံးပိုင်းခွဲ၍ ဖြေဆိုပါမည်။

က။ အဘိဓမ္မာနည်း၌ပါသော ဣဿာနှင့် မစ္ဆရိယကို သုတ္တန်နည်း၌ ပဋိဃသံယောဇဉ်၌ လည်းကောင်း၊

ခ။ ဣဿာနှင့် မစ္ဆရိယတရားတို့ကို ကိလေသာ ၁၀-ပါးတွင် ဒေါသကိလေသာ၌လည်းကောင်း သွင်းယူရပါသည်။

၎င်း(က-ခ) အဖြေများမှာ အောက်ပါ (ဂ)အဖြေဖြင့်ပို၍ ထင်ရှားလတ္တံ့။

ဂ။ ဤ (ဂ)အဖြေမှာ သုတနည်းပါးသူတို့ သိရှိနိုင်ရန်မဂ် ၄-ပါးတို့ ပယ်သတ်အပ်သော ကိလေသာနှင့်တကွ စိတ္တုပ္ပါဒ်ဒုစရိုက်တို့ကိုပါ ထည့်သွင်းဖြေဆိုလိုက်ပါသည်။

၁။ သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပယ်သတ်အပ်သော ကိလေသာကား. . . "ဒိဋ္ဌိ, ဝိစိကိစ္ဆာ" ၂-ပါး ဖြစ်သည်။ စိတ္တုပ္ပါဒ်ကား ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်စိတ်၄-ပါး၊ဝိစိကိစ္ဆာ ၁-ပါး၊ ပေါင်း ၅-ပါးဖြစ်သည်။

၂။ သကဒါဂါမိမဂ်သည် ပယ်သတ်အပ်သောကိလေသာကား. . . ကြမ်းတမ်းသော "ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ" ဖြစ်သည်။ စိတ္တုပ္ပါဒ်စရိုက်တို့မှာ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့်အတူတူပင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်သည်။

၃။ အနာဂါမ်သည် ပယ်သတ်အပ်သော ကိလေသာကား. . . "ဒေါသ၊ ကုက္ကုစ္စ၊ မစ္ဆရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ" ဤ ၄-ပါးဖြစ်ပါသည်။ စိတ္တုပ္ပါဒ်ကား. . . ဒေါသမူ‌ဒွေး ဖြစ်သည်။ ဒုစရိုက်ကား. . . ပိသုဏာဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာ၊ ဗျာပါဒ ဤ ၃-ပါး ဖြစ်သည်။

၄။ အရဟတ္တမဂ်သည် ပယ်သတ်အပ်သော ကိလေသာကား. . . "လောဘ၊ မောဟ၊ မာန၊ ထိန၊ မိဒ္ဓ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ" တို့ဖြစ်သည်။ ဒုစရိုက်ကား. . . သမ္ဖပ္ပလာပ၊ အဘိဇ္ဈာတို့ ဖြစ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။အနာဂါမိမဂ်သည် ပယ်သတ်အပ်သော ကိလေသာတို့၌ ကုက္ကုစ္စနှင့် မစ္ဆရိယတို့ ပါရှိ၍ စိတ္တုပ္ပါဒ်မှာလည်း ဒေါသမူ‌ဒွေးကို ကောက်ယူရသည်ကို ထောက်သဖြင့် (က) အဖြေ 'အဘိဓမ္မာနည်းမှာပါသည့်' ကုက္ကုစ္စနှင့် မစ္ဆရိယကို "သုတ္တန်နည်း၌" ပဋိဃသံယောဇဉ်မှာ သွင်းယူရပုံ။ (ခ) အဖြေ ကုက္ကုစ္စနှင့် မစ္ဆရိယကို "ကိလေသာ ၁၀-ပါးတို့တွင်" ဒေါသကိလေသာ၌ သွင်းယူရပုံ ထင်ရှားပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယှဉ်ဖက်တရားများ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

အမေး၌ ဘုရားဟောပါဠိတော်အရ ဖြေကြားရန်ဟု

ပါရှိရာ ဤအဖြေများသည် ဘုရားဟောပါဠိတော်နှင့် ဘုရားအလိုတော်ကျဖွင့်ပြသည့် အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာဆရာတို့ ဝါဒကွဲမရှိ၊ အဘိဓမ္မာကျမ်းများစွာမှာ တစ်သဘောတည်း ပါရှိကြပါသည်။ ထို့ပြင် ကုက္ကုစ္စနှင့် မစ္ဆရိယကို အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်က ပယ်သတ်ကြောင်းကို ဘုရားကျောင်းတော်မှာ အနာဂါမ်တည်လာသည့် ဝိသာခ-သူဌေးကြီးက သူဌေးကတော်ဓမ္မဒိန္နာအား ပြောပြပုံများကို သုတ္တန်အပါအဝင် အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်ပါဠိ အဋ္ဌကထာ (၂၇၈)မှာလည်း ဖွင့်ပြထားသေးသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၆၁-အကုသလဝိပါက်

အမေး။ ။အဘိဓမ္မာကျမ်းတွင် တခြားစိတ်များမှာ ဝိပါက်ကြီးယာပါရှိပြီး အကုသိုလ်စိတ်တွင် ဝိပါက် မပါရှိသဖြင့် ထိုအကုသိုလ်အတွက် အကျိုးမပေးသယောင် ဖြစ်နေပါသည်။ သက်ဆိုင်ရာမှ ဖြေရှင်းပေးပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ဦးဘကျော် (မြို့မ-ကြံခင်း)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖြေ။ ။အဘိဓမ္မာကျမ်းပြု အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည် ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း အကုသိုလ်စိတ်၏အခြားမဲ့၌ အကုသလဝိပါက်စိတ်ကို ပြလိုသောကြောင့် ဥပေက္ခာသဟဂုတ်အစရှိသည်ဖြင့် အဟိတ်စိတ်၏အစမှာ မိန့်ဆိုထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် အကုသိုလ်စိတ်မှာလည်း ဝိပါက်ရှိသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် အဟိတ်စိတ်၏အစ ဝိပါက်၇-ပါးသည် အကုသလဝိပါက်စိတ်များ ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ကာမာဝစရစိတ်၏ ကုသလဝိပါက် အဆုံးမှာ "ကုသလ ဝိပါကာ ဟေတုက စိတ္တာနိ" ဟု အဟေတုက သဒ္ဒါဖြင့် အထူးပြု၍ မိန့်ဆိုထားပါသည်။ အကုသလဝိပါက်စိတ်၏အဆုံးမှာတော့ အဟေတုကသဒ္ဒါဖြင့် အထူးမပြုဘဲ "အကုသလဝိပါကစိတ္တာနိ" ဟုသာ မိန့်ဆိုထားပါသည်။ ဤသို့ မိန့်ဆိုခြင်းသည် ကုသိုလ်မှာ အခြားဝိပါက်များနှင့် မှားစရာရှိ၍ အဟေတုကသဒ္ဒါဖြင့် အထူးပြု၍ မိန့်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပြီး အကုသိုလ်မှာတော့ အခြားဝိပါက်မရှိ၍ မှားစရာမရှိသောကြောင့် အဟေတုကသဒ္ဒါဖြင့် အထူးမပြုဘဲ မိန့်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

(ဗုဒ္ဓမ္မလောက)

၆၂-မစ္ဆရိယ ဖြစ်-မဖြစ်

အမေး။ ။၁။ သံဃာငယ်အချို့သည် လူငယ်နေရာ ညကျောင်း၌ (၈)တန်း (၉)တန်း (၁၀)တန်းတို့တွင် ဝင်ရောက် သင်ကြားနေကြပါသည်။ ၎င်းသံဃာငယ်အချို့သည် သံဃာအလုပ်ဖြစ်သော ဂန္ထဓုရ၊ ဝိပဿနာဓုရ အလုပ်မဟုတ်သော လူမှုရေးလောကီပညာသင်နေ၍ အချို့ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးများက ၎င်းသံဃာငယ်များကို မိမိ၏ ဘုန်းကြီးကျောင်း၌ နေရန် ခွင့်မပြုခြင်းသည် (အာဝါသမစ္ဆရိယ ဖြစ်-မဖြစ်)။

၂။ လူတစ်ဦးထံမှ အချို့လူများ ငွေလာချေးကြပါသည်။ သို့သော် ထိုလူက ပြန်ပြောသည်မှာ "ငွေတော့ ရှိပါတယ်၊ မိမိမှာ သုံးရန်ကိစ္စများ အများအပြားရှိသည်၊ အစိုးရဥပဒေနှင့်လည်းမလွတ်ဟု ထင်သည်၊ ဒါကြောင့် မချေးနိုင်ပါ" ဟု ပြောလျှင် ထိုလူသည် (လာဘမစ္ဆရိယ ဖြစ်-မဖြစ်)။

၎င်းပြင် အကယ်၍ အလှူခံသူအား တစ်ခါတစ်ရံ အကြောင်းမညီမညွတ်၍ဖြစ်စေ၊ စေတနာ သဒ္ဓါတရားမရှိ၍ ဖြစ်စေ မပေးမလှူလိုက်ခြင်းသည်လည်း (လာဘမစ္ဆရိယဖြစ်-မဖြစ်)။

အထက်ပါ အမေးပုစ္ဆာများကို ဗုဒ္ဓသာသနာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အမှန်တရား သိနားလည်စေရန် ဝိနည်းမို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်ကြီးများကသော်လည်းကောင်း၊ အခြားပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကသော်လည်းကောင်း ဤတရားသတင်းစာမှ ဖြေရှင်းပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

အဘိဓမ္မတ္ထ ပေါက်စ

အဖြေ။ ။၁။ မစ္ဆရိယငါးပါးတို့တွင် အရံတွင်းဖြစ်စေ၊ အိမ်, ကျောင်း, ဇရပ်ဖြစ်စေ၊ ညဥ့်သန့်ရာ နေ့သန့်ရာအရပ်ဖြစ်စေ တစ်စုံတစ်ခုသော အရိပ်အာဝါသတို့ ၌ သီလရှိသော ရဟန်းရှင်လူတို့ လာရောက်နေထိုင်ခြင်းကို အလိုမရှိ။ လာရောက်နေထိုင်သော် မနေစေလိုခြင်း၊ လျင်စွာ သွားစေလိုခြင်းသည် အာဝါသမစ္ဆရိယဖြစ်၏။ သို့သော်. . .

ဘဏ္ဍနကာရကာဒိနံ ပန တတ္ထဝါသံ အနိစ္ဆတော အာဝါသ မစ္ဆရိယံ န ဟောတိ ဟူသော(အဘိ-၁၊ ၄-၃၄၆) စကားတော်အရ ငြင်းခုံခြင်း၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော ရဟန်းဆိုး ရှင်ဆိုး, လူဆိုးတို့၏ လာရောက်နေထိုင်ခြင်းကို အလိုမရှိခြင်း၊ မနေစေခြင်း၊ နေသော်နှင်ထုတ်ခြင်းသည် မစ္ဆရိယမဖြစ်ဟု မိန့်ဆိုဖွင့်ပြထားသည်ကို ထောက်သော် ဓုရနှစ်ပါးကိုအားမထုတ်ဘဲ လောကီပညာကိုသင်ကြားနေသော သံဃာငယ်များကို ကျောင်း၌နေထိုင်ခွင့် မပြုခြင်းကြောင့် အာဝါသမစ္ဆရိယ မဖြစ်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

(မှတ်ချက်) မန္တလေး, ပခုက္ကူ, ရန်ကုန် စသောမြို့များရှိ စည်းကမ်းကြီးသော ကျောင်းတိုက်များမှာ လောကီပညာသင်သောရဟန်းများကိုလက်မခံပါ။ သင်မှန်းသိလျှင် ကျောင်းတိုက်မှ နှင်ထုတ်ပါသည်။

၂။ မစ္ဆရိယ လက္ခဏာ၌ မိမိရပြီး-ရလတ္တံ့သော စည်းစိမ်ဂုဏ်သိန်အမျိုးမျိုးကိုလျှို့ဝှက်ခြင်းလက္ခဏာရှိကြောင်းကို. . .

တံလဒ္ဓါနံ ဝါ လဘိတဗ္ဗာနံ ဝါ အတ္တနော သမ္ပတ္တိနံ နိဂူဟနလက္ခဏံ ဟု (အဘိ ၁-၅ပင်) မိန့်ဆိုသည်ကို ထောက်သော် ယခုအမေး၌ လျှို့ဝှက်ခြင်း လက္ခဏာ မပါ မရှိသောကြောင့် လာဘမစ္ဆရိယ မဖြစ်နိုင်ဟု မှတ်ရပါမည်။

၃။ မစ္ဆရိယဟူသည် ကဋု ကဉ္စုကတာ ဝုစ္စတိ ကဋုဗ္ဗ ဂါဟာ ယောက်မများဖြင့် ယူ၍ ဆိတ်ဆွန်း ဆိတ်ဆွန်းသော ပူဇော်ပေးကမ်းတတ်သည်၏အဖြစ်ဟု မဓုဋီကာဆရာ ဖွင့်ပြသည်ကို ထောက်သော် မေးပဒ၌လာသည့် မစ္ဆရိယကောဋိယသူဌေး, အပုတ္တကသူဌေး အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏားတို့လို မိမိဥစ္စာကို တစ်ပါးသောသူတို့နှင့် လုံးဝမဆက်ဆံလို, မပေးလိုသည့်သဘော မဖြစ်လို့ ဆက်ဆံရ ပေးရပြန်သော် တွန့်တွန့်တိုတို စေးစေးနဲ့နဲ့ ဆက်ဆံရပေးရသည့် သဘောမျိုးကိုသာ မစ္ဆရိယ ဆိုလိုပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံအကြောင်းမညီညွတ်၍ ပေးလှူလို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သောစေတနာ သဒ္ဓါတရားမရှိသေး၍ မပေးလှူခြင်းသည် လာဘမစ္ဆရိယ မဖြစ်နိုင်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၆၃-အနတ္တ ၂ပါး

အမေး။ ။အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၃၃၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက စာစောင် မျက်နှာဖုံး၌ သင်္ချေ ဓမ္မာ အနတ္တာ-အရ ခန္ဓာငါးပါး နှင့် နိဗ္ဗာန်ကိုပါ အရကောက်ထားသည်ကို ဖတ်ရှုရပါသည်။ ၎င်းစကားအရ တစ်ဆင့်တက်၍သိလိုသည်မှာ မြတ်စွာဘုရား သည် အဘယ်ကြောင့် ခန္ဓာကိုလည်း အနတ္တ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း အနတ္တ-ဟု ဟောတော်မူခဲ့ပါသနည်း။ ၎င်းနှစ်ပါးတို့၏ သဘောသွား ခြားနားချက်ကို သိပါရစေ။

စကု-မြဝတီကျော်

အဖြေ။ ။အနတ္တဟူ၍ ဟောတော်မူခြင်းသည်-

(၁) သင်္ခတတရားတို့နှင့်တကွ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ ဟောသောအရာ။

(ပဋိသံ-ပါ၊ ၎င်း ၆-ဂဏ္ဌိ)

(၂) လောကီ သင်္ခတ သဘာဝတရားတို့နှင့် ပညတ်

ကိုသော ဟောသောအရာ။

(အံ-၁၊ အဋ္ဌနသုတ် ပါ-၆၊ သမ္မော-ဉာဏဝိဘင်း ပါ-၆)

(၃) သင်္ခတမွေသဘာဝတို့ကိုသာ ဟောသောအရာ။

(ဓမ္မပဒ-၆)

(၄) သင်္ခတတရားတို့နှင့်တကွ နိဗ္ဗာန်, ပညတ် နှစ်ပါး လုံးကိုပင် ဟောသောအရာ။ (ပရိဝါ-ပါ၊ ဝိမတိ ဋီကာ)ဟူ၍ ၄-မျိုး၊ ၄-ဌာန၊ ၄-ချက် ရှိပါသည်။ ၎င်းအထက်ပါ ဟောဖော် ဖွင့်ပြ တော်မူသည့် အကြောင်းရပ်တို့ကို ပေါင်းစပ်ပြီး အချုပ်အားဖြင့် ဖြေဆိုရသော်. . .

ခန္ဓာကို အနတ္တဟု ဟောတော်မူခြင်းကား. . . ခန္ဓာ တရားတို့သည် ကံ, စိတ်, ဥတု, အာဟာရ-တည်းဟူသော အကြောင်းတရား ၄-ပါးတို့ပေါင်း၍ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သင်္ခတတရားမျိုး ဖြစ်သောကြောင့် ဥပါဒ်, ဋ္ဌီ, ဘင်နှင့် အစဉ်မပြတ်သဖြင့် အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ စင်စစ်ကေန် အမှန်ဖြစ်ကုန် သောကြောင့်တည်း။ နိဗ္ဗာန်တရားသည်ကား အကြောင်းတရား ၄-ပါးတို့ မပြုပြင် မစီရင်အပ်သော အသင်္ခတတရားမျိုး ဖြစ်သောကြောင့် ဥပါဒ်, ဋ္ဌီ, ဘင် အစဉ်ကင်းသဖြင့် အနိစ္စ, ဒုက္ခ, ဟူ၍ မဆိုအပ်၊ နိစ္စ, သုခ ဟူ၍သာ ဆိုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း အနတ္တဟု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟောတော်မူခဲ့ပါသည်။

(နက်နဲခက်ခဲလေစွ)

မှာထားချက်။ ။ဤအဖြေမှာ အကိုးသာကေ ပါ-ဠ ငို့တို့ များလွန်း၍ အကျဉ်းချုံးပြီး ဖြေဆိုပါသဖြင့် ပရိယတ် ပဋိပတ် နှစ်ရပ်ဖြစ်သော ပညာမျက်စိရှိသူတို့သာ သဘောပေါက် လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာရှိပါသည်။

(ဗုဒ္ဓမမ္မလောက)

၆၄-ဥတုသည် အဘယ်ပစ္စည်းတွင်ပါဝင်

အမေး။ ။ကံ, စိတ်, ဥတု, အာဟာရ-တည်းဟူသော ရုပ်ကို ဖြစ်စေတတ်သည့် အကြောင်းတရား ၄ ပါးတို့တွင်. . .

၁။ ဥတုသည် အဘယ်ပစ္စယသတ္တိဖြင့် အဘယ်ရုပ်ကို ဖြစ်ပွားစေပါသနည်း၊

၂။ ၂၄ပစ္စည်းတို့တွင်အဘယ်ပစ္စည်း၌ ပါဝင်သနည်း- ဤအချက်နှစ်ချက်ကို ပဋ္ဌာန်းကျမ်း၌ လေ့လာကြည့်ရာ မတွေ့မသိရပါ၍ တွေ့သိသူ ပညာရှင်များက အဖြေစကား ရေးသားကြပါရန်။

မြေလတ်မောင် (မကွေး)

အဖြေ။ ။ရာသီဥတု,ဥဏှာဥတုဟုဆိုအပ်သော တေဇောဓာတ်သည် ဥတုမည်၏။ ထိုဥတုဟူသည် တေဇောဓာတ်ပင်တည်း။ ယိုတေဇောဓာတ်ဟူသောဥတုသည် မဟာဘုတ်လေးပါးတွင် ပါဝင်၏။ ထို့ကြောင့် ကမ္မဇ, စိတ္တဇ, ဥတုဇ, အာဟာရဇကလာပ်စည်းများမှာ ပါဝင်သော တေဇောဓာတ်သည် ဥတုမည်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ (သင်္ဂဟ ရူပသမုဒ္ဒေသ)

တစ်နည်း။ ဂဗ္ဘသေယျကပဋိသန္ဓေမှာ ကာယ, ဘာဝ, ဝတ္ထုဒသကလာပ် ၃ စည်းမှာ ပါဝင်သော တေဇောဓာတ်သည် ဥတုမည်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊

သံသေဒဇ, ဩပပါတိကပဋိသန္ဓေတို့မှာ ကလာပ် ၇စည်းမှာ ပါဝင်သော တေဇောဓာတ်သည် ဥတုမည်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။

ပဋိသန္ဓိက္ခဏ ဥပ္ပန္နာနံ သမတိံ သကမ္မဇရူပါနံ အဗ္ဘန္တရာ တေဇောဓာတု (သမ္မော-၄၅)၊

ဥတုသမုဋ္ဌာနံ ကော် မဟာဘူတေ ပဋိစ္စ တယော မဟာဘူတာ။ပ။မဟာဘူတေ ပဋိစ္စ ဥပါဒါရူပံ- ဟူ၍လည်းကောင်း (သဟဇာတ-ပါ၊ ပဋိစ္စဝါရ-၂၂)၊

ဥတုသမုဋ္ဌာနံ ကော် မဟာဘူတံ တိဏ္ဏံ မဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူတာနံ။ပ။ ဥပါဒါရူပါနံ သဟဇာတပစ္စယေန ဟူ၍ လည်းကောင်း (သဟဇာတ-ပါ၊ ပဋ္ဌာဝါရ ၁၄၁)။ ပြဆိုအပ်သော အထက်ပါ ကျမ်းလာစကားတို့ကို ထောက်သော် တေဇောဓာတ်ဟူသော ဥတုပစ္စည်းတရားက ဥတုဇရုပ်တို့အား ထိုက်သလို ကျေးဇူးပြုနိုင်ကြောင်း ထင်ရှားလှပါသည်။ ထို့ကြောင့်. . .

၁။ ဥတုသည် သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ဥတုဇရုပ်အား ဖြစ်ပွားစေသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

၂။ နှစ်ဆယ့်လေးပစ္စည်းတို့တွင် သဟဇာတပစ္စည်းတွင် ပါဝင်သည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၃၅)

၆၅-မြတ်စွာဘုရား၏စိတ်နှင့် လူတို့၏စိတ် အနှေးအမြန်

အမေး။ ။အခြားသူများ၏စိတ်နှင့် မြတ်စွာဘုရား၏စိတ်သည် အနှေးအမြန်တူပါသလား၊ ပို၍မြန်ပါသလား။ မြန်လျှင် အဘယ်မျှလောက် ပို၍မြန်ပါသနည်း။

မောင်သုတ၊ (မင်းလှ)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၄၃)

အဖြေ။ ။မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက် လက်ဖျစ်တစ်တွက် ကာလအတွင်း၌ စိတ်သည် ကုဋေတစ်သိန်းမျှ ဖြစ်ပျက်နိုင်သည်။ (ပုံစံ) စိတ္တက္ခဏတစ်ခုခုကို စပါးစေ့ တစ်လုံးတစ်လုံးချ၍ ရေတွက်သည်ရှိသော စပါးတင်းပေါင်း ရှစ်ထောင်ငါးဆယ့်ကိုး (၈၀၅၉)တင်း ၆ ပြည်ရှိ စပါးစေ့ ပေါင်းသည် ကုန်ခမ်းနိုင်ရာ၏။ ထိုမျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ် ပြက် လက်ဖျစ်တစ်တွက် ကာလအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သော စိတ္တက္ခဏတား မကုန်ခမ်းနိုင်ရာ။ ဤမျှသော စိတ္တက္ခဏ အပေါင်းသည်လည်း ပကတိသော ပုထုဇဉ်တို့၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်သော ပမာဏဖြစ်သည်။ ထို့ထက် သောတာပန်၊ ထို့ထက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်သောစိတ်တို့သည် လျင်မြန်စွာ ဖြစ်နိုင်ကုန်၏။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သခင် ဘုရားရှင်၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်သောစိတ်မှာ ဆိုဖွယ်ရာ မရှိတော့ပြီ။ ဤထက် အဆအရာ အဆအထောင်မကသာအောင် လျင်မြန်လှသည် သာတည်း။

(မိလိန္ဒ ပါ-၁၀၉၊ နိဒါန သံ၄-၉၂)

ထိုကဲ့သို့စိတ်သည် လျင်မြန်သည်ဖြစ်၍ စကားပြော ရာ တရားဟောရာတို့၌လည်း လူတို့တစ်ခွန်းပြောချိန်တွင် အရှင်အာနန္ဒာက ၈ ခွန်း ပြောနိုင်သည်။ အရှင်အာနန္ဒာက တစ်ခွန်းပြောချိန်တွင် ဘုရားရှင်က ၁၆ ခွန်းပြောနိုင်သည်။

(မူလပဏ္ဏာသ ၄-ပ ၁၅၈)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤသည်ကို ထောက်၍"ယာဂုပါန သောက်ကာလမျှ ပောပြပေါရယ် နိကာယ်ဒီယ ပမာဏလောက်" ဟူသော လင်္ကာစကားရပ်ကို ပညာရှင်တို့ စပ်ဆိုတော်မူခဲ့ဟန်ရှိသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၁၉)

၆၆-ဂေါတြဘူ ဝေါဒါန်နှင့် နိဗ္ဗာန်

အမေး။ ။ဂေါတြဘူ, ဝေါဒါန်, အောက်မဂ်, အောက်ဖိုလ်တို့ မြင်သော နိဗ္ဗာန်သည် သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် ဟုတ်-မဟုတ်နှင့် သဥပါဒိသေသ, အနုပါဒိသေသနှစ်ပါးသည် တရားကိုယ် တူ-မတူ သိလိုပါသည်။ ထို့ပြင် အဘာဝပညတ်ကို နိဗ္ဗာန် ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်သောဝါဒကို လက်ခံသင့်-မခံသင့်လည်း သိလိုပါ၍ အများအကျိုးငှာ ပညာရှိများ ရှင်းပြတော်မူပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ကိလေသာ မကုန်သေးသူတို့ အလေးပြု ထိုနိဗ္ဗာန်၊ သဥပါ ဟုတ်-မဟုတ် ထုတ်ပြပါရန်၊ သနှင့်အနု ထို နှစ်တန် အမှန်ကွယ့် တရားကိုရှင်း၊ အဘာဝဆိုသည့် ထိုနိဗ္ဗာန် ပညတ်နည်းကိုလဲ ချီးမြှောက်လျှင် တော်-မတော်ဟု နိုင်ငံကျော်ဆရာကဝိရယ် ယုတ္တိဆောင်နှင်း။

ဦးဩဘာသ (မင်းလှ)

အဖြေ။ ။(က) အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်တို့ မြင်သောနိဗ္ဗာန်သည် သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် ဟုတ်ပါသည်။

(ရှင်းလင်းချက်)

၁။ မဂ်ခဏ၌ ကိလေသာတို့၏ ကုန်ခြင်းသည် ဘဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်။

၂။ စုတိ၏အခြားမဲ့၌ ခန္ဓာတို့၏ မဖြစ်ခြင်းသည် အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် မည်၏။

တစ်နည်း။ ၁-နိဗ္ဗာန်သည် ကိလေသာနိဗ္ဗာန်။

၂- နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓနိဗ္ဗာန် မည်၏။

တစ်နည်း။ ၁-နိဗ္ဗာန်သည် ဒိဋ္ဌဓမ္မိကနိဗ္ဗာန်။

၂- နိဗ္ဗာန်သည် သမ္ပရာယိကနိဗ္ဗာန်။

တစ်နည်း။ ၁-နိဗ္ဗာန်သည် ပရမတ်နိဗ္ဗာန်။

၂- နိဗ္ဗာန်သည် ပညတ်နိဗ္ဗာန် မည်၏။

(ဒုကနိပါတ်၊ ဣတိဝုတ်ပါဠိတော်၊ ၁၆၃-၄)

လောကုတ္တရာမဂ်, ဖိုလ်စိတ်သည် ပညတ်ကို အာရုံမပြု၊ ပရမတ်ကိုသာ အာရုံပြုကြောင်းကို သင်္ဂဟနှင့် ဋီကာကျော်စသော အဘိဓမ္မာကျမ်းများစွာတို့၏ အဆိုအမိန့်ကို ထောက်၍ သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ဟုတ်သည်ဟု ဖြေဆိုခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထပ်ဆင့်ရှင်းလင်းချက်

မြတ်စွာဘုရားသည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် အခါတစ်ပါး ရောဟိတနတ်သားက "ဘုန်းတော် ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား-ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၊ အိုရခြင်း၊ သေရခြင်း၊ ရွှေ့လျားရခြင်း၊ တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း ရှိသည့် ဤသြကာသလောက၏ အဆုံးသို့ သွားခြင်းဖြင့် သိခြင်းငှာ, မြင်ခြင်းငှာ, ရောက်ခြင်းငှာ, စွမ်းနိုင်ပါသလား-ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက "ဒါယကာ ရောဟိတနတ်သား-ပဋိသန္ဓေမနေရခြင်း၊ မအိုရခြင်း၊ မသေရခြင်း၊ မရွေ့လျောရခြင်း၊ တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေမနေရခြင်းသဘောရှိသည့် သင်္ခါရလောက၏အဆုံးသို့သွားခြင်းဖြင့်သိအပ်၏, မြင်အပ်၏, ရောက်အပ်၏ ဟူ၍ ငါဘုရား ဟောတော်မမူ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဤ၌အမှာ။ ။မေးသည်က သြကာသလောကအဆုံးသို့၊ ဖြေသည်က သင်္ခါရလောကအဆုံးသို့။

(မနောရထပူရဏီ-၄)

ထို့နောက် ဆက်လက်၍ မိန့်ကြားတော်မူသည်မှာ "ရောဟိတနတ်သား. . . အိုခြင်း, နာခြင်း, သေခြင်း စသော ဒုက္ခအပေါင်းဖြစ်ရာ, ရောက်ရာ ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊

ထိုဒုက္ခသစ္စာ၏ဖြစ်ကြောင်း တဏှာဟု ဆိုအပ်သော, သမုဒယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဒုက္ခသမုဒယချုပ်ရာအမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော နိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ထိုနိရောဓသစ္စာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ရောက်ကြောင်း မဂ္ဂင်တရားကိုယ်ရှစ်ပါးဟုဆိုအပ်သော မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ သညာဝိညာဉ်နှင့်တကွ ဤကိုယ်၌သာလျှင် ငါဘုရားပညတ်တော်မူ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ (အံ-၄၊ ပါ-၂၅၅၊ ဇမ္ဗူ။ သဂါထာသံ၊ ပါ-၃၆)

ဤသို့ မိန့်ဆိုရာ၌ "အသင်္ခတဓာတ် နိဗ္ဗာန်တရားမြတ်ကိုလည်း ကိုယ်၌ငါဘုရားပညတ်တော်မူ၏"ဟု မိန့်တော်မူရာတွင် ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဒုက္ခသစ္စာ, သမုဒယသစ္စာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာကို ရသဖြင့် ချုပ်ရပေသည်။ ထို့ကြောင့် "အသင်္ခတဓာတ် နိဗ္ဗာန်တရားမြတ်သည် ကိုယ်၌ ရှိပေ၏" ဟု ဟောကြားတော်မူသည်ကိုလည်းကောင်း။

ထိုမှတစ်ပါး အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သိအပ်ရအပ်သော၊ ပရမတ္ထအစစ်ဖြစ်သောအမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားမြတ်သည် အာရုံအားဖြင့် ကိုယ်ကို အစွဲအအမှီပြု၍ ဖြစ်သောကြောင့် ဂေါစရဇ္ဈတ္တ အမည်ရကြောင်းကို မူလဋီကာဆရာ အရှင်အာနန္ဒာသည် မူလဋီကာ ၄၇-၌ "အဇ္ဈတ္တရတော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂေါစရဇ္ဈတ္တ နိဗ္ဗာနေရတော" ဟု မိန့်၏။ အဇ္ဈတ္တရတောတိ ဟူသည်ကား။ ဂေါစရဇ္ဈတ္တ၊ မိမိကို စွဲ၍ ဖြစ်သောအာရုံဟု ဆိုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊အသင်္ခတနိဗ္ဗာန်တရားမြတ်၌။ ရတော၊ ကာမာဝစရကုသိုလ်, ကြိယာ၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်, မဂ်, ဖိုလ် စိတ်ဖြင့် မွေ့လျော်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း ဤအထက်ပါ ကျမ်းလာစကားရပ်တို့ကို ထောက်၍ ဂေါတြဘူ, ဝေါဒါန်, အောက်မဂ်, အောက်ဖိုလ်တို့မြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်သည် သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် ဟုတ်၏ဟု ဖြေဆိုခဲ့ပါသည်။

(ခ) သဥပါဒိသေသ, အနုပါဒိသေသ နှစ်ပါးသည် တရားကိုယ် အားဖြင့် တူပါသည်။ သို့မဟုတ် မတူ-ထူးပါသည်။

ရှင်းလင်းချက်။ ။အဘယ်သို့ တူပါသနည်းဆိုသော် ထိုနိဗ္ဗာန် နှစ်ခုလုံးမှာ သင်္ခတတရားဟု ဆိုအပ်သော ဒုက္ခသစ္စာ တေဘူမကတရားမရှိ၊ ချုပ်ငြိမ်း၍နေကြသော ကြောင့် သန္တိသုခချင်း တူကြပါသည်။

အဘယ်သို့ထူးပါသနည်းဆိုသော် သဥပါဒိသေသဟု ဆိုအပ်သော ပရမတ္ထနိဗ္ဗာန်ကား ဘယ်သောအခါမှ ဒုက္ခနှင့် မတွေ့ရဘဲ အမြဲပင်သန္တိသုခ ဖြစ်နေရသည်။ အနုပါဒိသေသ ဟု ဆိုအပ်သော ပညတ်နိဗ္ဗာန်သည်ကား သံသရာဒုက္ခ အမျိုးမျိုးကို ခံရပြီးမှ သန္တိသုခနှင့်တွေ့ရသည်။ သန္တိသုခနှင့်

တွေ့ပြီးသည့်နောက်၌ကား တစ်ဖန် ဒုက္ခနှင့် ဘယ်တော့ အခါမှ မတွေ့ရတော့ပြီ။

တစ်နည်း။ ။သဥပါဒိသေသ ပရမတ်နိဗ္ဗာန်မှာ အစလည်းမရှိ အဆုံးလည်းမရှိပါ၊ အနုပါဒိသေသ ပညတ် နိဗ္ဗာန်မှာ ပရိနိဗ္ဗုတပုဂ္ဂိုလ် ပရိတ်နိဗ္ဗာန်ပြုပြီးမှ ပေါ်လာသော ကြောင့် အစသာရှိသည်၊ အဆုံးမရှိပါ။

(ဂ) သဥပါဒိသေသဖြစ်သော အသင်္ခတနိဗ္ဗာန်ကို အဘာဝပညတ်ဟု ဆုံးဖြတ်သောဝါဒကို လက်မခံသင့်ပါ။ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော ပရိနိဗ္ဗာန်ကိုတော့ အဘာဝပညတ်ဟု ဆုံးဖြတ်သောဝါဒကို လက်ခံသင့်ပါသည်။

ရှင်းလင်းချက်။ ။"အသင်္ခတဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည် ပရမတ္ထ တရားတည်း" ဟု ဆိုရာ၌ အသင်္ခတနိဗ္ဗာန် သည် စိတ်,စေတသိက်,ရုပ်ဟူသော အသင်္ခတပရမတ်တရား မည်သည့်အခါမျှမဖြစ်လာဘဲ မိမိအလိုအလျောက် အသင်္ခတ ပရမတ်တရားအဖြစ်ဖြင့် နိစ္စ-ထာဝရ, ဓုဝ-သဘောအားဖြင့် (သင်္ဂဟ၌လည်း "တဒေတသဘာဝတော ဧကဝိဓမ္ပိ" ဟုမိန့် ဆိုသည့်အတိုင်း) သန္တိလက္ခဏာကို ဆောင်သော ပရမတ် တရားတစ်ခုအဖြစ်ဖြင့် တည်နေသောကြောင့် အဘာဝပညတ် ဟု ဆုံးဖြတ်သောဝါဒကို လက်မခံသင့်ဟု ဖြေဆိုခဲ့ပါသည်။

အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော ပရိနိဗ္ဗာန်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပညတ်ဟူ၍ ဆိုရာ၌ မူလကပင် ရင်းနိဗ္ဗာန်သည် အသင်္ခတ အစစ်ကဲ့သို့ အသင်္ခတတရားစစ် မဟုတ်ချေ။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်ဟူသော ပရမတ္ထခန္ဓာ ၅ပါး ဒုက္ခသစ္စာတရား အဖြစ်ဖြင့် သံသရာ၌ ကျင်လည်ပြီးမှ အသင်္ခတအစစ် ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ မဂ်ပေါ်လာပြီး မဂ်အစွမ်းကြောင့် ခန္ဓာကုန်ခန်းမှ ပေါ်လာသော နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သောကြောင့် ရင်း နိဗ္ဗာန်ကို အဘာဝပညတ်ဟု ဆုံးဖြတ်သောဝါဒကို လက်ခံ သင့်သည်ဟု ဖြေဆိုပါသည်။ (သစ္စယမိုက်ပါ၊နှင့် ပဋ္ဌမကြိုက်ယမိုက်-၄၊ ၂၅၉ ကို မှီသည်)

၆၇-ဆင်္ဂီကမင် (သို့) အင်္ဂီကမင်

အမေး။ ။လောကိယေသုပန ကာမာဝစရကုသလေသွေဝ ကဒါစိသန္နိဿန္တိ ဝိသုံ ဝိသုံ။ (အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ) အနုပုဗ္ဗေန ဗောဓိပလ္လင်္ကေ နိသိန္နဿ ပုဗ္ဗဘာဝေ အင်္ဂိကဿ ဝိပဿနာမဂ္ဂဿ ဒဿနံ။ (နိဒါန ဝဂ္ဂ သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၊ မဟာဝင်၊ ပဋ္ဌမသုတ် အဖွင့်၊ စာမျက်နှာ-၁၀၀)

ဆိုလိုရင်းမှာ သင်္ဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာက လောကီကုသိုလ်

ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်လေးခုမှာ ဝိရတီစေတသိက် သုံးခု တစ်ပြိုင်နက်မယှဉ်၊ တစ်ခုသာယှဉ်သည်။

နိဒါနဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာက လောကီကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝိပဿနာကုသိုလ်မှာ ဝိရတီစေတသိက် သုံးခုလုံး တစ်ပြိုင်နက် ယှဉ်သည်။

ဤအဋ္ဌကထာနှစ်ခုကွဲပြားနေသည်ကို ဗဟုသုတ ဖြစ်လိုသူများအတွက်ပညာရှိများဖြေကြားပေးတော်မူကြ ပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ညောင်တုန်း၊ ကိုကိုကြီး
(ဗုဒ္ဓမေ့လောက၊ အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၇)

အဖြေ။ ။(က) သင်္ဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာ ဆရာက လောကီကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်လေးခုမှာ ဝိရတီစေတသိက် သုံးခုတစ်ပြိုင်နက်မယှဉ်၊ တစ်ခုသာယှဉ်သည်ဟု ပြတော်မူခြင်းမှာ ဤမျှသောစိတ်သည် ဤမျှသောစေတသိက်တို့နှင့် ယှဉ်၏ဟူ၍ စိတ်စေတသိက်တို့၏အရေအတွက်ကိုပြခြင်းဖြစ်၍ ဒေသနာ ပရိယတ်မည်၏။ သံယုတ်အဋ္ဌကထာဆရာက (အနုပုဗ္ဗေန ဗောဓိပလ္လင်္ကေ နိသိန္နဿ ပုဗ္ဗဘာဂေ အင်္ဂိကဿ ဝိပဿနာမဂ္ဂဿ ဒဿနံ)ဟုပြတော်မူခြင်းမှာ ဘုရား အလောင်းတော်သည် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ခြေတော်ရင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှ စောဓိပလ္လင်အထိ ပါရမီဖြည့်ကျင့်တော်မူပုံကို ခရီးသွား ယောက်ျား၏ဥပမာဖြင့် ပြတော်မူသောအရာဖြစ်၍ ဒေသနာ ပဋိပတ်မည်၏။

ပဋိပတ်ဟုဆိုအပ်သော လက်တွေ့ ဝိပဿနာအလုပ်၌ ဒေသနာနည်းကို လိုက်နေ၍ မဖြစ်။ ဒေသနာတိ ပညတ္တိ ဟူသောစကားတော်အရ ဒေသနာဟူသည်မှာ ပညတ်မျှသာ ဖြစ်၏။ ပရမတ်ကို ထိထိမိမိဉာဏ်ဖြင့်သိမှ ဝိပဿနာဟု ဆိုရ လေသည်။ ပရမတ်အရာ၌ သဘောမျှကိုသာယူရ၏၊ ပရမတ် ကို သိဖို့ရာ သဘောမျှသာဖြစ်၍ ပညတ်မျိုးကဲ့သို့မဟုတ်။ သို့ပါ၍ "မြင်လျှင် မြင်တယ်"ဟု ဝိပဿနာ ရှုမှတ်သောစိတ် တစ်ချက်၌ အမေးတွင်ပါသည့် ဝိရတီစေတသိက်သုံးလုံးတို့ အပါအဝင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားတို့သည် သဘောအားဖြင့် တစ်ပြိုင်နက်ပါဝင်ပြီးစီးကုန်၏။ ထို့အတူပင် "ကြားလျှင် ကြား တယ်၊ နံလျှင် နံတယ်၊ တွေးလျှင် တွေးတယ်၊ ဆန့်လျှင် ဆန့်တယ်"စသည်ဖြင့် မှတ်သော ဝိပဿနာစိတ် တစ်ချက် တစ်ချက်၌အသီးသီးမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတို့သည် တစ်ပြိုင်နက်ပါဝင်ပြီး ဖြစ်လေတော့သည်။

ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့် "သဂြိုဟ်အဋ္ဌ ကထာဆရာက ဒေသနာပရိယတ်နည်းကို ပြတော်မူသည်။ သံယုတ်အဋ္ဌကထာဆရာကဒေသနာပဋိယတ်နည်းကိုပြတော်

မူသည်" ဟူ၍ ဆရာနှစ်ပါးအဖွင့်ကွဲပြားသည်ဟု မှတ်ယူ ပါလေ။

(ခ) တစ်နည်းဆိုသော် ဝိရတီစေတသိက်တို့သည် လွန်ကျူးအပ်သော ဝတ္ထုဟုဆိုအပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ စသော အာရုံတို့၏ဖြစ်သင့်ခြင်းကိုင့်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ အာရုံ ပြားသောကြောင့် လောကီနှင့်တစ်ပြိုင်နက်မယှဉ်၊ တစ်ခုသော ယှဉ်သည်။ နိဗ္ဗာန်အာရုံ၏တစ်ခုတည်း၏အစွမ်းဖြင့် အာရုံ မပြားသောကြောင့် လောကုတ္တရာ၌ တစ်ပြိုင်နက်ယှဉ်သည် ဟူ၍ ဋီကာကျော်နှင့် အကုံရှင်ဋီကာဆရာတို့၊ အဆိုအမိန့်ရှိ သည်ကို ထောက်သော် အမေး၌ လောကီကုသိုလ်ဖြစ်သော ဝိပဿနာကုသိုလ်ဟုဆိုသော်လည်း လောကုတ္တရာသို့ ရှေးရှု နေသော မဂ်၏ပုဗ္ဗဘာဂအဖို့ ရှိနေသောအရာဌာနဖြစ်၍ အာရုံ မပြားသောကြောင့် သံယုတ်အဋ္ဌကထာဆရာက တစ်ပြိုင်နက်ယှဉ်ပုံကို ဖွင့်ပြတော်မူသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။ (မှတ်ချက်) ဤ-အမှတ်ပြအဖြေသည် သထုံမြို့ မူလ မင်းကွန်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏တပည့်၊ မကွေးမြို့၊ ကမ်းရင်းရွာ၊ မဟာဂန္ဓာရုံတောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥပနိဿယကို မှီး၍ ဖြေဆိုပါသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၂၀)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၆၈-အာပတ်နှင့် ငရဲ ကွာခြားပုံ

(ပုဂ္ဂိုလ်ရေးလောက အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၄၂ ထိန်ဘပင် ဉာဏ်လင်း၏ အမေးကို. . . ဖြေဆိုသည်။)

၁။ ဘုန်းကြီးများမှာ ဘုရားရှင်ပညတ်တော် မူအပ်သည့် သိက္ခာပုဒ်တော်များကို လွန်ကျူးလျှင် အာပတ်သင့်သည်ဟု ဆိုသည်၊ လူများမှာလည်း လူ့ဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို လွန်ကျူးလျှင် ငရဲကြီးသည်ဟု ဆိုရပါသည်။ ဤမျှသော ကွာခြားပါသည်။ သဘောမှာ မကွာခြားလှပါ။ အာပတ်မှာ ပါရာဇိက သံဃာဒိသေသ်, ထုလ္လစ္စည်း, ပါစိတ်, ပါဋိဒေသနီ, ဒုက္ကဋ်, ဒုဗ္ဘာသီ, ဒုရှုပစ်ညှား ဟူ၍ ရှစ်မျိုးရှိသလို ငရဲမှာလည်း သိဉ္ဇိုး, ကာလသုတ်, သင်္ဃာတ, ရောရုဝ, မဟာရောရုဝ, တာပန, မဟာတာပန, အဝီစိ ဟူ၍ အကြမ်းအားဖြင့် ရှစ်မျိုးပင် ရှိပါသည်။ အာပတ်တန်းလန်းနှင့် စုတေလျှင် ငရဲသို့ကျရောက်နိုင်၍ ငရဲကြီးသည်ဟု ဆိုရာ၌လည်း ငရဲသို့ ကျရောက်နိုင် သည်ကိုပင် ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

၂။ အာပတ်သင့်တိုင်း ဒေသနာ ကြား၍ မပျောက်ပါ။ အထက်၌ ဖော်ပြထားသည့် အာပတ်ရှစ်မျိုးတွင် လဟုက ဖြစ်သော နောက် ၆-မျိုးသော အာပတ်များသည်သာ အာပတ်သံဃရဖြင့် ဒေသနာကြားလျှင် ပျောက်နိုင်

ပါသည်။ ဂရုကဖြစ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်မှာ ဝိနည်းတော်၌ လာသည့်အတိုင်း ပရိဝုတ်, မာနတ်, အဗ္ဘာန်-အစ, အလယ်, အဆုံး၊ သုံးပါးလုံး၌ သံဃာ အကူအညီဖြင့် ကုစားမှ ပျောက်ပါသည်။ သတ္တဝါ တစ်ဦးတစ်ယောက် သေသွားလျှင် (မိမိပြုသောကံသည် မိမိနောက်သို့ သွားလေရာ အရိပ်ပါသကဲ့သို့ ပါလေသည် ဖြစ်သောကြောင့်) ငရဲကြီးမှုများ ကျန်မနေခဲ့ပါ။ ထိုသူနောက်သို့ ပါသွားသည်သာတည်း။

၃။ ငရဲသည်လည်း အာပတ်ကဲ့သို့ ကုစား၍ ရ-မရ ၂မျိုး ရှိပါသည်။ အမိသတ်, အဖသတ်, ရဟန္တာသတ်, ဘုရားကို သွေးစိမ်းတည်အောင်ပြု, ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးခြင်း ဂရုကံဟုဆိုအပ်သော ပဉ္စာနန္တရိယကံ ၅-ပါးကို ကျူးလွန်မိသူများကား. . . ငရဲသို့မကျအောင် ကုစား၍ မရနိုင်ပါ။ ကျန်ကံများကို လွန်ကျူးမိသူများကား. . . ကလျာဏမိတ္တ-အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ရလျှင် ငရဲသို့ မကျနိုင်ပါ။ ကုစား၍ ရနိုင်ပါသည်။

(ပုံစံထား) အဇာတသတ်မင်းသည် အဖကို သတ်ပြီးနောက် ဆရာဇီဝကဟူသော ကလျာဏမိတ္တကို ရ၍ သာမညဖလသုတ်ကို မြတ်စွာဘုရားထံမှ နာကြားရသော်လည်း ငရဲမလွတ်ခဲ့။

(သီလကွန်-၄)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တမ္ဗဒါဌိကာ ခိုးသူသတ် ယောက်ျားသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာဟူသော ကလျာဏမိတ္တကို ရ၍ ငရဲမှလွတ်ပြီး တုသိတာနတ်ပြည်သို့ လားရောက်ရသည်။ (ဓမ္မပဒ)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

မြ-ဒွန်တမ္ဗဝါစာ နကဝုစ် ဗဟုဝုစ်

(အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၃၄၊ ရွှေထီးကျွန်းရာ ၏ အမေးကို. . . ဖြေဆိုသည်။)

၁။(က) ပရိပုဏ္ဏသ ေ အဿ စ-ဟု အဿပုဒ်ကို ဝါကျခွန်ပြု၍ ရေးသားထားသော ပဒေသာ တိုက်ရိုက် ဘုရားကြီးမှသည် ဝိမတိဋ္ဌိကာနည်းကို မှီး၍ ဧကဝုစ် ရေးသားထားတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။

(ခ)ပရိပုဏ္ဏမေသံဥ္စေသံဟူသောပုဒ်သည်လည်း. . .

အထက်ပါ အဿ စ အဿ စ-ဟူသော နှစ်ပုဒ်ကို ဧကသေသ်ပြုထားသောပုဒ် ဖြစ်၏၊ ၎င်းဧကသေသ် ဧသံပုဒ်နှင့် ပရိပုဏ္ဏပုဒ်တို့ သန္ဓိစပ်၍ ပရိပုဏ္ဏမေသ-ဟု ရေးသားထားသော ပိဋကတ်တော် ပြန့်ပွားရေးမှသည် ပါရာဇိကဏ်နှင့် စူဠဝါပါဠိတော်၌လာရှိသော အသဝိပုန္ဓဇသုတတို့၏ ကမ္မဝါစာကို မှီး၍ ဗဟုဝုစ်နည်း ရေးသား ထားတော်မူခြင်း ဖြစ်

သည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်မျိုးလုံးပင် မှန်သည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

တုဏှိနှင့်တုဏှီ

၂။ ဝိနည်းပါဠိတော်များ၌ လာရှိသော ကမ္မဝါစာများမှာ အားလုံးပင် "တဿ တုဏှီ" ဟု ဒီဃနှင့်သာ တွေ့ရပါသည်။

တုဏှီ၏ပုဒ်ရင်းမှာ တုဏှုပုဒ် (အဘာသနတ္ထ) အဿတ္ထိအနက်၌ (ဧ) ဤပစ္စည်းသက်၍ တဏှိဟု ပြီးသည်။ ဤသို့. . . တုဏှီဟူသော ဒီဃကို တုဏှိဟု ရဿ ဖတ်ရွတ်ရာ၌ ဘာမပျက်ကြောင်းကိုလည်း (ပရိဝါ-၄၊ ၂၄၈-၅၌) ဖွင့်ပြထားပါသည်။

ထိုမှတစ်ပါး-တုဏှီတိ ပဒံ ဘိက္ခူနာတိပဒဿ ဝိသေသနံ၊ တုဏှိက္ကာတိ ဋီတံ ကတ္တရိစာတိ သုတ္တေန နာဝိဘတ္တိ၊ သဒ္ဒသမာတျာဒိနာ နာလောပေါ။ (ပါတိမောက္ခဝဏ္ဏာပါဠိ)

ဤအထက်ပါစကားရပ်များကိုထောက်သော် တုဏှိနှင့် တုဏှီ နှစ်ပုဒ်လုံးပင်မှန်သည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

ဤ၌ ချဲ့ပါရစေ၊ ဝိနယ ပါ-၄ တို့၌ ရဟန်းလောင်းနှစ်ပါး-သုံးပါး တွဲ၍ဖတ်ရသော ဒွန်ကမ္မဝါစာဟူ၍ တိုက်ရိုက်မတွေ့မိပေ။ ဝိမတိဋီကာ၌သာ ဒွန်တဝုစ်တွဲပုံ အရိပ်အမြွက်မျှ တွေ့ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤသို့ ပါ-၅ တို့၌ ဒွန်ကမ္ဘဝါစာများ တိုက်ရိုက်မလာ မရှိသော်လည်း "ကံလေးပါးအားလျော်စွာ မဂဓဘာသာ၍တ် ဖတ်နည်းဖြင့် ရွတ်ဖတ်သည်ဖြစ်စေ၊ လိုအပ်သောအနက် အဓိပ္ပာယ် ပါရှိသည်ဖြစ်စေ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးစုံလျှင် ကမ္မ ဝါစာသမ္ပတ္တိဖြစ်၍ ကံပြီးမြောက်သည်ကို သိမှတ်အပ်သ တည်း" ဟု (စူဠဝါသမုဒ္ဒယခန္ဓကဖွင့်လာသော မဟာသုမထေရ် နှင့် မဟာပဒုမထေရ်တို့၏ ဝါဒချင်းနှီးနှောရာ အခန်းတွင်) မိုင်းခိုင်းဆရာတော် မိန့်ကြားတော်မူသည်။ (တိခပဋ္ဌက)

ထို့နောက်ရှင်းဆရာတော်သည်ပင် ဥပသမ္ပဒဒွန်ကမ္မ ဝါစာတွင်. . . ပရိပုဏ္ဏာသာ ပတ္တစီဝရံ၌ ပရိပုဏ္ဏံ တေသံ ပတ္တ စီဝရံ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပရိပုဏ္ဏံ အဿ စ အဿ စ ပတ္တစီဝရံ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပရိပုဏ္ဏာသာ စ အဿ စ ပတ္တစီဝရံ ဟူ၍လည်းကောင်း ရွတ်ဖတ်သင့်ကြောင်းနှင့်မဟာ ဓမ္မိကာရာမတိုက် စသင်းဆရာတော်ကား အဿ၌ တ-သဒ္ဒါ သည်လွန်ပြီးသောရဟန်းလောင်းနှစ်ယောက်ကိုသုံးယောက်ကို စွဲနိုင်, ပောနိုင်ရကား ပရိပုဏ္ဏာသာ-ဟု-အဿ-သဒ္ဒါတစ်ချက် တည်းဖြင့် ဖတ်သော်လည်း သင့်လျော်၏ဟု မိန့်တော်မူ ကြောင်းကိုလည်း (တိခပဋ္ဌက ၌) ဖော်ပြထားပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ မူများနှင့် မတူသော မျက်မှောက် ခေတ် ကမ္မဝါစာများကိုဖော်ပြပါဦးမည်။ ဒွန်တွဲပုံကိုသာ ပြပါအံ့။

ကျောက်ကုန်းတောရမေဒိနီမူ၌-

အယံ စ နာဂေါ အယံ စ နာဂေါ အယံ စ နာဂေါ။

ပ။ ပရိပုဏ္ဏမေသံ ပတ္တစီဝရံ ဟူ၍လည်းကောင်း။

ပခုက္ကူမူ၌-

၁။ အယံ စ သုမနော အယံ စ ပဒုမော အာယသ္မတော သီလာစာရဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော ။ပ။ ပရိပုဏ္ဏမေသံ ပတ္တစီဝရံ ဟူ၍လည်းကောင်း၊

၂။ ဣမေ သောမတေဇိန္ဒာ အာယသ္မတော အာစိဏ္ဏဿ ဥပသမ္ပဒါ ပေက္ခာ ။ပ။ ပရိပုဏ္ဏမေသံ ပတ္တစီဝရံ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

၃။ အယံ ဝဏ္ဏော သုမင်္ဂလာ အာယသ္မတော ကုသလဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ ။ပ။ ပရိပုဏ္ဏာသာ ပတ္တစီဝရံ ဟူ၍ လည်းကောင်း တွေ့ရပါသည်။

ရှင်းမူများအတိုင်းလည်း ကံဆောင်နေကြပါသည်။ ထိုထိုဆရာတော်များသည်လည်း သာသနာတော်မှာ နေ-လ အသွင်ထင်ရှားသော ဆရာတော်များဖြစ်၍ ထိုမူများအပေါ်၌ လည်း အမှားအမှန် ယုံမှားမရှိမူ၍ အမှန်များသာဟု မှတ်ယူ သင့်ကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ဖော်ပြအပ်ပါသတည်း။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၁၉၊ အမှတ်-၁၁)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၇၀-ရဟန်းသိက္ခာချသင့် မချသင့်

(အတွဲ-၂၀၊ အမှတ်-၄၅၊ မန္တလေးဦးကုသလ (သိမ်တိုက်) ၏ အမေးကို. . . ဖြေဆိုသည်။)

အောက်၌ ဖော်ပြလတ္တံ့သော ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာလာ ဝတ္ထုသက်သေများကိုထောက်သော် ရဟန်းသိက္ခာ မချသင့်ပါ။ ရှေးက သိက္ခာချ သွားတော်မူကြသည့် ဂဏစရိယာ ဂဏပါမောက္ခဆရာတော်များရှိခဲ့ကြောင်းကို အများသိကြပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုဆရာတော်များသည်. . .

သာပတ္တိကောန ဘိက္ခဝေ နိယယံ ဝါ တိရစ္ဆာနယောနိံ ဝါ ဟူသော သာရတ္ထဋီကာဆရာ၏ဝါဒကို မှချနည်းကောက်ယူတော်မူကြပြီး အာပတ်နှင့်တကွ စုတိရလျှင် ငရဲ သို့မဟုတ် တိရစ္ဆာန်ဘဝသို့ ကျရောက်ရမည်ကို ကြောက်လန့်ကြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သန်းဖြစ်သော တိဿရဟန်း၊ ဧရကပတ္တနဂါးမင်းဖြစ်သော ရဟန်းတို့မှာလည်း အာပတ်နှင့်တကွ စုတိကျ၍ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ရောက်ကြရ၊ ဖြစ်ကြရသည်ဟု မှတ်ထင်တော်မူကြသောကြောင့်လည်းကောင်း သိက္ခာချသွားတော်မူကြခြင်း ဖြစ်ဟန်တူပါသည်။

သိက္ခာမချသင့်ကြောင်း ဝတ္ထုသက်သေများ

သဋ္ဌာ-သံ-ပါ-၂၈၁၊ ငင်း ၄-၁၈ ၌ လာသော ဆန္နရဟန်းသည် ဓားဖြင့် မိမိ၏လည်ပင်းကို မိမိကိုယ်တိုင်လှီး၍

သတ်သေခြင်းဟူသော ဒုက္ကဋ်အာပတ်နှင့်တကွပင်လျှင် ရဟန္တာဖြစ်သွားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ (ဘဂါထာ-သံ-ပါ-၁၂၁၊ ငင်း ၄-၁၆၁၊ ဓမ္မ-၄၊ ပ-၂၇၂ ၌လာသော) ဂေါဓိက ထေရ်သည်လည်း ဆံချသောဓားဖြင့် မိမိကိုယ်ကို သတ်သေခြင်းဟူသော ဒုက္ကဋ်အာပတ်နှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်သွားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘေဒါနုဝတ္တက သိက္ခာပုဒ်၌လာသော ဒေဝဒတ်၏ နောက်လိုက်ရဟန်းများလည်း ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်နှင့်တကွ မဂ်ဖိုလ်ကို ရသွားကြသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး သင်္ဂဇာဆရာတော်၏စကားပုံကျမ်း၌လည်း အာပတ်မသင့်လျှင် ရဟန်းမဟုတ်ချေ။ အာပတ်သင့်သည်သာလျှင် ရဟန်းဖြစ်သည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

ဒွေ ပုဂ္ဂလာ အနာပတ္တိ-ဘုရားနှင့်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ နှစ်ပါးသာလျှင် အာပတ်မသင့်နိုင်ပါ။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများပင် တစ်ခါတစ်ရံ အစိတ္တကအာပတ်မျိုး သင့်ကြသေးကြောင်းကို မိန့်ကြားတော်မူသည်များကိုလည်းကောင်း ထောက်သော် အာပတ်ကြောင့်တော့ သိက္ခာမချသင့်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။ အကယ်၍ကြောက်လန့်ခဲ့သော် အာပတ်မသင့်အောင်နေဖို့နှင့် သင့်ခဲ့သော် အာပတ်အားလျော်စွာ ကုစားဖို့သာ လိုပါသည်။

ရှင်းလင်းချက်။ ။အများသိနေကြသည့် သန်းပြိတ္တာဖြစ်ရသော (ဓမ္မ+၄၊ ပ-၂၁၈ ၌လာသော) တိဿ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဟန်းမှာ အာပတ်ကြောင့် မဟုတ်၊ နှမလျှုသောသဏ္ဌိန်း၌ စွဲလမ်းမှုဟူသော လောဘကြောင့် သန်းပြိတ္တာ ဖြစ်ရသည်။ [လောဘကြောင့်သေ-ပြိတ္တာပြေ(ပြည်)။ အဘိဓမ္မာ] ရေဋ္ဌကပတ္တနဂါးမင်းဖြစ်ရသော(ဓမ္မ-၄၊ ဒု-၁၉၄၌ လာသော) ရဟန်းမှာလည်း ပြိန်းမြက်ရွက်ကို ဖြတ်မိခြင်းကြောင့်သင့်သော ပါစိတ်အာပတ်ကြောင့်မဟုတ်၊ ၎င်းအာပတ်ကို မကုစားရသည့်အတွက် သေခါနီးတွင် နှလုံးမသာယာခြင်း၊ နှလုံးသွင်းမှားခြင်းဟူသော ဝိပ္ပဋိသာရကြောင့် နဂါးမင်း ဖြစ်ရသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။ [မောဟကြောင့်သေ-တိရစ္ဆာန်ပြေ (ပြည်)။ အဘိဓမ္မာ]

မှာထားချက်။ ။ပဋ္ဌာနန္တရိယနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အာပတ်မျိုး အပြစ်မျိုး မရှိသူများအနေဖြင့် ဘဝကူးကောင်းဖို့ရာ စိတ်အချုရဆုံးနည်းကတော့-

စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာတိ သမ္မာသတိ ဧကောဝ ပဝုစ္စတိ ဟု မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း သူသူငါငါ သေခါနီးမှာ အားအကိုးရဆုံးက သမ္မာသတိပဲ။ သမ္မာသတိဖြစ်အောင် (ဝါ) ရုပ်နှင့်နာမ် အမှန်သိအောင် (တရားရှာ-ကိုယ်မှာ၊ ဆိုတဲ့အတိုင်း) မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်တစ်နေရာရာမှာ စိတ်ကို (ဝါ) သတိကိုထားတတ် ရှုတတ်ဖို့သာလိုကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့် (ဝါ) သတိဖြင့် ရှုတတ် မှတ်တတ်ပါလျှင် အပါယ်ဒုဂ္ဂတိဘုံသို့ ကျရ ရောက်ရ

မှာကို ကြောက်စရာမလိုတော့ကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် အသိပေး မှာထား ဖြေကြားလိုက်ရပါသတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ဤအမေးကို မကြာသေးမီက သက်တော် ၉၀ရှိ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးနှင့် သက်တော် ၈၀ ကျော်ရှိ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက မေးမြန်းဖူးပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးများ၏ စိတ်မှာလည်း ဤအဖြေမှာပါသည့်အတိုင်း တွေးကြံထင်မှတ်ပြီး ကြောက်ရွံ့နေကြောင်း အမိန့်ရှိ၍ သိရပါသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၇၁-ဘုန်းကြီးကျောင်း၌ လူများနေထိုက်ပါသလား

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၂၈၊ မြန်အောင် သုတေသီ ၏ အမေးကို. . . ဖြေဆိုသည်။)

ပစ္စတ္ထရိတ္တာ ဟူသော ပါဠိတော်၏အဖွင့်၌ သံဃိကဖြစ်သည့် ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် (ခုတင် ကုလားထိုင်)မှာ မိမိပိုင် အိပ်ရာခင်းဖြင့်ခင်း၍ အိပ်ပျော်နေသော ရဟန်းသည် အိပ်ရာခင်းတွန့်၍ လိပ်၍ တစ်စုံတစ်ခုသော ကိုယ်အင်္ဂါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစိတ်အပိုင်းဖြင့် ညောင်စောင်း-အင်းပျဉ် (ခုတင်-ကုလားထိုင်)နှင့် ထိခိုက်မိသော် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်၊ အမွေးတို့ဖြင့်ထိသော် အမွေးအရေအတွက်နှင့်အမျှ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည် ဟူ၍လည်းကောင်း။ (စူဠဝါ ပါ-၃၂၉၊ ဋ္ဌ-၈၇။ သင်္ဂဟ ဋ္ဌ-၄၄၉)

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်က ဥပါသကာတစ်ယောက်သည် ကျောင်းသို့ တရားနာသွားရင်း သံဃိကအိပ်ရာနေရာ၌ ချွေးအညစ်အကြေးတို့ဖြင့် ပေပေကျံကျံ မရှိမသေအိပ်နေခဲ့ဖူးသောအပြစ်ကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်နေရကြောင်းကို သူစိလောမဘီလူးဝတ္ထု၌ဖွင့်ပြထားသည်ကိုလည်းကောင်း။ (သုတ္တ ဋ္ဌ၊ ၃-၃၇။ သဂါထာ သံ-ဋ္ဌ-၂၇၆)

ပုဂ္ဂလိကပိုင်ကျောင်း၌နေသော ရဟန်းသာမဏေသည်လည်း ကျောင်း၌နေထိုက်အောင် ဂန္ထဓုရ, ဝိပဿနာဓုရနှစ်ပါးတွင် တစ်ပါးပါးကို အားထုတ်ရသည်။ သို့မဟုတ် ကျောင်းအတွင်း, အပြင်သို့ ဝင်တိုင်း, ထွက်တိုင်းပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်ရသည်။ (ပုတီးစိပ်ရသည်) (ဝိနည်းတော်နှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အလို။) သို့မဟုတ် ကျောင်းဒါယကာ, ဒါယိကာမများကို မေတ္တာပို့ရသည်။ (အင်္ဂုတ္တရသုတ္တန်အလို) အကယ်၍ ဝင်ခိုက်, ထွက်ခိုက်မှာ မဆင်ခြင်နိုင်လျှင် မေတ္တာမပို့လျှင် နောက်နေ့အရုဏ်မတက်မီအတွင်း တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဆင်ခြင်ရမည်၊

မေတ္တာပို့ရမည်။ အရုဏ်တက်သည့်တိုင်အောင် မဆင်ခြင်မိလျှင် မေတ္တာမပို့မိလျှင် ၎င်းရဟန်းသာမဏေမှာ ဣဏပရိဘောဂ ထိုက်သည်မည်၏၊ ကြွေးတင်သည်မည်၏၊ အပြစ်ရှိသည်မည်၏ ဟူ၍ ဖွင့်ပြတော်မူကြသည်။

ဤသို့ ကျမ်းဂန်များမှာလာသည်ကို ထောက်သော် ရဟန်းသာမဏေများ အနေဖြင့်ပင် အပြစ်မှလွတ်အောင် ဤမျှလောက် အနေအထိုင်ကျပ်တည်း ကျဉ်းမြောင်းလှသည့် သံဃိက, ပုဂ္ဂလိကကျောင်း အဆောက်အအုံများ၌ လောကဖြစ်, သံသရာပြစ်မှ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြကုန်သော လူပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိအိမ်ကဲ့သို့ အမြဲနေခြင်းငှာ မသင့်ကြောင်းစေတနာကောင်းဖြင့် ဖြေကြားအပ်ပါသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၇၂-အာဂန္တုကရဟန်းနှင့် ယာဉ်စီးမှု

ဆရာတော်ကဥ္စန သို့-။

အောက်ပါပြဿနာကို ဖြေဆိုပါရန် ရိုသေစွာလျှောက်ထားအပ်ပါသည်ဘုရား။

အမေး။ ။အာဂန္တုကရဟန်းသည် သူတစ်ပါး၏ကျောင်းတိုက်တာ အရံတွင်းသို့ မော်တော်ကား[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပ်-မအပ်၊ အထောက်အထားနှင့်တကွရှင်းလင်းပြတော်မူပါ ဘုရား။

အရှင်သီလဝံသ (စိတ္တသုခတောရ)
(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၂၇၊ အမှတ်-၃၁)

အဖြေ။ ။အာဂန္တုကရဟန်းသည် သူတစ်ပါးကျောင်း တိုက်တာအရံအတွင်းသို့ ဖိနပ်စသော ယာဉ်ကိုစီးလျက် သွားအပ် သွားကောင်းကြောင်းနှင့် အရံပိုင်ရှင်များက ခွင့်ပြုကောင်း မပြုကောင်းကို ထိုထိုပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့၌ တိုက်ရိုက်(ဟောပြ) ဖွင့်ပြထားသည်များကို မတွေ့မိသေးပါ။ ရဟန်းတော်အချင်းချင်းပင် ခွင့်ပြုကောင်းသည်ကို မတွေ့ရ၍ လူဒကာ ဒကာမများအနေဖြင့် ဆိုဖွယ်ရာမရှိဖြစ်ချေသည်။

ဤကိစ္စနှင့်စပ်၍ ရှေးဆရာတော်ကြီးများပင် အငြင်းပွား၍ ဝါဒများခဲ့ကြသည်များကို ထိုထိုဆရာတော်တို့၏ ဝိနိစ္ဆယတို့မှမှတ်သိရဖူးပါသည်။ သို့ပါ၍ မော်တော်ကားသည်လည်း ယာဉ်မျိုးတွင် ပါဝင်ရကား သူတစ်ပါးတို့၏ကျောင်းတိုက်တာအရံတွင်းသို့ မော်တော်ကားဖြင့် စီးဝင်ခြင်းငှာ မအပ်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

သာကေတစ်ခုမှာ။ ။အဇာတသတ်မင်းသည် အခါတစ်ပါး

ဘုရားရှင်ထံသို့ ဖူးမြော်သွားစဉ်က ဆင်ကို စီးလျက် သွားသော်လည်း ကျောင်းတိုက်အဝင်ဝ ရောက်သောအခါ ဆင်ပေါ်မှဆင်းပြီး ခြေဖြင့်သာ လျှောက်သွားကြောင်းကို (သီလက္ခန်၊သာမညဖလသုတ်၌) ဟောထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဘုရားအရံ ကျောင်းအရံတွင်းသို့ ဖိနပ်စသော ယာဉ်များစီးလျက် မဝင်ရဟု အာဂန္တုကဝတ်၌ ပညတ်တော်မူ ခြင်းမှာ ရတနာသုံးပါးအပေါ်၌ အဂါရဝမျိုး ဖြစ်မည်စိုး၍ ပညတ်တော်မူခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၂၇၊ အမှတ်-၃၁)

၇၃-သံဃိကသည် ပုဂ္ဂလိက ဖြစ်, မဖြစ်

အမေး။ ။သံဃိက ရေစက်ချလှူဒါန်းပြီးသား ကျောင်း, အရံသည် ပုဂ္ဂလိကရေစက်ချကာ ထပ်မံလှူဒါန်းလျှင် ပုဂ္ဂလိက ဖြစ်, မဖြစ်၊ သံဃိက ပျက်, မပျက်၊ ပညာရှင်များ ဖြေကြားပါရန်။

မောင်သံဃိကကျောင်းတိုက်
(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၂၀)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖြေ။ ။သံဃိကသည် ပုဂ္ဂလိက မဖြစ်နိုင်ပါ။

သံဃိကအဖြစ် ရေစက်ချပြီး လှူဒါန်းထားသည့် ကျောင်းအရံကို မဆိုထားဘိ မတာသန္တကဖြစ်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် လဟုဘဏ်, ဂရုဘဏ် ပစ္စည်းများအနက် သက်နီး, သပိတ် စသော လဟုဘဏ်ပစ္စည်းများကိုသာ ပုဂ္ဂိကအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲဝေဖန်နိုင်ခွင့်ရှိပြီး ဂရုဘဏ်ဖြစ်သည့် ကျောင်း စသော ပစ္စည်းများကိုကား ပုဂ္ဂလိကအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပြီး ဝေဖန်နိုင်ခွင့် ပေးနိုင်ခွင့် ခံယူခွင့် မရှိမူ၍ အာဂတာနာဂတ စာတုဒ္ဒိသာသံဃိက အဖြစ်ဖြင့်သာ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ ထားရှိရကြောင်းကို (မဟာဝါပါ-၄၂၀-၄၂၁-၌) မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကိုလည်းကောင်း။

သစေ ပန သံဃဿ ဒိန္နံ ဟောတိ၊ တံ ဂဟေတုံန ဝဋ္ဋတိ၊ သံဃဿေဝ ဒါတဗ္ဗံ-သံဃဿဒေမ ဟု နှုတ်ဟမြွက်ဆို၍ သံဃာအားလှူပြီးသော နိဗ္ဗရိယာယ မုချသံဃိကဥစ္စာဖြစ်ပါမူကား (ပုဂ္ဂလိကအဖြစ်) မိမိခံယူခြင်းငှာ မအပ်။ သံဃာအားသာလျှင် ပေးအပ်၏ဟူ၍ (ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌) ဖွင့်ပြတော်မူသည်ကိုလည်းကောင်း။

ထိုမှတစ်ပါး ဂရုဘဏ်ဖြစ်သည့် သံဃိကကျောင်းနှင့် ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်စသည့် ပစ္စည်းများကို ပုဂ္ဂလိကအဖြစ် မသုံးစွဲရပုံများကို (ဝိနယသင်္ဂဟာ-၄၊ ၂၉၅-၌လည်းကောင်း၊

စူဠဝါ၌၊ ပြည်-၄၃၄-၌လည်းကောင်း ဖွင့်ပြတော်မူသည်များကို) ထောက်သော် သံဃိကသည် ပုဂ္ဂလိက မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ကောင်းကောင်း မှတ်ယူရပါမည်။

၇၄-ရှင်ရဟန်းပြုရာမှာ

အမေး။ ။ရှင်ဖြစ်ခြင်းအင်္ဂါ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းအင်္ဂါကို သိလိုပါသည်။ ရှင်များမှာ ပရိက္ခရာပြည့်စုံမှ ရှင်ပြုရပါသလား၊ ရဟန်းများမှာ ပရိက္ခရာရှစ်ပါးလုံးစုံမှ ရဟန်းပြုရပါသလား။ ခုခေတ်မှာ ဓားအတု၊ သားရေနယ်အတုတွေနှင့် လုပ်နေကြတာတွေ့ရပါသည်။ ပညာရှိများ ဖြေကြားတော်မူပါခင်ဗျား။

သိလိုသူ
(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၈)

အဖြေ။ ။ရှင်ပြုရာမှာ အင်္ဂါ ၃-ပါး။

၁။ ဆံပင်ရိတ်ခြင်း၊ (လက်နှစ်သစ်ထက်ရှည်လျှင်ပန်ကြားပြီးမှ ရိတ်ရသည်)
၂။ သင်္ကန်းဝတ်ပေးခြင်း၊ (ကိုယ်ပိုင်မရှိလျှင် ခင်မင်သူထံမှ ငှား၍ ယူ၍ ဝတ်နိုင်သည်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၃။ သရဏဂုံပေးခြင်း။ (ရှင်လောင်းနှင့်ဆရာ နှစ်ပါးလုံး ဌာန်, ကရိုဏ်း ကျန ပီသရမည်)

(ဝိ၊ မဟာဝဂ္ဂခန္ဓက)

ရဟန်းပြုရာ အင်္ဂါ ၅-ပါး။

၁။ ဝတ္ထု၏ပြည့်စုံခြင်း၊ (ရဟန်းလောင်း အသက် ၂၀-ပြည့်ရမည်)

၂။ သိမ်၏ပြည့်စုံခြင်း၊ (အောင်မြင်စွာ သမုတ်ထားအပ်သော သိမ်ဖြစ်ရမည်)

၃။ ပရိသတ်၏ပြည့်စုံခြင်း၊ (မဇ္ဈိမမှာ ၁၀-ပါး၊ ပစ္စန္တရစ်မှာ ၅-ပါး အနည်းဆုံးရှိရမည်)

၄။ ဥတ်၏ပြည့်စုံခြင်း၊ (ဥတ်ကို ဌာန်, ကရိုဏ်း ကျနစွာ ဖတ်နိုင်ရမည်)

၅။ ကမ္မဝါစာ၏ပြည့်စုံခြင်း။ (ကမ္မဝါစာကို ဌာန်, ကရိုဏ်းကျနစွာ ဖတ်နိုင်ရမည်) (တစ်ပါးပါး ချွတ်ယွင်းလျှင် ရဟန်းမဖြစ်)

ပရိက္ခရာ။ ။ရှင်လောင်းမှာ သင်းပိုင်, ကိုယ်ရုံ, ခါးပန်းကြိုး, သပိတ်အားဖြင့် အနည်းဆုံး လေးပါး ရှိရမည်၊ ရှိမှဖြစ်သည်။

ရဟန်းလောင်းမှာ မိမိပိုင်သည့် သင်းပိုင်, ကိုယ်ရုံ, ခါးပန်းကြိုး, သပိတ်အားဖြင့် အနည်းဆုံး ငါးပါးရှိရပါမည်၊ ရှိမှဖြစ်သည်။

ပရိက္ခရာသဒ္ဒါသည်-

၁။ အလင်္ကာရ = တန်ဆာ၊

၂။ ပရိဝါရ = အသုံးအဆောင်, အခြံအရံ၊

၃။ သမ္ဘာရ. = အဆောက်အအုံဟူသော အနက်သုံးပါးကို ဟောပါသည်။

ထို့ကြောင့် အောက်ပါ ၄-တို့၌လည်း အောက်ပါအတိုင်း ၁၂-ပါးထိ ဖွင့်ပြထားပါသည်။

၁။ သင်းပိုင်၊

၂။ ကောသီ (ကိုယ်ရုံ)၊

၃။ ဒုကုဋ် (၂-ထပ်)၊

၄။ သပိတ်၊

၅။ ခါးပန်းကြိုး၊

၆။ သင်ဓုန်းဓား၊

၇။ အပ်နှင့်အပ်ချည်၊

၈။ ရေစစ်၊

၉။ အိပ်ရာခင်း၊

၁၀။ နိသီဒိုင် (သားရေနယ်)၊

၁၁။ တောင်ဝှေး (သို့မဟုတ်) ဆီကျည်ဘူး။

၁၂။ ထီး (သို့မဟုတ်) ဖိနပ်-များ ဖြစ်သည်။ (ပါရာဇိက-ဋ္ဌ။ မူလပဏ္ဏာသ ပါ-ဋ္ဌ။ အင် ၄-ဋ္ဌ။ ဗုဒ္ဓ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝံသ-၄။ ဇာတက-၄။

ပရိက္ခာရဆိုသည့်အတိုင်း အပြည့်အစုံလှူဒါန်းပါလျှင် အပြည့်အစုံ အကျိုးခံစားရပါမည်။ မပြည့်မစုံနှင့် အတုအပ လှူဒါန်းပါလျှင် မပြည့်မစုံနှင့် အတုအပ အကျိုးလောက်သာ ခံစားရပါမည်ဟု မှတ်သားရာသတည်း။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၇၅-လက်ဖက်ရည်ကြမ်း အပ်-မအပ်

အမေး။ ။ရဟန်း, သာမဏေ, ယောဂီများ နေလွဲသော အခါ လက်ရည်ကြမ်း သုံးဆောင်ရာ အပ်-မအပ်၊ ပညာရှင်များ ဖြေကြားပေးပါရန်။

ဦးမောင်စိန် (ဆားဖိုးကုန်းဝေါမြို့နယ်)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၃၆)

အဖြေ။ ။လက်ဖက်ရည်ကြမ်းကို အချို့က အာဟာရကိစ္စ မပြီးဟု ဆိုကြပါသည်။ အချို့က အာဟာရကိစ္စ ပြီးသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ အာဟာရကိစ္စ မပြီးဟု ယူလျှင် လက်ဖက်ခြောက်ကို ဝိနည်းတော်လာ ကာလိက လေးပါးတို့တွင် ယာဝဇီဝိကဥ် သွင်းယူရပါမည်။ အာဟာရကိစ္စပြီးသ-ည်

ဟုယူလျှင်ယာဝကာလိကဥ် သွင်းယူရပါမည်။ ယာဝဇီဝိတမျိုးကိုနေလွဲသောအခါဥ် မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းတည်းဟူသော ပိပါသ-အကြောင်း၊ မကျန်းမမာဖျားနာခြင်းတည်းဟူသော ဂေလည-အကြောင်းရှိလျှင် သုံးဆောင်အပ်ပါသည်။ အကြောင်းမရှိလျှင် မသုံးဆောင်အပ်။ အကြောင်းမရှိဘဲ သုံးဆောင်လျှင် သုံးဆောင်တိုင်း-သုံးဆောင်တိုင်း (သောက်တိုင်း-မြိုတိုင်း) ရဟန်းမှာ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်။ ရှင်သာမဏေမှာ ဒဏ်ထိုက်သည်။ လူဥပုသ်သည်မှာ သီလညစ်နွမ်းသည်။

(ပါစိတ်-ပါ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ ၎င်းဋီကာ)

ယာဝကာလိကမျိုးကို ပိဋ္ဌပါတန္တိ ယံ ကိဉ္စိ အာဟာရံ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်) အဆာပြေ စားတတ်သည့် ခါဒနီယ ဘောဇနီ-စသော အလုံးစုံ မျိုအပ်သောအစာအာဟာရဟူသမျှကို ဆွမ်း၌ရေတွက်သည်။ ၎င်းကို ယာဝကာလိက ဟုမှတ်။

ရဟန်း, သာမဏေ, လူဥပုသ်သည်တို့အနေဖြင့် ဆာလောင်မှုအကြောင်း၊ နာဖျားမှုအကြောင်း၊ ရှိရှိ-မရှိရှိမသုံးဆောင်အပ်။ သုံးဆောင်လျှင် သုံးဆောင်တိုင်း (မြိုတိုင်း) ရဟန်းမှာပါစိတ်အာပတ်သင့်သည်။ ရှင်သာမဏေမှာ (မဟာဝါပဗ္ဗဇ္ဇက္ခန္ဓက-လာ) ဒဏ်ထိုက်သည်။ သမ္မောဟဝိနောဒနီ ၄-တို့၌ သာမဏေများမှာ သိက္ခာပုဒ် တစ်ပါးပျက်လျှင် ဆယ်ပါးလုံး ပျက်သည်။ ပျက်သည့် သိက္ခာပုဒ်အတွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကံထိုက်သည်ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်ကိုထောက်သော် လိမ်ကျ သည်။ လူညပုသ်သည်များမှာ ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ် ပျက်သည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

ယူဆချက်

ဤစာရေးသူအနေဖြင့် ဆွမ်းစားခါနီးအချိန်မှာ လက်ဖက်ရည်ကြမ်း တစ်ခွက် နှစ်ခွက် သောက်မိလျှင် ဆွမ်း စား၍ မကောင်းတော့သည်ကို အကြမ်းများစွာ ကိုယ်တွေ့ သိရသဖြင့် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းကို ယာဝကာလိယတွင် သွင်း ယူ မှတ်သားထားပါသည်။

၇၆-ရှင်သာမဏေနှင့် ပရိက္ခရာ

အမေး။ ။ရှင်သာမဏေပြုရာမှာ ပရိက္ခရာရှစ်ပါးစုံမှ သာမဏေဖြစ်ပါသလား၊ အဲဒါကို ပညာရှင်များ အများသိအောင် ပါဠိ၊အဋ္ဌကထာ ဒေသာကျမ်းများ၌ ပါသော အတိုင်း ဖြေကြားပေးပါရန်။

ဦးမောင်ကျော် (ဈာပုံမြို့)

အဖြေ။ ။ပရိက္ခာရာသဒ္ဒါသည် အလင်္ကာရ-တန်ဆာ ဟူသော

အနက်၊ ပရိဝါရ-အသုံးအဆောင်, အခြံအရံဟူသော အနက်၊ သမ္ဘာရ-အဆောက်အအုံဟူသော အနက်သုံးပါးကို ဟောပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပရိက္ခရာသည် ၈-ပါးသာ မဟုတ်၊ အောက်ပါ ပါဠိ တို့၌လည်း အောက်ပါအတိုင်း ၁၂-ပါးအထိ ဖွင့်ပြထားပါသည်။

၁။သင်းပိုင်၊ ၂။ကေသိ(ကိုယ်ရုံ)၊ ၃။ဒုကုဋ်(၂-ထပ်)၊ ၄။သပိတ်၊ ၅။ခါးပန်းကြိုး၊ ၆။သင်ဓုန်းဓား၊ ၇။ အပ်နှင့်အပ်ချည်၊ ၈။ရေစစ်၊ ၉။အိပ်ရာခင်း၊ ၁၀။နိသီဒိုင် (သားရေနယ်)၊ ၁၁။တော်ဝှေး၊ သို့မဟုတ် ဆီကျည်ဘူး၊ ၁၂။ ထီး၊ သို့မဟုတ် ဖိနပ်များဖြစ်သည်။

(ပရိက္ခရာရှစ်ပါးပြ ပါဠိ-များကား. . . ဝိ ၁-၄၊ ပ ၂၀၅။ အံ့ ၄၊၄ ၃၈၀။ ပဏီ ၁-၄၊ဒု-၁၁၆။ ဇာတက ၄၊ ပ-၇၆။ ဗုဒ္ဓ-၄၊၃၃၃။ အပ-၄၊ ပ-၇၈။ မဟာနိ-၄၊၄၀၉။ ပရိက္ခရာ ကိုးပါး, ဆယ်ပါး, ဆယ့်တစ်ပါး, ဆယ့်နှစ်ပါးပြ ပါဠိ-များကား ပဏ်-၁၊ ပါ-၂၃၈။ ပဏ်-၁ ၄၊ဒု-၁၁၆။ အံ-၄ ၄၊ ၃၈၀။ ဒီ-၁ ၄၊ ၁၈၄-၁၈၅)

ပရိက္ခရာဆိုသည့်အတိုင်း အပြည့်အစုံလှူဒါန်းပါလျှင် အပြည့်အစုံ ခံစားရပါမည်။ မပြည့်မစုံလှူဒါန်းလျှင် မပြည့်မစုံ နှင့် အတုအပအကျိုးမျှလောက်သာ ခံစားရမည်ဟု မှတ်သား ရပါမည်။ ရဟန်းပြုရာ ရှင်ပြုရာမှာ ပရိက္ခရာဘယ်နှပါးနှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဟန်းဖြစ်သည် ရှင်ဖြစ်သည်ဟု ပါ, ဠ တို့၌ အတိအကျ ဖော်ပြထားသည်ကို မတွေ့မိပါ။ ရဟန်းပြုရာ၌ ကိုယ်ပိုင်မရှိလျှင် ငှား၍ပြုနိုင်သည်ဟုသာ တွေ့နိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုအခါ ရှင်ပြုရာ, ရဟန်းခံရာမှာ ပရိက္ခရာကို အင်္ဂါအနေဖြင့် မသတ်မှတ်မူ၍ ရှင်လောင်းမှာ-

၁။ သင်းပိုင်၊

၂။ ကိုယ်ရုံ၊

၃။ ခါးပန်းကြိုး၊

၄။ သပိတ်

အားဖြင့် အနည်းဆုံး ၄ပါးဖြင့် ရဟန်းလောင်းမှာ ဒုကုဋ်တိုး၍ ၅ ပါးဖြင့်သာ ရှင်, ရဟန်းပြုနေကြသည်ကိုထောက်သော် ပရိက္ခရာရှစ်ပါး မစုံသော်လည်း ၄ပါးဖြင့်လည်း ရှင်သာမဏေ ဖြစ်သည်ဟုမှတ်ယူရပါမည်။ ကျမ်းဂန်များ၌ ရှင်သာမဏေဖြစ်ဖို့ရာ အင်္ဂါအားဖြင့် သတ်မှတ်ထားသည်မှာအောက်ပါအတိုင်း ၃ ပါး ရှိပါသည်။

၁။ ဆံပင်ရိတ်ခြင်း၊ (လက်နှစ်သစ်ထက်ရှည်လျှင် ပန်ကြားပြီး ရိတ်ရသည်)

၂။ သင်္ကန်းဝတ်ပေးခြင်း၊ (ကိုယ်ပိုင်မရှိလျှင်ငှားယူ၍ ဝတ်နိုင်သည်)

၃။ သရဏဂုံပေးခြင်း။ (ရှင်လောင်းနှင့်ဆရာ နှစ်ပါး

လုံး ဌာန်ကရိုဏ်း ကျ-န-၍ ပီသ-ရမည်) (ဝိ ၃-ပါ-၄၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကထာ)

ထို့နောက်ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ ဒု၊ ၉၄-၌ ဆံချခြင်း, သင်္ကန်းဝတ်ခြင်း, သရဏဂုံပေးခြင်းဟူသော သုံးပါးကို ပဗ္ဗာဇေဟီတိ ကေသံ တိဝိဓမ္မိ သန္တာယ ဝုတ္တံ ဟူ၍လည်း မိန့်ဆိုထားပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။၁၃၃၃-ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၈-ရက်နေ့ထုတ် ဤစာစောင် အတွဲ-၁၇၊ အမှတ်-၂၅ ၌လည်း သိလိုသူ၏အမေးကို အထက်ပါအတိုင်းလိုလိုပင် ဖြေခဲ့ဖူးပါပြီ။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက အတွဲ-၂၀၊ အမှတ်-၂၈)

၇၇-ပါရာဇိကကျသော သာမဏေ

အမေး။ ။ကိုရင်သာမဏေများ ပါရာဇိကကျလျှင် ရဟန်းခံ လို့မရ ဆိုသောစကားသည် မှန်, မမှန်ကို ရှင်းလင်း ဖြေကြားပေးတော်မူကြပါ။

အရှင်ကောဏ္ဍည (မော်ကျွန်း)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၂၈၊ အမှတ်-၄၀)

အဖြေ။ ။၁။ရဟန်း၏ အသွင်အရောင်ကို ပြသော် သံဝါသ ထေနကဖြစ်သကဲ့သို့ သာမဏေအယောင် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော သာမဏေရာလယကို ပြသောသူသည်လည်း သံဝါသ ထေနက ဖြစ်သည်။ ဒီပဲယင်းမြို့သား ဇောတမည်သော သာမဏေသည် ပထမပြန်စာမေးပွဲနီးသောအခါ လိင်ပြန်၍ ထမင်းစားနေစဉ် စံကျောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးက ကိစ္စရှိ၍ လူငယ်တစ်ယောက်စေလွှတ်ခေါ်၍ အလိုအလျောက် (မိမိဘာသာ) သင်္ကန်းကို ပြန်ဝတ်ပြီး ဆရာတော်ထံသို့ သာမဏေဝတ်အသွင်နှင့်လာသည်ကို နောက်မှဆရာတော်သိရာ အဲဒါမျိုး ထေယျသံဝါသက (သသာမဏေပါရာဇိက)ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့် "လူထွက်ရသတည်း"ဟု မဟာဝါ ဂဏ္ဌိသစ် (၁၂၄)၌ မိန့်ဆိုထားသည်တစ်ချက်၊

၂။ ပါရာဇိက ကျသော ရဟန်းသည် သာမဏေအဖြစ်၌ နေခွင့်ရသေး၏။ လိင်္ဂထေနက ဖြစ်ပြီးသူ (ပါရာဇိက ကျပြီးသူ)ကား သာမဏေ အဖြစ်၌မျှ နေခွင့်မရတော့ပေဟု အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၏ ပါတိမောက် ဘာသာဋီကာ (၁၀)၌ မိန့်ဆိုထားသည် တစ်ချက်။

ဤ နှစ်ချက်ကို ထောက်သော် ရဟန်းခံလို့ မရဟု မှတ်ရပါမည်။

၁။ သာမဏေသည် ပါဏာတိပါတ စသောအမှုကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါ သို့မဟုတ် အကြိမ်များစွာ ပြုပြီးနောက် သရဏဂုံ မယူဘဲနေသည်ကို ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့သိ၍ သုံးကြိမ်

တိုင်တိုင် မဆုံးမမီ ဝတ်မြဲတိုင်းပင် သရဏဂုံ ပေးရမည်။ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ဆုံးမပါလျက်နှင့် မကြည်မရှောင်နေမှသာလျှင် အသွင်ကို ဖျက်ဆီး၍ သရဏဂုံပေးရမည်ဟူသော တေရသကဏ္ဍဋီကာလာ စကားကို ထောက်၍ အသွင်ကို ဖျက်ဆီးသည်ကိုရည်၍ နှင်ထုတ်အပ်၏ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်ဆိုသည်ကို သိအပ်၏။

တေရသကဏ္ဍဋီကာလာ စကားသည်-

၃။ပုန သံဝရေဌာတုကာမောဟောတိလိင်္ဂနာသနကိစ္စံ နတ္ထိ ဟု မိန့်အပ်လတ္တံ့သော အဋ္ဌကထာ စကားနှင့်ညီမျှ၏ဟု မဟာဝါဂဏ္ဌိသစ် (၁၁၀)၌ မိန့်ဆိုထားသည်တစ်ချက်၊

၂။ လိင်ထိုက်(လိင်ကျ) (ပါရာဇိကကျ)၍ ဝါပြတ်ပြီးသော သာမဏေသည် ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၂-ရက်နေ့မှစ၍ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့တိုင်အောင် ကုန်လွန်ခဲ့သော နေ့တို့တွင် အမှတ်မရှိ တစ်နေ့နေ့၌ သရဏဂုံယူ၍ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့ ပစ္ဆိမဝါကပ်သည်ရှိသော် ပစ္ဆိမဝါ၌ ဖြစ်သော ဝါဆိုသင်္ကန်းကို ရလတ္တံ့-ဟူလိုသတည်းဟု မဟာဝါဂဏ္ဌိသစ် (၁၁၀)၌ပင် မိန့်ဆိုထားသည်တစ်ချက်၊

၃။ သာမဏေတို့အား ပါရာဇိကကို ပါဒဖြင့် ပိုင်းခြား၍ မဆုံးဖြတ်အပ်ဟု ဝိနယသာရ (၂၈၂)၌ မိန့်ဆိုထားသည် တစ်ချက်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤအထက်ပါ သုံးချက်ကို ထောက်သော် ရဟန်းခံလို့ ရသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

အမှာစကားချပ်။ ။ဤသို့ အဆိုအမိန့် နှစ်ဝါဒ ကွဲနေသည့် ဝိနည်းအရာ၌ ဂရုနှင့်လဟု ဂရုကို လေးစားလိုက်နာရမည်ဟု အဆိုအမိန့် ရှိသောကြောင့် ရဟန်းခံလို့ မရသည့်ဘက်က အလေးထားစဉ်းစားလိုက်နာကြမှ သင့်လျော်ကြပေမည်ဟု အဖြေရှင်က ဆန္ဒပြုမိပါကြောင်း။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၇၈-သိမ်ထပ်ခြင်း

အမေး။ ။၁။ သိမ်ထပ်ခြင်း သို့မဟုတ် ကံထပ်ခြင်းသည် ဘယ်အချိန်ကစပြီး ပေါ်လာပါသနည်း။

၂။ သိမ်ထပ်လျှင် စင်ကြယ်သည်ဆိုတာ ဟုတ်ပါ သလား။

၃။ သိမ်ထပ်၍ မည်သည့် အကျိုး, အပြစ် ဖြစ်နိုင်ပါသနည်း။

၄။ သိမ်မထပ်လျှင်လည်း မည်သည့် အကျိုး, အပြစ် ဖြစ်နိုင်ပါသနည်း။

၅။ မြတ်စွာဘုရားက အဘယ်အရာကို အလိုရှိ၍ အဘယ်အရာကို ပြုလုပ်စေလိုပါသနည်း။

ဤအမေးတို့ကို ဓမ္မဝိနယနှင့်အညီ ဖြေရှင်းပေးကြပါရန် ရိုသေစွာ တောင်းပန်ပါသည်။ နှစ်သိမ့်အဖြေ၊ အလျော်အဖြေများကိုမဖြေစေလိုပါ။ ဓမ္မဝိနယနှင့်ညီညွတ်စွာ မြတ်စွာဘုရားမျက်နှာတော်ကို ထောက်ထားပြီး ပြတ်ပြတ်တောက်တောက် ဖြေစေလိုပါသည်။

မင်းဘူးအရှင်ကဥ္စန၊ တည်တောဆရာတော် (ရွှေထီးက္ကန္ဒရာ)၊ ပါဠိသိဂီဆရာတော်စသော အရှင်မြတ်တို့ဘုရား. . တိတိကျကျ ဖြေဆိုပေးတော်မူပါဘုရား။

သာသနာ့မာမက ရဟန်းတော်

အဖြေ။ ။ဤသိမ်ထပ်ခြင်းကိစ္စမှာ ဓမ္မဝိနယနှင့်အညီ တိတိကျကျကိုးကားဖြေဆိုရန် မတွေ့မသိရသေး၍ ရှေးကပင်ဟိုမှသည်မှ မေးလာကြသည်များကို အဖြေမပေးဘဲ နေခဲ့ရပါသည်။ ယခုတော့ စာစောင်မှ အမည်ကိုဖော်ပြ၍ မေးထားသောကြောင့် ဓမ္မဝိနယနှင့် တိကျသည်ဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း မျက်မှောက်ခေတ် သာသနာတော်မှာ နေ့လ အသွင် ထင်ရှားတော်မူကြသော ဆရာတော်အရှင်မြတ်များ၏ မိန့်ခွန်းသံ, ရှေးသားဟန်တို့မှလည်းကောင်း။ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှလည်းကောင်း သိသမျှ စုပေါင်း၍ ဖြေဆိုပါအံ့။

မဝေးလှသော မျက်မှောက်ခေတ်ဟု ဆိုထိုက်သည့် မန်လည်ဆရာတော်၊ လယ်တီဆရာတော်၊ ပထမ ရွှေကျင်ဆရာတော်ခေတ်မှာ "မန်လည်ဆရာတော်သည် အသက် ၂၀ မပြည့်မီ ရဟန်းခံမိသည်ကို တစ်ဝါရရှိပြီးမှသိ၍ ဒုတိယအကြိမ် သိမ်ထပ်တော်မူရသည်" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "သက်တော် ၂၁နှစ်အရောက် သက္ကရာဇ် ၁၂၂၅ခုနှစ်၊ နှစ်ဦးလောက်မှာ ပထမအကြိမ်ရဟန်းခံသည်။ ထို့နောက် ရဟန်းခံရာ ခဏ္ဍသိမ်သည် သိမ်နှင့်မကျွပ် ဆက်စပ်နေသည်ကို သံသယရှိ၍ ထို ၁၂၂၅ခုနှစ် တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၅ ရက်နေ့ ဒုတိယအကြိမ် မဲဇာမြစ် ရေသိမ်မှာ သိမ်ထပ်ရသည်" ဟူ၍လည်းကောင်း ဆရာတော်၏ အဖိုးတန်မန်လည်စာပေမှ ဖတ်ကြားမှတ်သားရဖူးပါသည်။

ထို့ပြင် (မမှတ်မိတော့သော) စာတမ်းစာအုပ်ငယ်တစ်ခု၌ မန်လည်ဆရာတော် သိမ်ထပ်ရသည်နှင့်စပ်၍ ပထမ ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက (သိက္ခာတင်ပဉ္စင်) အင်္ဂါ ၅ ပါး ရှိနေ၍ "ရဟန်းအဖြစ်၌ စိတ်ချရအောင် ၂ ကြိမ်၊ ၃ ကြိမ်လောက်တော့ သိမ်ထပ်သင့်ပါတယ်"လို့ မိန့်ကြားတော်မူသည်ကိုလည်း ဖတ်ကြားမှတ်သားရဖူးပါသည်။

ယခုမျက်မှောက်ခေတ်မှာ ထင်ရှားလှသည့် ဆရာ

တော်အရှင်ဇနကာဘိဝံသသည်ပင် ၃ ကြိမ် ၃ ခါ သိမ်ထပ်ကြောင်းနှင့် ၄ ကြိမ်မြောက် သိမ်ထပ်ရန်ဒကာများက လျှောက်ထားတော့ "သိမ်ထပ်တယ်ဆိုတာ ဘာမှထူးတာမဟုတ်ပါဘူး" လို့ မိန့်ကြား ပယ်မြစ်တော်မူသည်ကို (ဆရာတော်၏ တစ်ဘဝသံသရာမှ) သိရပါသည်။

တိပိဋကအရှင်နေမိန္ဒသည်လည်း ၃ ကြိမ်၊ ၃ ခါထက်မနည်း သိမ်ထပ်ခံသည်ကို ကြားသိရပါသည်။ ထိုဆရာတော်များက လာဘသက္ကာရကြောင့်မဟုတ်။ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ပရိယာယ်, ကထာ, ဩဘာနိမိတ်, အရိပ်အရောင်စကားများကိုလည်း ပြုကြမည့် ပြောကြမည့် ဆရာတော်များမဟုတ်လောက်ပါပေ။ ဒကာဒကာမတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို ငဲ့၍လည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏သိက္ခာကို "မြရာသံပတ်" ဆိုစကားလို စိတ်ချရသည်ထက် စိတ်ချရအောင်သော်လည်းကောင်း ၂ ကြိမ်၊ ၃ ကြိမ် သိမ်ထပ်ခံယူတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် အချို့သော လာဘသက္ကာရ အစွန်းထွက်သော မမ္မကထိကများ၊ ဂိုဏ်းဆရာများ၊ ဆေးဆရာများ၊ဗေဒင်ဆရာများလည်း အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် သိမ်ထပ်ခံယူကြသည်များကို ကြားသိ တွေ့ကြုံနေရသည့်အတွက် သာသနာရေးကို အလေးအနက်ထား၍ စဉ်းစားကြသူများအဖို့ (မရောင်ရာ ဆီလိမ်းတဲ့သဘောမျိုးမို့) ဘဝင်မကျစရာ ကိစ္စတစ်ရပ်လို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်နေပါချေသည်။ ဝိနည်းကံနှင့်စပ်၍(ဝိ ခုပါဒေသဝိဂ္ဂကမ္မဇက္ခန္ဓက၌) ဘုရားရှင်က မဟာပဒေသ ၄ မျိုး ဟောကြားခဲ့ရာတွင် အောက်ပါအချက်လည်း တစ်ချက်ပါဝင်လေသည်။

"ရဟန်းတို့ . . . ဤအရာသည် အပ်၏ဟု ငါဘုရား ခွင့်မပြုရသေး၊ ထိုအရာသည် အကယ်၍ အပ်၏နေငြားအံ့။ မအပ်သောအရာနှင့်လည်း ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍နေငြားအံ့။ ထိုအရာသည် သင်တို့အားအပ်၏" ဟု နည်းပေးညွှန်ပြတော် မူခဲ့ပေသည်။

ဤအချက်ကိုပင် အဋ္ဌကထာဆရာတို့က ရဟန်းအဖြစ်၌ သံသယတုတ္တာဖြစ်ပျောက်ကင်းအောင် ဆေးရှိပါသည်။ ထိုဆေးကား အခြားမဟုတ်ပါ ထိုသံသယတုတ္တာဖြစ် ဖြစ်နေသော ရဟန်းတော်များအား ၎င်းသံသယတုတ္တာဖြစ် ကင်းသည်အထိ သိက္ခာပြန်ယူစေခြင်း၊ သိက္ခာပြန်ထပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဖွင့်ပြတော်မူကြောင်းကို ပထမရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက လက်သာသနာဝိသုဒ္ဓိကထာကျမ်း စာမျက်နှာ ၂၀၉ မှ ၂၁၅ ၌ လာသည်များကို ချီး၍ဖော်ပြပါသည်။

ရာဇဝင်သမိုင်းနှင့်စပ်၍-

၁။ ဟံသာဝတီခေတ် မုတ္တမမြို့ကျောင်းစားစဉ်က မိဖုရားကြီးကိုးကွယ်သော ဗုဒ္ဓဝံသထေရ်နှင့် မဟာနာဂထေရ်တို့သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ကူး၍ မဟာဝိဟာရဝါသီ အဆက်အနွယ် အရှင်တို့ထံ သိက္ခာထပ်ပြီးမှ မုတ္တမသို့ ပြန်ကြွလာကာ သာသနာပြုတော်မူသည် ဟူ၍ လည်းကောင်း။

၂။ ထို့ပြင် မုတ္တမမြို့ဆင်ဖြူရှင်ဘွဲ့ခံဘုရင်ဗညားဦး၏ မယ်တော် သီရိသုဘဒ္ဒါဒေဝီကိုးကွယ်သော မေဓင်္ကရာမထေရ်သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ကူး၍ တောကျောင်းနေမထေရ်ကြီးတို့ထံ သိက္ခာထပ်တင်ပြီးမှ မုတ္တမသို့ပြန်လာကာ သာသနာပြုသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊

၃။ သုဝဏ္ဏသောဘဏထေရ်သည်လည်း သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ သွား၍ ကလမ္ဗုရေအိုင်တွင် ရေသိမ်၌ ဝနတန သံဃာ ရာဇာဆရာတော်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ သိက္ခာထပ်ပြီး မုတ္တမသို့ ပြန်ကြွကာသာသနာပြုသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ (၁) သာနာလင်္ကာရစာတမ်း (၆၀)၌လည်းကောင်း၊ (၂) သာသနာဝံသဟုသုတပ္ပကာသနီ (၁၆၃)၌လည်းကောင်း ဖော်ပြထားသည်ကို ဖတ်ရှုရပါသည်။ (၃) ထို့နောက် ရာဇာဓိပတိဘွဲ့ခံ ဓမ္မစေတီမင်းသည် သက္ကရာဇ် ၈၃၇ ခုနှစ်တွင် နန်းတက်တော်မူသည်။ ထိုမင်းလက်ထက် ပထမအကြိမ် မောဂ္ဂလာန်ထေရ် အမှူးရှိသောရဟန်း ၁၁ ပါး၊ သာမဏေ ၁၁ ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုတိယအကြိမ် အရှင်သောမထေရ်အမှူးရှိသော ရဟန်း ၁၁ ပါး၊ သာမဏေ ၁၁ ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း သီဟိုဠ်ဘုရင် ဘုဝနေကဗာဟုမင်းလက်ထက်၌ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကြွစေကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလျာဏီမြစ် ရေသိမ်၌ သန့်စင်သော မဟာဝိဟာရနွယ်ဝင် အရှင်တို့ဖြင့် ရဟန်းအသစ်ထပ်မံ ခံယူစေသည်။ ပြန်ကြွလာသောအခါ ပဲခူးမြို့၌ ကလျာဏီ သိမ်ကြီးကို သမုတ်၍ ကျန်ရှိနေသည့် ရာမညတိုင်းသား ရဟန်းများကိုလည်း ထိုရဟန်း အသစ်တို့ဖြင့် ထပ်မံရဟန်းခံစေ၍ သာသနာကို ချီးမြှောက်လေသည် ဟူ၍လည်းကောင်း။

၁။ သာသနာလင်္ကာရ (၆၄)၊ ၂။ သာသနဝံသပ္ပဒီပိကာ (၄၀)၊ ၃။ သာသနဗဟုဿုတပ္ပကာသနီ (၁၅၄)တို့၌ ဖတ်ကြားမှတ်သားရသည်များကို ကိုးကား၍ အမေးရှင်သိလိုသော. . .

၁။ သိမ်ထပ်ခြင်းအစ၊
၂။ သိမ်ထပ်၍စင်ကြယ်ခြင်းအကျိုး၊
၃။ သိမ်ထပ်လွန်းပါက ရရှိနိုင်သည့် ပရဝဿနအပြစ်၊
၄။ အင်္ဂါ ၅ ပါး မပြည့်စုံဘဲ သိမ်ထပ်လျှင် ရဟန်းမဖြစ်နိုင်သည့်အပြစ်၊
၅။ မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားကရဟန်းအဖြစ်၌ သံသယကုက္ကုစ္စကင်းအောင် သိမ်ထပ်စေလိုခြင်း ဆန္ဒတော်ရှိကြောင်း မဟာပဒေသ ၄ ပါး၌ ဟောတော်မူခဲ့သည့် အချက်အလက်တို့ကို မှတ်သိရသမျှ စုပေါင်း၍ ဖြေဆိုလိုက်ပါသတည်း။

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက)

၇၉-ကမ္ဗဝါရွတ်ဖတ်ပုံ

အမေး။ ။၁။ အန္တရာယ်ကင်း၊ ဘေးရန်ရှင်းလတ်၊ သဒ္ဒါစာတိဖြင့်၊ ရွတ်ဖတ်ကမ္ဗဝါ၊ ရှိလေရာတွင်၊တင်ပျဉ်ခွေထိုင်၊ ကမ္ဗဝါကိုင်ကာ၊ ဖတ်တာမျိုးရှိပါသည်။

၂။ တချို့ဒေသ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍၊ ကိုင်သကမ္ဗဝါ၊ ရွတ်ဖတ်ပါ၏၊ ကျမ်းမှာမည်သို့ ရှိမည်နည်း။

၃။ တစ်ခါထလေ၊ သာမဏေများ၊ ဝင်ဖတ်ငြားက၊ အပ်သလားဖြေပါ၊ သိလိုပါ၏။

၄။ တစ်ပါးနှစ်ပါး၊ ဖတ်လေငြားက၊ အပ်သလားဖြေပါ၊ သိလိုပါ၏။

၅။ လေးပါးငါးပါး၊ ဆယ်ပါးအထိ၊ ဖတ်လေ့ရှိ၏။ မည်သည့်ခြင်းရာ၊ အမှန်ပါဟု၊ ကျမ်းစာရှု၍၊ ငွဲမှုသနား၊ မြင်မမှားအောင်၊ ဖြေကြားပေးတော်မူကြပါ။

အမှန်ကိုလိုလားသူ။ အရှင်ပညာဝံသ (ရွှေဖြူးမြေ)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၂၈၊ အမှတ်-၅၂)

အမေး၌ပါသောအချက် ၅ ချက်ကို အစဉ်အတိုင်း ဖြေဆိုပါအံ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမေး။ ။၁-၂။ ကမ္မဝါရွတ်ဖတ်ရာတွင် အချို့တင်ပျဉ်ခွေ၍ ရွတ်ဖတ်သည်ကို ပညာရှိတို့ မနှစ်သက်ကြ ပေ။

အကြောင်းကား. . . ထိုထိုဝိနည်းကျမ်းတို့မှာပါရှိသည့် ဥပုသ်ကံစသော ကမ္မဝါစာများ၌ "ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတွာ" စသည်ဖြင့် မပါရှိမူ၍ "ဥတ္တရာသင်္ဂံ ကရိတွာ ဥက္ကုဋိကံ နိသီဒိတွာ" စသည်ဖြင့်သာ ပါရှိလေသောကြောင့် ခမ္မဂါရဝဖြစ်အောင် ဆောင့်ကြောင့်ငုတ်တုတ်ထိုင်၍ ကံပြုသည်ကိုသာ ပညာရှိတို့ နှစ်သက်တော်မူကြသည်။

၃။ ကံဆောင်မဟုတ် အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရန်ရှင်းအောင် ရွတ်ဖတ်ရာ၌ ရှင်သာမဏေများသာ မဟုတ် လူဒါယကာများပါ ရွတ်ဖတ်နိုင်ပါသည်။

၄။ တစ်ပါးနှစ်ပါးသာမဟုတ်သုံးပါးအထိ အတူတကွ တစ်ပြိုင်နက် ရွတ်ဖတ်နိုင်ပါသည်။

၅။ လေးပါး, လေးပါးထက်အလွန် အတူတကွ တစ်ပြိုင်နက် ရွတ်ဖတ်ခြင်းတော့ မအပ်ပါ။

အကြောင်းအကျယ်သော်ကား. . . ကမ္မဝါစာအရာ၌ "သုဏာတု" ဟု ရွတ်အပ်လျက်"သုဏုတု"ဟု ရွတ်ဖတ်ခြင်းသည် အက္ခရာကို ယုတ်စေသည်မည်၏။

"သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော"ဟု ရွတ်အပ်လျက် "သုဏာတုမေသံဃော"ဟု ရွတ်ခြင်းသည် ပုဒ်ကို ယုတ်စေသည်မည်၏။

"သုဏာတု"ဟု ပထမအက္ခရာဖြင့် ရွတ်အပ်လျက် "သုဏာထု"ဟု ဒုတိယအက္ခရာဖြင့် ရွတ်ခြင်းသည် မကောင်းသဖြင့် ရွတ်ခြင်းမည်၏။

ဤအလုံးစုံကိုလည်း ကမ္မဝါစာသုံးကြိမ်တို့တွင် တစ်ကြိမ်၌ပင် ချွတ်ယွင်းစေအံ့၊ ကမ္မဝိပတ္တိဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကမ္မဝိပတ္တိမှ လွတ်စိမ့်သောငှာ ရှေးမထေရ်မြတ်တို့သည် ကမ္မဝါစာကို နှစ်ပါး သုံးပါး တစ်ပြိုင်နက် ရွတ်ကုန်၏။

(သာရတ္ထ) ပေါရာဏကမဟာထေရာ ကမ္မဝိပတ္တိပရိဟရဏတ္ထံ ဒွိဟိ တီဟိ ဧကတော အနုဿာဝနံ ကရောန္တိ။

ဤမျှလောက်သာ လက်သန်းရှင်တို့ မိန့်သည်ကို တွေ့ရပါ၏။

ယခုကာလ ဆရာအချို့ကား ရှေးမဟာထေရ်မြတ်တို့၏ ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့ မှန်ကန်အောင် မလိုက်တော့ဘဲ လေးပါး တစ်ပြိုင်နက် ကမ္မဝါစာကို ရွတ်စေကုန်၏။ ဝိပတ္တိဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသာ၊ မသင့်အနေတည်း။ မသင့်ကြောင်းကို မဟာခန္ဓကာ၌ မိန့်ဆိုသည်မှာ. . .

"ကမ္မဝါစာဆရာကို အလွန်အားဖြင့် သုံးယောက်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာ အဋ္ဌကထာ, ဋီကာဆရာတို့ ခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် လေးယောက်, လေးယောက်ထက်အလွန် ကမ္မဝါစာကို မရွတ်အပ်" ဟု မှတ်အပ်၏။

ကေစိဆရာတို့ကား . . များတိုင်း ကောင်း၏ဟု ယူ၍ လေးယောက်, လေးယောက်ထက်အလွန် ကမ္မဝါစာကို ရွတ်ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌ ဥက္ကဋ္ဌအားဖြင့် သုံးပါးကိုသာ ခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း။

ဝိနယဝိနိစ္ဆယ၌ "ဒွီဟိ အာစရိယေဟိ ဧကတော အနုဿာဝနံ သြာဝေတွာ ကာတုံ ကမ္မံ န စ ကပ္ပတိ"ဟု ဆရာဗုဒ္ဓဒတ်သည် သုံးပါးထက် အလွန်ကို မြစ်၍ မိန့်တော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း၊

ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌ "ပေါရာဏာဝိနယဓရ ထေရာ ကမ္မဝါစတ္တိသက်ာပရိယာရတ္တံ ဒွီဟိ ဝါ တီဟိ ဝါ ဧကတော ကမ္မဝါစံ သာဝေသုန္တိ" ဟု မိန့်မှာတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း ထိုကေစိဆရာတို့၏ ဝါဒသည် မသင့်၊ အတ္တနောမတိမျှသာတည်းဟု (ဝိနယသာရ-၂၉၇-၌) မိန့်တော်မူသောကြောင့်ပါတည်း။

၈၀-ဝိနည်းဆိုင်ရာပြဿနာ

အမေး။ ။ဝိနည်းနှင့်ပတ်သက်၍ လျှောက်ထားပါရစေဘုရား

၁။ ကထိန်သံဃိကသည် အဘယ်သံဃိက ဖြစ်ထိုက်ပါသနည်း-ဘုရား။

သမ္မုခီဘူတသံဃိက၊

အာရာမဋ္ဌသံဃိက၊

စာတုဒ္ဒိသာသံဃိက၊

အာဂတာနာဂတသံဃိက-အားဖြင့် လေးပါးရှိရာတွင် ဝိမတိဝိနောဒနီဆရာတော် အဆုံးအဖြတ်ကတစ်မျိုး၊ ညောင်ရမ်းဝိနိစ္ဆယကတစ်ဖုံ၊ ပနုက္ကျကလည်းတစ်မျိုး များသောအားဖြင့် လဟုဘတ် ကထိန်သင်္ကန်းကို အာဂတာနာဂတစာတုဒ္ဒိသာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါသလား-ဘုရား။ မိုးနန်ကုန်းဆရာတော်ကလည်း ကွဲကွဲပြားပြား မရှိ၍ မှန်ကန်သောဝိနိစ္ဆယ ပေးသနားတော်မူပါရန် ရိုသေစွာ လျှောက်ထား ဝံ့ပါသည်။

၂။ ကထိန်သင်္ကန်းကို ကထိန်ခံပြီးပုဂ္ဂိုလ်မပါဘဲနှင့်၊ သင်္ကန်းကြီးကိုသာ သက်သက် ကမ္မဝါဖတ်ခြင်းသည် ကထိန်ခင်းထိုက်-မခင်းထိုက်၊ ခင်းကောင်း-မခင်းကောင်း။

ရေနံချောင်းမြို့နယ် မိုင် ၂၀အကွာခရီး ရွာတစ်ရွာမှာ သင်္ကန်းသက်သက် ဖတ်နေကြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကွေးမြို့ ဘဝရုမှာ ကထိန်သင်္ကန်းကြီးသင်္ကန်း သင်္ကန်းကိုခင်းနေကြပါသည်-ဘုရား။

သို့အတွက် ပါဠိတော်နည်း၊ အဋ္ဌကထာဋီကာနည်း ကိုက်-မကိုက်၊ဟုတ်-မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ချ ပေးသနားတော် မူပါဘုရား။

၃။ ကထိန်ခင်းသောအခါ သံဃာမည်မျှနှင့် ခင်းရမည်နည်း။ကထိန်စသော ကံ မှုသံ သံဃော-ဟူသောပါဠိတော် အရ အဘယ်သံဃာကို ယူရမည်နည်း-ဘုရား။

ပဉ္စသံဃာကိုပဲ ယူရမည်လား၊

သို့မဟုတ် ပုရိမဝါသား သံဃာကိုပဲယူရမည်လား။

လက်ခံသံဃာကိုပဲ ယူရမည်လား။

ကမ္မပတ္တသံဃာကိုပဲ ယူရမည်လား။

မျက်မှောက်သံဃာကိုပဲ ယူရမည်လား-ဘုရား၊

၄။ ညောင်စောင်းကွက်နုတ်သော သိမ်နုတ်အစီ အစဉ်သည် အဘယ်မင်းလက်ထက်တစ်၌ ပေါ် ပေါက်ခဲ့ပါသနည်း-ဘုရား ဘာ်ကွက်လျှင်လေးပါး၊ ငါးပါး နုတ်နည်းကို သဘောပေါက်ပါသည်ဘုရား။ သံဃာများသော ရန်ကုန်/မန္တလေးမြို့များမှာ အကွက် ၅၀ လျှင် တစ်ကွက်ကို ၅ ပါးထိုင်ခဲ့သော် ၁၀ ကွက် ဖတ်သောအခါ သံဃာ ၅၀ကျ တစ်ပြိုင်နက်ကမ္မဝါဒတ်ခဲ့သော် ရင်းသိမ်မှာနုတ်သောကံသည်

ကျွတ်-မကျွတ်၊ ဝိနည်းဒေသနာတော်အရ ဟုတ်-မဟုတ် အဆုံးအဖြတ် ပေးသနားတော်မူပါရန် ရိုသေစွာ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်။

ဦးယောသိတ (ဇီးဖြူကုန်း)

အဖြေ။ ။(ဤ ၁-နံပါတ်အမေး ပြဿနာသည် ယခုအခါ အရပ်ရပ်၌ ဝါဒကွဲများရှိ၍ အတန်ငယ်ချဲ့၍ ဖြေ ခွင့်ပြုပါရန်။)

၁။ ကထိန်သံဃိကသည်-အာဂတာနာဂတ စာတုဒ္ဒိ သာ သံဃိက-သာဖြစ်ထိုက်ပါသည်။

ချဲ့ဦးအံ့. . . ဤ ကထိန်အရာမှာ "ဣမံ ကထိနစီဝရံ သံယာဿဒေမ" ဟု ဆို၍ လှူရာ၌ သံဃဿ-အရကို စာတုဒ္ဒိသာသံဃကိုသာ အလိုရှိအပ်၏။ ဂဏ, ပုဂ္ဂလတို့ကို အလိုမရှိအပ်ပေ။ ထို့ကြောင့်-

(ဝိ-၂ ၄၊ ၃၀၉-၌) ကထိနံ ပန ကေနအတ္ထရိတဗ္ဗံ၊ ယဿသံဃော ကထိနစီဝရံ ဒေတိ-ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

(ဝုဏ်း ၄၊ ၃၉၁-၌) ဂရုဘဏ္ဍံ န ဘာဇေတဗ္ဗံ-ဟူ၍ လည်းကောင်း။

(ဝိနယာဋီ ၂ -ပြည်-၉၃၌) ယော စ တတ္ထ စီဝရုပ္ပါ- ဒေါ။ ပ။ အာဂတာနာဂတဿ သံဃဿ သန္တကံ ဟောတိ- ဟူ၍လည်းကောင်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(ရင်းမို၊ ဥဒါ-၇ဝ-၌)ခဝံ ဣမသို ကာလေ။ ပ။ အနု-ဂတံ ပဟာတိတိ ဒဠှတ္ထံ-ဟူ၍လည်းကောင်း မိန့်အပ်၏။

ထိုပါဠိတို့တွင် "ယသ္သ သံဃော ကထိနစီဝရံဒေတိ" ဟူသောပါဠိဖြင့် တစ်ပါးသာရှိသော ကျောင်း၌ တိုက်တစ်ပါးမှ သံဃာသည် ကထိန်သင်္ကန်းကို ကထိန်ခင်းသောရဟန်းအား ပေးသည်ကိုပြသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ၎င်းကထိန် သင်္ကန်းသည် တိုက်တစ်ပါးသံဃာ၏လည်း သန္တကဖြစ်ကြောင်းကိုပြတော်မူ၏။ ထိုသို့ပြခြင်းဖြင့် ကထိန်သင်္ကန်းသည် "စာတုဒ္ဒိသာသံဃိက" ဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူ၏။

"ဂရုဘဏ္ဍံ န ဘာဇေတဗ္ဗံ" ဟူသော ပါဠိဖြင့်လည်း ကထိန်သင်္ကန်းနှင့် ရောစပ်၍ လှူအပ်သော ဖျာ-သင်းဖြူ စသော ဂရုဘဏ်ကို မဝေဖန်အပ်ကြောင်းကို ပြသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဂရုဘဏ်နှင့်တကွ လှူအပ်သော သင်္ကန်း သည်လည်း"စာတုဒ္ဒိသာ သံဃိက"ဖြစ်ကြောင်းကိုပင် ပြတော်မူ၏။

ထိုစကားသင့်၍ ဖျာ-သင်ဖြူး စသောအထွာသည် ဂိုဏ်း, ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သန္တကဖြစ်အံ့၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အလိုရှိတိုင်း ဝေဖန်အပ် ပေးအပ်, ခွန့်အပ်၏။ စာတုဒ္ဒိသာသံဃိက ဖြစ် သော်သာ မဝေဖန်အပ် မပေးအပ်, မစွန့်အပ်။ သို့ဖြစ်၍ မဝေဖန်အပ်ဟုဆိုကာ"စာတုဒ္ဒိသာသံဃိက" ဟု သိအပ်၏။

ထို့ကြောင့်(ဝိမတိ ဋီ ၂-၌) ပါဠိယံ အဝိသဇ္ဇိကံ။ ပ။ အနုဇာနာ မီတိ အဝေဠ္ဌာ-ဟု မိန့်အပ်၏။ ယော စတုတ္ထ စီဝရပ္ပါဒေါ-စသော ပါဠိတို့ဖြင့် တိုက်တစ်ပါး သံဃာ၏ သန္တက ဖြစ်သော် လည်း အသီးတိုက်နေ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူအပ် သည်ဖြစ်၍ သင်္ကန်းသော ရောက်လာတိုင်းသော သံဃာ၏ သန္တကဖြစ်ကြောင်းကိုပြတော်မူသော ဋီကာဆရာသည်လည်း ကောင်း၊ ဆွမ်းဆန် စသည်တို့နှင့်တကွ လှူအပ်သောသင်္ကန်း သည်"စာတုဒ္ဒိသာ သံဃိက" ဖြစ်ကြောင်း ပြတော်မူ၏။

"ခဝံ ဣမသို ကာလေ။ ပ။ ဥတ္တိကမ္မဝါစာရဟံ နဟောတိ" စသော ပါဠိဖြင့် ဂိုဏ်း,ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တကဖြစ်သော သင်္ကန်းသည် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ပေးခြင်းငှာ မထိုက်ကြောင်း သံဃသန္တကဖြစ်သောသင်္ကန်းသည်သာ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ပေးခြင်းငှာ ထိုက်ကြောင်း၊ အာနိသင်ငါးပါးကိုလည်း ဖြစ်စေ တတ်ကြောင်း၊ သံဃာအား လှူအပ်သောသင်္ကန်းသည်သာ မဟာပ္ဖလဖြစ်၏ဟု ပြောကြား၍ ဒါယကာတို့ကို သံဃိကဖြစ် မြောက်အောင် လှူဒါန်းစေခြင်းငှာ တိုက်တွန်းသင့်ကြောင်း ဒါယကာတို့ လှူခြင်းငှာ မသိလျှင် မိမိကခံယူ၍ သံဃာအား လှူသင့်ကြောင်း၊ ၎င်းသံဃာအား စွန့်လှူခြင်းသည်သာ "သံဃေ ဝဲ့ ဂေါတမီဒေဟိ" စသော စကားတော်နှင့်လျော် ကြောင်းပြတော်မူသော ဋီကာဆရာသည် ၎င်းကထိန်သင်္ကန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်"စာတုဒ္ဒိသာသံဃိက"သာ ဖြစ်ကြောင်းကိုပင် ပြတော်မူ၏။

သည်သာမကသေး(ဝိ ၁၊ ပ-၄-၃၃၆-၌ လည်း)..

မဟာဝဂ္ဂပါဠိယံ ပန သင်္ဃဿကထာယဥ္စ အဝိ
သေသေန ဝုတ္တံ။ ဆဋ္ဌတဝိဟာရေ ပန ပဒေသပဒံ
ထေယျစိတ္တေန ပရာဘူဥတော န ပါဠိကံ၊ ကဿ
အာဂတာနာဂတဿ သင်္ဃဿကထ္ထာတိ"ဟု၍လာ၏။

ဤအဋ္ဌကထာ၌ သံဃာသည်စွန့်အပ်သောကျောင်းသာမည၊ ဖြစ်ပါလျက် လှူပုံကိုအထူးမပြောဘဲ"အာဂတာနာဂတာနံ သင်္ဃဿကထ္ထာတိ" ဟု အစိုးရဥစ္စာရှင် သံဃာကိုသာ အထူးထုတ်၍ပြခြင်းဖြင့်"အာဂတာနာဂတဿ စာတုဒ္ဒိသဿ သံဃဿ ဒေမ" ဟု အထူးသိသေသအားဖြင့် ဆို၍ လှူသော်လည်းကောင်း၊ "သံဃဿ ဒေမ" ဟု သာမညဖြင့် ဆို၍လှူသော်လည်းကောင်း အထူးအခြားမရှိ၊ စာတုဒ္ဒိသာ အာဂတာနာဂတသံဃိက ဖြစ်ကြောင်း ပြတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌-

အာဂတာနာဂတာနံသင်္ဃဿကထ္ထာတိစာတုဒ္ဒိသဿ
သံဃဿ ဒေမာတိ ဝိနာ့ဝုတ္တာ ဝုတ္တံဖြစ် အဝတွာ သံဃ
ဿ ဒေမာတိ ဝိနာ့ပိ ဘာဝိသမော့စ-ဟု မိန့်အပ်၏၊
ဤသို့သံဃဿ ဒေမ-ဟု ဆို၍ လှူခြင်းကြောင့်

စာတုဒ္ဒိသာ သံဃိကဖြစ်ခဲ့လျှင် တိုက်တစ်ပါးနေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် သံဃာ့လာဘ်ကို အဖို့ဘာဂခံ၍ မယူရပါသနည်း-ဟူမူ (ဝိ-၃၊ ပါ-၄၂၀-၌)

ယံ ဘတ္တာ လဟုဘဏ္ဍံ လဟုပရိက္ခာရံ တံ
သမ္မုခီဘူ တေန သံဃေန ဘာဇိတုံ စသည်ဖြင့်
ဟောတော်မူအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်
ကြောင့်သာ သန္တကရှင်ဖြစ်ပါ လျက်(ဆိုင်သာဆိုင်
မပိုင်သောကြောင့်) တိုက်တစ်ပါးကနေ၍ အဖို့ဘာဂကို
မခံရသည်ဟူပေ။ ထို့ကြောင့် ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌-

တထာပိ တိ ဘဟိ ဋ္ဌိတော လာဘံ န လာဘတိ၊
ဘာဝဝတော ဝစနေနာတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဟု မိန့်အပ်၏။

ဤသို့ပြဆိုခဲ့သော ပါရာဇိကဏ် ပါ-၄။ ဝဇိ၊ ဝိမတိ၊ ဝိနယာ-ဋီကာတို့၏ အဆိုအမိန့်ကို ထောက်၍လည်း ဤမံကထိန စီဝရံ သံဃဿ ဒေမ"ဟုဆို၍ လှူအပ်သော ကထိန်သင်္ကန်း၏ စာတုဒ္ဒိသာသံဃိက အဖြစ်သည် အလွန်ပင် သင်ရှားလှ၏။

ဤကထိန်နှင့်ဆိုင်ရာ ပါ ၄-ဋီကာတို့၌ပင် အစုံအညီလာသော အဆိုအမိန့်များကြောင့် ၎င်းကထိန်အရာ၌ "အာရာမိက-လော၊ ဂဏိက-လော၊ ပုဂ္ဂလိက-လော၊ ဧရော တောဝ္ဝိဟ သံဿယကို မဖြစ်စေဘဲ စာတုဒ္ဒိသာအာဂတာနာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂတာသံယိက ဖြစ်ကြောင်းကိုသာ သက်ဝင်ယုံကြည်အပ်သည်ဟု တိပိဋကပကိဏ္ဏကဒီပနီ ၆၂-၌ မိန့်ဆိုသည်များကို တင်ပြဖြေဆိုအပ်ပါသတည်း။

၂-နံပါတ်အဖြေ။ ။ကထိန်သင်္ကန်းကို ကမ္မဝါစာသံဃာသည် ကထိန်ခံမည့် ပဋိဂ္ဂါဟက ရဟန်းအား ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် "သံဃာသည် ဤကထိန်သင်္ကန်းကို ကထိန်ခင်းဖို့ရန်ဤမည်သော (တိဿမည်သော) ရဟန်းအား ပေးရာ၏၊ ပေး၏" ဟု အဆိုအမိန့်ရှိသော ကမ္မဝါစာကို ထောက်၍ ပဋိဂ္ဂါဟက ပုဂ္ဂိုလ်မပါဘဲ သင်္ကန်းချည်းသက်သက် ကမ္မဝါစာဖတ်ခြင်းသည်(ရဟန်းလောင်းမပါဘဲ ရဟန်းခံ ကမ္မဝါစာကို ဖတ်ဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်) ကထိန်မမည်ပေ။ ကမ္မဝါစာဖြင့် အပေးမခံရသူ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးပါးက ခင်းသော်လည်းအခင်းမမြောက်နိုင်ပေ။ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌လည်း မလာမရှိပေ။

မှတ်ချက်။ ။ဤမျှလောက် ပရိယတ်သာသနာ ထွန်းကားနေခိုက်မှာပင် ဤအဖြစ်မျိုး ရှိနေသည်မှာ ဝမ်းနည်းစရာဟုပင် မှတ်ချက်ချရပါတော့သည်။

၃ နံပါတ်အဖြေ။ ။၃(က) ကထိန်ခင်းသောအခါ ကထိန်ခင်းသော ရဟန်းတစ်ပါးနှင့် အနုမောဒနာပြုသော ရဟန်း ၄ ပါး၊ ပေါင်း အနည်းဆုံး ရဟန်း ၅ ပါးရှိမှ

ကထိန်ကျံမြောက်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ တစ်ပါးသည် ဝါဆိုသော ကျောင်း၌ ကထိန်ခင်းပါက အခြားကျောင်းမှ ၄ ပါးပင့်၍ ခင်းရမည်။ ကထိန်အာနိသင်ကိုတော့ ကျောင်းရှိ သံဃာတစ်ပါးသာရ၏။ ပင့်သံဃာများ မရပေ။

(ခ) ကထိနဿ ဧကံ မူလံ သံဃော-ဟူသော (ဝိ၅ ၃၀၆) စကားတော်သည် ရင်းစာမျက်နှာမှာပင် ရှေ့နားက "ကထိနဿကတိ မူလာနိ" ဟူသော အမေးစကားတော်၏ အဖြေစကားတော်ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်ကား "ကထိန်၏ အရင်းမူလတို့သည်အဘယ်မျှတို့နည်း။ ကထိန်၏ အရင်းမူလသည် သံဃာဟူသော တစ်ပါးသတည်း" ဟု အမေးနှင့်အဖြေကို ပြတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။ ရင်းကို ထောက်သော် ကထိန်ထမြောက်ရေးမှာ သံဃာသာ မူလဘူတဖြစ်ကြောင်း၊ သံဃာမပါလျှင် ကထိန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို ပြတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သံဃောအရ ကမ္မပတ္တ သံဃာကိုသာ ယူရပါမည်။ ရင်း ၌-၌ အထူးဖွင့်ပြတော်မမူပါ။

၄ နံပါတ်အဖြေ။ ။၄(က) ညောင်စောင်း ကွက်နုတ်သော သိမ်နုတ်အစီအစဉ်သည် ရာဇာဓိပတိဘွဲ့ခံ ဓမ္မစေတီမင်းလက်ထက်၊ ရှင်းမင်းကိုယ်တိုင်စီစဉ်ခဲ့ရာမှ စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ (ကလျာဏီကျောက်စာမြန်မာပြန် ၉၇-၉၈)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(ခ) သိမ်နုတ်သည်ဆိုရာမှာ သိမ်သမုတ်မည့်နေရာ၌ ဤဘုရားသာသနာ တည်ထွန်းပူရော ရှေးအခါက သမုတ်ခဲ့ကြသော ဗဒ္ဓသိမ်ဟောင်းများရှိခဲ့သော် သိမ်သင်္ကရ အဇ္ဈောတ္ထရဏ မဖြစ်ရအောင် ပခုံးချင်း၊ လက်ရုံးချင်း၊ သင်္ကန်းစွန်းချင်း မထိစေဘဲ ထိုင်နေ၊ ရပ်နေ၍ သိမ်နုတ်ကမ္မဝါစာကို သံဃာ ကုန်ဖြစ်စေ၊ တစ်ပါးခြား နှစ်ပါးခြားဖြစ်စေသံဃာများ တစ်ပြိုင် နက် ရွတ်ဖတ်၍ နုတ်အပ်၏။ သိမ်ဟောင်းရှိရာ၌ သံဃာနှင့် ကမ္မဝါစာကျလျှင် တစ်သိမ်လုံး တစ်ပြိုင်နက်ကျွတ်၏။ တစ်နေရာကနုတ်လိုက်လျှင်လည်း တစ်သိမ်လုံး တစ်ခါတည်း ကျွတ်တော့သည်။

သို့ပါလျက် နှင်းရာထိုင်ရာ၌သာကျွတ်သကဲ့သို့ ညောင်စောင်းကွက်ရေးသား၍ သံဃာ နည်းနည်းပါးပါးနှင့် ရက်ရှည်လများ ညောင်စောင်းကွက်တိုင်း စေ့အောင်ထိုင်၍ တစ်ထိုင်ကို ရှောန်း ၃ပါးသာ ဖတ်၍ သိမ်နုတ်ပုံကို စီရင်ထားသော ဝိမတိဝိနယာ လင်္ကာရဋီကာဆရာများကား နောင်လာ နောက်သား ပင်ပန်းဆင်းရဲ ယုံမှားစဲအောင် အနည်းနည်း ညာဏ်ရှာတတ်ကြပေသည်။

သိမ်ဟောင်းချင်း မကူးမစပ်ရအောင် မထွာပ်ကန္တား မဆောက်ခင်နုတ် တပင်တိုင် ထီးဖြူနှုံကိုသော်လည်းဆောက် လုပ်၍နုတ်၊ သမုတ်မည့် သိမ်ရာပတ်လည် ၁၈ တောင်ကွာ

၄ တောင်ကွာ ရောက်အောင်နုတ်။ ဤသိမ်နုတ်ကမ္မဝါစာကို သံဃာကုန်ဖတ်လျှင်"သံဃောအရ နာသူကတ္တား ဘယ်မှာ နည်း" ဟူမူ လေးပါးသံဃာ့ဥပုသ်ပြုရာ၌ ဥတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်"သံဃော-ကတ္တား"၌ ပါဝင်သကဲ့သို့ မိမိပါ သံဃာ ကုန် နာသူကတ္တားဖြစ်၏၊ အချို့ကား န ပါ သံဃော သံဃ သ ကမ္မံ ကရောတိ-ဟူသည်ကို ရောယောင်လျက် သုံးပါး ထက် ပို၍ မဖတ်ကောင်းဟူ၍ အမှတ်မှား အယူမှားကြ၏။ ကျမ်းဂန်တို့၌ ဘာစ်ပါးသော ကမ္မဝါဖတ်သည်ဟု လာ၏။ အထပ်ထပ်ဖတ်မှုကား ကံအောင်ပြီးဖြစ်လျှင် ဒုက္ကဋ၊ မအောင်သေးလျှင် ကံအောင်၏ဟု အဋ္ဌကထာဆိုသကဲ့သို့ အားလုံးပီသလျှင်ဒုက္ကဋ၊ အချို့မပီသလျှင် မပီသသူအတွက် ကံမပျက်ခြင်း၊ သိမ်နုတ်ရာ၌ ပြီးလွယ် စပ်လွယ်၍ သံဃာများ ချမ်းသာခြင်း စသော အကျိုးကြီးလှသောကြောင့် သုံးပါး သာမက ၁၀ပါး ၃ပါး၊ အများအားလုံးပင် ကမ္မဝါစာရွတ်ဖတ် ခြင်း၌ ယုံမှားကင်းစွာ မှတ်ယူရမည်ဟူသော (ဝိသုဒ္ဓါရုံအဆုံး အဖြတ် ပ-၃၃၆) စကားရပ်ဖြင့် ယုံမှားသံသယ ကင်းပပျောက် စေသော်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၈၁-ယာမကာလနှင့် သတ္တာဟကာလိက

အမေး။ ၁။ ဘီလပ်ရည်ကို အချို့က ယာမကာလိက၊ အချို့က သတ္တာဟကာလိက ယူကြ၏။

၂။ ရှောက်သီးကို အချို့က ယာဝကာလိက၊ အချို့က ယာဝဇီဝိက ယူကြ၏။ ဘယ်သင်းက မှန်သည်ကို ဖြေဘော်မူကြပါ။

၃။ ကျောက်ကောင်းပါသော နာရီကို ရဟန်းသာမဏေ အလှူခံ၍ သုံးဆောင်အပ်-မအပ်၊ မအပ်လျှင် မည်သည့်စိနည်းဖြစ်ငြိသည်ကို အထောက်အထားနှင့်တကွ ပညာရှိများ ဖြေကြားဘော်မူကြပါရန်။

အရှင်သီလဝံသ (မုဒုံ၊ စိတ္တသုခတောရ)
(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၂၈၊ အမှတ်-၃)

အဖြေ။ ၁။ ဘီလပ်ရည်သည် (ရေအေးဖြင့်) ဓေစိမ်းဖြင့် ပြုလုပ်ထားလျှင် ယာမကာလိက။ ကြာရှည်ခံအောင် မီးဖြင့် ကျို၍ချက် ပြုလုပ်ထားလျှင် ယာဝကာလိက၌ သွင်းယူရပါသည်။ (ဝိ-၂ ၄-၁၀၀-၁၀၃) သတ္တာဟကာလိကတော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ အကြောင်းကား ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌

ထောပတ်, ဆီဦး, ပျား, တင်လဲ ၄င်း ၅ ပါးကိုသာ အာဒိသဒ္ဒါမပါဘဲ တိတိကျကျ သတ္တာဟကာလိကဟုဟောတော်မူသောကြောင့်ပါတည်း။

၂။ ရှောက်သီးမှာ အရည်သည် ပကတိအားဖြင့်ယာမကာလိက။ လက်သုပ်ဟင်းလျာအဖြစ် သုံးဆောင်လျှင် ယာဝကာလိက။ အခွံရင့် စသည်ကို ဆေးအဖြစ် သုံးဆောင်လျှင် ယာဝဇီဝိက-ဟု မှတ်ယူရပါမည်။(ဝိ-၂ ၄-၁၀၀-၁၀၃)

၃။ ကျောက်ကောင်းပါသောနာရီကို ရဟန်းတော်များ အလှူခံ၍ ကိုင်ဆောင်,သုံးဆောင် အပြစ်မရှိ အပ်၏ဟု မှတ်ယူရပါမည်။ အကြောင်းကား ယာဝကာလိကဖြစ်သော ဟင်းလျာထဲ၌ ယာဝဇီဝိကဖြစ်သော ဆား, ချင်း, ငရုတ်, ကြက်သွန် စသည်တို့ကို ထည့်ချက်သော်လည်း ၎င်းဆားစသည်သည် ဟင်းလျာ၏ အဆင်တန်ဆာ အဆာမျှသာ ဖြစ်ဘိသကဲ့သို့ ထို့အတူပင် နာရီထဲမှာကျောက်ကောင်းများ ထည့်ထားသော်လည်း နာရီ၏အထည်ကို ပဓာနမဟုတ်။ နာရီအချိန်မှန်အောင် ထည့်ထားသော အဆင်တန်ဆာမျှသာ ဖြစ်သောကြောင့်ပါတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၈၂-ခမတိ-ခမ္မတိ

အမေး။ ။ယခုအခါ ကမ္မဝါစာ ဖတ်ရွတ်ကြရာ၌-

၁။ အချို့ကခမတိ၊အချို့ကခမ္မတိဟု၍လည်းကောင်း

၂။ အချို့ကတုဏှီ၊အချို့ကတုဏှိံဟူ၍လည်းကောင်း။

၃။ အချို့ကနိဂ္ဂဟိတ်မှာတစ်ခေါက်သာ အချို့ကသုံးခေါက် ရွတ်ဖတ်ကြပါသည်၊ ဤသို့ ရွတ်ဖတ်ကြရာ၌ အမှား အမှန် ကိုးကားဝေဖန်၍ အဖြေပေးတော်မူပါရန်။

သိလိုသူ ဦးဣန္ဒဝံသ (မြည်)

(ဗုဒ္ဓဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၂၆၊ အမှတ်-၃၄)

အဖြေ။ ။၁-ခမတိတွင် မ-အက္ခရာ တစ်လုံးတည်းနှင့် ခမတိ၊ မ-အက္ခရာ ၂-လုံးဆင့်လျက် ခမ္မတိ၊ ၂-ချက်ပင် ရှိသင့်၏ ဟု ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာဆရာ မိန့်မှာတော်မူ၏။ မန်လည်ဆရာတော်ကလည်း ခမတိ-ပုဒ်ကို ပုစ္ဆာလုပ်၍ အမေးထုတ်တော်မူသည်မှာ-

"ကမ္မဝါစ်ငြိ၌ ခမတိပုဒ်အနေ၊ စာတွေက လွန်များ၊ မ-ခွေးဘော်၊ ရှိမှဲ လျော့ မလျော့လို့၊ ရှေ့ကိုယ်တော် သဒ္ဒါတတ်ကယ်၊ ဆုံးဖြတ်ပါလား" ဟူသတည်း။

၎င်းမေးခွန်းကို မင်းကွန်းအလယ်တောရ ဆရာတော်က-

"မ-ခွေးဘော်၊ ရှိမှပင် လျော့မည်ဟု၊ ရှေ့မြို့တော် သဒ္ဒါတတ်ကယ်တို့၊ ဆုံးဖြတ်ကြသား" ဟု အဖြေစကား ရေးသားတော်မူ၏။

၎င်းဝိသဇ္ဇနာကိုကြည့်လျှင် ခမ္မတိဟု မ-ခွေးဘော်နှင့် ရွတ်ဖတ်သင့်၏၊ သို့သော်လည်း ၎င်း ၂-နည်းအတွက် ကံပျက်မှု မဟုတ်၍ ၂-ပုဒ်လုံးပင် ရွတ်လိုရာနှင့် ရွတ်နိုင်၏။ လိုရင်းမှာ ပထမာနှင့်တတိယာ ၂-ဖြာသော ကတ္တား ဝုတ္တ-အဝုတ္တ မလွဲမမှားစေအောင် ခွဲခြား၍ ဖတ်တတ် မှတ်တတ်ဖို့သာတည်း။

၂။ တုဏှီ-သဒ္ဒါ ဤဒီဃနှင့်သာ ရှိသင့်ကြောင်းကောင်းကောင်းသိဖို့ရန် သာဓကမှာ မာဂဓ အဘိဓာန် ဂါထာ ၄၂၉ ၌ မောနမဘာသနံ တုဏှီဘာဝေါ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ၁၁၄၉-၌လည်း တုဏှီ ပုမောန ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ စကားပြော ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း အနက်ကို ဟောသော နိပါတ်ပုဒ် တုဏှီနှင့် တုဏှီဘာဝသဒ္ဒါကို ပြဆို၏။ ၎င်းပုဒ်အဖွင့် အဘိဓာန်ဋီကာ၌-

တုဏှော မောနံ တေသံ အတ္ထီတိ၊ တုဏှီ တေသံ ဘာဝေါ တုဏှီဘာဝေါ၊ တုဏှသံ ဝါ တုဏှီ

www.burmeseclassic.com

သပန် တုဏ္ဍိဘာဝေါ၊ အဿဝါ ဘောဟတီတိ
တုဏ္ဍိ။ တုဟာဒဒနေ ဘဒန် ဟိသာ ဏ်ပစ္စယော
ဝဏ္ဏမိ ပရိယာယေယော။ တုဏ္ဍိနော ဘာဝေါ
တုဏ္ဍိဘာ ဝေါ- ဟု ဖွင့်ပြ၏။

ဤအလို တုဏ္ဍိသဒ္ဒါနောင် ဒဏ္ဍာဒိတော ဣက ဤ-သုတ်ဖြင့် (ဣ) ဤပစ္စည်းသက်၍ တုဏ္ဍိ။ ဘာနည်း တုဟ-ဓာတ်နောင်ဏ်ပစ္စည်းသက်၍ ဟ-နှင့် ဧ နောက်ဖြန့်ပြ-တုဏ္ဍိ။ ထို့နောင် ဘာဝသဒ္ဒါနှင့် တွဲယှဉ်သောအရာ၌လည်း ဘူဓာတ်၏အယှဉ်ဖြစ်၍ အဘူတဘာဝ ကာရာသဘောယော ပေဝိကာရာမိ-ဟူသောသုတ်နှင့်ညီစွာအဘူတဘာဝအနက်၌ ဤ(ဣ)ပစ္စည်းသက်၍ တုဏ္ဍိဘာဝဟူ၍(ဣ)ဤဒီသနှင့် ချည်ပြီး၏။ သို့ဖြစ်၍ ကမ္မဝါစာတို့၌ "တုဏ္ဍိ"ဟု (ဣ)ဤဒီဃနှင့်ရှိမှ (ရွတ်ဖတ်မှ) သဒ္ဒါတ, သုစတ္တဖြစ်ခြင်းကို သတိပြုကြကုန်ရာသတည်း။

ထိုမှတစ်ပါး ကမ္မဝါစာနိဂုံး၌ တုဏ္ဍိဟူ၍လည်း ကောင်း။ တုဏ္ဍိဟူ၍လည်းကောင်း-ရဿနှင့်ဒီဃ ၂ မျိုးရှိရာတွင် "တုဏ္ဍိ"ဟု ရဿနှင့် ရွတ်ခြင်းကား နိဂ္ဂဟီတကို ဝိမုတ္တ၊ ဝိမတ္တကို နိဂ္ဂဟီတ သိထိလကို ဓနိတ၊ ဓနိတကို သိထိလဟူသော ကံပျက်ခြင်းအင်္ဂါ ၄ ပါးသို့ မဝင်မပါ၍ ကံကားမပျက်၊ သုရုဏ္ဏာ ရဏာဒုတ္တမျှ အာပတ်သင့်သည်။ "တုဏ္ဍိ"ဟု ဒီဃနှင့်

ရွတ်ဖတ်ခြင်းသည်သာ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌ထုတ်ဆောင်၍ ပြအပ်သော ဥဒါဟရဏ်နှင့် ညီညွတ်နိုးနေ့ာမိလေသောကြောင့် သင့်မြတ်မှန်ကန်ပေသည်ဟု ဝိနယသမုဟာ၌ မှတ်ချက်ချတော်မူသည်ကို တွေ့ရပါသေးသည်။

၃။ ကမ္မဝါစာနိဂုံး၌ နောက်ဆုံးဝါကျကို သုံးခေါက်ရွတ်ဖတ်ခြင်းကား အဋ္ဌကထာ၊ တစ်ခေါက်နှင့်ပင် ပြီးကောင်း၏။ အဋ္ဌကထာတို့၌ မလာ။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာတို့၌လည်း မပါ။ ဋီကာတို့တွင်လည်း ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာသည် အဦးအစစပထမဖြစ်သည်။ ဤအဆုံးအဖြတ်အရာကို နောက်ဋီကာဆရာတို့က အယုတ္တဖြစ်အောင်ဆိုရာမရှိဖြစ်၍ အတ္တာပန္နအားဖြင့် ဋီကာအများပင် လာသည်ဟု ဆိုသင့်ဆိုထိုက်ပေသည်။ (ဝိနယသမုဟာဝိနိစ္ဆယ ပ-၄၉၂)

www.burmeseclassic.com

၈၃-ထိုပုဂ္ဂိုလ် ရဟန်းခံအပ်၊ မခံအပ်

အမေး။ ။လက်ချောင်း, ခြေချောင်း, နှစ်ချောင်း, သုံးချောင်း တိုနေသောသူကို ရဟန်းခံကောင်း မခံကောင်း၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ရဟန်းခံလျှင် ရဟန်းဖြစ်-မဖြစ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန်း ခံပေးလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမှာ အပြစ်ရှိ-မရှိ။

ရှင်ဩဘာသ (ပြင်ဦးလွင်)

(ဗုဒ္ဓမ္မလောက၊ အတွဲ-၁၈၊ အမှတ်-၃၉)

အဖြေ။ ။ဝဇ္ဇနီယပုဂ္ဂိုလ် ၂၁ ယောက်တွင် အပါအဝင်ဖြစ် သော အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် ၁၁ ယောက်တို့ကား လက်ခြေ မပြတ်သော်လည်း ရဟန်းမခံကောင်း၊ မခံအပ်။ အကြိမ် တစ်ထောင်ပင် ရဟန်းခံသော်လည်း ရဟန်းမဖြစ်။ ရဟန်းခံ ပေးသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနှင့် ကာရကသံဃာတို့မှာလည်း အပြစ်အာပတ်မှမလွတ်။

အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် မပါဝင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို လက်-ခြေပြတ်သော်လည်း ရဟန်းခံကောင်း၏၊ ရဟန်းဖြစ်၏။ ထိုသူ၌ အပြစ်ဆိုဖွယ်မရှိ၊ သို့သော် ရဟန်းခံပေးသောဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ နှင့် ကာရကသံဃာတို့မှာတော့ အာပတ်မှမလွတ်၊ အားလုံး အာပတ်သင့်သည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

သာဓက။ ။သဟာသိက္ခတ္တုမ္ပိ ဥပသမ္ပာဒိတော အ သမ္ပန္နော ဟောတိ။ပ။ န ကောစိ အာပ တော မုစ္စတိ။

(ဝိ-၃၊ ၄၄-၄၁

(ဗုဒ္ဓမ္မလောက အတွဲ-၁၉၊ အမှတ်-

၈၄-ပါရာဇိကကျသောရဟန်း

အမေး။ ။ရဟန်းဝတ်မှ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် ၄-ပါးတို့တ တစ်ပါးပါးကျူးလွန်၍ ပရိသုဒ္ဓ-ဖြူ လူဝတ်လဲလို ပါသည်။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်သည် လူအဖြစ်နှင့် (ဝိပဿနာ) တ အလုပ်ကို အားထုတ်ပါက ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝတွင် မဂ်တ ဖိုလ်တရား တို့ကို ရထိုက်ပါသေးလား။

ဦးစောလေး (ပုသိ

အဖြေ။ ။ရဟန်းတော်တို့မှ အာပတ် ၇ပုံရှိသည့်အနက်ပ ဇိကအာပတ်သည် လူထွက်မှ (ပရိသုဒ္ဓပြုမှ၊ ဘုတ် သာမဏေဝတ်နှင့်နေမှ စင်ကြယ်ပါသည်။ လူဝ ဖြစ်စေ၊ သာမဏေဝတ်နှင့်ဖြစ်စေ ဒါန, သီလ, ဝိပဿ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာဝနာတရားအလုပ်ကို အားထုတ်ပါက လူပြည်နတ်ပြည်သို့ ရောက်နိုင်သည့်အပြင် ဘဝအဆုံးပါရမီရှိခဲ့ပါမူ ယခုမစွဲ ပွဲနှ ဘဝမှာပင် မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားတို့ကို ရထိုက် ပါသည်။ ရနိုင်ပါသည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

သာဓက။ ။အယဉ္စ ယသ္မာ ပါရာဇိကံ အာပန္နော၊ တသ္မာ ဘိက္ခုဘာဝေ ဌပေတွာ အဘဗ္ဗော ။ပ။ တသ္မာ သာ ၊ ဝိဟာအာဝိဘာဝေါ ဝိသုဒ္ဓိ နာမ ဟောတိ။ (မာတိကာ အဋ္ဌကထာ)

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာသာရေးပြဿနာ အဖြေလွှာများ

မင်းဘူး အရှင်ကာဝိန

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com